DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

KORKUT EKEN KİMDİR?

HAKANTÜRK

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Araştırma Yazı Dizisi
Yayın No:31

KORKUT EKEN KİMDİR?

Yazan
HAKANTÜRK

Dünya Yayın Hakları©Kitabın yazarına aittir.
Tanıtım için yapılacak alıntılar dışında, tüm alıntılar T.C. Kültür Bakanlığı Telif Hakları Sözleşmesi hükümleri gereği, yazarın noterden yazılı iznini gerektirir. Yazılı izin olmadan radyo ve televizyona uyarlanamaz; oyun, film, CD ya da manyetik bant haline getirilemez. Fotokopi veya herhangi bir yöntemle çoğaltılamaz.

Baskı Ağustos 2011
3000 Adet
ISBN: 975-8208-08-x

Dizgi: Akademi TV A.Ş.

Baskı: Kayhan Matbaası San. Tic. Ltd. Şti.
Davutpaşa Cad. Güven Sanayi Sitesi C-Blok
No. 244 Topkapı - İSTANBUL

Kapak Tasarım: Ressam Neşe Banu

Akademi TV. Programcılık, Reklam, Film Yapım ve Yayın Pazarlama A.Ş.
(0538) 555 62 05
(0538) 654 45 04
P.O. BOX 1066
Sirkeci – İSTANBUL
TÜRKİYE

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Bu kitabı ülkesine ihanet etmeyen, gereğinde ülkesi için herşeyi yapmaya hazır olanlara, cesur-namuslu ve dürüstçe görevini yapan herkese, ülkemin herşeyiyle demokrasiye kavuşması için çalışanlara, eşim ve çocuklarıma ithaf ediyorum."

HAKANTÜRK

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

HAKANTÜRK'ÜN DİĞER KİTAPLARI

Yazarın 1970 yılından beri yazdığı 80 kitabının bir çoğu tükenmiş olup, bir yıl içerisinde hepsinin genişletilmiş baskıları yapılacaktır. Satışta olanlar:

AVRUPA İLE DANS Eylül 2008
ABDULLAH ÇATLI KİMDİR?
AKREP İLE YILAN
ALAATTİN ÇAKICI KİMDİR?
ALTIN TABANCALI KABADAYI (Hakan Çillioğlu)
AMERİKAN İMPARATORLUĞU
AMERİKA'NIN HEDEFİNDEKİ ÜLKELER
ANKARA&WASHİNGTON HATTI
ASRIN OPERASYONU
BABALARIN DÜNYASI
BABALARIN ÖLÜMÜ
BARON VE RULET Kasım 2008
BÜYÜK KOMPLO
BÜYÜK OYUN
BÜYÜK PLAN
ÇAPKININ SONU Eylül 2008
DELİKANLI KİMDİR? Ekim 2008
DERİN DEVLET VAR MI?
DÜNYAYA HÜKMEDENLER Ekim 2008
ERGENEKON NEDİR?
ERGENEKON DAVASI Ağustos 2008
FUAT AYDIN KİMDİR?
GÜÇLER SAVAŞI
HEDEF ÜLKE TÜRKİYE
İSTANBUL'DA AŞK Kasım 2008
KABADAYI Ekim 2008
KABADAYILARIN DÜNYASI
KARANLIKLAR PRENSİ -1-
KİM BU YEŞİL?
KURTLARIN DÖNÜŞÜ
KURTLAR KONSEYİ

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

KOD ADI TÜRKİYE
KORKUT EKEN KİMDİR?
MAFYA İMPARATORLUĞU
MEHMET ALİ AĞCA KİMDİR?
MEHMET AĞAR KİMDİR?
MİLLİ İSTİHBARAT TEŞKİLATI
NİHAT AKGÜN KİMDİR?
ORGENERAL BÜYÜKANIT KİMDİR?
OSMANLI'DAN AVRUPA BİRLİĞİ'NE
OYUN İÇİNDE OYUN Ekim 2008
ÖLÜMSÜZ KURTLAR
ÖZEL KUVVETLER (Bordo Bereliler)
R. TAYYİP ERDOĞAN KİMDİR?
R. TAYYİP ERDOĞAN&BUSH
RUMUZ AMERİKA
RUHSAR - Bir İstanbul Masalı –
SEDAT PEKER KİMDİR?
SERSERİ
SUSURLUK LABİRENTİ
TİMSAHIN GÖZYAŞLARI Kasım 2008
TÜRKİYE ATEŞ ÇEMBERİNDE
TÜRKLERİN ATEŞLE İMTİHANI
TÜRK-AMERİKAN SAVAŞI
TÜRKİYE NEREYE KOŞUYOR?
TÜRKİYE'DE KİM MAFYA
VURGUNCULAR
YANKİ'NİN ÇOCUKLARI
YEŞİL ÖLDÜ MÜ?

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ.....7
MEDYAMIZ.....10
KORKUT EKEN KİMDİR?.....12
BÜYÜK İDDİA.....20
ÇOK ADAM ÖLDÜRDÜM MÜ? EVET...
GÖZÜMÜ KIRPTIM MI? HAYIR.....25
BİTMEYEN DÜŞMANLIK.....45
ABDULLAH ÇATLI İLE MEHMET EYMÜR'ÜN
BULUŞMASI.....47
HEDEF APO.....59
YILLAR SONRA ÇATLI.....61
SUSURLUK SORUMLULUK TABLOSU.....81
KORKUT EKEN'İN İFADESİ.....93
HANDE BİRİNCİ.....116
İBRAHİM ŞAHİN.....118
CEMALETTİN ÜMİT.....121
EKREM MARAKOĞLU.....124
SEDAT BUCAK.....130
HASAN CELAL GÜZEL.....135
HANEFİ AVCI.....150
NECDET MENZİR.....152
NURİ GÜNDEŞ.....153
METİN GÜNYOL.....153
MİT ESKİ MÜSTEŞARI SÖNMEZ KÖKSAL.....156
MİT ESKİ MÜSTEŞARI BURHANETTİN BİGA.....159
TERÖRÜ DESTEKLEYENLER.....162
BİLL CLİNTON'LA ARKADAŞLIK KURUP TA
HAYATA VEDA EDENLERİN LİSTESİ.....176
PKK'YI MEHMETÇİK BİTİRDİ.....177
FETHİ DEMİR'İN İTİRAFLARI.....182
ÖCALAN: "ÜÇ KEZ ATİNA'YA İNDİM".....188
"FÜZELERİ YUNANİSTAN'DAN ALDIK".....189

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ÖNSÖZ

"Kararlılık keskin bir bıçağa benzer, bir kerede dümdüz keser. Kararsızlık ise kör bir bıçak gibi kestiği herşeyi parçalar ve yırtar"

Jan Me Keitken

Bu kitabın yazılmasındaki gaye, birilerini övmek veya yermek olmayıp; 1984 yılından beri Türkiye'nin gündeminden düşmeyen PKK ve Abdullah Öcalan'ı anlatırken 3 Kasım 1996'da şirin ilçelerimizden birisi olan Susurluk'taki kaza o güne kadar bilinmeyenleri kamuoyunun gözleri önüne serince, herkes kendine göre bir senaryo yazıp, işin kötüsü kendi inandığı senaryoya başkalarının da inanması için büyük bir çaba harcayanlar oldu. Türkiye'de birçok konuda ilklere imza atan birisi olarak ilk Susurluk kitabı olan "***Abdullah Çatlı kimdir?, Susurluk Labirenti ile Kim Bu Yeşil'i***" yazarken sadece görünen ve bilinenlerin dışında oynanan büyük oyunun da perde arkasını gördüm.. Yıllar birbirini kovalarken Susurluk konusunda önüne gelen herkes belli bir malzemeyi bir araya getirince ortaya bir sürü Susurluk kitabı çıkıyordu. Bu arada sonun başlangıcı olan "*Paket Kenya'da kapatıldı*" olayı gerçekleşti ve yine ben Abdullah Öcalan ile ilgili operasyondan 40 gün sonra **"Asrın Operasyonu**"nu yazdım..

Çatlı ve Öcalan kitaplarımdan yeterince insan rahatsız olmuştu. Çünkü bu kitaplar masa başında hayal kurarak yazılmış değil, belgelere dayanmaktaydı. Korkut Eken olayını tam görmek için 1984 Eruh baskınıyla başlayan PKK terör örgütüyle mücadelede, birliğiyle birlikte Siirt ve Sason bölgelerinden görevlendirildi.

1986 yılına kadar devam bu görevinde sayısız sıcak çatışmaya girdi. Yaptığı çalışmalardan dolayı Türk Silahlı Kuvvetleri'nin en önemli madalyası olan Üstün Cesaret ve Feragat Madalyası ile Başarı Madalyası ve birçok takdirname almış olan bu değerli subayı, birilerinin elinden gelse veya o güçleri olsa en yakın meydanda asacaklardı.

Türkiye Cumhuriyeti'nin kendini savunmak için varolan Türk Silahlı Kuvvetleri, Milli İstihbarat Teşkilatı ve diğer kuruluşları, kendilerine düşen görevi en iyi şekilde yapmıştır. Bundan sonra yapılması gereken Türkiye içinde veya

Ücretsiz PDF kitap Arşivi https://rantey.org

dışında kandırılmış çocukları kazanmak için elbirliğiyle çalışmalıyız. Türkiye'de demokrasi havariliği yapanların da bildiği gibi, dünyanın bütün devletleri kendilerini savunmak ve ülkelerinin çıkarları doğrultusunda hemen hemen her yola başvururlar. Uluslararası platformda bunun adına; *"Savaşı kazanmak için her türlü silahı kullanmak, her fırsattan faydalanmak mübahtır"* denir. Bu kitapta, zaman zaman çok gerilere gitsek de son 20 yılın olaylarını yansıtırken birçok olayın kamuoyuna anlatıldığı gibi olmadığını göreceksiniz..

İstihbarat dünyanın en eski mesleklerinden birisi olduğuna göre, istihbarat teşkilatlarına yeterince önem vermeyen devletlerin başı dertten kurtulmaz. Ülkeler arasında dostluk, kardeşlik ve benzeri söylenen o güzel sözler sadece kağıt üzerinde kalır. Devletler arasında dostluk yoktur, sadece müttefiklik vardır ki, bunlar da çıkarlar doğrultusunda yapılan bir nevi gizli veya açık anlaşmalardır. Ülkemizde bazı televizyon araştırmacıları veya gazeteciler, haber yaptıklarını veya yakaladıklarını zannederek yeterli araştırma yapmadan kullandıkları haberlerin, kesin kes düşmanımız olduğu bilinen bazı devletlerin değişik meslekler kisvesi altında ülkemizde yaşayan istihbaratçıları tarafından nasıl ve nerede kullanacaklarını bilmemektedirler. Böylece telafisi mümkün olmayan durumlar yaratmaktadırlar. Halbuki bu ülke hepimizin olduğuna göre, hassas olan konularda yeterli araştırma yapıldığı takdirde, her fırsatta ülkemize gol atmak için ayağında top ile bekleyenlerin hevesleri kursaklarında kalacaktır.

İstihbarat mensupları dünyanın her yerinde hemen hemen aynıdır. Yaptıkları işin stresini sırtlarında tıpkı bir kambur gibi, hiç kimseyle paylaşmadan ölene kadar taşımak zorundadırlar. Önemsiz gibi görünen bilgileri dahi en yakınlarıyla bile paylaşamazlar. Birileri onları sevmezse, hatta nefret dahi etse, dünyanın bütün istihbaratçıları belli bir kesim için yine de isimsiz kahramanlardır. Ülkemizin Milli İstihbarat Teşkilatı olsun, Ordu ve Emniyet Teşkilatı istihbarat birimleri olsun, belki dünyanın en büyükleri değilse de ellerindeki imkanlar dahilinde görevlerini en iyi şekilde yapmaktadırlar. Gerçi ülkemizde bu tür teşkilatlar ağızlarıyla kuş dahi tutsalar belli bir kesime yine de yaranamazlar.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Dünya istihbarat teşkilatlarının en büyükleri olarak bilinenleri bir tarafa bırakırsak dahi, komşumuz Yunanistan'ın istihbarat teşkilatının bile bütçesi ve benzeri imkanları dışında dünyanın her tarafına yayılmış Yunan kökenli olan herkesi *"fahri"* mensubu olarak kullanmakta olduğu bilinmektedir. Bu tür imkanı en iyi kullanabilen istihbarat teşkilatı tabii ki ***MOSSAD'***dır. Eğer ***MİT*** yeryüzünde yaşamakta olan Türkler ve Türk kökenlilerden aynı şekilde faydalanabilse, ilk üçe girebilir. Çünkü bazen en önemsiz görünen bilgiler dahi yapılacak bir operasyonda çok büyük rol oynayabilir. Bazı operasyonlar büyük bir tantanayla dünya basınına anlatılırken, yapılan birçok operasyonsa yıllarca inkar edilir. Çünkü hiçbir devlet kendinin *"terör"* devleti olarak deklare edilmesini istemez.

Dünyanın hemen hemen bütün ülkelerinin istihbarat teşkilatları ile özel timlerini yakınen tanıyan birisi olarak ülkemizin en üst düzeydeki yetkilileriyle zaman zaman bir araya geldiğimde belli konuların önemini vurgulamaya çalışmıştım. Türkiye dışında yaşamakta olan çok başarılı Türkler'e rastladığımda Türkiye'ye dönüp ülkemizde hizmet etmelerini tavsiye etmekteydim. O değerli insanların birçoğu döndü ve şu anda ülke yararına çok güzel şeyler yapmaktadırlar. Çünkü Türk insanına imkanlar sağlandığı takdirde neler yapabileceğini bilen ve inananlardanım. Yabancı hayranlığı veya kompleksine hiçbir zaman sahip olmadım. Merkezi Amerika'da olan International American Academy of Security'nin başkanlığını yapan ilk ve tek Türk olarak bütün dünya şunu bilmelidir ki; Türkler'in üstesinden gelemeyeceği iş yoktur.

Elazığ, Ankara, İstanbul, Mart 2005

İrtibat adresi:
HAKANTÜRK
Akademi TV. P.O BOX: 1066
34437:Sirkeci-İSTANBUL
www.hakanturk.org
www.hakanturk.net
info@hakanturk.com
Gsm: 0538-555 62 05
ve 0538-654 45 04

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

MEDYAMIZ

"Değerli insanlardan birisinin ölümü veya görevden alınması kişiliksizlerin sevinmesine neden olur."

HAKANTÜRK

1983 Seçimleri ve Özal'ın partisi ANAP iktidar olana kadar medya patronları veya onların uzantıları bugünkü gibi özel Jetler, Yatlar, sayısını bilmedikleri kadar şirket sahibi, banka patronu ve benzeri güçlere sahip değillerdi.

Türkiye'nin o zamanki en büyük gazeteleri olan Hürriyet, Milliyet, Akşam, Cumhuriyet ve Tercüman'ın toplam kullandıkları metrekareyi bugün bunlardan herhangi birinin sahip olduğu çalışma ortamının beşte biri dahi değildi. O tarihlerde şimdiki gibi her gazete patronunun kendine ait bir iki televizyon şirketi de yoktu.

Cağaloğlu Türk medyasının kalbinin attığı yerdi. İşte bu nedenle Cağaloğlu'nda yalan söyleyen birisi, Sirkeci'ye indiğinde yalan oraya kendinden önce varmış olduğu için, kendi yalanına inanan ve kendini çok büyük gazeteci sananlar vardı. Gerçi o günden bugüne aslında fazla bir şey değişmedi. Medya, bütün gelişmekte olan ülkelerde olduğu gibi Türkiye'de de saman alevi gibi yanıp sönen ucuz kahramanlar yaratmakta. Etrafımıza şöyle bir baktığımızda bu tür sahte kahramanları bürokrasi, sanat, spor, siyaset ve iş dünyasında o kadar çok görürüz ki, bazen kimi nereden tanıdığımızı dahi hatırlamakta zorluk çekeriz.

Bir de, gerçek dünyanın gerçek kahramanları vardır ki, değil yaşadıkları süreyle, öldükten sonra bile saygıyla anılırlar. Eğer günün birinde medyamızın "*çok büyük*" diye lanse ettiklerinden birisiyle karşılaşırsanız, benim bu konuda ne kadar haklı olduğunu göreceksinizdir. İşte bu nedenle sokaktaki insanlar gerçek kahraman ile medyanın yarattığı sahte kahramanları birbirinden ayırt edemiyorlar.

Korkak insanlar, her olay karşısında ölür. Yiğit olansa günü geldiğinde bir defa ölür. İnsanlık mücadelesinin bir düello olduğunun bilincinde olduğumuz sürece, yaşamdan zevk alabiliriz. Para, mal-mülk, sağlık ve makamlar hiç kimseye baki değildir. Kimin ne zaman ne olacağını bilemeyiz. Fakat şu son banka olaylarında daha düne kadar burnun-

Ücretsiz PDF kitap Arşivi - https://rahtey.org

dan kıl aldırmayanların 24 saat içinde hayatlarının ne derece altüst olduğunu hep birlikte gördük. Unutmayalım ki, Türkiye'de yaşamaktayız, akşamdan sabaha çok şeylerin değişebileceği bir ülkedeyiz.

Bugünün Türkiye'sinde "*ekmeği çalana hırsız*" derken, bankaların içini boşaltıp milyarlarca doları götürüp Türk insanının geleceğini ipotek altına sokan namussuzların alkışlandığı, bunun yanında yaşamı boyunca ülkesi için savaşan, sadece emir komuta zinciriyle verilen görevi yapan, Türk Silahlı Kuvvetleri mensubu iken Milli İstihbarat Teşkilatı tarafından teklif edilen görevle ülkesine daha çok hizmet verebileceğine inandığından, yarbay iken TSK'den istifa ederek MİT'e geçen Korkut Eken, çete lideri suçlamasıyla 6 yıla mahkum edildi; şu anda Ankara yakınlarında olan bir cezaevinde hakkında bunca şey yazılıp, konuşulan, kimine göre çete lideri, kimine göre ise verilen emirleri uygulayan bir kahraman. Gerçeği bulabilmemiz için PKK, Susurluk ve kirli siyasi oyunları çok yönlü incelememiz gerekmektedir. Ancak böylelikle neyin yanlış, neyin doğru olduğunu görebiliriz.

Türkiye'de vatanseverlik sanki bir suçmuş gibi lanse edilmektedir. Türkiye'yi, Avrupa Birliğine alacağız kisvesi altında şimdi de nüfus cüzdanlarımızdaki dini belirten bölümün kaldırılmasını istiyorlar. Peki yarın veya yarından sonra bizlerden daha neler isteyeceklerini biliyor muyuz? Bu kitabın ilk baskısından bugüne kadar Korkut Eken'in yaşamında çok şey değişti. En ilginçiyse Korkut Eken'i yargılayan ve mahkûm eden Hakimin oğlu ile Korkut Eken'in kızı evlendi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

KORKUT EKEN KİMDİR?...

"Ölümden korkacak ne var. Azrail de olsa gelen melek değil mi?"

HAKANTÜRK

1945 yılında Ankara'da doğdu. 1963 yılında baba mesleği olan subaylığa ilk adımı Kara Harp Okulu'na girerek attı. Hava İndirme Tugayı'nda görevliyken 20 Temmuz 1974'de paraşütçü birlikler ile Kıbrıs'ta ilk görev yapan askerlerimiz arasında yer aldı. 1978 yılında çok üstün eğitimli subay ve astsubaylardan oluşan Özel Harp Dairesi, özel birlik komutanlığına atandı.

Diyarbakır uçağı kaçırıldı. Türkiye'de ilk kez bir uçağa operasyon düzenlendi. Uçağı kurtaran özel timin komutanlığını yaptı; başarısı ödüllendirildi.

1984 Eruh baskınıyla başlayan PKK terör örgütüyle mücadelede, birliğiyle birlikte Siirt ve Sason bölgelerinde görevlendirildi. 1986 yılına kadar devam eden bu görevinde sayısız sıcak çatışmaya girdi. Yaptığı çalışmalardan dolayı Türk Silahlı Kuvvetlerimizin en önemli madalyası olan Üstün Cesaret ve Feragat Madalyası ile Başarı Madalyası ve birçok takdirname aldı.

1981 yılında 1986 yılına kadar Emniyet Genel Müdürlüğü Polis Özel Hareket Timleri'nin teşkili, teçhizi ve eğitiminde görev aldı.

Kendi isteğiyle 1987 yılında yarbay rütbesindeyken emekliye ayrıldı ve hemen MİT'e Güvenlik Dairesi Başkan Yardımcısı olara göreve başladı. Basına sızan ünlü MİT raporunu hazırlayan Dairede görevli olduğu için soruşturma geçirdi. Başka bir bakanlığa atanacağını öğrenince 1988 yılında MİT'den emekliye ayrıldı.

1993 yılında dönemin Emniyet Genel Müdürü Mehmet Ağar'ın daveti üzerine Emniyet Genel Müdürlüğü'nde çalışmaya başladı. 1996 yılına kadar Özel Hareket timlerini yetiştirdi ve bunlarla birlikte operasyonlara katıldı.

Samsun Terme nüfusuna kayıtlı olan Korkut Eken, evli ve 3 çocuk babası.

Böylesine bir kariyer sahibi olan Korkut Eken, yargılanması boyunca suskunluğunu muhafaza ederek, devletin sırlarını ifşa etmediğinden 6 yıl ceza almış ve bu cezası yargıtayca da onaylandıktan sonra cezaevine girmişti.

MİT Daire Başkanı Eymür, İstihbarat Dairesi Başkan

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://kantey.org

Yardımcısı Hanifi Avcı, yıllarca hem MİT'te, hem de Emniyette önemli görevlerde bulunan Korkut Eken'i niçin suçladılar. Korkut Eken tarihi bir olayla birlikte olayı şöyle değerlendiriyor:

"*Devletin istihbarat birimleri arasında çok büyük çekişmeler yaşandı. Bir dönem MİT, Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Dairesi Başkanlığı, Jandarma İstihbaratı hepimiz birbirimize girmiş vaziyetteydik. Aramızda da "sen daha başarılısın, ben daha başarılıyım. Sen daha iyisini yaparsın, biz daha iyisini yaparız"* kavgası vardı. Bu tartışmalar kan davası şekline dönüştü.

Sonra ne oldu? İstihbarat birimleri arasında yaşanan bu müthiş çatışma nereye doğru sürüklendi? Korkut Eken açıklıyor:

"*Artık öyle bir duruma gelinmişti ki istihbarat birimlerinin elemanları olarak birbirimize silah atacak duruma gelmiştik. Durum çok kötüye gidiyordu. Dönemin Başbakan Yardımcısı Mesut Yılmaz'dan randevu talebinde bulundum. Beni kabul etti. Tam 1,5 saat konuştum. Daha o zaman Susurluk kazası olmamıştı. Ortada kaza maza olayı da yoktu. Yılmaz'a istihbarat birimleri arasında korkunç bir rekabet ve çekişme var. Bunun sonu silahlı çatışmaya dönecek. Mutlaka aralarında koordine sağlanması lazım. Yoksa durum kötüye gidiyor*"dedim.

Bu görüşmede Korkut Eken daha başka konulardan da söz etti. Geçmişte yaşanan ve basına sızdırılan MİT raporunun benzerinin yine gündeme gelebileceğini vurguladı. İstihbaratçılar arasında "*fiskoslar*", "*fisfis*" lar alabildiğine yoğunlaşmıştı. "*Onun adamı*", "*bunun adamı*" aldığı bilgileri hemen yetiştiriyor, gerginlik biraz daha tırmanıyordu.

O günlerde Mehmet Eymür'ün yanında çalışan bir eleman Korkut Eken'e "*1988 yılında yaşadığımız olayı yaşayacaksınız*" dedi. 1988 yılında Mehmet Eymür ve Korkut Eken'nin hazırladığı bir rapor Aydınlık dergisine sızdırılmıştı. 1996 yılında da benzer bir çalışma yine Aydınlık dergisinde yayınlandı.

Mehmet Eymür ile Korkut Eknen MİT'te birlikte çalışmışlardı. Eymür, Eken'in amiriydi. Sonra yolları ayrıldı. Eken, Emniyet Genel Müdürlüğü'ne giderken, Eymür MİT'te göreve başlamıştı. İki dostun yolları öylesine ayrılmıştı ki inanılır gibi değil. Eken'in Mehmet Ağar'ın yanında görev al-

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rafiey.org

masını Eymür hiç affetmiyordu..

"*Elemanlar*" boş durmuyor. Mehmet Eymür'ün elemanları "Korkut Eken sizin için böyle" dedi, Korkut Eken'in elemanları ise "*Mehmet Eymür senin için şöyle şöyle dedi*" diye laf taşıyordu. "*Elemanlar*" iki eski dostun arasının daha da açılmasına yol açmışlardı. Eken, *"bizi adamlar birbirimize düşürdü. Bizim kullanmamız gereken bizi kullandı bu şekilde*" sözleriyle durumu özetliyor..

Mehmet Eymür'ün MİT Kaçakçılık Dairesi Başkanlığı görevinde bulunduğu dönemde, yardımcılığını Korkut Eken yapıyordu. İki eski dostun hazırladığı ünlü "*MİT Raporu*" başlarını yemişti. Aynı dönemde bu çalışmalara katkıda bulunduğu gerekçesiyle kızağa çekilen isimlerden birisi de Emniyetin Kaçakçılık Dairesi Başkanı Atilla Aytek'ti. Bu raporda bazı üst rütbeli subayların özel yaşamından, kirli ilişkiler içinde olduğu belirtilen Emniyet mensuplarına kadar değişik iddialar yer alıyordu. Suçlanan isimlerin başında Mehmet Ağar'da yer alıyordu.

Eymür ve yardımcısı Korkut Eken MİT'ten ayrıldılar. Ama yolları o zaman hiç ayrılmadı. Gece-gündüz birlikteydiler. MİT'teki günlerini anıyorlar. Antalya sıcağında tatil yaparlarken bir sohbette "*burada buz fabrikan olacak arkadaş, paraya para demezsin*" deniliyor. Ticarete nasıl başladıklarını Korkut Eken şöyle anlatıyor:

"*Bankadan kredi alıp Antalya'nın Varsak kasabasında modern bir buz fabrikası kurduk. El değmeden küp buz üretiyorduk. Ama ticaret, devlet görevine alışmış bizlere uymuyordu. Ürettiğimiz buzu pazarlayamadık. Sıkıntıya düştük. Yeniden devlet görevine döndüm. BOTAŞ'ta işe başladım. Eymür'le dostluğumuz devam ediyordu.*"

O günlerde tüm birimler PKK'nın başı Abdullah Öcalan'ın öldürmek için planlar yapıyordu. Mehmet Eymür'ün MİT'e alınması gündeme geldiğinde Eymür'ün hazırladığı belirtilen MİT raporunda isimleri geçen bazı üst düzey görevliler, "*olmaz*" diyordu. Oysa PKK'ya karşı mücadelede kırsal kesimde mücadeleye göre yetiştirilecek özel harekat timlerine de ihtiyaç vardı. Dönemin Özel Harekat Dairesi Başkanı İbrahim Şahin, Botaş'ta çalışan Korkut Eken'in yanına gitti ve "*Hocam, size ihtiyacımız var. Kırsal kesimdeki mücadele için özel harekat timlerinin yetiştirilmesi lazım. Genel Müdürümüz Mehmet Ağar sizin yönetiminizde çalış-*

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

maların yapılmasını istiyor. Bize yardımcı olun" dedi.

Mehmet Ağar'ın, Korkut Eken'e önemli bir görev teklif etmesi o günlerde hayli yadırganmıştı. *"Mehmet Ağar'ın bir bildiği var"* denildi. Eken, göreve başladı. Yeniden özlediği silahların, bombaların, tozun toprağın arasında polislere eğitim veriyor, onlara *"ölmemeyi"* öğretiyordu. Bu işe Mehmet Eymür'ün hayli canı sıkılmıştı. Eymür'ün MİT'e alınması için de bazı girişimler sürüyordu. Ancak buna şiddetle karşı çıkanlar da vardı. Bunlar arasında dönemin OHAL valisi Ünal Erkan, Emniyet Genel Müdürü Mehmet Ağar başta geliyordu. Geçmişte yaşanan gerginlikleri gidermek için Korkut Eken aracılık yapıyor, yemekler düzenleyip tarafların barışmasını sağlamak için çaba gösteriyordu. Mehmet Eymür'ün MİT'e alınmasına karşı çıkanlara dönemin MİT Müsteşarı Sönmez Köksal, *"raporu hazırlayanlara kötü diyorsunuz. Siz kötülerden birisini göreve başlattınız, ben de diğer kötüyü göreve başlatacağım"* dedi..

O günlerde müthiş bir trafik vardı. Öcalan'ın öldürülmesi için planlar yapılıyordu. Korkut Eken, Öcalan'ı öldürecek timleri de yetiştirecekti. Özel harekatçılar arasında bir tim oluşturuldu. Örgüt içine soktukları ajan müthiş bilgiler aktarıyordu. Apo'nun hangi saatlerde voleybol oynamaya gittiği, sahanın etrafında hangi bitkilerin bulunduğuna kadar en ince ayrıntılar bile önem taşıyordu. Tim, sanki Bekaa'da, Suriye'de Apo'ya suikast yapılacak yerdeymiş gibi üç boyutlu maketler üzerinde, her olasılığa göre senaryolar üzerinde çalışıyordu.

"Ajan" dan haberler geliyor, Abdullah Öcalan'ın çevresindeki çember daralıyordu. Operasyonda görev alacak tim komutanı, Diyarbakır'da görevli üst düzey bir Emniyet yetkilisiyle birlikte gizlice Suriye'ye gitti. Orada *"ajan"*larıyla buluştu. Kimliklerinin ortaya çıkması durumunda ne olacağını çok iyi biliyorlardı. Deşifre olmamak için Türkiye ile adeta bağlarını kesmişlerdi. Haftalar geçiyor, bu *"kahramanlar"* bir türlü dönemiyordu. PKK'nın örgüt evlerinde kalıyor, onlar gibi yaşıyorlardı. Apo'ya yönelik eylemin gerçekleştirilmesinden sonra kalınacak evler bile belliydi. O kahramandan aylarca haber alınamadı. Eşine *"şimdiye kadar gelmesi lazımdı. Kim olduğunu öğrendiler, öldürdüler"* diyenler oldu. Kahramanın eşi zaten böyle bir haberi hep bekliyordu... "Şehit oldu" diye mevlüt okutturdu. Baba

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

diyarına gitmeye hazırlandığı sırada, bir sabah kapı çaldı.

"Kim o?"

"Benim ben."

Kapıyı açarken çığlıklar atıyordu...İnanamıyor, eşini sarsıyordu. "*Sen misin, hayal mi görüyorum*?" diyordu.. Sarıldılar birbirlerine. Gözyaşları, yanaklardan süzülmeden birbirine karışıyor, *"sakallı"*nın yüzünde kaybolup gidiyordu. Susurluk'ta kamyon Mercedes'e değil, adeta Türkiye'ye çarpmıştı. Polis Müdürü Hüseyin Kocadağ ve Milletvekili Sedat Bucak'ın yanında Abdullah Çatlı bulunuyordu. Peki Korkut Eken, Abdullah Çatlı'yı tanıyor muydu? Eken açıklıyor: "*Evet tanıyorum. MİT'te bizim elemanımızdı. Yürekli, verdiğiniz işi tek başına da olsa yerine getiren biriydi.*"

İstihbarat kuruluşlarında "*eleman*"lara çok dikkat edilmesi gerektiğini belirten Korkut Eken bu konuda şunları söylüyor: "*İstihbaratta mutlaka eleman kullanırsınız. Elemanlar doğru yoldan çıkabilir. O zaman ya kendiniz ilişiğini kesersiniz, veya siz başka bir göreve atanırsınız, elemanlar başka birine devredilir. Elemanlarla irtibatınız kesilir. Benim durumum da bu. Ben MİT'ten ayrıldığımda elemanlar başkasına devredildi. Kime devredildi bilemem. Bir sürü eleman kullandım.*"

Eken'e hakkındaki çete suçlamasını ve bu konudaki yargı kararını hatırlatıyorum. "*Ben çete miyim*?" diye soruyor. Bir süre düşünüyor ve, "*eleman kullandığım için veya özel harekat timlerini yetiştirdiğim için bana çete diyorlar. O zaman istihbarat birimlerinde halâ eleman çalıştıranların hepsinin yargılanması lazım. Yanlış şeyler oluyor, ülkem adına üzülüyorum..*" diyor.

Korkut Eken, 60 yaşında. 3 çocuğu var. Torunu var. Suçlu olduğuna inanmak şöyle dursun, böyle bir iddiayı bile kabul etmiyor: "*Suçlu olsam, bunu kamuoyuna açıklamazsam şerefsizim. Ben o cesaretteyim. Ben bunu yaptım, cezayı aldım yatacağım derim.*" Bu korkusuz, gözüpek adam özel harpçi, MİT'çi, Kıbrıs gazisi şimdi kırgın, üzgün cezaevine gideceği günü bekliyor. (Kitap o cezaevine girmeden yazılmıştı.)

DEVLETİMİ AVRUPA'YA ŞİKAYET ETMEM

Korkut Eken, avukatı Armağan Güner aracılığıyla bu açıklamayı yapıyordu... Emekli komutanlarının kendisine verdiği destekle Türkiye'nin gündemine oturan Eken, Avru-

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

pa İnsan Hakları Mahkemesi'ne başvurmayacağını söyledi. Korkut Eken'in Türkiye'deki hukuk yolları Yargıtay Başsavcısı Salih Kanadoğlu'nun yeniden mahkeme isteğini reddetmesi üzerine tıkandı. Bu durumda Eken'in AİHM'ye başvurma hakkı bulunuyor. Ancak AİHM'ye başvurmanın Türkiye Cumhuriyeti'ne karşı dava açmak olduğunu ifade eden Eken, *"kesinlikle ben devletine karşı dava açmam"* dedi. Komutanların açıklamasında yeni delil olacak bir olguya rastlanmadığı için Korkut Eken'in bundan sonra cezaevinde yatmaktan başka bir seçeneği kalmadığını söyleyen avukatı da bu süreyi 2 yıl 4 ay 29 gün olarak açıkladı. 28 Temmuz 2004'te çıkacak. Korkut Eken'in avukatı Armağan Güner, soruları şöyle yanıtladı:

Soru: Korkut Eken tam olarak neyle suçlanıyor?

Av. A. Güner: *Suç işlemek amacıyla kurulan teşekkül üyesi ve yöneticisi olmakla. Bununla ilgili Korkut Eken'e hiçbir eylem isnadı yok. Şunu yapmıştır demiyorlar. Bir eylem isnadı olsa belki bir şey yapabilirdik. Bu eylemi yapan, eden, gören, mağduru varsa onlara ulaşıp "acaba bu eylemin içinde Korkut Eken var mıydı, Korkut Eken'den neden şüphelenmediniz" deriz ama öyle bir eylem isnadı yok.*

Soru: Kumarhaneci Ömer Lütfü Topal'ın öldürülmesi olayı?

Av. A. Güner: Çetenin yaptığı faaliyetlerden biri olarak Beyoğlu Ağız Ceza'da sürdü yargılaması. O davada Susurluk çetesi davasının büyük bir kesimi yargılandı. Korkut Eken tanık olarak bile dinlenmedi. Sanıklardan hiçbirisi onu adres olarak göstermedi. O olayla ilişkilendirilmedi. Bu teşekkülün üyesiydiyse, en azından bu teşekkülün bu suçu işlediği konusunda bilgisi olabilir değil mi? Tanık olarak bile dinlenmedi.

Soru: Kayıp silah meselesi var...

Av. A. Güner: *İç Güvenlik Özel Harekât Birliği'ne bir takım silahlar alınmış. Bunlardan bir kısmı kaybolmuş. Korkut Eken'e mahkemede bu kayıp silahlarla ilgili net bir suçlama yok ama bunların teşekkül mensuplarınca özel amaçlarda kullanıldığına dair ima var.*

Soru: Korkut Eken'in Özel Harekât'taki sorumluluğu neydi?

Av. A. Güner: *Eğitimden sorumlu. Ancak onlarla bir-*

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi https://kanlev.org

likte özel harekâta katılmış. Operasyona giderken onların başında olmuş. Diyelim 30 silah alınmış, bunun "17'si var, 13'ü nerede?" diye soruyorlar.

Soru: Madem Özel Harekât'ın başında değil, kayıp silahlar niye Korkut Eken'den sorulsun ki?

Av. A. Güner: *Sadece ondan sorulmuyor. Bu İbrahim Şahin'den de soruluyor, Korkut Eken'den de soruluyor. İbrahim Şahin Özel Harekâtın'ın fiilen komutanı. Korkut Bey'de müşavir, danışman, yardımcı sıfatlarıyla önde gelen birisi. Silahların alımında ve seçiminde rol oynamış. Sonra bu silahlar timlere dağıtılmış. Tabii asıl İbrahim Şahin suçlanıyor, doğru dürüst senet yapmamış, belge yapmamış diye.*

Soru: Acaba Korkut Eken, İbrahim Şahin'in gayri resmi olarak üstünde bir konumda olduğu için mi suçlandı?

Av. A. Güner: *Korkut Eken Özel Harekât'ın komutanı İbrahim Şahin'i de eğiten kişi. Dolayısıyla nüfusu var. Ama hukuki olarak kaybolan silahlar Korkut Eken'in sorumluluğunda değil. Kayıp silahlar konusu çok abartılınca, Korkut Eken "nasıl kaybolmuş ve neredelerde olabileceğini gizli celseyle açıklayayım" demiş. Mahkeme unutmuş, red veya kabul cevabı vermemiş. Bu sebeple mahkeme temyiz konusu olunca, 8. Daire "bu açıklanmalıydı" diye bozdu. Başsavcı itiraz etti, sonra da mahkumiyet kararı çıktı, onandı. Korkut Bey'e başka eylem isnadı yok.*

Soru: Korkut Eken'in suçlandığı bir eylem yoksa, mahkeme neye göre karar verdi?

Av. A. Güner: *Bazı telefon görüşmelerini konu etmiş. Abdullah Çatlı ile telefon görüşmeleri var. "Ne diye görüşür, ne alakası var" diyerek, bunu onları yönetmek olarak değerlendirilmiş. Halbuki Korkut Eken, Çatlı'ya görev verme, onu tayin etme yetkisinde değil. O, sadece kendisiyle tanıştırılan, "bu şahsı kullanacaksınız" denen şahısı çalıştıracak durumda. Bir sivil şahsı güvenlikte kullanma yetkisi müsteşarlığa ait.*

Soru: Niye Korkut Eken, Abdullah Çatlı ile telefon görüşmeleri yapıyor?

Av. A. Güner: *Abdullah Çatlı'nın fiilen kullanıldığı dönemde Korkut Eken ile direkt görev ilişkisi olmamış. Ama daha sonra bazı telefon görüşmeleri var aralarında. Tabii Çatlı herkesi tanımış bu çalışmaları sebebiyle. Herkesi ta-*

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

nıdığı için herkesle telefon görüşmeleri var aslında.

Soru: Korkut Eken ne için yapmış bu görüşmeleri?

Av. A. Güner: *Fiili durum şöyle. Bu insanlar arıyorlar. Korkut Eken netice itibarıyla lider ruhlu, efsane, kahraman bir subay. Buna saygı sunmak için arıyorlar. Bir emrin var mı diye arıyorlar. Kendilerine göre rahatlıyorlar, "biz şöyle hizmet ettik, böyle yaptık" diye içlerini döküyorlar. Bunların böyle tarzları vardır. Türkbank davasında da biliyorsunuz, Alaattin Çakıcı Türkiye'de aramadık adam bırakmamış. Bu tip insanların en büyük özellikleri telefonu 24 saat kullanıp "ben buradayım" demek. Onların da muhatapları "git ulan işine" diyemiyorlar, işin psikolojisi böyle olmuyor. "İyi, aferin, peki" filan deniliyor. Ama Çatlı ile Eken'in böyle bir görüşme metni yok. sayı itibariyle tespitler var. Üstelik Korkut Eken'in hiç aradığı olmamış. Sırf Abdullah Çatlı aramış.*

Soru: Bu konumun bir tarafı hukuka aykırı olup olmamasıysa, diğer tarafı da kendisi için şahsi çıkar sağlayıp sağlamadığı...

Av. A. Güner: *Bu konuda herkes Korkut Eken'in hakkını teslim ediyor. Bununla ilgili hiçbir suçlama olmadı. Savcılar soruları sırasında malvarlığını nedir, neyle geçiniyorsunuz diyorlar. Böyle bir şey görmeyince suçlamıyorlar. Tabii bir evi, bir arabası var, bankadan beş kuruş parası olmadığı ortaya çıkınca da suçlamada bu konular geçmiyor.*

Soru: Yargılanmanın yenilenmesi?

Av. A. Güner: *O, yeni deliller çıkmasına bağlı bir olgu. Şu anda yeni delil yok. komutanların beyanlarını biz delil olarak değerlendirmek konusunda tereddütlüyüz.*

Soru: Bunun sebebi komutanların beyanlarını delil olamayacak olması mı?

Av. A. Güner: *Evet. Komutanların beyanları daha çok Korkut Bey'in kişiliğine ait. O komutanlar Özel Harekât timlerinin içine girmiş kimseler değil. Ama belki bilgileri vardır. Belki ileride randevu alıp komutanlarla bunu konuşabiliriz. "bu beyanlarınızın açılımı nedir, istifade edebileceğimiz bir şey var mıdır" diye sorabiliriz.*

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BÜYÜK İDDİA

"Yaşamın uzunluğu değil, nasıl yaşandığı önemlidir."
M.L.KING

Radikal gazetesi yayın yönetmeni İsmet Berkan, MGK-Susurluk bağlantısının tek tanıdığı olduğunu, çünkü devletin gizli belgesini gördüğünü söylemekte..

Radikal Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni İsmet Berkan 1996 yılında kendisine gelen isimsiz bir telefon ve bir buluşma sonucu MGK Genel Sekreterliği antetli kağıtlarda Korkut Eken'in en başta bulunduğu bir özel görevliler listesini kendi gözleriyle gördü. Gösteren kişi bu belgeyi alması veya kopyalamasına izin vermedi. Berkan 1996'dan bu yana Susurluk'un üst kademelere uzanan bağlantısına ilişkin çeşitli yazılar yazdı. Radikal gazetesi de Susurluk çetesi konusunda hukukun üstünlüğünü savunan yayınları ile medyada önemli bir rol üstlendi.

Soru: Siz Susurluk ve MGK bağlantısını ortaya koyan tek gazetecisiniz. Sizden başka bu belgeyi gören, bilen birileri olduğunu teyit ettiniz mi?

İ. Berkan: *Teyit ettim tabii ki. Bu belgeyi benden başka kimlerin gördüğünü biliyorum ama söylemeyi düşünmüyorum.*

Soru: Bu belgeyi gördüğünüzü açıkladınız. Susurluk davasında sizi tanık olarak çağırdılar mı?

İ. Berkan: *Hayır, çağırmadılar.*

Soru: Bu belgeyi kimlerin gördüğünü bildiğinizi söylediniz. Soruyu şöyle sormak istiyorum. MGK Genel Sekreterliği antetli belgeden kimlerin bilgisi olması gerekir?

İ. Berkan: *Bu belgede yazılanların uygulayıcıları biliyordur. Mesela Mehmet Ağar çok defa bunun sözünü etti. "Ne yaptıysam devletin bilgisi dahilinde yaptım" dedi. Kutlu Savaş'ın Susurluk raporunda buna ilişkin imalar vardır. Herkesin yapılan herşeyi bildiğinden ima ediliyor. Belli ki uygulayıcılar biliyor.*

Soru: O dönem gördüğünüz belgede MGK Genel Sekreteri olarak kimin imzası vardı?

İ. Berkan: *Hatırlamıyorum. Sonuçta 6 yıl önce gördüğüm bir belgeden söz ediyoruz.*

Soru: Gelinen bu noktada hukuki süreç farklı şekilde

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

gelişebilir mi?

İ. Berkan: *Ortada herhangi bir hukuki süreç yok ki!*

Soru: Susurluk davası hukuki olarak sonuçlandı ve faillerin cezaları kesinleşti. Generallerin açıklamalarından sonra yeni bir hukuki süreç başlayabilir mi?

İ. Berkan: *Hiç sanmıyorum.*

Soru: Böyle bir hukuki süreç başlamış olsa tanıklık yapar mısınız?

İ. Berkan: *Mahkeme çağırırsa neden yapmayayım? Ama böyle bir süreç başlamayacak.*

Soru: Susurluk davasının Korkut Eken'den başka daha üstlere gitmemesinin nedenleri neler?

İ. Berkan: *Devlet refleksiyle bunu örtbas ettiler. İbrahim Şahin, Korkut Eken'den daha üst düzeyde bir görevli. Ben İbrahim Şahin'de kaldığını düşünüyorum.*

İSMET BERKAN NE YAZMIŞTI?

Swissotel'de gizli buluşma

Yıl 1996. Kasım ayının son günleri. Kendi ismime değil, çalıştığım şirkete kayıtlı cep telefonum çaldı. Arayan kibar bir erkek sesiydi. "*İsmet Bey*" dedi. "*İstanbul'a geliyor musunuz bugünlerde?*"

Telefonumu nereden bulduğunu sordum. "*Bir arkadaşımdan temin ettim*" dedi. "*Size göstermek istediğim çok önemli bir dosya var. Şimdiden randevulaşabilir miyiz?*"

Neyle ilgili olduğunu sordum. Telefonda konuşamayacağını söyledi ve ekledi:

"*Günlerdir yazı yazdığınız konuda.*"

Günlerdir, Susurluk kazasıyla ilgili yazıyordum. Hafta sonu için randevulaştık. Kalabalık bir otel lobisinde buluşmak için ısrar etti. Swissotel'de karar kıldık.

Buluşma saatinde otelin lobisine geldim, oturdum. Biraz sonra 50'li yaşlarda olduğunu tahmin ettiğim temiz giyimli, çok kibar konuşan bir bey kendini tanıtıp yanıma oturdu. Koltuğunun altındaki çantadan bir dizi belge çıkardı, bana göstermeden konuşmaya başladı.

Birinci belge, Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreterliği'ne ait bir kağıttı. Bir üst yazıydı. Ekin'de bir isim listesi vardı. Listenin başında Korkut Eken yer alıyordu. Haluk Kırcı, Abdullah Çatlı gibi isimler sıralanıyordu. Elime aldım, belgeyi okudum. Ama kaynağım ne not almama izin veriyor-

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

du, ne de belgeyi veriyordu.

Sonra, Emniyet Genel Müdürü Mehmet Ağar imzalı bir dizi belge verdi. MGK Genel Sekreterliği ile yazışmalar, Genelkurmaya, Asayiş Kolordu Komutanlığı'na ve Özel Kuvvetler Komutanlığı'na hitaben ama Genelkurmaya yazılmış yazılar da vardı. Hepsini okudum. Not tutmadım.

Elimdeki bomba gibi bir haberdi ama onu başka kaynaklara da doğrulatmak istediğimde ismi bende saklı, bazı üst düzey yöneticilere, eski bakanlara, eski komutanlara ulaştım ve elimdeki haberin doğruluğundan emin oldum. Haber 5 Aralık 1996'da Radikal'de yayımlandı. Haberin özü, Susurluk'ta ortaya çıkan "*gayri nizami savaş*" çetesinin Emniyet Genel Müdürü sıfatıyla Mehmet Ağar tarafından kurulmadığı, devletin en üst organı MGK'nın onayladığıydı...

***

RAUF TAMER
(Çağrışımlar)

Korkut Eken diyor ki:

"*İçeride (cezaevinde) Apo kadar emniyetimin sağlanacağına inanmıyorum.*"

Allah korusun ama Eken'in can güvenliğini sağlamakla yükümlü kurumlar, bu sese kulak vermeli.

Saygı Öztürk'ün röportajı, saklanacak bir belgedir.

Eken'i bekleyen cezaevi şartlarını, dikkatle takip edeceğiz.

Eken korktuğu için böyle konuşuyor sanmayın.

O'nun korkusuz bir insan olduğunu hep duyarız.

Zannederim vurguladığı nokta, Apo'ya gösterilen özendir... Bu kadarcık siteme de en çok onun hakkı vardır.

Söyler misiniz, Apo sahiden cezaya mı konuldu? Öyle gözüküyorsa da, aslında Apo koruma altına alındı.

Diyeceksiniz ki *"ama özgürlüğü yok."*

Zaten yoktu.

Dağbaşında yaşıyordu.

Şimdi sayfiyede.

Korkut Eken hakkındaki "*Yargı Kararı*"nı yadırgamıyoruz. Şeriatın kestiği parmak acımaz... Burası muhakkak ki bir Hukuk Devleti..

Ama işin psikolojik sonucuna bakarsak, bir daha (inşallah gerekmez ya) terörle boğuşacak efsaneyi savaşçıların

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

kolay kolay çıkmayacağı endişesine kapılabiliriz.

Evet...İşin psikolojik sonucu böyle.

Ümit kırıcı...Heves ve heyecan yitirici...

Güven bitirici..

Hız kesici, vefasız bir tablo çıktı ortaya...

Bunlar hukuku elbet ilgilendirmez ama, taşın altına elini koyacakların sayısını azaltıcı.. Bölünmez Türkiye Sevdası'nı söndürücü.. hatta nemelazımcılığı özendirici.. ot gibi saman gibi, duygusuz bir tablo çıktı ortaya.

Leyla Zana ve arkadaşlarının affını isteyen Anap'lı Seydaoğlu'na, MHP'li Enginyurt gayet müstehzi soruyor:

"Apo'yu da affedelim mi?"

Cevap, hık mık.

Cemal Enginyurt, üstüne üstüne gidiyor:

"Söyle, Apo'yu da affedelim mi?"

"Bence edelim Cemal'ciğim."

"Önerimde ciddiyim."

Apo'ya diyelim ki. *"Serbestsin.. Buyur."*

"İmralı'dan çıksın.. Mudanya'ya insin.. Oradan yürüye yürüye bir taksi durağına gitsin.. Ve taksiye binip önce Bursa'ya varsın.. Atatürk Heykeli'nin önünde taksiden insin, hemen 100 metre ötedeki İskender'e girip bir kebap yesin. Efendim?"

"Sonra Bursa Atatürk Stadyumu'na gelsin, maç seyretsin."

"İşte özgürlük.. Acaba ister mi?"

"Bilmem anlatabiliyor muyum Cemal'ciğim?"

Korkut Eken'in Saygı Öztürk'e yaptığı açıklamaları okurken bunları düşündüm.

Herhalde Korkut Eken de şimdi, yaptığı *"işgüzarlıkları"* düşünüyor ve biryerlere sesleniyordu:

"Allah sizi hep muzaffer, beni de muhafaza etsin."

"Yoo, kendi muhafaza olmasa da olur.. Yeter ki öbürleri hep muzaffer olsun."

"Üf... gözüm acıyor."

MEHMET AĞAR VE DERİN DEVLET

Derin devlet tartışması Susurluk kazasından yana bu kamuoyunda sıkça tartışılan bir kavram ancak bu kavram bugüne kadar hiç resmi karşılığını bulmadı. Derin devletin çok tartışıldığı dönemde İçişleri ve Adalet Bakanlığı yapan

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Mehmet Ağar ise 32. Gün'de derin devletin ne olduğunu esprili bir üslupla şöyle açıklamaktaydı:

Soru: Derin Devlet nedir?

Mehmet Ağar: *Devletin başı çok sıkışır, zora gelir devlet o zaman devlet için canını verecek adamlar ortaya çıkarlar. Hayatlarını geleceklerini herşeylerini bir kenara atarlar. Koyarlar kendilerini ortaya, başlarlar çalışmaya ve birgün gelir devlet onları derinden öper. Devlet hep böyle yapar. Devlet ihtiyacı kalmayınca onları derinden bir güzel öper.*

Soru: Siz öyle mi yaptınız?

M. Ağar: *Onu insanlar takdir edecek, tarih takdir edecek. Tarih görevini yapanları değil, yapmayanları sorgulayacak, yargılayacak mahkum edecek, biz oradan beratla ve şerefle çıkacağız. Biz vicdanen müsterihiniz, biz yaptıklarımıza dün sahip çıktığımız gibi bugün de, gelecekte de sahip çıkarız.*

Soru: Bugün aynı şeyleri yapar mısınız?

M. Ağar: *Hiç şüpheniz olmasın. Ben Türkiye'nin bizim mücadele ettiğimiz bölücülük veya rejim dışı rejime yönelik musallat olmuş cereyanlarla ilgili belki farklı bir şey söyleyeceğim. Türkiye gelecekte silahsız anlamda çok ciddi tehditlerle karşı karşıya kalacağına inanıyorum. Bu yönden endişe verici gelişmeler var. Türkiye'nin gücü herkesin bu ülkede hangi etnik menşeden gelirse gelsin, birlik barış içerisinde Misak-ı Milli sınırlarını gözbebeği gibi muhafaza ederek büyümek ve gelişmeden geçer. Aksini düşünenler her kim olursa olsun onların zararına olur.*

Mehmet Ağar, satır aralarında şu mesajı veriyor: "*Ben ve ekibim bu ülke yararına çalışmalar yaptığımıza inanıyoruz. Devletin bize tekrar ihtiyacı olduğu takdirde, bizlerin bunca suçlanmasına rağmen aynı şeyleri tekrar yapmaktan geri durmayız. Çünkü bizler hiçbir kanunsuz iş yapmadık, sadece Türkiye'nin çıkarları doğrultusunda gereken neyse onu yaptık.*" diyordu...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ÇOK ADAM ÖLDÜRDÜM MÜ?EVET... GÖZÜMÜ KIRPTIM MI? HAYIR...

"Her bildiğini söyleme,
her söylediğini bil.
CLAVDIUS

Ayşe Arman 10 Şubat 2002'de çete suçlamasıyla ceza almış olan Özel Tim'ci Ayhan Çarkın ile yaptığı ilginç röportaj, bazı resimleri daha netleştiriyor. Tabii ki Susurluk'un iç yüzünü ortaya çıkartacak araştırmacı gazeteci ben değilim. Ama hangi gazeteci böyle bir röportaj fırsatını elinin tersiyle iter? Ben de itemedim. Hiç tereddüt etmez miyim? Ettim ama kös kös arşive indim. Susurluk'a dair ne varsa, sular seller gibi içtim. Bir işe yaradı mı? Tabii hayır, kafam daha da karıştı! Söz konusu insanlar hapse girince Susurluk davası bitecek miydi? Kafamda bu sorular, işin uzmanlarını aradım: Sedat Ergin, Enis Berberoğlu, Yalçın Bayer, Soner Yalçın ve İsmet Berkan. Onlardan bilgiler aldım. Veya Allah deyip röportaja gittim. Susurluk davasından devlet içinde çete kurmaktan yargılanıp hüküm giyenlerden biriyle, Ayhan Çarkın'la konuştum. Ben sordum, o cevapladı. Amacım ne yargılamak ne de aklamaktı. Ve ortaya bir sonuç çıktı. Şimdi o sonucu siz elinizde tutuyorsunuz. Okuyup karar verecek olan da sizsiniz...

Karşımda bir Özel Timci duruyor. Ayhan Çarkın. 62 doğumlu. Genç, kısa boylu, daha ziyade futbolcuya benzeyen biri. Sistem, mistem, Susurluk, musurluk konuşuyoruz tamam da, aklım hep başka sorularda. O benim bilmediğim, aklımın almadığı, beynimin ermediği bir şeyi biliyor: Öldürmek. Birine bu konuda soru sorulamaz mı? Mesleğini ölmemek için bertaraf etmek diye tanımlayan birine, nasıl yani denemez mi? Neticede birinin cebinde silah var, onu çıkartıyor ve birine ateş ediyor. Evet, onun da ölme ihtimali var ama karşısındaki ölüyor. Bir, beş, elli, yüz... Burada önemli olan ne tür çıkar için olursa olsun, öldürme eylemi ve psikolojisi. Bir insan başka bir insanı öldürürken aklından neler geçer? Tabii ki dayanamadım, Susurluk sorularını sıraladıktan sonra, bunları da sordum. Bu da farklı bir röportaj oldu. Aşağıda okuyacaklarınız işte bu merakımın sonucu-

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi : https://rantey.org

dur. Ama merak her zaman iyi bir şey değildir biliyorsunuz...

Soru: Emri aldınız. Birisi yok edilecek. Silinecek defterden, hayattan! İtiraz etmek geçmiyor mu içinden?

Ayhan Çarkın: *İtiraz etmedim. Etmek de geçmedi aklımdan...*

Soru: İşi yerine getirene, aldığınız emri tamamlayana kadar kendinizle hiç mi hesaplaşmıyorsunuz? Bu canı Allah verdi, benim onu almaya hakkım var mı diye hiç kendinizi sorgulamıyor musunuz?

Ayhan Çarkın: *Hep sorguladım. Halâ da her gün sorguluyorum. Çok adam öldürdüm mü? Evet, çok öldürdüm. Görevimdi, işimdi. Gözümü kırptım mı? Hayır, kırpmadım.*

Soru: Nasıl oluyor bu?

Ayhan Çarkın: *Oluyor. Eşit şartlardayız. Ya o ölecek, ya ben öleceğim.*

Soru: Bir insanı yok etme fikrine karşı geliştirdiğiniz savunma mekanizması nedir? Nasıl düşünüyorsunuz da kendinizi haklı çıkarıyorsunuz?

Ayhan Çarkın: *Sen ateş ediyorsun, o da sana ediyor. Vurulan o oluyor... Bir sürü de polis öldü o çatışmalarda. Ben ölmedim diye suçlu muyum? Ölseydim ne olacaktı? Suçlu yerine kahraman mı ilan edilecektim?*

Soru: İşin uygulanacağı gün... Hangi ruh hali içinde oluyorsunuz? Kendiliğinden bir şey gelişse de, bu iş olmasa diyor musunuz? Yoksa bir an önce başlasın, bitsin diye mi düşünüyorsunuz?

Ayhan Çarkın: *Öyle günler geldi ki, Allah'ım bitsin dedim, benim canımı al bitsin. Yaşadığım için kendimden nefret ettim. Öyle bezdim. Ben artık ölüyüm dedim. Sınav gibiydi, o kadar zorlu operasyonlardı... Aylarca dağlardan inmedik.*

Soru: İş anı geldiğinde bedeninizin, ruhunuzun, aklınızın gösterdiği tepkiler neler? Nasıl bir sinirlilik hali? Ya da başka özel bir şey?

Ayhan Çarkın: *Ne işim var benim burada diyorsun. O gün sokağa çıkarken eve dönemeyecekmişsin gibi bir his yaşıyorsun. Gidip de dönmeyenler çok. Acaba bu sefer ben de onlardan biri mi olacağım? Herkese, herşeye son kez bakıyorsun. Kader mi? Kader, diyemem. İnsan kaderini*

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

kendi yönlendirir. Ama ne oldu? Bu hadiseler ailemize yansıdı. Karım delirdi. Benden çok o delirdi. Paranoyak oldu. Nasıl olmasın? Korkuyor, bekliyor, dönecek mi dönmeyecek mi, ölecek mi, ölmeyecek mi? Bırak diyordu, bırak bu görevi. Bırakılmaz ki.. Ya ben ya da görevin dedi. Görevi seçtim.

Soru: Peki ya çocuklar? Çocuğunuz var mı?

Ayhan Çarkın: *İki tane. Biri ortaokulda, biri liseye gidiyor. Hiçbir iletişimimiz yok halâ kuramıyorum. Haklılar. Başımızda durmadın diyorlar. Doğru söylüyorlar.*

Soru: Bu işlerle uğraşanların aile kurmaya hakkı var mı?

Ayhan Çarkın: *Yok. Kesinlikle yok. Yapmış olduğum en büyük hatadır. Çok çektirdim onlara. Haliyle affetmiyorlar. Karımı sevmedim demiyorum, yanlış anlaşılmasın ama bizim gibi insanların evlenmemesi gerekiyor. Hele çoluk çocuğa karışmak, asla. Onların hayatını kararttım. İyi bir koca, iyi bir baba, hatta iyi bir insan da olamadım... Ama çok iyi bir polis oldum! Devletin verdiği 300, 350 tane takdirnamem var benim. Cezaevinin kapısında bile bir tane verdiler.*

Soru: O an geldi... Silahı çekerken şimdi ben ölebilirim gibi birşeyler geçiyor mu aklınızdan? Yoksa ölürsem de ölürüm, yeter ki hızlı davranayım mı diyorsunuz?

Ayhan Çarkın: *O anda akıl önemli. Ve çok soğukkanlı olmak gerekiyor becerilerini ve cesaretini aklınla birleştirdiğin zaman bu işten başarıyla çıkıyorsun. İstediğin kadar Rambo ol, beyin yoksa, gidersin!*

Soru: O anda kalbiniz küt küt atıyor mu?

Ayhan Çarkın: *Atmaz mı?*

Soru: Peki ne oluyor, ağzınız mı kuruyor, başınız mı dönüyor, mideniz mi bulanıyor?

Ayhan Çarkın: *Bakın şöyle bir şey söyleyeyim... Bitiyor. Herşey duruyor. Siz farklı bir boyuta geçiyorsunuz. Anlayabilmek zor.*

Soru: Zor tabii ben hiç adam öldürmedim!

Ayhan Çarkın: *O yüzden anlatmak zor. Trans hali mi dersin, ne dersin, başka bir dünya. Bir yanda roket patlıyor, bir yanda arkadaşın ölüyor, karşı karşıya geliyorsun. Anlamaz insanlar, anlatamazsın, yaşamak gerekir. Ancak ne zaman anlarsınız; denk düşer de benimle gezersiniz,*

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

yanlış anlamayın. Beraber takılır, arkadaşlık yaparız. Düşmanım çok, bütün örgütler bana düşman, bir gün bana bir eylem koyarlar, işte o zaman anlarsınız...

Soru: Deli miyim, beraber yürümem bile sizinle!

Ayhan Çarkın: *Demek istediğim bir gün bana da eylem yapabilirler. Gerçi o zaman göreceğiz el mi yaman, bey mi yaman. O anlarda kafam normalden fazla, daha seri çalışıyor benim. Ne yaptığını bilen bir adam haline geliyorum. Belki de istediğim bu. Bak bunu da söylüyorum. Kendimi en iyi hissettiğim an operasyon anıdır. Bugün bile tekrar dağa çıkmak isterim...*

Soru: Dağda kimse yok ki...

Ayhan Çarkın: *Siz öyle zannedin. Herkes yerinde duruyor, kimse bir yere gitmedi. Kandırmasınlar milleti...*

Soru: Bir silahı hedefteki insana doğrultmakla tetiği çekme arasındaki süreyi anlatın. Kısa ya da uzun olduğu zamanlar var mı? Neye göre değişiyor?

Ayhan Çarkın: *En çok operasyonda bulunmuş on kişiden biriyimdir ben bu ülkede. O andaki konuma göre değişir. İtirafçılar vardı mesela, tetik düşürmedik onlara. Öldürülmediler. Niye? Çünkü teslim oldular. Elini kaldıran adamı biz öldürmedik. Ama bize silah sıkana... Olay o zaman değişiyor, iş sana yöneliyor. Müdafaaya giriyor. Elindeki mantar tabancası değil ki.*

Soru: Hiç kadın öldürdünüz mü?

Ayhan Çarkın: *Evet, kadınlar da vardı.*

Soru: Erkek ile kadın arasında fark oluyor mu?

Ayhan Çarkın: *Yok fark etmiyor. Elinde silah var çünkü. Ama kadınlar erkeklerden daha cesur...*

Soru: Tetiği daha kolay çekebilmek için geliştirilmiş özel bir teknik var mı? "*Adi aşağılık herif*" diye bağırarak öfkeyi yükseltmek gibi..

Ayhan Çarkın: *Kendini dolduruşa getireceksin tabii. Ve en önemlisi şartlandıracaksın. Bunlar adam öldürmüşler, katliam yapmışlar,köy basmışlar, memleketi bölüp parçalamak istemişler. İnkar da etmiyorlar zaten. Harita çizmişler, biz burayı istiyoruz demişler. Hamile kadının karnında bomba patlatmışlar, bebeklerin kafalarına kurşun sıkmışlar. Sonra da benden merhamet mi bekleyecekler? Hiçbir şey bana onları orada öldürmekten daha çok mutluluk veremez. Gözümü kırpmadan öldürürüm...*

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Soru: Hangi tetikçi için inanılmaz profesyonel denir?

Ayhan Çarkın: *Bana tetikçi diye hitap etmenizden rahatsızım. İnsan doğası bu işte, gözlerinin içine baka baka, bak böyle yapma dersin, bunu buradan alıp buraya koyma, başına bir şey gelir yoksa, o da inadına gelir yapar, siz de onu yapıyorsunuz şimdi. Başınıza bir şey gelecek derken yanlış anlamayın, sadece beni rahatsız ediyorsunuz.*

Soru: Peki o zaman şöyle sorayım: Hangi tetik düşüren için inanılmaz profesyonel denir?

Ayhan Çarkın: *Rambo de ama tetikçi deme...*

Soru: Hangi Rambo için inanılmaz profesyonel denir?

Ayhan Çarkın: *Beynini kullanan Rambo için. Ben öyleyim mesela. Dağda, bayırda yürümesini bileceksin, oturup, kalkmasını bileceksin. Üstelik benim hayatım sırf dağ da değil..*

Soru: Tetik düşüren biri olarak tanındıktan sonra...

Ayhan Çarkın: *Nereden çıkardınız bunu? Referandum mu yaptınız? Taktınız bu meseleye..*

Soru: Hiç çıkar sağlamadığınıza inanmamızı nasıl beklersiniz?

Ayhan Çarkın: *İnanacaksınız. İnanmak zorundasınız. Cezayı verenler de bizim suçsuz olduğumuzu çok iyi biliyor. Sami Hoştan, Ali Fevzi Bir, Yaşar Öz, Haluk Kırcı devlet görevlisi mi? Devlet görevlisi altı polisiz. Şimdi devletin silahlı çetesi olduk. Bizi içeri tıkınca Susurluk meselesi kapanacak öyle mi? Soymuşum, gaspetmişim. Ne soyduğum adamlar ne de gaspettiklerim ortada. Bir Topal cinayetiyle yargılandım, ondan da beraat ettim...*

Soru: İyi ama siz de hiç isim vermiyorsunuz...

Ayhan Çarkın: *Ne vereyim. Mehmet Ağar mı diyeyim? Dokunulmazlığı var, kalktığı zaman o da yargılanacak. Ona da, Sedat Bucak'a da yapmadığınızı bırakmadınız. Bucak'ın ailesinden 179 insan öldü. Niye hiç yazılmadı?*

Soru: Siz tetikçi misiniz?

Ayhan Çarkın: *Değilim.*

Soru: Nasıl yani?

Ayhan Çarkın: *Katil değilim. Devlet görevlisiyim. Tetikçi, kişiliğini parayla satmış insan. Biz öyle değiliz. Ama tetik düşürmedik mi? Düşürdük! Doğuda, Güneydoğuda*

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://kitap.org

çatışmalarda, operasyonlarda... Hepsinde tetik düşürdük. Görevim buydu.

Soru: Siz kendinizi nasıl tanımlıyorsunuz?

Ayhan Çarkın: *Vatan, millet, Sakarya edebiyatı yapmayacağım, herkes ülkesini sever, sağcısı da solcusu da. Ama ben de seviyorum. Beni bu ülke yetiştirdi. Bu ülkenin ürünüyüm.*

Soru: Üzerinize yüklenen 91 cinayetten kaç tanesini işlediniz?

Ayhan Çarkın: *Cinayet işlemedik. İşleseydik kaçardık. Cinayet, masum, kendini savunamayan insanları öldürmektir. Bizim Güneydoğuda işlediklerimiz cinayet değil. Şartlar eşit. Karşı tarafta devlete hainlik yapanlar... Ve tabii biz de kendi savunma mekanizmamızı oluşturduk. Türkiye Cumhuriyeti bize bu yetkiyi veriyordu. Ama biz bunu anlatamadık...*

Soru: Susurluk çetesi denilen teşkilatta tanıdığınız, emir aldığınız en üst seviyedeki insan kimdi?

Ayhan Çarkın: *Ben böyle bir çete olduğuna inanmıyorum ki. Devletten çete olmaz. Asıl çete, bunu rapor haline getirip benim devletimde çete varır diyenler. Kim onlar? Siyasiler. Susurluk raporunun altına kimler imza atmışsa onlar. Bu rapor sayesinde bütün terörist örgütler Avrupa ülkelerinden sığınma hakkı talep edecek. Diyecek kardeşim, orada çete var. Saçma! Varsa bile, o çeteyi bu şekilde ortaya çıkartamazsın. O çete biz değiliz!*

Soru: Yani diyorsunuz ki, devlet sizi kullandı.. şimdi satıyor mu?

Ayhan Çarkın: *Devlet bizi kullanmadı. Satmadı. Bize kamyon çarptı! Ve herkes bu kamyonun altında kaldı. Ama ben gocunmuyorum. Çünkü ortada bir suç göremiyorum.*

Soru: Siz kurban mıydınız yani?

Ayhan Çarkın: *Temiz toplum özlemi adına, kendi pisliklerini bizim üzerimizde yıkamak isteyen bazı insanlar var. Ben yapmış olduğum hizmetlerle gurur duyuyorum. Tamam, polislikten ihraç oldum, attılar ama umursamıyorum. Neticede Memoli değiliz! Bir buçuk aylık çocuğun cesedinin parçalarını elleriyle toplamış adamım ben. Kimse bana terörün haklılığını ispat edemez. Mavi Çarşı katliamında tencere tava çalanlar niye çıkmadı? Ya Pınarcı kat-*

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

liamı ya Milan Mezrası katliamı? 33 asker şehit edilirken, ekip otoları kurşunlanırken, gazeteciler ölürken bu temiz toplum havariler neredeydiler?

Soru: Peki size göre bu davada sizinle birlikte kimler hüküm giymeliydi?

Ayhan Çarkın: *En başta Mehmet Eymür. Onun da sanık olması gerekirdi. Mahkemeye geldi. Dediler ki, Abdullah Çatlı'yı tanıyor musun? Tanıyorum. Kim olarak tanıyorsun? Abdullah Çatlı olarak. Suçlu olduğunu biliyor muydun? Biliyordum. Suçlu insanlara görev vermenin suç olduğunu biliyor muydun? Biliyordum. Görev verdin mi? Devlet sırrı söyleyemem, dedi. Devletin yüksek ve ali menfaatleri için birtakım şeyleri gözardı etmek gerekiyormuş. Neymiş o devletin ali menfaatleri? Açıklasaydı da biz de öğrenseydik, herkes öğrenseydi. Çatlı katil miydi? İşin gerçeği neydi? Herşeyi en son, aldatılmış koca öğrenirmiş ya, mahallenin manavı, bakkalı, kasabı herkes herşeyi bilir, en son kocanın haberi olurmuş. Ben de kendimi öyle görmeye başladım.*

Soru: Demek ki aldatıldığınızı düşünüyorsunuz?

Ayhan Çarkın: *Evet. Ve sadece Eymür değil, onun etrafındaki bir yapılanmadan söz ediyorum. Korkut (Eken) komutanım da öyle söylüyor. Herhalde bir tepişme olmuş. Hani atlar tepişir, eşekler zarar görürmüş ya, öyle bir şey...*

Soru: Ben o eşeklerden biriyim mi diyorsunuz?

Ayhan Çarkın: *Evet onu diyorum. Eşeğim yani*!

Soru: Bu işlerde bir çete olmadığını söylemek de affedersiniz sersemlik değil mi?

Ayhan Çarkın: *O zaman ispat edin. Bu çete ne yapmış? Kimin parasını gaspetmiş? Hangi bankayı hortumlamış? Var mı belgesi..*

Soru: İktidar elinizdeyken kendinizi nasıl hissediyordunuz, şimdi nasıl hissediyorsunuz?

Ayhan Çarkın: *Biz Türkiye Cumhuriyeti devletinin polisiyiz. Ne MHP ne ANAP ne DYP'nin polisiyim, devletin polisiyim ben...*

Soru: Sizi hapse atan da bu devlet değil mi?

Ayhan Çarkın: *Devlet ayrı, hükümetleri ayrı. Devlet bir tane, hükümetler çok. Biri gider,biri gelir. Ama devleti töhmet altında bıraktığın zaman ciddi bir sorun yaratır.*

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Soru: Size yüklenen suçlar arasında çek-senet tahsilatından, arazi işine, bacağından adam uyarmaya kadar mafyanın kullandığı yöntemler de var. Bunların memleket meselesiyle ne alakası var?

Ayhan Çarkın: *Ne alakası var mı? Yok! Ama bu zaten bir iddia. İddia ayrı, suç ayrı. Benim sabıkam bile yok. O işleri yapmış olsam, evim olur, arabam olur, param olur. Araştırsınlar mal varlığımı, hayatta hiçbir şeyim olmadığını görsünler. Benim babam halâ terzi, 70 yaşında terzilik yapıyor.*

Soru: Peki siz nasıl geçiniyorsunuz?

Ayhan Çarkın: *Hurda ticareti yapıyorum. Sokaktaki çöpü bir nevi tekrar hammadde haline getirip, satıyoruz. Böyle geçiniyorum.*

Soru: Siz kendinizi milliyetçi olarak tanımlıyorsunuz. Fakat ortalığa dökülen işler tamamen şahsi çıkara dayalı, mafyavari işler. Kendinizi bir kahraman gibi gördüğünüzü söylemeyeceksiniz herhalde..

Ayhan Çarkın: *Öyle bir şey söylemiyorum. Oyum, buyum demem. Bizi tarih yargılasın.. Erdek'te, Ocaklı köyüne bir dostuma balık yemeye gittim ve arazi mafyası oldum. Bir ay yattım ama beraat ettim. Mahallenin itine sormuşlar, iyi kaçar mısın, o da demiş ki mahallenin puştuna bağlı. O kadar çok puştlar ki afedersin*!

Soru: Neden hep sizi buluyor onlar, ben de bunu anlamıyorum...

Ayhan Çarkın: *Buluyor işte! Meyve veren ağaç taşlanır...*

Soru: Sizi Özel Tim'e kim seçti?

Ayhan Çarkın: *Kendi isteğimle gittim. Polis okulunda da başarılı bir öğrenciydim. İstediğim yere tayin olabilirdim ama o günün şartlarında Özel Tim'e girmek istedim. Bizi seçen Korkut Eken'de. O bir efsanedir. Nerede çatışma olduysa, nerede silah patladıysa, nerede şehit varsa ben onu orada gördüm yani. Bizi eğitenlerin başındadır, onların elinde yetiştik. İyi polistim ben. Özel harekatçı iyi polistir.*

Soru: Ne zaman kötü polis oldunuz?

Ayhan Çarkın: *Kamyon çarptıktan sonra...*

Soru: Sizce neden sizi Özel Tim'e seçtiler?

Ayhan Çarkın: *Gönüllüydüm. Bizi bir kursa tabii tut-*

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

tular, 1000 kişi başladık, 500 kişi zor bitirdik. Sırf fiziki eğitim de değildi. Duyguları da okşayan bir eğitimdi. Kabullenmek istemiyorum yani Korkut Eken'in başına gelenleri. İbrahim Şahin'i dağdan tanıyorum ben, nasıl biri olduğunu biliyorum. Filmlerdeki gibi değildi, filmlerde gördüğünüz sınırlar bittiği zaman başlıyordu bizim yaşadıklarımız. O filmleri yapanların hayal edemeyeceği rüyalarında bile göremeyeceği şeyler yaşadık.

Soru: Güneydoğudan sonra bu işler hangi noktada koptu?

Ayhan Çarkın: *Ben Güneydoğuda gözümü açtım, çatışmanın içerisindeyim. İstanbul'a geldim, yine çatışmanın içerisindeydim. İstanbul'da 50'den fazla çatışmam var. Yani ölmemiz mi gerekiyordu? Vurulmamız mı gerekiyordu? Suçumuz bu mu? Biz ölmemek için eğitildik. Çatışma için eğitildik. Benim en iyi bildiğim iş operasyon. Operasyon, ölmemek için bertaraf etmektir.*

Soru: Ve siz herşeyi emirle yaptım mı diyorsunuz?

Ayhan Çarkın: *Emir komuta zinciri olmadan olmaz. Bizim görevimizde adım atamazsınız. Neticede özel Harekatçı da olsan 657 sayılı devlet memurusun.*

Soru: Kimden emir alıyordunuz?

Ayhan Çarkın: *Benim müdürüm Hüseyin Kocadağ'dı Diyarbakır'da. Ondan emir alıyordum. İbrahim Şahin daire başkanımdı, ondan emir alıyordum. İstanbul'a geldiğimizde de dönemin emniyet müdürleri vardı. Biz en son halkayız.*

Soru: Netice mahkeme kararıyla devlet içinde çete kurmak ve tetikçi olmaktan hüküm yediniz. Bu sizde nasıl bir duygu uyandırıyor?

Ayhan Çarkın: *İsyan ediyorum. Türkiye Cumhuriyeti Devleti bu kararın altından kalkamaz. Tamam, ben kötü polisim, görevimi kötüye kullandım, kumarhanecilerle işbirliği yaptım, yolumu buldum, Abdullah Çatlı aranıyormuş, onunla da gezdim... Niye sen beni gidip Ağır Ceza Mahkemesi'nde yargılanmıyorsun da özellikle Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne gönderiyorsun.. Niye?*

Soru: Sizce niye?

Ayhan Çarkın: *Türkiye Cumhuriyeti'ni parçalamak isteyenlerin oyunlarından bir tanesi. Kendi ipimizi kendimize çektiriyorlar.*

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Soru: İyi polislerin kumarhanecilerin paralarıyla ne işi olur?

Ayhan Çarkın: *Kaç para vermişler bugüne kadar...*

Soru: Sizin de hurdacılıkla geçindiğinize kim inanır?

Ayhan Çarkın: *İnanmazlarsa inanmasınlar. Gelip görsünler.. Ben gocunmam.*

Soru: En çok kime öfkeleniyorsun?

Ayhan Çarkın: *Valla basını tebrik ediyorum. Çok iyi tetik düşürdü. Basında da öyle tetikçiler var ki.. Öylesini dağda, örgüt evlerinde görmedim.*

Soru: İnsanlar size vebalı gibi davrandığında ne hissediyorsunuz?

Ayhan Çarkın: *O sizin gördüğünüz şey. Yanılırsınız..*

Soru: Siz güme mi gittiniz?

Ayhan Çarkın: *Hayır. Ben kaderimi yaşıyorum. Buraya kadarmış. Ama hayat devam ediyor. En çok üzüldüğüm şey, bu kararın DGM tarafından verilmiş olması. Görün bakın, bu kararı kullanıp Avrupa'dan sığınma hakkı talep edecekler. Tiyatro, miyatro değil. Ajitasyon ve demagoji de yapmıyorum. Ben istihbarat kursu da gördüm. Şimdi üniversite imtihanlarına girip, inşallah hukuk fakültesini kazanacağım..*

Soru: Batıda da *"kirli iş"* yapanlar var, ama onlar sizin gibi ortada, gözönünde değil. Görevlerini tamamladıktan sonra dağıtılıyorlar...

Ayhan Çarkın: *Vallaha ben, o sözünü ettiğiniz Batı devletlerinden birinde yaşasaydım, bir malikanede oturuyor ve her ay yüz bin dolar maaş alıyor olurdum. Terörle mücadele ettik de hakkımız mı verildi?*

Soru: Bütün bu hikayede kabul ettiğiniz şeyler neler?

Ayhan Çarkın: *Abdullah Çatlı'yla dostluğumu kabul ediyorum. Bana hiçbir Allah'ın kulu o insan kötü insandı dedirtemez. Ölmüş gitmiş adam. Katil matil beni bağlamıyor, beni benimle geçirdiği dönem ilgilendiriyor. Arkadaşlıktan öte hiçbir ilişkim olmamıştır...*

Soru:Topal cinayetinden elde edilen paralar nereye gitti?

Ayhan Çarkın: *Bak şimdi! Adamın dirisini görmedim, ölüsünden beş senedir çekiyorum.*

Soru: Perpa, Tarık Ümit, Ömer Lütfü Topal. Bu üç vakada da tetikçi olarak suçlanıyorsunuz..

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Ayhan Çarkın: *Çatışma olduğu anda içindeyiz. Ben çok çatışmaya girdim. O örgüt, bu örgüt beni ilgilendirmiyor.*

Soru: Tetikçi olmak da bu değil mi? Size herşey söyleniyor, yapıyorsunuz.

Ayhan Çarkın: *Sanki size bir şey söylenildiğinde siz yapmıyorsunuz. Ben de yapıyorum. Burada bir örgüt var, git deniyor. Bazen yanlış istihbarat da geldiği oluyor. Ama akıllı insanlarız, neyin ne olduğunu gören insanlarız. Teslim oluyorsa oluyor, olmuyor ateş ediyorsa... Devletin de bir otoritesi olması gerekir değil mi?..*

Ömer Lütfü Topal'ı geçiniz. Silin kafanızdan. Beni paramparça etseniz, lime lime doğrasanız.. Hodri meydan diyorum. Yakalasınlar, alsınlar, götürsünler, ne yaparlarsa yapsınlar ben bir şey bilmiyorum. Bu adam nasıl öldü, nerede öldü bilmiyorum. Tarık Ümit'in de ne olduğunu bilmiyorum. MİT'te çalışmış adamın teki. Ama ne olduğu da belli değil. Hayatımda suratlarını bile görmemiştim.

Soru: Size suç isnad edenler arasında polisler de var..

Ayhan Çarkın: *O ikisini yakalarsam Susurluk'u onlara çözdüreceğim zaten. Gözaltındayken iki tane artist vardı, 91 cinayeti var bu adamın diye saçma sapan şeyler söylediler, benim oğlumun da sünnet töreni var o arada... Bir gün onları yakalarsam, ben onları sorgularım hiç merak etmeyin...*

Soru: Şu an duyduğunuz şey infial mi? Hapse girecek-sek hep beraber girelim mi diyorsunuz...

Ayhan Çarkın: *Zaten hep beraber giriyoruz. Ama Amerika'da bulunan o zatı muhteremin o zamanki istihbarat konularının amiri konumundaki ismin (Mehmet Eymür) de benimle beraber girmesini istiyorum. O neden durdurulamadı? Nasıl olur da elini koluna sallaya sallaya Amerika'ya gitti? Neden dayağı yiyen biz oluyoruz?*

TİB: TOPLUMLA İLİŞKİLER BAŞKANLIĞI

Demokrasinin beşiği olarak kabul edilen Avrupa ülkeleri olsun, Amerika olsun, sokaktaki insanların hayalleri dahi yetmeyecek birçok olay devletin çıkarına diye gerçekleştirilmektedir. Bunların belli bir bölümü 20 veya 30 yıl sonra açıklanıyor. Fakat "*Top Secret*" olan birçoğu ebediyete kadar gizli kalmaktadır.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ülkemizdeyse şeffaflık veya demokrasi kisvesi altında hemen hemen hergün ülkeye şu veya bu şekilde zarar verebilecek açıklamaları yazılı veya görsel medya dosta veya düşmana sergilemektedir. Bütün bunları yapanlar bir de utanmadan çok önemli bir şey yapmış gibi havalara girmekteler.

Bu tür çalışmalara karşı bir avuç insan da kendilerince doğru bildiklerini savunmak için dernekler kurup, küçük imkanlarıyla ülke yararına birşeyler yapabilmek için uğraş vermekte. Aslında bu tür Dernek, Vakıf veya benzeri sivil örgütleri, devlet örtülü ödenekten desteklemelidir. Türkiye'de birçok insanın adını-sanını bilmediği Yeniden Müdaafaayı Hukuk Derneği Harekatı'nın başkanı/lideri olan Ertuğrul Zekai Ökte ve arkadaşlarının düşüncelerini birlikte okuyalım...

Adına Kuva-yı Milliye veya Müdafaa-yı Hukuk diyen birtakım dernek, vakıf, hareket ve partiler son birkaç yıldır ülkenin değişik bölgelerinden *'ses vermeye'* başladı. Bu isimler Milli Mücadele yıllarımızda milleti düşmana karşı birlik ettirmiş, harekete geçirmiş, bağımsızlığın kazanılmasında önemli rol oynamıştı.

Tarihimizin bir dönemindeki mümtaz makamında yerini almış, hatıralarımızı ve inkîlap tarihi derslerini süslerken, aynı oluşumlar bir kere daha niçin canlanıyordu?

Tehdit ve tehlike değerlendirmemizi yapma yetkisini elinde bulunduranlar, ülkenin bir kez daha Sevr günlerine döndüğünü tespit etmiş, bütün vatan sathını müdafaa alanı seçip, mücadeleye başlamak gerektiğine mi işaret etmişlerdi?

Doğu Perinçek'ten Ertuğrul Zekai Ökte'ye kadar, bilinen isimler, Kurtuluş Savaşı yıllarına geri dönerek, bağımsızlığın kazanılması için düşmana karşı milli kuvvetleri savunma hatlarında örgütlemeye başladılar.

"*Hangi düşmana karşı*" sorusuna, önce malum birkaç ülke adı verilerek başlanan cevaplar, detaya indikçe "*iç düşmanlara*" doğru yöneliyor.

Ömrünü "*asker*" olarak geçirmiş Ertuğrul Zekai Ökte'yle yaptığımız röportajda da bunu görmek mümkün. Geçtiğimiz günlerde resmi açılış yapılan Yeniden Müdaafaa-yı Hukuk Derneği Hareketi'nin başkanı/lideri Ökte'nin, belki de psikolojik harekatın Türkiye'deki üstadı olmasından dolayı,

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

konuşmayı yapmak kolay olmadı; yaparken de karşınızda her an değişen renkler bulduk. Askerlerle ilişkisi, çeşitli çevrelerce *'ihtilalleri hazırlayan sivil kıyafetli asker"* ithamına muhatap olması, Özel Harp, Ergenekon gibi oluşumlarla birlikte anılması onu hep *"meşhur meçhul"* yaptı.

Soru: Siz kimsiniz?

E.Z. Ökte: *Biz halkız.*

Soru: Halk yanınızda mı?

E.Z. Ökte: *Tabii. Kurulalı iki ay olmamış, yalnız Anadolu'da 16 bin üyemiz var.*

Soru: Yeniden Müdafaa-yı Hukuk Derneği ne yapar ve ne yapacak?

E.Z. Ökte: *Bizim işimiz çok basit. Siyasetle ve bürokrasiyle hiçbir ilişkimiz yok. Biz geri çekilmişiz bizim artık çekilecek tek yerimiz aile kalmış. Aileye, gençliğe ve çevreye çekildik. Biz diyoruz ki bunları güçlendirirsek, aydınlatır uyarırsak, bunların seçeceği kimseler de gerçekten bu milletin istediği insanlar olur. İşimizin özeti bu.*

Soru: O zaman siz ekonomiyle de, sağlıkla da, siyasetle de ilgileneceksiniz demektir.

E.Z. Ökte: *Tabii. Aileyi ilgilendiren her konuda siyaset de yaparız, konuşuruz da. Bizim savunduğumuz dört temel hak var: Güvenlik, sağlık, eğitim, adalet hizmetlerinden istifade etmesi. Biz bu konuda halkımızı uyarmak, aydınlatmak istiyoruz. Aileyi, gençliği ve çevreyi temizlemek, örgütlemek istiyoruz, beyinler kirlenmiş.*

Soru: Bütün bu örgütlemeleri kime karşı yapacaksınız?

E.Z. Ökte: *Tehdide karşı.*

Soru: Kimin tehdidi?

E.Z. Ökte: *Herkesin.*

Soru: Herkes kim? Dört yanınız düşmanla mı çevrili?

E.Z. Ökte: *Dört yanımız değil, her yerimiz düşmanla çevrili. Keşke dört yanımız olsa.*

Soru: İçerde de var mı bu düşmanlardan?

E.Z. Ökte: *İçerde de var, dışarda da, her yerde var. Bizim birtakım kazançlarımız var. Bir milli mücadele yapmışız, Cumhuriyet'i kurmuşuz, inkılâp yapmışız. İnkılâpların bütün kazançları şu anda tehdit ve tehlike altında. Siz bağımsız mısınız, bu ülke bağımsız mı? Bu da tehlikede. Çünkü maliyenizi, iktisadi hayatınızı teslim etmişsiniz.*

Soru: İsim, isim rica etsem bu bağımsızlığımızı tehdit

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://kantey.org

edenler kimler bunlar?

E.Z. Ökte: *Sizinle rakip olan herkes şu anda bağımsızlığınızla oynuyor. Görmüyor musunuz? Bütçenizi kim yaptı?*

Soru: Bu durumda derneğiniz IMF'yi düşman bilecek?

E.Z. Ökte: *Gayet tabii efendim. IMF'ye de karşıyız, bu memleketle oynayan herkese de karşıyız. Milli egemenlik yok, bağımsız değiliz.*

Soru: Ergenekon diye bir yapılanmadan haberiniz oldu mu?

E.Z. Ökte: *Benim askerle temasım akademik düzeyde oldu. Ergenekon, Özel Harp falan, o kısmı bilmem. MİT'i pek fazla bilmem. Ama bizim psikolojik harekat kurslarına gelmişlerdir, beni bilirler. Fakat öyle adamlarla pek ilgim olmadı. Bu tip şeyler devletin güçsüz olduğu zamanlarda ortaya çıkar.*

Soru: Gladyo, Ergenekon, Kontrgerilla gibi isimlerle anılan oluşumlar gerekli mi bir devlet için?

E.Z. Ökte: *Kontrgerilla falan filan, eskide kaldı artık. Benim hakkımda şeyler de yazıldı bu konuda. Kitaplarda vardır. Tanksız, topsuz ihtilal yapıyormuşum falan.*

Soru: Bu iddialara karşı cevabınız yok mu?

E.Z. Ökte: *Hayır efendim, hiçbir şekilde cevap vermem. Yapsam n'olur, yapmasam n'olur. Yaparım da yapmam da. Fakat böyle şeyler yanlıştır, olmamalı, Mustafa Kemal böyle bir şeyleri ne düşünmüş ne de yapmıştır. Ben de onun yolundayım. Milletin arzusu neyse, vicdanı neyse, biz onu hissederiz ve yaparız. Milletin içinden gelen çocukları, bu milletin kalbindeki şeyi, istediğini hisseder ve yapar.*

Soru: Siz hissettiniz mi hiç?

E.Z. Ökte: *Evet.*

Soru: Neler hissettiniz?

E.Z. Ökte: *Benim hissettiklerimi şu anda siz de hissediyorsunuz.*

Soru: Türkiye'de psikolojik harekatın ustası, hatta üstadı sayılıyorsunuz.

E.Z. Ökte: *Evet, başlatanlardan bir iki kişi kaldık.*

Soru: Nedir psikolojik harekat? Kimlere karşı, ne zaman, niçin ve ne şekilde yapılır?

E.Z. Ökte: *Bir harp türüdür. Eskiden buna propagan-*

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

da derlerdi. Gayet tabii düşmana, size rakip olana karşı yaparsınız. Uluslararası ilişkiler, bir güç ve rakabet işidir. Devletler rakiptir. Silah kullanmadan beyinleri etkilemek. İşin aslı bu. İkinci Dünya Harbi'nden sonra harp pahalı oldu. Nükleer silahlar çıkınca büyük bir yıkım oluyor. O zaman, yavaş yavaş diplomasi ticaretle birleşti. Propaganda bir silah haline geldi, harp türü haline geldi. Adına da psikolojik harekat dendi.

Soru: Türkiye'de psikolojik harekatı ilk başlatan siz misiniz?

E.Z. Ökte: *Biz başlattığımız zaman bilinmiyordu. Aşağı yukarı 1950 küsürler. Adı soğuk savaştı, beyaz savaştı. Bizim tüzüğümüze bir ara "sivil savunma" adıyla girdi. Diplomasinin bir aracıdır. Mesela Amerika bunu dışişlerine yaptırır, her dışişleri mensubu psikolojik harekatçıdır aynı zamanda.*

Soru: Türkiye'de kim yapar bunu?

E.Z. Ökte: *MGK'ya bağlı Toplumla İlişkiler Başkanlığı yapar. Gizli kısmını MİT yapar. Başka da yapan yok.*

Soru: TİB ve MİT bu işi yaparken hangi araçları kullanıyor?

E.Z. Ökte: *Her türlü vasıta kullanılır. Medyayla yapılır, karşı tarafın medyasıyla yapılır. Her türlü vasıta kullanılır.*

Soru: İçeriye karşı nasıl yapılıyor?

E.Z. Ökte: *Psikolojik harekat içeriye karşı yapılmaz bir devlet kendi halkına bunu yapamaz.*

Soru: Ama siz söylediniz yaptığını.

E.Z. Ökte: *İşte, yapıyor. Halkın kafasını kirletiyor halkı kendi istediği yöne çekmek için yapıyor.*

Soru: Mesela PKK'ya karşı kullanıldı mı?

E.Z. Ökte: *Tabii kullanıldı. PKK'da bize karşı kullandı, üstelik daha çok etkili oldu.*

Soru: Sizin tarihe geçecek, vatana millete örnek olacak güzel bir psikolojik harekat çalışmanızdan örnek verebilir misiniz?

E.Z. Ökte: *Yani... Yunan psikolojik harekatına karşı bizim de çeşitli çalışmalarımız olmuştur. Kıbrıs'ta olmuştur. Biz bu işe başladığımız zaman Türkiye'de üç dört kişiydik. Sağ olan birkaç abimiz kaldı; onlar da 80 yaşlarına geldi.*

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Soru: Asker mi bunlar?

E.Z. Ökte: *Evet, asker. Esas hocaların birçoğu ölmüştür. Sağ kalan, en çok bu konuda çalışan, kitap yazıp dersler veren adam benim. Esas burada öğretilen, halkımız psikolojik harekata maruz kalırsa, karşı tarafla nasıl mücadele edilir, bunları şey ederiz.*

Soru: Çalıştığınız dönemde psikolojik harekat birimi yine ordu bünyesinde miydi?

E.Z. Ökte: *Her zaman öyle oldu zaten.*

Soru: TİB'i siz mi kurdunuz?

E.Z. Ökte: *Evet ben kurdum.*

Soru: Askerlerle hiç ilişkim olmadı demiştiniz de, psikolojik harekatı sivil bir bünyede mi yaptınız diye merak ettim.

E.Z. Ökte: *Ben danışma Meclisi'ndeyken üç önemli kanunun yapılmasında yer aldım. Biri MGK Genel Sekreterliği Kanunu, biri Atatürk Kültür Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Kanunu. Tamamını ben yazdım. Bir de MİT Kanunu gelmişti, onun bu konularla ilgili kısmında katkım oldu.*

Soru: Geçenlerde Amerikan yönetimi, bazı haberleri basında kasıtlı olarak yanlış yayınlatıp, böylece psikolojik harekat yapmaya karar verdiği açıkladı, Türkiye'de bu yapılıyor mu?

E.Z. Ökte: *Bana niye soruyorsunuz? Bugün medyanızın yüzde 80'i psikolojik harekat yapıyor.*

Soru: Bu durumda medyada TİB ya da MİT mensubu birçok gazeteci var demektir.

E.Z. Ökte: *TİB mensubu mu değil mi belli değil. Ben medyanın yüzde 80'i diyorum, TİB demiyorum. Bir ülke kendi vatandaşına psikolojik harekat yapar mı? Yapılıyor işte. Ama irtica var, terör var. Siz halkınızı eğiterek bunlara karşı bilinçlenmeyi mükemmelen yaparsınız. Psikolojik harekata ne gerek var? Yav Kur'an'ını okutun yav, başka şeye ne gerek var. Bir siyasi iktidar kendi söylemleri için, iktidarda kalmak için halkına psikolojik harekat yapamaz.*

Soru:İdeal olan bu. Fakat pratikte halka karşı da psikolojik harekat sıklıkla yapılıyor.

E.Z. Ökte: *Evet yapılıyor. Ben ideali ortaya koyuyorum ve yapıldığını söylüyorum. Onun için ne yapıyorum, kınıyorum. Ne yapıyorum, bu tip bir örgüt kuruyorum.*

Soru: 90'da perdeleri çekmenizden önce siz veya yetiş-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

tirdiğiniz insanlar, iç piyasaya psikolojik harekatlar yaptınız mı hiç?

E.Z. Ökte: *Hayıır. Haşaaa! Hiçbir şey yapmadık. Yapamazlar. Kanunlar neyi gerektiriyorsa onu yapar. Haa, biz aydınlatırız. Aydınlatma görevimiz her zaman var bizim. AB'ye girenler ve karşı olanlar. Alın size psikolojik harekat. Başörtüsü takan herkes yobazdır diyebilir misiniz? Bu da aynı şey. Bu hakkı kimden alıyorsunuz? Bu dernek milli iman üzerine durur, ince edep üzerine durur, milliyetçilik üzerine durur.*

Soru: Bu sözlerinizle şu anda bize karşı psikolojik harekat yapmıyorsunuz değil mi?

E.Z. Ökte: *Yoo, ilgisi yok. Zabıtlarda var.*

Soru: Söz ve tavırlarınız sanki bir siyasi hareketmişsiniz izlenimi veriyor. Nesiniz siz, dernek mi, siyasi oluşum mu?

E.Z. Ökte: *Yaptığımız şeyin adına siyaset denecekse siyasetle uğraşmış olacağız. N'olacak yani. Burada küçük bir nüans var. Biz iktidarla ilgili değiliz. Halkımız artık siyaset alanını terketti.*

Soru: Tüzüğünüzdeki '*derneğin amacı*' başlıklı ikinci maddede şu ifadeler var:

"*Türkiye Cumhuriyeti devletinin ve Yüce Türk milletinin, Türk millet mücadelesi ve Türk inkılâbı ile kazanılmış hak ve hukukuna, varlığına, bağımsızlığına, hürriyetine, egemenliğine, onur ve saygınlığına, birlik, dirlik ve bütünlüğüne, milli değerlerine, güvenliğine ve savunma gücüne, her alanda üretim ve gelişmesine, refah ve yükselmesine yurt içinden ve yurt dışından yönelen tehdit, tehlike ve engellere karşı üyelerini ve vatandaşlarını aydınlatmak ve irşat etmektir.*"

Burada zikredilen hususların hemen hemen tamamı siyaset yapmayı ve güvenlik birimi gibi davranmayı gerektiriyor?

E.Z. Ökte: *Ben diyorum ki Türk inkılabıyla kazanılan şeyler bugün tehdit ve tehlike altında. Coğrafyanıza bakın, Doğu bölgeniz tehdit altında. Doğuda hepsi Türk ırkından hilal gibi bir Türk çemberi vardı, hepsi yok oldu. Lozan'la kazandığımız hattı kırdık. Azerbaycan'ın yüzde 25'i işgal altında. Azerbaycan benim için, Ankara gibidir.*

Soru: İkinci maddeye dönmek istiyorum yine. Tanımı-

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

nız çok ilginç. Aileye veya hukuka yönelik bir dernekle değil de sanki bir askeri güvenlik kuruluşu anlayışında varolan bir hareketle karşı karşıyayız.

E.Z. Ökte: *Aile gitti diyorum oğlum, gitti. Bunu savunurken, burada askerin ne işi var. Benim hiçkimseyle ilişkim yok kardeşim. Ne gizli teşkilatlarla, ne hükümetle, ne bürokratlarınızla. Ben halkım halk!*

Soru: Kamuoyunun hareketiniz hakkında merak ettiklerini ve dile getirdiklerini soruyorum size. Bu kadar sinirlenmeyin.

E.Z. Ökte: *İsmim itibariyle ilişkiler düşünülebilir. Çünkü ben askeri akademide hocalık yapmışım, 12 Eylül'de bulunmuşum, şurada bulunmuşum, burada bulunmuşum. Doğrudur.*

Soru: Askerlerle ilk temasınız Milli Güvenlik Akademisi hocalığınızla mı başladı?

E.Z. Ökte: *O sonra. Deniz Akademisi'nde hoca oldum. Ben askerim kardeşim. Benim üç yüz yıllık ailem asker.*

Soru: Neden üniformalı asker olmadınız?

E.Z. Ökte: *Babam etmedi. Beni ve abimi asker yapmadı. Ondan sonra ne yapmış, kaderimiz, yine götürmüş. Ben askerim, açık söylüyorum. Asker olmam demek, halkımın dertleriyle uğraşmamam demek mi? Bu sivillerin imtiyazı mı yani? Ki ben asker değilim.*

Soru: Üniforma giyseniz aile geleneği devam ederdi?

E.Z. Ökte: *Hâşâ, asker falan değilim. Tesadüfen adam yokluğunda bize birşeyler söylemişler, yapmışız. Bizim ne askerle, ne siyasi partilerle, ne derneklerle. Hani o Atatürkçü, matatürkçü falan var ya, ne o derneklerle, ilgimiz yok.*

Soru: Tabanınız partileşelim derse...

E.Z. Ökte: *İçimizden siyasete gidecek arkadaşlar çıkacak, içimizden belki siyasi partiler çıkacak.*

Soru: Hani siyasetle işiniz olmayacaktı?

E.Z. Ökte: *Bakın, içimizden çıkacaklar. Biz temeliz. Milli mücadele zamanındaki Müdafaa-yı Hukuk Teşkilatları devam edebilmiş olsaydı, Türkiye bugün en az iki tane İtalya, bir tane Almanya ederdi. Böyle rezaletlerle de uğraşamazdık. Biz şimdi onların bıraktığı yerden aldık.*

Soru: Bugün bir kurtuluş savaşını gerektirecek ortam var mı?

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

E.Z.Ökte: *Daha ağırı var. Türkiye'nin bugünkü durumu 1919'daki şartlardan daha ağırdır.*

Soru: Nelerden dolayı?

E.Z. Ökte: *Her taraftan gelen tehdit ve tehlikeler altındayız. Sonra, tehdit belirsiz.*

Soru: Bu tehditleri somuta indirgeyebilir miyiz?

E.Z. Ökte: *Hayır, maddeleyemezsin. Belki de sensin tehdit. Kim bilir.*

Soru: Ama bu yaptığınız McCarth'cilik olmaz mı?

E.Z. Ökte: *Bilemem ne olacağını.*

Soru: Belki o, belki şu diye bütün millete, halka zarar vereceğinizi düşünmüyor musunuz?

E.Z. Ökte: *Bunu bir şekilde diyemiyoruz da, bugünkü tehdit ve tehlikeler şuradan geliyor. Bizi idare eden hükümetler bağımsızlığını, etkinliğini yitiriyorsa, bir devletin üstünde 22 tane devlet sürekli psikolojik harekat yapıyorsa, bir devletin içerisinde paçoz bir elçi kalkıp gizli teşkilat kurabiliyorsa, bir ülkenin içinde envaî türlü hokkabazlıklar yapıp da o ülkenin diniyle, imanıyla, diliyle, çevresiyle uğraşıyorsa her zaman et ve tırnak olmuş kitleler ayrılmaya çalışılıyorsa bu memlekette tehdit ve tehlikeler 1919-20'den daha ağır demektir.*

Daha da ağırı şu: O günküler şanslıydı, hiç değilse, düşman belliydi. Düşmanın yurt dışına çıkartılması esastı. Şimdi düşmanın kim olduğu belli değil.

Soru: İçerde tespit edebildiğiniz düşman var mı? Mesele hortumcular...

E.Z. Ökte: *Onlar engel, tehdit değil. O gördüğünüz bu memleketin parasını, zamanını alan herkes bizim için engeldir. Gelişmemizi engelliyorlar, tıkıyorlar. Tehdit, doğrudan bizi parçalamaya yönelik şeylerdir.*

Soru: PKK gibi mi?

E.Z. Ökte: *PKK'sı var, birçok teşkilat var.*

Soru: Derneğiniz Avrupa Birliği konusunda aileye ne anlatacak?

E.Z. Ökte: *Biz AB'nin ne taraftarıyız, ne karşısındayız. Böyle bir derdimiz yok. Biz çekilmişiz.*

Soru: Son birkaç yılda dikkat çekici bir gelişme var. Özellikle Kuva-yı Milliye ve Müdafaa-yı Hukuk adları altında çeşitli kişi ve çevreler tarafından çok sayıda dernek, parti, hareket ortaya çıkmaya başladı. Bunu neye bağlıyorsunuz?

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rahley.org

E.Z. Ökte: *Çok basit. Bazen milletler öyle olağanüstü durumlara girerler ki, artık siyasi örgütler bu şartlarda çaresiz kalır, etkinliklerini yitirirler. Halkın bunlara güveni kalmaz. O zaman halk kendi içinde birtakım gruplar kurar. Hiçbiriyle ilgimiz yok. inşallah ileride onlar da çatımızın altına girecekler.*

Soru: Benzerleriniz de acaba sizin hissettiğiniz tehlikeleri hissettiği için mi kuruldu? Niye mesela 15 yıl önce yoklardı da şimdilerde ortaya çıktılar hepsi?

E.Z. Ökte: *Boşluk. Milletlerin hayatında olağanüstü durumlar ortaya çıkınca birtakım boşlukları dolduruyorlar.*

Soru: Siyaseti bir düşme olarak mı görüyorsunuz.

E.Z. Ökte: *Evet. Daha açık söyleyeyim, ben artık Sakarya'ya çekildim.*

Soru: Başkumandan gibi bir çekiliş mi bu?

E.Z. Ökte: *Yani bütün o alanları bıraktım, gelip aileme, son müdafaa hattıma çekildim. Belki milletimize birtakım beklentiler vereceğiz, ümitler vereceğiz. Fakat bu hat kırılırsa artık yapılacak bir şey kalmaz.*

Soru: Türkiye şu anda Milli Mücadele'nin Sakarya hattına çekilme aşamasında mı?

E.Z. Ökte: *Aşağı yukarı.*

Soru: Başkumandan siz misiniz?

E.Z. Ökte: *Hayır, böyle bir şey demedim, hatta çekildik diyorum.*

Soru: Atatürk Sakarya'ya çekildikten sonra atak yaptı, Başkumandanlık Meydan Savaşı sonrasında düşman denize döküldü. Siz de bir atak hazırlığında mısınız?

E.Z. Ökte: *Gayet tabii. Aileyi güçlendireceğim, yeni yeni, genç genç insanlar bu ülkenin kaderine sahip olacaklar.*

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BİTMEYEN DÜŞMANLIK

"Eğer birgün HAKANTÜRK'ü eğilmiş görürseniz, bilin ki; düşmüş birisini kaldırmak için eğilmiştir."
OSMAN BÖLÜKBAŞI

Ülkemizde yazılı ve görsel medya patronları her ne kadar kendilerini sağ partilere yakın görse veya gösterse de, kilit noktalarında oturanların, Türk medyasını tamamen kontrolleri altında tutulanların % 99'u gerçek düşüncelerini saklayıp demokrasi havariliği kisvesi altında Türk Silahlı Kuvvetleri, Milli İstihbarat Teşkilatı ve Emniyet Teşkilatı'na karşıdır. Nedeniyse, 1968'den başlayıp 1980'e kadar kendilerince hak etmedikleri davranışlarla karşılaşmış olmalarıdır. Dünyanın hiçbir ülkesinde siyasi görüşü, ne olursa olsun, kendi ülkesinin değerlerini aşağılayan, onları acımasızca yerden yere vuranı görmedim. Kendi aşağılık komplekslerini tatmin etmek için ülkesini jurnallayan yabancılara yalakalık yapanlar ülkemizde az değildir.

Atatürk bakın bu konuda ne diyor; "*Bağrınızdan çıkarıp başınıza taç yapacağınız insanların kanındaki mayayı iyi inceleyin. Bir milletin geleceği için bu çok önemlidir..*" Ne kadar doğru söylemiş olduğunu kim inkar edebilir?.. Unutulmamalıdır ki, bir ülkenin güçlü olması sadece nüfus kalabalığı ve arazi büyüklüğüyle ölçülmez. Güçlü bir istihbarat teşkilatı ve elde edilen bilgileri cesurca uygulayabilecek siyasi ve askeri gücün birleşimi, ülkem insanlarına vereceği özgüvenle herşeyin üstesinden gelinebileceğini tarih bize göstermiştir.Tam istenmeyen kişilere, kişilerin makam ve mevkilerine göre değişen bir adalet sistemine "*yaşasın Adalet*" demek mümkün mü? Tabii ki değil. Susurluktan bahsediyoruz..

Demek "*Susurluk*" adını verdiğimiz devletin en üst kademesindeki yöneticilerden, sokaktaki serseriye kadar uzanan; '*uyuşturucu, cinayet, gasp, tehdit, şantaj*' yumağının sorumlusu, bir emekli yarbay ile bir polis müdürü ve birkaç polis memuruymuş. Bunlar yargılanıp hapse girince '*Susurluk*' pisliği de temizlenmiş ve konu kapanmış oldu...

Şu anda cezaevinde olanlardan iki kişiyi çok iyi tanıyorum: Korkut Eken ve İbrahim Şahin.. Kader birliğimiz olan Korkut bir zamanlar kardeşim kadar yakındı. Daha önce

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi https://rahtey.org

ondan bahsederken şöyle yazmıştım:

"Korkut Eken esasında geçmişi başarılı bir 'Özel Harp' veya yeni adı ile 'Özel Kuvvetler Komutanlığı' subayı. Evi, aldığı başarı madalyaları ve ödüllerle dolu. Çok iyi bir ailesi var. Hepsi pırıl pırıl, düzgün ve vasıflı insanlar. Eken iyi bir silah uzmanı, iyi de nişancı. Bir arkadaşının elindeki elmayı 25-30 metreden vurabilecek kadar iyidir. Bu 'elma tutma' sırasında birkaç ufak kaza olmuş ama, astları, yürekleri atsa da Korkut emrettiği zaman o elmayı tutmak mecburiyetindedir. O aynı zamanda paraşütçülük, kayak, dalgıçlık gibi özel eğitimler de görmüş, Amerika Birleşik Devletleri'nde, 'rehineli harekat' gibi özel kurslara da katılmış bir kişidir."

Evet bu kadar güzel vasıfları bir araya toplamış bir kişinin şu anda cezaevinde bulunması gerçekten üzücüdür... Polis Özel Timlerini ilk kurucularından, eski Özel Harekat Daire Başkanı Emniyet Müdürü İbrahim Şahin'i de görev dolayısıyla tanıyorum. Onun için de geçmişte şunları yazmıştım:*"Şahin ve Susurluk kazasında ölen Hüseyin Kocadağ, esasında bu ülke için bir şeyler yapmış, kanlarını akıtmış insanlar: Pırıl pırıl, gurur duyulacak bir mazileri var. Bizce onlar 'bu vatan için hakikaten bir şeyler yapanlardan' ama, sonra devletin gücünü kendi güçleri gibi görme gafletine düştüler, para hırsına kapıldılar. Keşke fazlaya tamah etmeyip de o güzel mazileriyle kalsalardı. Vatan için bir şeyler yapmış olmak, kimseye suç işleme hakkı vermiyor, vermemesi lazım..."*

Korkut Eken ve İbrahim Şahin ile ilgili yukarıdaki sözlerin sahibi MİT Kontrterör Daire başkanı olarak görev yaparken yazdığı MİT raporlarından dolayı başı derde giren ve teşkilattan ayrılmak zorunda kalan Mehmet Eymür, şu anda ABD'de yaşamaktadır. Bilindiği gibi yasadışı kişilerle ilişki kurduğu gerekçesiyle hakkında tutuklama kararı çıkmıştı.Korkut Eken'i çete liderliğiyle suçlayan 4 kişinin ifadesi var. Peki kim bu 4 kişi. Birisi MİT eski Daire Başkanı Mehmet Eymür, ikincisi İstihbarat Dairesi eski Başkanı Hanefi Avcı, üçüncüsü halen cezaevinde bulunan ve Çatlı'yı tanıdığı günden ölümüne kadar destekleyen Haluk Kırcı, dördüncüsü ise Hakkı Yaman Namlı.. Bu dört kişinin geçmişine uzandığımızda nasıl bir labirent ile karşı karşıya olduğumuzu göreceğiz.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ABDULLAH ÇATLI İLE MEHMET EYMÜR'ÜN BULUŞMASI

"Geçmiş zaman olur ki!
Hayali Cihan değer"...
Türk Atasözü

İstanbul Bebek'teki caminin imamını pek çok kişi tanırdı. Ancak ünü imamlığından değil, aykırı geçmişinden ve kimliğinden kaynaklanıyordu. Semt sakinlerinin aklına cami deyince önce o gelirdi. Adı Cuma'ydı. Çevresi çok genişti. Uzun yıllar önce, 1970'lerde ülkücü-devrimci çatışmalarından sağ kanatta yer almıştı. İmam Cuma, o dönemde herkesin bir tarafta yer alması gerektiğini iyi biliyordu. Fakat o, seçimini *"en kötü karar bile kararsızlıktan iyidir"* felsefesiyle yapmamış, bilinçli bir tercihle sağ eğilimli gençlere her açıdan destek olmayı seçmiştir. Daha sonra 12 Eylül öncesinin hareketli ülkücüsü, 1980'li yılların dingin imamı olacaktı. Ama yine de çevresi onu, *"ülkücü imam"* diye bilecekti.

İmam Cuma, 1990 yazında yılladır tanıdığı MİT'in eski bir yöneticisini telefonla aradı. Eski MİT'çi o sıralar Bebek'te, annesinin evinde tatilin keyfini çıkarıyordu. O sıra hele de İmam'dan öyle bir telefon beklemiyordu. MİT eski Güvenlik Daire Başkanı Mehmet Eymür, İmam'ı yıllardır tanırdı. Yıllar sonra bu kitabın yazarına İmam'la yaptığı telefon görüşmesini anlatırken şaşırmadığını söyleyecekti. Nitekim onun yemek davetine olumlu yanıt vermişti. Eymür, İmam Cuma ile yalnız olacaklarını sanıyordu. Halbuki, İmam'ın niyeti farklıydı. Öyle ki bu görüşme Eymür'ün daha sonraki kişisel evreminde çok önemli bir yer tutacaktı. Çünkü Eymür'ü oldukça ilginç bir buluşma bekliyordu. Bu tecrübe Eymür'ün, ileride yapacağı kilit tercihleri belirlemede önemli bir rol oynayacaktı. O dönemde faal görevde olmayan istihbaratçı, bu buluşmadan belli bir süre sonra tekrar MİT'te görev alacak ve Mehmet Ağar grubu ile bu grubun en etkili isimlerinden Abdullah Çatlı'yla yıllar boyu mücadele etmek durumunda kalacaktı.

Eski MİT'çi, Güneş Restaurant'a gidince, İmam Cuma'nın yanında Abdullah Çatlı'nın oturduğunu gördü. Çatlı,

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

1982 yılından beri çeşitli suçlardan aranan bir "*gladyatör*"-dü ve Eymür bunu biliyordu. Kısa selamlaşma seremonisinden sonra iki taraf da gardını aldı ve beklenen tartışma başladı. Mehmet Eymür'ün eski yardımcısı Korkut Eken gazinoya geldiğindeyse tartışma iyice alevlenmişti. Kanun kaçağı Abdullah Çatlı, eski MİT yöneticisine biraz da ses tonunu yükselterek, vatan için yıllarca çalıştıkları halde korunmak bir tarafa hep bazı çevrelerce harcanmak istendiklerinden şikayet ediyordu. Eymür ise en büyük tepkinin tepkisizlik olduğunu düşünerek bir süre sessiz kalmayı tercih etmiş ve sonunda, "*biliyorsun teşkilattan ayrıldım. Kaldı ki ayrılmadan önce de söylediklerin hakkında fikir yürütebilecek mevkide değildim*," demişti.

Çatlı tatmin olmamış ve MİT'le bir şekilde yeniden bağ kurma isteğini dile getirmişti Eymür'e. O ise yapabilecek bir şeyi olduğunu sanmıyordu ve daha önemlisi hassas bir süreçti elini taşın altına sokmaya hiç niyeti yoktu. Eski MİT'çinin kayıtsızlığı Çatlı'yı çileden çıkarmıştı. Öyle ki sesini iyiden iyiye yükseltip ona kızacak kadar... Eymür, bu görüşmeyi anlatırken, "*hakikaten tatsız bir gündü*" diyecekti.

Bu görüşmenin gerçekleştiği günlerde Abdullah Çatlı başta Ankara Bahçelievler katliamı olmak üzere çok sayıda suçtan aranıyordu ve Paris günlerinden bu yana herhangi bir devlet kurumuyla sağlam bir bağ kuramamaktan mustaripti. Gerçi o, her zaman korunduğunu biliyordu ama böylesi bir organik bağ kurmanın daha avantajlı olduğunu deneyimle görmüştü. Onun bu eğilimini keşfedenler, yeni ve güçlü bir başlangıcın ilk adımlarını atmışlardı. Çatlı kaşifleri, yine devletin etkili makamlarındaki isimlerden oluşacak ve "*küskün gladyatör*" bu kez Emniyet adına çalışacaktı. İmam MİT'le en azında Mehmet Eymür'le son bağlarını da koparmasına vesile olacaktı. Artık yeni bir dönem başlıyordu. En maceraperest insanların bile adrenalinini yükseltecek yeni bir dönem...

Eymür yıllar sonra, Şubat 1994'te Başbakan Tansu Çiller'e yapılan telkin üzerine MİT'e yeniden döndüğünde Çatlı'yla bir şekilde karşı karşıya geleceğini biliyordu. Ve giderek Çatlı'yı kullandığını düşündüğü Mehmet Ağar'la da...

Eymür, teşkilata döndüğü dönemdi -daha sonra yollarının ayrılacağı- yakın dostu Şenkal Atasaegün dışında pek çok isme karşı mesafeli davranmış, hatta kendini bir ölçüde

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

korumaya alma gereksinimi duymuştu. Tecrübeli istihbaratçı yıllardır tanıdığı Miktad Alpay'a bile güvenmiyordu. Özel İstihbarat Başkanlığı'nın başına getirilen Eymür, MİT'e ikinci kez dönüşünde, yıllar önce Atilla Aytek'in vasıtasıyla tanıştığı Tarık Ümit'in bu süre içerisinde geliştirmiş olduğu ilişkileri görüp hayrete düşmüştü. Teşkilata, akrabası, MİT Dış İstihbarat Başkanı Abdullah Argun'un yönlendirmesiyle giren ve daha sonra Eymür'e yaklaşan Tarık Ümit, artık -Eymür'ün hiç hazzetmediği- Emniyet içindeki klikle de çalışıyordu. Eymür, ilk zamanlar bunun önüne geçmek için ciddi çaba sarfetti, başarılı olamayınca da, bu çabasını en azından bir süre için askıya aldı. Ümit, yaklaşık bir yıl sonra yani 3 Mart 1995'te esrarengiz bir şekilde ortadan kaybolunca Eymür, yıllar önce bir gazinodaki tartışmada gardını aldığı Çatlı ve onu koruduğuna inanılan dönemin Emniyet Genel Müdürü Mehmet Ağar'a karşı daha temkinli davranacaktı. Çünkü Eymür, elemanları sayesinde bir süre sonra Tarık Ümit'in ortadan kaybolmasının ne anlama geldiğini anlamış ve üç bilinmeyenli denklemi kısmen çözmüştü. Ümit, ortadan kaybolduktan bir gün sonra arabası Çerkezköy'de terk edilmiş olarak bulundu. Araçta bulunan eşyalar jandarma tutanaklarına şöyle geçmişti:

"*İstanbul Cumhuriyet Savcısı'na bir olay sebebiyle verdiği ifadenin iki adet fotokopisi, iki adet ince uzun 34 ZU 478 teneke plaka, bir adet Cemal Reşit Rey Konser Salonu 1994/95 yılı faaliyet el kitabı, bir adet rot balans ayar etiketi, altı tabletlik olmakla birlikte dört tanesi eksilmiş cinsel güç hapı.* Tutánakta ayrıca araç içinde hiçbir şüpheli durum olmadığı ve yapılan araştırmada parmak izine rastlanmadığı bilgisine de yer veriliyordu. İşte tam da bu yüzden Ağar'ı aramış ve "*Tarık Ümit'in Sami Hoştan'ın çiftliğinde Çatlı tarafından sorgulandığını öğrendik. Onu serbest bıraktırırsanız bir daha Abdullah Çatlı'nın alanına girmeyecek,*" demişti.

Ağar, "*Ben hallederim*" deyip durumu kabullenmektense "*benden habersiz iş yapmazlar, bir bakayım*" demekle yetinmişti. Eymür ise bunun üzerine Özel Harekât Daire Başkan Vekili İbrahim Şahin'i aramış ve benzer bir notu ona da iletme gereği duymuştu. Mehmet Eymür, Haluk Kırcı'nın İstanbul Emniyet Kaçakçılık ve Organize Suçlar Şubesi'ne verdiği ifadesinden sonra Tarık Ümit'in kaybolması

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

olayıyla ilgili spesifik önlemler de almıştı. Kırcı, Çatlı'nın Ümit olayıyla ilgili yaklaşımı ve Eymür'ün bu konudaki tedbirlerini şöyle sıralıyordu:

"Tarık Ümit'i hayatımda hiç görmedim. Kaçırılması olayına iştirakim yoktur. Çatlı'nın Tarık Ümit'i tanıyıp tanımadığını bilmiyorum. Bir gün ben Ankara'da iken bana telefon açtı ve gazetelerden birini alıp üçüncü sayfasını açmamı söyledi. Bu olayla hiçbir alakası olmadığını, bu konuyu Muhsin Yazıcıoğlu ve Şevkat Çetin'e anlatmamı istedi. Ayrıca bana şimdi hatırlayamadığım 0542'li bir telefon numarası vererek, Muhsin ve Şevkat'in bu numaradan Eymür'ü aramalarını ve konunun kendisiyle alakalı olmadığını izah etmelerini istedi. Yazıcıoğlu'nu bulamadım, Şevkat Çetin ile görüşerek konuyu anlattım. Ayrıca Çatlı ölmeden 20 gün veya bir ay kadar önce Ankara Etap Oteli'nde görüştüğümüzde bana Eymür'ün kendisini Ankara'da görüşmek üzere yanına davet ettiğini, bir müddet sohbet ettiklerini, bu esnada kendisine "Tarık Ümit'i sen öldürmedin ama kimin öldürdüğünü biliyorsun" dediğini, kendisinin de 'bilsem bile söylemem' diye cevap verdiğini, bu konuşmaları Eymür'ün kameraya aldırdığını öğrendiğini söyledi.

Mehmet Eymür'ün, her ne kadar yüzüne karşı *'Ümit'i sen öldürmedin'* dese de Çatlı'dan hoşlanmadığı için Tarık Ümit'in kaçırılmasından onu sorumlu tutması kuşkuyla karşılanabilirdi. Ancak uzun bir süre sonra düzenlenecek bir jandarma belgesi Eymür'ün karinelerini doğrulayacaktı. Eğer belgeyi MİT düzenlemimş olsaydı pek çok kişi, o belgeden "*Eymür'ün elemanını kaybetmenin acısıyla Çatlı ve grubunu hedef gösterdiği*" yorumunu çıkarabilirdi. Ancak belge jandarma tarafından düzenlenmişti ve dahası belgeyi düzenleyen isimlerin gruplardan herhangi birine dahil olmadıkları biliniyordu. 26 Temmuz 1996 tarihli bu belgenin altında İstanbul İl Jandarma Alay Komutanı Baki Onurlubaş ve İstihbarat Şube Müdür Vekili Hüseyin Şener'in imzası vardı. Bu belgede aynen şöyle deniyordu:

"**Konu**: *İşadamı Tarık Ümit'in kaybolması olayı*

Haber: *1994 yılı içerisinde Tekirdağ ili bölgesinde esrarengiz bir şekilde ortadan kaybolan Tarık Ümit'in öldü-*

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

rülmüş olabileceği ve bu olayı terör amaçlı suçlardan aranan Nevşehir ili Merkez Kapıcıbaşı Köyü nüfusuna kayıtlı Ahmet oğlu 1956 doğumlu Abdullah Çatlı'nın organize ederek Tarık Ümit'i ortadan haber alınmıştır. Adı geçen Abdullah Çatlı'nın sahte polis kimliği ile dolaştığı, en son 22/07/1996 günü Ankara Sheraton Oteli'nde kaldığı haber alınmıştır. Yapılan işlem: Alınan haber ilgili birimlere ve emniyet müdürlüklerine bildirildi. İstihbarat faaliyetlerine devam edilmektedir.

Yorum ve öneri: *Adı geçen Abdullah Çatlı'nın 1982 yılından bu yana çeşitli örgütsel suçlardan arandığından sahte kimliklerle dolaştığı ve lüks otellerde kaldığı değerlendirilmektedir."*

İşin ilginci, İstanbul Jandarma Bölge Komutanlığı'na, Tekirdağ İl Jandarma Komutanlığı'na, İstanbul İl Emniyet Müdürlüğü'ne, ve MİT İstanbul Bölge Müdürlüğü'ne gönderilen bu yazı Susurluk kazasından yaklaşık dört ay önce hazırlanmıştı. Jandarmanın, her ne kadar yazının girişinde Tarık Ümit'in ortadan kaybolduğu döneme ilişkin olarak 1995 yılı yerine yanlışlıkla 1994 yılı yazıldıysa da, güvenilir bir kaynağına dayanarak belgeleştirdiği bu bilginin sonuçları nedense değerlendirilmedi. Ne Abdullah Çatlı'nın Tarık Ümit'i kaçıran kişi olup olmadığı gerçek anlamda anlaşıldı, ne de Çatlı Susurluk kazasından önce Ankara Sheraton Oteli'nde hangi gün kaldığı bilindiği halde yakalanıp adalete teslim edildi. Jandarma, Tarık Ümit olayı konusunda yalnızca bir belge düzenlemekle yetinmemiş konuyu olabildiğince soruşturmuştu. Ümit'in kaybolduğu günden sonra görevlendirilen Jandarma Astsubay Ahmet Altıntaş, yaptığı incelemeler sonucunda önemli ipuçlarına ulaştı ve hatta Tarık Ümit'i İstanbul Erenköy'deki Divan Pastanesi'nden Özel Tim mensupları Ziya Bandırmalıoğlu ile Ayhan Akça'nın aldığını tespit etti. Daha sonra Avşar Kederoğlu'nun cep telefonu vasıtasıyla Özel Timci polisler Ayhan Akça ve Ayhan Çarkın'a ulaştı.

Ancak Ataköy'de karşılaştığı bu isimlerin ifadesine Jandarma Bölgesi'nde olmadıkları için başvurmadı. Devlet adına hareket ediyormuş süsü verip güç gösterisi yapmaya alışkın güvenlik bürokrasisinin üst düzey yöneticileri, Ümit olayının çözülmemesi için elerinden geleni yapmışlardı. Bu

isimlerin başında Emniyet Genel Müdürlüğü Özel Harekat Dairesi eski başkanı İbrahim Şahin geliyordu. Şahin, Özel Timci polislerin isteği üzerine Ataköy Karakolu'na giden astsubay Altıntaş'a "*sen kim oluyorsun da polislerimi sorguluyorsun? Bu işe karışma*" tarzında açık tehdit içeren sözler sarfetmişti. Nitekim Altıntaş, Ümit'i ortadan kaldırması muhtemel isimlerin şifresini ve giderek Tarık Ümit denklemini çözmeye adım adım yaklaşırken soruşturmadan uzaklaştırıldı. İlkin Gazi olaylarının soruşturmasında görevlendirildi, hemen ardından da Diyarbakır'a tayin edildi. Böylece Ümit dosyası susurluk kazasından sonra bir kez daha açılıp açılmayacağı bilinmeksizin kapandı. Bütün bu olaylar, Tarık Ümit denkleminin sadece bir ayağını oluşturuyordu. Ümit, hangi güç tarafından ortadan kaldırılmış olursa olsun, birden fazla kliğin dostluğunu ya da düşmanlığını kazanabilecek kadar ilginç bir kişilikti.

Tarık Ümit 1969 yılında Almanya'daki öğrenimini yarım bırakarak Türkiye'ye döndükten sonra kerevit ihracatı yapmıştı. Ümit, yaralama suçundan hapis cezasına çarptırılınca yurtdışına kaçtı. Ancak Abuzer Uğurlu gibi büyük kaçakçıların da yararlandığı 1974 affıyla tekrar Türkiye'ye döndü. Ümit, 1979 yılında Hayri Domaniç ile birlikte Gentaş İnşaat ve Sanayi A. Ş.'yi kurdu. Gerçek ününüyse 1990'lı yıllarda kazandı. Hem uyuşturucu kaçakçıları, hem de devletin güvenlik birimleriyle irtibatlı çalışmak ona para ve güç kazandırdı. Tarık Ümit, artık kendinin bile önünde duramayacağı fırtınaların etkin nedeni haline gelmişti. Hakkı Yaman Namlı ile birlikte ortak olduğu First Merchant Bank, yalnızca Kıbrıs'ın değil, dünyanın sayılı off-shore bankaları arasında yerini aldı. Ortadan kaybolmadan önce büyük paralar kazanan ve İstanbul'da vergi sıralamasında ilk 20'ye giren Tarık Ümit'in kaybolduğu 2 Mart 1995'ten sonra pek ortalarda görünmemeye özen gösterdi. Ümit, Nurettin Güven ve Yaşar Öz gibi "*emniyet uzmanı*" sıfatın sahip iki önemli ismi Mehmet Ağar'a yakınlaştıran şahıs olarak da öne çıkmıştı. Aslında MİT'teki patronu Mehmet Eymür, Ümit'in başına gelecekleri önceden biliyor, en azından tahmin ediyordu. Çünkü Ümit, Çatlı ve Korkut Eken grubuyla son derece karmaşık ilişkilere girmişti. Kimilerine göre bunlar Çatlı ve Eken grubunun Tarık Ümit'i büsbütün haraca bağlamasına yol açacak kadar ileri giden ilişkilerdi. Bu ilişkilerin izlerini

Tarık Ümit'in kaçırılmadan 25 gün önce MİT görevlilerine verdiği *"saklı"* ifadede bulmak mümkün...

Şimdi geriye dönelim ve önemli bir ifadeye, PKK itirafçısı İbrahim Babat'ın el yazısı ile yazılı 11 sayfalık ifadesinden bir bölüme yer verelim.

Önce İbrahim Babat kim ona bakalım:

Kod adı: Mete. PKK itirafçısı. 1967'de, Suriye'nin Kamışlı Kazası'nda doğan İbrahim Babat, 1984'de PKK'ya katılmış.

1988'de 15 kişilik bir grupla Botan Bölgesinde çalışmaya başlayan Babat Örgüte güvenini yitirince kaçmaya karar vermiş ancak Suriye sınırına giderken konakladığı Köyün korucubaşısı tarafından yakalanarak Jandarmaya teslim edilmiş.

Binbaşı Ahmet Cem Sever tarafından sorgulanan Babat'a PKK'ya karşı mücadeleye katılması için teklifte bulunulmuş.

İbrahim Babat, *"Deşifre edilmemesi için ve herhangi bir çatışmada ölü olarak gösterilmesini"* şart koşmuş. İsteğinin zamanın Asayiş Komutanı Hulusi Sayın Paşa tarafından kabul edilmesi üzerine devlet için çalışmaya başlamış.

Buraya kadar herşey normal. Bu tip faaliyetlerde işin içinden gelmiş örgüt üyelerini kazanmak mücadele açısından çok önemli.

Sıkıntı amacın rayından çıkmasından kaynaklanıyor.

Devlet hizmetini kendi anlatımından dinleyeceğimiz Babat, daha sonra Türk vatandaşlığına geçmiş 1993 yılında İstanbul'a yerleşerek tahsilat işlerine girmiş.

1997'de İstanbul Kadıköy'de silahlı çatışmaya katılan İbrahim Babat, ortağı Süleyman Ülger'i öldürmeye teşebbüsten aranırken, ilişkisini hiç kesmediğini söylediği Yalova İl Jandarma Alay Komutanı Arif Doğan'ın odasında yakalanmış.

Yargılama sonunda 17 yıl 6 ay hapis cezasına çarptırılmış. 7 yıl ceza alacağı vaadine rağmen 17 yıl 6 ay hapis verilince önce Başbakanlık Teftiş Kurulu müfettişlerine, sonra da İstanbul DGM Başsavcılığı'na itirafta bulunmuş. İtiraflarını Kutlu Savaş'ın hazırladığı *"Susurluk Raporunun"* 10 numaralı eki olarak Mesut Yılmaz'a teslim edilmiş.

Şimdi Babat'ın itiraflarından bazı bölümlere göz atalım:

"... JITEM birlikleri içinde teröre karşı başarılı çalışmalarımız olmakla birlikte açığa çıkmamış ve gizli kalmış ve bugün de devleti sıkıntıya sokan bazı keyfi, hukuk dışı, pis uygulamalar olmuştur.

Teröre karşı mücadelede çok yararlı istihbaratı bilgiler getiren Hacı Ahmet Zeyrek ve Mehmet Bayar adındaki sivil vatandaşlar -ki bunlar ülkesini, devletini seven insanlardı- mantıklı hiçbir gerekçe öne sürülmeden faili meçhul bir şekilde katledildiler.

Hacı Ahmet Zeyrek'i 1988'de Silopili Lokman Gündüz'e öldürttüler. Mehmet Bayar ise 1990 yılının başında çok kirli bir yöntemle imha edildi.

Bayar'ın eline istihbarat gizli servislerinin kullandığı orijinal bombalı bir çanta verildi. İdilli bir avukatla randevu alındı.

Mehmet Bayar'a *"Avukatın yanına bu çantayla gideceksin, görüşme esnasında çantanın kolundaki düğmeye basacaksın, ses kayıtlarını alıp bize getireceksin"* dendi.

Gerekli izahat yapıldıktan sonra Bayar'ı bir arabayla avukatın bürosunun yakınına bıraktık.

Mehmet Bayar, arabadan indikten sonra daha büroya varmadan düğmeye basmış olacak ki, çanta infilak etti.

Bunda esas amaç görüşmedeki bilgileri almak değil Mehmet Bayar'ı yem olarak kullanıp kendisiyle birlikte avukatı da imha etmekti...

... Yine 1989 yılında Kasrik Boğazı'ndan Gija Sanlı'nın yeğeni olan Hurşit, örgüte (PKK) adam kazandıran birileriyle randevulaştığını ihbar etti.

Beraber gittik, sözü edilen şahıs iki kişiyle birlikte geldi. Üç orta yaşlı vatandaşı aldık, merkeze getirdik, sorguladık. Bu vatandaşların örgütle herhangi bir bağını tespit edemedik.

Meğer bize bu vatandaşları ihbar eden Gija Sanlı'nın yeğeniyle bu vatandaşlar arasında kan davası varmış. İhbar bu nedenle olmuş.

Bunları serbest bırakmayı düşündük fakat Sanlı'nın yeğeni JITEM yetkililerine *"Eğer bunlar serbest bırakılırsa güvenliğimiz tehlikeye girer"* dedi.

Bunun üzerine Sanlılar'ın hatırı için suçsuz yere üç vatandaşı Nusaybin, İdil arasında infaz ederek araziye attık.

Bu infazlardan hemen sonra bilgi almak için Asayiş Komutanı, kurmay başkanı Albay Kuru'yu Silopi'ye gönderdi. Gereken bilgileri verdik.

Bize bu çalışmalar için bir miktar para verdi. Üç vatandaşın ölümüyle ilgili "*sakın kimse duymasın, aramızda kalsın, devam edin*" talimatlarını verdikten sonra ayrıldık.

... 1989 yılında JİTEM subayları tarafından bize Irak kökenli, Türk vatandaşlığına geçmiş ve vatani görevini Antalya Jandarma Alay Komutanlığı'nda yapan Mehmet Maho Gevdan'ı (Mehmet Kılıç) alıp getirmemiz söylendi.

Ben, astsubay Şaban Bayram ve Niksarlı Erol adında bir asker, birlikte Antalya'ya gittik. Alay komutanıyla görüştük. Zaten bizim geleceğimizden haberdardı. Alay komutanına "*biz bu şahsı alıyoruz ancak geri getirmeyebiliriz, ifadesini aldıktan sonra infaz edebiliriz*" dedik.

Mehmet Kılıç'ı nasıl alacağımızı kararlaştırdıktan sonra, alay komutanı yanımızdan tabu komutanını aradı. "*yarın Mehmet Kılıç'ı çarşı iznine çıkar*"diye talimat verdi.

Biz de kendisini sabahtan nizamiye kapısında bekledik. Hacı Süleyman Gündüz adını kullanarak Mehmet Kılıç'ı nizamiyeden aldık. Arabaya bindirip kelepçeledik ve Silopi'ye götürdük.

... Mehmet Kılıç eskiden Irak KDP'nin üst düzey bir sorumlusu olduğundan, Iraklı yetkililer tarafından JITEM'den istenmiş ve karşılığında yüz bin dolar vaat edilmişti.

Cem Ersever o dönemde bir aylığına Zaho'da (Kuzey Irak) irtibat subaylığı görevi yapıyordu.

Mehmet Kılıç bu para karşılığında onun sıkı ilişkide bulunduğu Irak yetkililerine teslim edildi.

Vatani görevini yapan bir Türk vatandaşı para karşılığında satıldı.

Bu paranın tahminen otuz bin doları alındı. Diğer kısmının alınmadığını daha sonra duydum.

Bu olaya karışan yüzbaşı İsmail (Toprak) kısa bir süre sonra şüpheli bir şekilde nöbetteki bir asker tarafından öldürüldü. Bu sıradan bir kazadan çok, planlı bir cinayetti.

... 1990 yılında JITEM'de bazı köklü değişiklikler oldu. Asayiş Bölge Komutanlığı'na Hikmet Köksal Paşa, JITEM'in başına da Veli Küçük Paşa (o zaman albay) getirilmişti.

1990 yılında yakalanıp serbest bırakılan bazı itirafçılar asker kimliğiyle JITEM Grup Komutanlığı'na alınmıştı.

Bütün asker itirafçıların bir araya toplanması düşünülüyordu. JITEM'den bana bu itirafçıların sevk ve idareleri için görev çağrısı yapıldı.

Önce kabul etmedim. Daha sonra Hikmet Köksal Paşa araya girince, bazı kaygılarım olmasına rağmen paşaya güvenerek Diyarbakır'a gittim.

Bu arada JITEM çatısı altında illegal bir oluşuma gidildi. Diyarbakır ve çevresinde PKK'yla ilişkili olduğundan şüphelendiğimiz hemen herkesi infaz yetkimiz vardı.

Bu insanları yakalayıp, suçu varsa tespit edip adalete teslim etmek yerine faili meçhul bir şekilde öldürmeyi bir yöntem olarak benimsemiştik. Bizden istenen buydu, bu tarzda talimat alıyorduk.

Bu grup içerisinde eski itirafçılardan Ali Ozansoy, Hüseyin Tilki, Abdülkadir Aygan, Hayrettin Toka, Recep Tiril, Adil Timurtaş ve eski Tikko'cu Fetih adındaki kişiler vardı.

Antalya'da PKK tarafından öldürülen Numan kod isimli Selahattin Görgülü bizim grubumuzun istihbaratçısıydı.

Örgütle ilişkilidir tarzında bize gösterdiği ve getirdiği kişilerin hepsini değişik dönem ve zamanlarda infaz ettik.

Bismil'de benzinci Talat'ı, Diyarbakır-Bismil yol kavşağında bir vatandaşı aynı gerekçelerle infaz ettik.

Batman'da iki kişiyi birini evinden, diğerini evin önünden alarak Batman, Silvan arasında infaz edildi. Bu çalışmalar beş ay sürdü.

Yine o dönemde Selahattin Görgülü'nün verdiği istihbarat doğrultusunda bir şahsı Celil kod isimli Aytekin Özel binbaşıyla Abdülkadir Aygan birlikte infaz ettiler.

... 1991 yılı içinde JITEM grubu olarak gerçekleştirilen bazı bombalama olaylarını izah etmek istiyorum.

Aytekin özel binbaşının getirdiği istihbarat sonucunda Kızıltepe'de bir vatandaşın Toros binek arabasını bombaladık.

Yine Diyarbakır merkezinde, Diyarbakır Baro Başkanı'nın arabasını Aytekin Binbaşı, Abdülkadir'le birlikte bombaladı. Patlamadan sonra polisler bunları yakaladı. Ama daha sonra binbaşı ve itirafçı olduğunu görünce serbest bıraktılar.

... Mehmet Kılıç'ın para karşılığında Irak'a teslim edil-

mesi bir dergide yayınlanıp MİT tarafından soruşturma konusu olunca, görev yerlerimiz değiştirildi.

O dönemde JİTEM grup komutanı olan Arif Doğan geldi, beni Silopi'den Diyarbakır'a götürdü. Batman JITEM komutanını çağırarak beni yeni görev yerim olan Batman'a gönderdi.

1991 yılından Ensever'in öldürüldüğü güne (4 Kasım 1993) kadar Jandarma İstihbarat Grup Başkanlığı'nca kurulan, sadece itirafçıların bulunduğu ekibimiz bir dağılma süreci yaşadı. Bu sürede boşta kalan bazı arkadaşlarımız değişik işler için kullanıldılar.

... Yukarıda belirttiğimiz olay, yüzbaşı İsmail'in kaza süsüyle öldürülmesi, üç vatandaşın suçsuz yere öldürülmesi beni de olumsuz etkilemişti. Teşkilata olan güvenim sarsılınca Batman'da 15 gün kaldıktan sonra adeta kaçarak kimseye haber vermeden İstanbul'a geldim. O sırada zaten Türk vatandaşlığına geçmiştim.

... 1997 yılında yakalanana kadar JITEM'le bazı dostluklarımız dışında sınırlı ilişkim oldu. Eski ekipten albay Arif Doğan, yüzbaşı Sinan Yaşar gibi arkadaşlarla ilişkilerim son Bodrum olayına kadar (Sun Club'tan 40 bin dolar haraç alınması) devam etti.

... Terörle mücadele adı altında oluşturulan JITEM birlikleri daha sonra kendi amacından saparak hukuk dışı bir yapıya büründü.

Bu devletin verdiği yetkiler teröre karşı mücadele yerine bugün bile devleti töhmet altına sokan bazı çeteleşmelere, kirli işlere ve rant kavgasına dönüşerek adeta devletin kontrolünden çıktı. Teröre karşı mücadele, rant kavgasına dönüştü.

Devletin yetkilileri kişisel çıkarları için, faili meçhul infazlara ve haksız uygulamalara karıştı.

Vicdanen rahatlamak için, devleti zan altından kurtarmayı esas alarak, hiçbir baskı altında kalmadan özgür irademle bu açıklamayı yapıyorum.

Evet, öldürdüğü insanların sayısını dahi hatırlamayan bir *'devlet görevlisinin....!"* ifadelerini okudunuz.

İbrahim Babat'ın da ifade ettiği gibi olayın özü *"terörle mücadele adı altında oluşturulan asker-polis-sivil karışımlı bazı birimlerin, amacından saparak hukuk dışı bir yapıya bürünmesi, olayın çeteleşmeye, kirli işlere ve rant*

kavgasına dönüşerek devlet kontrolünden çıkması ve terörle mücadele ile ilgili görevlilerin kişisel çıkarlar için faili meçhul infazlara ve haksız uygulamalara karışmasıdır."

Sizi ürperten bu ifadelerdeki olayların sadece İbrahim Babat ve çevresi ile sınırlı kaldığını sanmayın. Devlet arşivleri, mahkeme klasörleri benzeri binlerce dosya ile dolu.

Bu olayların geçmişte kaldığını ve artık olmadığını da sanmayın. Pek fazla bir şey değişmedi.

Peki, İbrahim Babat'ın ifadesinde bahsi geçen görevlilerle ilgili ciddi bir soruşturma ve işlem yapıldı mı?

Bildiğimiz kadarıyla yapılmadı.

Bunları okuduktan sonra, "*Susurluk*" sanığı olan birkaç kişinin cezaevine girmesine "*Yaşasın Adalet*" diyebilir misiniz?

Korkut Eken ve İbrahim Şahin "*çete oluşturmaktan*" mahkum oldular.

Korkut Eken ve İbrahim Şahin'in bir suçu varsa o yıllarda Doğu ve Güneydoğuda görev yapanların suçu dosyalara sığmaz.

Eğer bir ülkede, yolsuzluk, ahlaksızlık ve kanunsuzluk en yukarılardan başlayıp aşağıya doğru gidiyorsa, bununla mücadelenin de en yukarılardan başlaması gerekir..

Bu ülkede yargılanamayan, veya yargılansa dahi bir şey olmayanlar yaşadığı müddete "*Yaşasın Adalet*" demek zor.

Korkut Eken, İbrahim Şahin ve arkadaşları, Mafya şefi Çakıcı'ya "*yerini değiştir*" diye mesaj yollayan, o istedi diye devletin kritik bir makamında çalışan görevliyi teriplerle görevinden alan, "*mafya şefi istedi*" diye banka satan, onu televizyonlara çıkartıp muhaliflerine sövdürten, çetelerle mücadele görüntüsü altında çetelerle işbirliği yapan Mesut Yılmaz ve Eyüp Aşık gibilerinden daha mı suçlu?

Üsttekiler elini kolunu sallayarak gezerken alttakilerin cezaevinde olması bizi vicdanen rahatsız ediyor...

Ya siz?

Siz "*Yaşasın Adalet*" diyebiliyor musunuz?

Belki yine "*Susurluklar*" olmaması için ciddi tedbirler aldıktan sonra bir af ile cezaevindekileri de bırakıp, pisliklerle dolu "*Susurluk*" yumağını tarihe maletmek ve yeni bir beyaz sayfa açmak; "*Yaşasın Adalet*" diyemeyeceğimiz yarım yamalak bir adalet olgusundan, daha doğru olacak.

HEDEF APO

"Vatan sevgisi, ruhları kurtaran en kuvvetli rüzgardır."
ATATÜRK

Atış poligonunun hedef tahtasında 12 halkalı nişan kağıdının yerine, etrafında daireler çizilmiş PKK elebaşı Abdullah Öcalan'ın fotoğrafı vardı. "*Efsane Subay*" konuşurken özel harekatçı olmaya gönül vermiş polislerin bazılarının gözünden "*intikam ateşi*" fışkırıyordu. Bir an önce dağlara gitmek istiyorlardı. O coşku seli içinde yine silahlar patlıyor, nişan tahtasında Abdullah Öcalan'ın fotoğrafları mermi delikleriyle parçalanıyordu..

"*Efsane Subay*" her şehide sessiz gözyaşı döküyor, intikam ateşi, Abdullah Öcalan düşmanlığı gitgide büyüyordu. Güneydoğudan yine şehit haberleri geliyordu. O sıcak günlerde Cudi'de, Gabar'da, Herakol'da görev yapacak timler yetiştiriliyordu. Emniyet Genel Müdürlüğü'nün kırsal kesimde görev yapacak özel harekat timlerinin yetiştirilmesi görevi Korkut Eken'e verilmişti.

Dönemin Emniyet Genel Müdürü Mehmet Ağar'ın, Korkut Eken'le ilişkilerinin iyi olmamasına rağmen bu görevde onun bulunmasını istemesinin özel bir nedeni olmalıydı. "*Devlette küslük olmaz*" diyen Mehmet Ağar, bunu şöyle açıklıyor: "*Korkut Eken, alanında yalnız Türkiye'de değil, dünyada sayılı bir isim. O profesyonel bir kahramandır... Öcalan'da "Bizi 1993-1996 dönemi mahvetti" diyerek Korkut Eken zamanında PKK'nın yediği darbeyi doğruluyor.*"

Ağar, hapis cezası getiren davayla ilgili, bir senaryonun yazılıp, oynandığını düşünüyor ve şunları söylüyor: "*Görevi ihmal etti diyebilirsiniz ama çete derseniz komik olur. Dosyanın yeniden ve ciddi bir biçimde incelenmesi lazım. Yoksa büyük tarihi hata olur. Eken'in fiilen yaptığı başka işler de var. Onları devletin ilgili makamlarına söyleyeceğiz. Eken'in yaptıkları konusunda şahitlik yapmaya hazırım.*"

PKK'ya karşı Güneydoğuda mücadele veren Korkut Eken, "*Apo'nun öldürülmesi konusunu kendime bir görev addetmiştim. Bir kıstırsam, bir yakalasam diye hep rüyalarıma giriyordu*" diyor. Peki Apo'nun yakalanmasını niye

bu kadar çok istiyordu. Eken şunları söylüyor: *"Başı öldürülürse örgütün çökeceğine inanıyordum. Ama ekibimiz son anda görevden alındı. Eruh- Şemdinli baskınından sonra PKK'lılara inanılmaz destek verilmeye başlandı. Yaralı teröristlerin yabancı ülke helikopterleriyle kaçırıldığı, onlara gıda ve tıbbı malzeme yardımı yapıldığı iddiaları da yaygınlaştı. Apo yakalanıp Türkiye'ye getirdiğinden işi anlamıştım. İşin siyasallaşma süreci başlamıştı."*

Eken Ankara'nın batısında hiç görev yapmadı. *"Nerede silah patladıysa oradaydım"* diyor. Yıllarca silahlarla iç içe olan Korkut Eken, bu yüzden duyma yeteneğini de kısmen kaybetmişti.. O günleri şöyle anlatıyor: *"Güneydoğuda kimse sokağa çıkamazken, geceleri timlerimle çıkıyordum. 'Ben kahramanım' diye söylemiyorum. Yaptıklarım görevimin bir parçasıydı. Devletten maaş alıyordum. Devlet yetiştirmiş, tabii yapacağız. Ama bunun neticesi bu olmamalı. Makam bize sahip çıkmalı. Bunlar çok ağırıma gidiyor, çok..."*

Korkut Eken, Abdullah Çatlı ile nasıl ve nerede tanışmıştı? Bunu Eken şöyle açıklıyor: *"Mehmet Özbay kimliğini ve şimdi unuttuğum birçok kod adı kollanan Çatlı'yla ilk kez, İstanbul'da 8-10 kişinin bulunduğu bir yemekte karşılaştım. Tarihini tam olarak hatırlayamıyorum. O yemekte Mehmet Eymür, ben, rahmetli Demir Vural'da vardı... Eymür, Çatlı'yı önceden tanıyordu."*

YILLAR SONRA ÇATLI

"Hayat bir hikâye, yaşasan ne olur, ölsen ne olur?"
TÜRK ATASÖZÜ

"O görüşmeden sonra yıllar geçti... Emniyet'te göreve gelince Çatlı'yla irtibat kurdum. Çünkü Avrupa'da çok gücü ve potansiyeli vardı. Bundan faydalanmak için görev teklif ettim, kabul etti. İki üç defa Avrupa'ya gitti, çok güzel ve net bilgiler verdi. Özellikle Avrupa'daki PKK'lı liderlerin yerleri, faaliyetleri konusunda faydalı raporlar getirdi. Raporları ilgili makamlara aktardık."

Peki Sedat Peker, Alaattin Çakıcı?... Eken şunları anlatıyor: *"Onları da tanıyordum. Ama yemekte, gazinoda, sokakta falan tanışmadım. Tanıştırıldım, görev itibariyle tanıdım ve görev ciddiyetiyle arkadaşlarla birlikte oldum. Ben "tanıdım" dediğim bu insanların hiçbiriyle oturup yemek yememişimdir. Askerlik nizamı içinde amir-memur mesafesi içinde bulunmuşumdur. Onların beni çok sevmesinin, saymasının sebebi de budur. Yakın ilişki içine hiçbir konuda girmedim. Buna çok şahitler vardır. "Otur" demeden oturmazlar, yanımda sigara, içki içmeleri bile mümkün değildir. Böyle bir şey olamaz..."*

Güneydoğuda PKK'nın silahlı eylemlerinin 15 Ağustos 1984'te Eruh ve Şemdinli baskınlarıyla başladığı söylenir. Bunlar doğru değil. Güneydoğuda 1978 yılından bu yana kendilerini *"Kürt Ulusal Kurtuluşçuları", "Apocular"* diye isimlendiren, yöre halkı tarafında da dönemde *"Yandım Allah Çetesi"* diye nitelendirilen grup vardı. Bunlar Güneydoğuyu kasıp kavuruyorlardı.

Siverek'te PKK'ya karşı en büyük mücadeleyi *"Bucak Aşireti"* yürütüyordu. Aşiret lideri Mehmet Celal Bucak, örgütün hedefiydi. 1978 yılında dönemin İçişleri Bakanı CHP'li Hasan Fehmi Güneş, Siverek'e gidip PKK ile mücadele konusunu Kaymakamlıkta yetkililerle görüşürken, hükümet binasına 100 metre uzaklıkta PKK, Bucak Aşireti'nden bir kişiyi öldürüyordu.

12 Eylül 1980 harekatından sonra Bucak Aşireti'nden çok sayıda kişi gözaltına alındı. Bunlar arasında Sedat Bucak'ın babası, annesi de vardı. İşte o zaman devlete isyan

ettiler. İşte o günlerde Sedat Bucak'ın babası Hakkı Bucak, aşiretin önde gelenleriyle toplantı yaptı, *"Osmanlı'ya güvenilmez. Ne zaman ne yapacağı belli olmaz"* dedi.

PKK silahlı eylemlerine 1984 yılından sonra yeniden başladığında, ilk hedefleri örgütün en etkili olduğu Hilvan ve Siverek'i yine üs haline getirmekti. PKK'nın öncelikle safdışı etmek istediği Bucak Aşireti yine hedefti. Güneydoğu kaynıyordu. 1992-93 yılları her taraf alev alevdi. PKK her yanı sarmış, güvenlik birimleri her yana yayılan eylemlere karşı etkili olamıyordu. PKK'nın en kuvvetli olduğu dönemde, devlet aşiretlerden yararlanmak istedi. Bunların başında da Siverek'te Bucak Aşireti geliyordu.

Korkut Eken, Siverek'e giderken yanında Emniyet Müdürü Hüseyin Kocadağ vardı. Hani Susurluk kazasında ölen Emniyet Müdürü. Kocadağ, daha önce Siverek'te Emniyet Amirliği yapmıştı. Yöreyi biliyor, aşiret liderlerinin önde gelenlerini de yakından tanıyordu.

Bucak Aşireti'nin liderlerinden DYP Milletvekili Sedat Bucak'ın evine gittiler: Bucak'a, *"PKK'ya karşı devletin yanında yer alın"* dediler. Bucak, babasının 12 Eylül harekatından sonra gözaltına alındığını hatırlatıyor, *"Devletin yanında yer almamıza ve PKK ile mücadele etmemize rağmen ilk önce babamı, annemi gözaltına aldılar. Bu olaydan dolayı devlete kırgınız. PKK yanında hiçbir zaman olmayacağız. Mücadelemizi kendimiz şehitler vererek yürüteceğiz"* dedi.

Bucak'ı ikna etmek kolay olmadı. Korkut Eken, Sedat Bucak'tan çok, rahmetli babası Hakkı Bucak'ı iyi tanıyordu. Ondan söz ederken *"Hakkı amca"*, Sedat Bucak da, Korkut Eken için *"Korkut amca"* diyor. Eken, *"amcan olarak senden rica ediyorum, biz devletin temsilcileriyiz, bize güven"* diye söze girdi ve o etkili konuşmasından sonra Bucak *"Ölümüne kadar sizinleyim. Devletime güveniyorum. Güvendiğim için ilerde beni Aşiretime karşı mahçup etmeyeceğinize de güveniyorum"* dedi... Ellerini birbirlerine kenetlediler. Bucak, yanındakine sessizce *"bir koç daha kesin"* derken, odada *"başımla beraber"* sözü yükseliyordu...

Korkut Eken sigarasından bir nefes daha çekiyor. Sanki Siverek'te yıllar önce yaşadığı olayları yaşarcasına kahramanlık öyküleri anlatıyor. *"Biz zorla ikna ettikten sonra köy korucusu olarak Aşirete silah dağıttık. O günlerde*

kimse köy korucusu olmak istemiyor, silah almıyordu. Aldıkları zaman doğrudan PKK'nın hedefi oluyordu. PKK aşireti bu kararından caydırmak için neler yapmadı ki? Sedat'ın kardeşi, amcası şehittir. Vazgeçirmek için ekinlerini yakıyorlardı. Hasat zamanı o adam tarlalarını başına 100 metrede bir adam dikerdi. PKK yakmadan ürün alabilmek için.

Sedat Bucak, bizzat operasyonlara güvenlik kuvvetleriyle birlikte timlerin başında giden bir insandır. Bu süreç içerisinde o bölgede yapılan operasyonlarda güvenlik kuvvetleri çoğunlukla Sedat Bucak'ın timleriyle takviyeli operasyonlar yapılırdı. Hem bölgeyi bilmeleri hem de arazileri bilmeleri açısından önemliydi... Bugün Güneydoğuda herkes kahvelerde gece birlere kadar oturabiliyorsa, bunlar o dönemin mücadelesidir."

"*Sedat Bucak, vatanını, milletini, bayrağını çok seven bir insandır. Böylece mücadeleye başlandı*" diyor ve o günleri şöyle anlatıyor: "*Aşirete silah dağıtmamızı ve korucuları eğitmemizden sonra PKK'ya karşı etkili bir mücadele başladı. Ben aylarca evime gitmeden Siverek'te kaldım. Oradan tamamen sökülüp atıldı.*

O günlerde Abdullah Öcalan'dan bizzat Sedat Bucak'a teklif gelmiştir: "Biz size dokunmayacağız. Bizim yanımızda olmasanız bile devletin de yanında yer almayın. Tarafsız kalın bizim için yeter..." Bunların hep kayıtları falan var. Tabii Sedat Bucak tarafından alınmış kayıtları vardır. Sedat tabii ki, normal olarak devletin yanında yer alarak büyük mücadeleler vermiş bir insandır. Aşireti silahlandırılmıştır ben yanlış hatırlamıyorsam 4-5 bine yakın da silah dağıtmıştık. Sayıyı tam olarak hatırlayamıyor olabilirim."

"*Ben kimsenin avukatlığını yapmak istemiyorum ama Güneydoğu halkı silaha meraklıdır. Bacak kadar çocuk da silah taşır. Aşırı bir silah merakı var halkta. Susurluk da Bucak'ın otomobilinin bagajında dört tane silah çıktı diye yargılanma safhasında. Oysa sadece biz Aşiretine 4-5 bin tane silah dağıtmışız.*"

Bucak'ın, devletin yanında olması karşılığında bazı yasadışı işlerine göz yumulduğu, örneğin aşiret mensuplarından bazılarının uyuşturucu kaçakçılığına karıştığını hatırlatıyorum. Eken, bunu şöyle açıklıyor: "*Sedat, devle-*

tin parasıyla mermi bile almıyor, kendi gelirleriyle alıyorlardı. Ben bunların uyuşturucu kaçakçılığı yaptığını duymadım. Ancak Aşiret çok büyük. Arazileri Siverek'ten Urfa'ya kadar uzanıyor... O kadar geniş bir alanda ve kalabalık bir Aşirette, bazı insanlar yanlış yapmış olabilir. Sedat Bucak bunları ne bilebilir, ne takip edebilir. Ama haberi olduğu an mutlaka en kötü olaylara dahi müdahale etmiş, gerekli cezayı vermiştir. Sedat Bucak'ın kaçakçılığa ihtiyacı yok ki. çok arazisi var. Kendisi bizzat motor kullanıp tarla sürer, hasat yapar. Şimdi sulu tarıma geçtiler, pamuk ve fıstık yetiştiriyor. Kendisiyle uzun süredir irtibatım olmadı."

Kamuoyunda *"Yeşil"* olarak bilinen Mahmut Yıldırım'ı soruyorum. *"Yeşil'i tanımıyorum"* diyor. Şaşırıyorum. O da bunun farkında. Şunları söylüyor:

"Yeşil'i ben bir kez gördüm. O da Ankara Emniyet Müdürlüğü'nde gözaltına alındığı gün. Yeşil'in tabii başlangıçta çok güzel görevler yaptığını biliyorum. Yeşil çoğu işte kendisini yok astsubay tanıtıyor, subay tanıtıyor, polis tanıtıyor. Ama aslı PKK itirafçısıdır. Ancak kendini çok güzel yetiştirmiş bir arkadaş. Başlangıçta güzel görevleri var."

Peki *"Yeşil"*in Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldüğü gün, Korkut Eken niçin Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne çağrılmıştı? Bu müthiş gerçeği Eken şöyle açıklıyor: *"Yeşil'i bana suikast yapmak için görevlendirmişler."*

Heyecanlanıyorum.

"Kim, kim görevlendirmiş?" diye soruyorum. Teybi kapatmamı işaret ediyor. Teybi kapatıyorum. Müthiş bir olayı öğreneceğim diye bekliyorum. Korkut Yarbay, başını yana çeviriyor. Başını her yana çevirişinde konuşmak istemediğini artık anlıyorum. Soruyu yinelemiyorum bile. Çünkü, ondan yine, *"Bazı şeyler benimle mezara gider"* sözlerini duyacağımı biliyorum...

EKEN'LE İLGİLİ GÖRÜŞLER

Türkiye'de medyanın büyük bir bölümü Korkut Eken'e acımasızca yüklenirken, o bombardımana sanki karşı koymak istercesine birkaç yürekli gazeteci de Eken'e yapılan bu büyük haksızlık karşısında kamuoyuna gerçekleri yansıtmak için köşelerinde Korkut Eken'i olduğu gibi anlatıyorlardı.

FATİH ÇEKİRGE
Korkut Eken Olayı

Günlerdir Saygı Öztürk'ün büyük bir gazetecilik başarısıyla önümüze koyduğu ve vicdanlarımızın üzerine ağır bir soru işareti olarak sapladığı Korkut Eken olayını izliyorum. Aslında bu yazı dizisini hep beraber bir *"ibret vesikası"* olarak izlemekteyiz.

Yarbay Eken'in göğsündeki madalyalar, bakışlarındaki kırık dökük soru işaretleri belki de onun hayatındaki kahramanlıkların yalnızca bir bölümünü yansıtmaktadır.

Daha birkaç yıl önce, PKK terörünün gencecik vatan evlatlarının sabaha karşı karakollarda pusuya düşürüp, kan akıttığı günleri hatırlayınca, *"toplumsal hafızamız"*a olan kızgınlığım da artıyor.

Öyle ya İzmir'deki Yunan işgalini Hasan Tahsin'i Havda'da, Mustafa Kemal'e destek için halka cesaret veren İmam Sıtkı Hoca'yı, Çanakkale'yi ve daha dedelerimizin tanık olduğu nice kahramanlık destanını hafızamızın tozlu raflarına atmadık mı?

Bir milletin askeri ve iktasadi işgal altından, yeniden doğrulup çıkardığı o *"bağımsızlık ruhunu"* bugün IMF karşısında *"para vermezlerse ne yapacağız"* korkusuyla terleyen bir ülke olarak unutmuş gözükmüyor muyuz?

124 milyar dolar dış borçla, yardımsız ayakta duramayacak bir ülke manzarası vermenin, Osmanlı'nın son dönemindeki *"hasta adam"* benzetmesiyle örtüşüp örtüşmediğini sorgulayacak bir *"hafıza cesareti"* gösterebiliyor muyuz?

Evet bir millet, hafızası ve cesaretiyle ayakta durmalıdır.

Ve işte bu yüzden tarihimizdeki binlerce soru işareti gibi Korkut Eken olayını da bir örnek olarak hayretle izlemekteyim.

İşte o keskin soru:

Korkut Eken'in suçu nedir?

Bu soruyu hukuk ve adalet çerçevesinin dışında bir *"vicdani boşluğa"* bıraktığımda hiçbir yankı alamıyorum.

"Bir çete reisi" olarak suçlanan Korkut Eken, ne yapmıştır?

Silahlı soygun mu, gasp mı, birine zorla çek senet imzalatmak mı, banka soymak mı?

Saygı'nın yazı dizisini okuyunca, Korkut Eken, vicdanları karartacak hiçbir şey yapmamış gözükmektedir.

En azından böyle bir karartmaya delil teşkil edecek bir belge ya da bilgi ortaya konmamaktadır.

Bana göre anlattıkları, anlatmadıklarının yalnızca kırıntılarıdır. İşte bu yüzden Korkut Eken olayının mutlaka millet vicdanında çözülmesi gerekmektedir. Korkut Eken'in nasıl bir suç işlediği bu milletin önüne konulmalıdır. Suçluysa elbet cezasını çekmelidir. Bu konuda soru işareti kalmamalıdır.

Eğer Yarbay Eken bir silahlı çete kurup yasaları çiğnediyse, suçsuz insanlara zarar verdiyse, bunun belgeleriyle ortaya konulması gerekmektedir...

Elbette adaletin verdiği karara herkes saygı duymak zorundadır.

Ama adaletle milletin vicdanı arasında bir fark doğarsa o farkın üzerindeki soru işaretleri de mutlaka cevaplandırılmalıdır.

Kimle konuşsam hangi meslektaşına bir soru sorsam onunla ilgili hep övgü dolu sözler duyuyorum.

Ve buradan açıkça söylemek gerekiyor ki, Saygı Öztürk'ün yazı dizisine belki de meslek hayatımızda çok az rastladığımız inanılmaz bir "*millet desteği*" gelmektedir.

Star Gazetesi'ne gelen faks ve e-mailler klasörler halinde toplanmaktadır.

Peki bu destek nereden gelmektedir?

Edirne'deki öğretmenden İzmir'deki kuyumcuya kadar geniş bir "*millet yelpazesi*"nden destek gelmektedir.

Eğer yalnızca özel tim polislerinden, askerlerinden gelen bir destek olsaydı bunu anlayışla karşılayabilirdim.

Ama toplumun her kesiminden gelmektedir.

İşte "*Korkut Eken olayı*"nın önemi budur.

Ve işte aklımızdan vicdanlarımıza doğru sürüklenen en keskin soru da burada doğmaktadır.

Korkut Eken bir kahraman mıdır, yoksa bir suçlu mu?

Bu sorunun cevabı devlet tarafından mutlaka tescil edilmelidir.

Evet, Yarbay Eken'in bize geçmişinden gelen bir tek bilgi var.

O da, "*kahramanlığı*"dır.

Ve eğer bir millet, kendi kahramanlarını övmekten korkacak bir çizgiye sürüklenmekteyse, bu o devletin geleceği açısından en tehlikeli noktadır.

ÜMİT ASLANBAY
Ürperten ve koruktan sorular...

Saygı Öztürk'ün Korkut Eken ile ilgili müthiş haberlerini okudukça ürperdiğiniz oluyor mu? Bence son yılların en önemli gazetecilik olaylarından biri ile karşı karşıyayız. Bir süredir, ortalıkta dolaşan sorular, bugün cevabını bulurken, ortaya çıkardığı yeni sorularla, işte o "*ürpertiye*" neden oluyor.

Bahçelievler katliamı sorumlularından Abdullah Çatlı, bir devlet görevlisi miydi?

Evet... Ama bitmiyor, Korkut Eken devamını getiriyor:

"Susurluk kazasından sonra Türkiye'nin tanıdığı Çatlı, MİT'te elemanımızdı. Yürekli, verdiğimiz görevi yapan biriydi. Ayrıldıktan sonra irtibatım olmadı. Suçlu olsam, bunu açıklamazsam şerefsizim. 'Ben bunu yaptım, cezayı aldım yatacağım' derim. Ben bu cesarette adamım"...

Eken, inandığını, doğruyu söylüyor. Çatlı da yaşasaydı ve konuşsaydı muhtemelen benzer bir şey söyleyecekti:

Suçlu olsam, bunu açıklamazsam şerefsizim, vatan için çalıştım...

Yani o da işkembeden atmış olmayacaktı, bir "*doğru*"yu işaret edecekti. İşte beni ürperten de bu "*doğru*"...

Bugün, Saygı'nın haberleri ortaya çıkan bir gerçek, yıllar yılı Türkiye'nin sırtında duruyordu. Dışardan görünmeyen bir belkemik gibi... Belki bugün de. Belki başkaları da var.

Neleri bilmiyoruz?

Tahmin dahi edemediğimiz başka ne tür gerçekler var?

Ürperdiniz mi?

Korkut Eken'in, Abdullah Çatlı'nın suçlu olup olmadıkları adaletin konusu. Mahkemelerin takdiri. Bu yazının da dışına taşıyor. Ancak, Korkut Eken, kendisinin de dahil olduğu birtakım işlerin "*devlet için yapıldığını*" yani belirli bir hiyerarşi içinde, bir sistem dahilinde tanzim edildiğini ima dahi etmiyor, açıklıyor. Bunu yapmasının nedeni de; ona, Çatlı'ya "*devlet adına emir verildiği*" ama bugün adına emir verilen "*devlet*"in onlara o kadar sahip çıkamadığı. Eken'in satır aralarındaki serzeniş bu!

Alın bir başka ürperti konusu.

Bizler için varolan devlet, daha sonra sahip çıkamayacağı bir doğru-yanlış uygulamalar yapabiliyor, üstelik bu uy-

gulamalar bize rağmen hatta bize karşı olabiliyor. "*Bizim devlete ise boynumuz kıldan ince*" diyoruz ama sonra aynı devlet (biliyorum sadece bazı kişiler ama maalesef belkemiği haline gelmiş) konjonktür değişince "*icraatçıları*" dahi bilmezden gelmek zorunda kalıyor.

Eken'in isyanı buna! Kendi açısından da haklı.

Ama, bizler için varolduğunu iddia eden devlet böyle işler yapar mı?Yapmalı mı?

Bilmediğimiz, belki ilerde açığa çıkacak bu türden başka gizli belkemikleri var mı?

Bahçelievler katliamı sadece üç beş katilin fikri miydi?

Böyle başka gizli belkemikleri varsa, onlar bugün de birtakım icraatlarda bulunuyorlarsa ve yarın bunların da "*sahip çıkılamayacak, yanlış işler olduğu*" ortaya çıkarsa ne olacak?

Bu üç beş kişi devlet adına nasıl böylesine emirler verebiliyorlar, bugün ülkeyi töhmet altında bırakıp, ortadan yok olabiliyorlar? Hele hele yanlışlar yapmışlarsa ve halen yapıyorlarsa, sahip çıkamayacakları işlere parmak basıyorlarsa (imza atmıyorlar çünkü) bunun hesabını kim, kimlere, nasıl verecek?

Hesap vermeyecekse, onları başka yanlışlar, sahip çıkamayacakları işler yapmaktan kim caydırabilecektir, böyle bir güç Türkiye'de mevcut mudur?

Avrupa Birliği kapısındaki Türkiye, bir dolu olaya sahne oluyor. Provokasyon, operasyon, kitle gösterileri, tutuklamalar, serbest bırakmalar, yakalanamayanlar vs.

Bunların hangisi yanlış, hangisi doğru? Yoksa bunların ardında da birtakım "*belkemikleri*" mi var?

Kısacası; yalnız ürperten değil, korkutan yeni sorulara yol açıyor; Korkut Eken'in açıklamaları... Allah millete ve devlete zeval vermesin...

MADALYALAR

Çete suçlamasıyla 6 yıl hapis cezasına çarptırılan Özel Harpçi, eski MİT'çi, Polis Özel Harekat timlerinin hocası emekli Yarbay Korkut Eken'e verilen Türkiye Cumhuriyeti Silahlı Kuvvetler Üstün Cesaret ve Feragat Madalyası Beratı'nda yazılanları okuyorum:

"*Yüce Türk milletinin güven ve huzuru için hayatınızı hiçe sayarak aldığınız görevleri büyük bir cesaret ve fera-*

gat ile ifa etmenizden dolayı Türk Silahlı Kuvvetleri adına size takdirlerimi ve Üstün Cesaret ve Feragat Madalyasını sunuyorum. Orgeneral Necdet Üruğ. Genelkurmay Başkanı."

Bir başka takdir belgesinde Korkut Eken'in niçin *"efsane"* olduğu şöyle belirtiliyor:

"Özel Birlik 1. Grup Komutanı ve Özel Birlik Komutan Yardımcısı olarak Eylül 1984'ten bu yana bölgedeki pek çok operasyonda önemli ve başarılı görevler icra eden tim personelinin eğitimlerinde ve yetiştirilmesinde gösterdiğiniz üstün görev anlayışı ve gayret ile; timlerin ve personelin sevk ve idaresindeki liderliğiniz, cesaretiniz ve fedakarlığınız dolayı sizi takdir ve tebrik eder, başarılarınızın devamını dilerim. Tuğgeneral Cumhur Evcil."

Türk Silahlı Kuvvetleri'nden en büyük madalyaları verilen Korkut Eken, cezaevine gireceği günü bekliyor. *"Çete olsam bunu korkmadan açıklarım"* diye yineliyor. Cezaevine girecek olan Emniyet mensupları ve polislerden hep ayrı olmuş. Sohbet ederken, *"Ben hatayı Silahlı Kuvvetler'den ayrılmakla yapmışım"* diyor. İyi silah kullanması onu mesleğinden etmiş.. Nasıl mı?

"Subay olduğum dönemde, Güneydoğu'nun kırsal kesiminde görev yapacak Polis Özel Hareket timlerini yetiştiriyordum. MİT'e alınacak zırhlı Land Rover cipleri kurşuna karşı denemesi yapılıyordu. Atışlar yapıldı. Ben de atış yaptım ve ciplerin zayıf noktalarını buldum. Ünlü MİT'çi Hiram Abas atışlarımı beğenmişti. Bana emekli olup MİT'te göreve başlamamı istedi. Ben de öyle yaptım. Benim devre arkadaşlarım bugün korgeneral rütbesinde. Hepsiyle iftihar ediyorum."

Kendisine *"çete"* denilmesi onu çok incitiyor. Gelen yüzlerce faks arasından H. İltaş'ın yazdıklarını okumaya başlıyorum:

"En çok üzüldüğüm, Eken'e yapılan çetebaşı suçlamasıdır. Eğer böyle bir çete var ve komutanım da onun başında ise neden ben böyle bir çetede yer alamıyorum? Komutanımın yetiştirdiği en iyilerdenim. Onunla beraber Üstün Cesaret Madalyası ile ödüllendirildim. Çok iyi silah kullanırım. Komutanımın bana çok güvendiğini ve sevdiğini bilirim. Eğer sivil insanlardan bir çete var ise savaşçı ve tetikçi olarak neden bana böyle bir görev verilmemektedir.

Ben onun emrettiği şeyi kayıtsız ve şartsız yapabilecek personelinden birisiyim."

Güneydoğu'nun o sıcak günlerinde, büyük bir aşireti kazanmak için Korkut Eken yine Hakkari yöresindeydi. Aşiret liderinin eşi helikopterle hastaneye götürüldü. Bu *"taktik"* olay koca bir Aşiretin devletin yanında yer almasını sağladı... Korkut Eken şunları söylüyor:

"Bu Aşiretin önde gelenlerinden birisi asker katiliydi. Ama o günün koşullarında Aşiretleri karşımıza almak değil, onları devletimizin yanına çekmek zorundaydık. Bazı yanlışları görmezlikten geldik. Böyle bir mücadelede artıları, eksileri değerlendirmek lazım. Güneydoğuda bunu yaptık. Halkı kazanmak zorundaydık. Bugün unutuldu ama Jirki Aşireti'nin lideri Tahir Adıyaman'ın, Sedat Bucak'ın Aşiretinin, Şenoba'da Babatlar'ın, Cizre'de Kamil Atağ'ın PKK'ya karşı mücadeleleri, hizmetleri unutulmaz."

Eken, *"Hizmetleri unutulmayacak olanlardan birisi de Susurluk kazasında ölen Emniyet Müdürü Hüseyin Kocadağ'dır"* diyor ve sözlerini şöyle sürdürüyor:

"Hüseyin Kocadağ 1982 senesinde ilk kursiyerimdir. 36 kişi yetiştirmiştik o zaman. İlk ekibi kırsal kesime göre değil, rehine kurtarma, uçak baskını, bina basma konularında eğitmiştik. Hüseyin, bu kursun birincisidir. Kurstan sonra Güneydoğuda uzun süreler önemli görevlerde bulundu. Benim nazarımda bir kahramandır."

Eken, *"Susurluk kazası"*nın abartıldığını öne sürüyor, tanıdığı kişileri bazılarının yaptığı gibi *"tanımıyorum"* demiyor. Onları şöyle anlatıyor:

"Otomobilde bulunan Gonca Us dışındakileri yani Sedat Bucak'ı, Hüseyin Kocadağ'ı, Abdullah Çatlı'yı tanıyorum. Bunların birlikte olması da normal. Neden normal? Çünkü Çatlı'yı tanıyorum. Hüseyin Kocadağ'ı tanıyorum. Emniyet Müdürlüğü döneminde hem Diyarbakır hem de Hakkari'de beraber çalıştık. Sedat Bucak'ın evinde aylarca kalmıştım. O otomobilde ben de olabilirdim. Şimdi artık bu durumdan sonra üç kişinin arabada olması, çete kabul edildikten sonra inanın üç dört kişi bir araya gelmeye korkuyoruz. Şimdi ben şu anda çete reisliğinden mahkumum. Siz benim yanımda olun, bir tanıdığımız polis olsun, bir kişi daha olsun çete oluruz."

Hüseyin Kocadağ'ın Çatlı'yla tanıştığını daha önce bil-

mediğini belirtiyor. Tanıştıklarını bu kazayla öğrendiğini anlatıyor. Tanışmalarının da Sedat Bucak'tan dolayı olduğu görüşünde. Eken, *"Sanıyorum Sedat Bucak ile Çatlı, Bucak'ın Kuşadası'ndaki yazlığına gittiler. Hüseyin Kocadağ'ı çok ısrarla çağırmışlar. Hüseyin Kocadağ başlangıçta onlarla değil. 'İlle gel abi beraber burada denizin kenarında eğlenelim, gezelim' denilmiş, Hüseyin sonra uçakla gitmiş."*

Eken'e *"Böyle olur mu? Üstelik İnterpol tarafından aranan bir kişiyle polis müdürüyle, milletvekiliyle beraber. Kocadağ'a ya da size düşen bu kişiyi yakalayıp Emniyet'e teslim etmeniz gerekmiyor muydu?"* diye soruyorum.

Korkut Eken, şaşırtmaya devam ediyor:

"Nerede Abdullah Çatlı aranıyormuş? Çatlı, TBMM'ne gidiyor. Bakanların odasından çıkmıyor, onlarla değerlendirmeler yapıyor. Nasıl aranan Abdullah Çatlı? Şimdi ben, Abdullah Çatlı'yı bilip de tanıyıp da haber vermemekten 6 yıl hapis cezasına çarptırıldım. Abdullah Çatlı'yı tanımayan yok ki.

Şimdi MHP milletvekili var 'hiç tanımıyorum' dedi. Nasıl beni Sayın Mesut Yılmaz 'tanımıyorum' dediyse de bunun gibi MHP milletvekilinin Ülkü Ocakları başkanını tanımaması mümkün mü sizce? Ben tanıdığım insanı tanımadığımı söylemeyi kendime yediremem. Sonu çok kötü de olsa, hapse atılacak bile olsam tanıdığım bir insanı, beraber olduğum bir insanı tanımıyorum diyemem. Şimdi benim en yakınımda olan bazıları da kendilerine zarar gelmesin diye "tanımıyorum" diyebilir.

Aynı soruda ısrar ediyorum. Eken şunları söylüyor.

"Polis müdürü, o adamın devlet hesabına çalıştığını bilirse ne yapabilir? Soruyorum size ne yapabilir? Peki bakanlarla görüşüyor, yemek yiyor. Abdullah Çatlı, kongrelerde rol alıyor. Evet, şaka değil. Parti ismini söyleniyorum. Bilen bunları biliyor. Kesin söylüyorum. Susurluk kazası öncesine kadar Siverek'te Sedat Bucak'ın evinde bağdaş kurup oturanlar, şimdi Sedat Bucak'ı tanımadığını söylüyorlar... Bunları yapamam. Bugün çoğunun tanıyıp da tanımadığını söylediği kişileri ben yüz defa da hapse girsem tanıdığımı söylemeye devam ederim... Bize bu yakışır..."

EKEN VE PEKER'DEN AÇIKLAMA

Korkut Eken açıklamasında "*Sedat Peker otur demeden oturmaz, yanımda sigara içmezdi*" demişti. Eken dün, "*bu sözlerim onlar devlet memuru olduğu için değil; örf, adet gereği büyüklerine saygı duyduğundandır. Peker sevdiğim bir arkadaşımdır*" dedi. Sedat Peker'de şu açıklamayı yaptı: "*Sayın Eken saygı göstermekten zevk duyduğum bir devlet adamıdır. Ben devlet memuru değilim, o yüzden Eken ile ilişkimi ast-üst olarak tanımlamanın doğru olmadığına inanıyorum. Eken'e törelerim gereği davranmaktan da zevk duyarım.*"

KORKUT EKEN'İN DÜZELTMESİ

"*Söyleşi boyunca hatalı anlatım veya yanlış anlamalardan doğan bazı hususları düzeltmek istiyorum:*"

"***1)****Abdullah Çatlı ile tanışmam 1988 senesi sonrasında, ben emekli olduktan sonra olmuştur. Kesinlikle MİT'te çalışırken bir irtibatım ve tanışmam söz konusu değildir. Zaten ben MİT'te bir buçuk sene gibi çok kısa bir süre çalıştım ve bu kadar kısa bir süre çalışmış olsam dahi, MİT'te çalışmış olmaktan her zaman onur ve gurur duydum.*

2) *Sedat Peker ve Alaaddin Çakıcı ile ilgili olan haber ise bazı art niyetli insanlar tarafından istismar edilmiştir. Benim söylemek istediğim; aramızda sevgi ve saygıya dayalı, ölçülü bir arkadaşlık olduğudur.*

Sedat Peker, sabahlara kadar kitap okuyan, bütün dış ülkelerin ekonomilerini inceleyen, kendisini çok iyi yetiştirmiş bir arkadaştır. Fakir fukara babasıdır. Yaptığı iyilikleri kendi ağzından duymak mümkün değildir. Bazı insanlar gibi görevde ayrı, emekliyken ayrı davranışlarda bulunmamış, aksine çok daha duyarlı davranmıştır.

Alaattin Çakıcı şu anda cezaevinde. Ben de çok kısa bir süre sonra aynı kaderi paylaşacağım. Onun için fazla konuşmak istemiyorum.

3) *İsmini vermeden, Abdullah Çatlı'yı tanımadığını söyleyen Milletvekili olarak bahsettiğim şahıs kamuoyunda MHP milletvekillerinden biri olarak anlaşılmıştır. Bu sebeple küçük bir açıklama yapma gereğini hissettim. Bu sayın milletvekili MHP milletvekili değil ANAP milletvekilidir.*

4) *Ülkenin her yerinden, beni tanıyan ve tanımayan binlerce kişiden faks ve telefon geldi. Cezaevine girmeye az*

bir zaman kala kamuoyundan gelen bu destek, bana büyük bir moral ve güç vermiştir. Bu duyarlılık için hepsine şükran borçluyum.

***5)** Bütün medyanın önyargılı bir şekilde aleyhte taraf olduğu bir ortamda benimle ilgili haber yapma cesaretini gösteren, söylediklerimi reyting, reklam gibi amaçlar gütmeksizin çarpıtmadan kamuoyuna yansıtan Sayın Saygı Öztürk ve Star Gazetesi'ne de teşekkürlerimi ve saygılarımı sunarım."*

HERKESTEN DESTEK

Özel Harpçi, eski MİT'çi Emniyet Özel Harekat Timleri'nin *"hocası"* Korkut Eken yakında *"çete"* suçlamasıyla cezaevine girecek. Bir gazetecinin yazdığı yazıdan dolayı bu kadar faks, elektronik posta, telefon aldığını sanmıyorum. Onlarca, yüzlerce değil, binlerce sevgi yüklü mesaj...

Korkut Eken için telefonda ağlayanlar, *"Onun yerine cezaevine girmeye hazırım"* diyenler, *"komutanıma haksızlık yapıldı," "hocamızın sonu böyle olmamalıydı"* diyenler...

Gelen binlerce faks arasında, kenarında fotoğraf bulunan bir mektup ilgimi çekti. Korkut Eken ile yüzbaşı rütbesindeyken gazi olan Emekli Albay Zeki Önal'ın fotoğrafı.

Madalyalarını boyunlarına gururla takmışlar. O gün kim bilir ne kadar mutluydular. Emekli Albay Önal, fotoğraflarına baktı. Sonra yazmaya başladı:

"Ben emekli bir subayım. Güneydoğu gazisiyim. 1975 yılından beri hep o 'efsane subay'ın yanındaydım. Onun emrinde görev yapmaktan hep gurur duydum. Verdiği kararları hep destekleyerek gözünün içine bakıp 'acaba bir emri var mı?' dedim. Yine onun yanında 1986 yılında çatışmada yaralandım. Bugün de emekli albay olarak onun yanındayım.

Bizler komutanımızın yanlışını hiç görmedik. Silahlı Kuvvetler'de onu tanıyan herkes bunu böyle bilir ve şahadet eder. Paraya-pula tenezzül etmez. Aksine, elinden geldikçe ihtiyaç sahiplerine yardımcı olurdu. Açlıktan ölür kimseye belli etmezdi. Aile yapısı bize hep örnek olmuştur. Çocuklarımızı onun çocukları gibi yetiştirmeye gayret ettik. Ailelerimizi kurarken hep Korkut Eken ve eşini örnek alırdık.

Efsane Subay'ın Haluk Kırcı, Sami Hoştan gibileri ile beraberliği olmaz. Yargı makamları bu kişiyi nasıl olur da

bunlar ile beraber yargılar? Bu nasıl adalettir? Duruşmalara bile sokma, vareste tut sonuçta baskı ile cezalandır. Hepimizin malumu, son anda mahkeme heyeti değişmişti.

Güneydoğuda görev yapan birliklerin gündüz operasyon yaptıkları dönemi bitiren ve gece operasyonlarını başlatan Korkut Eken'dir. Özel timlerin başında birçok operasyona bizzat katılan 'efsane subay'ın şahidi bizleriz. 'Geceler bizim' diyen PKK'ya en büyük şok bu uygulama ile olmuştur. Geceleri teröriste zindan eden, dar eden bu subayı nasıl olur da Türk adaleti hapishane karanlığına gömmek ister.

Hapis kararına imza atan hakimlerin vicdanları rahat mıdır? Onları imza atan parmakları, benim komutanımın Gürvil Dağı'ndaki operasyondaki gibi hiç dondu mu? Operasyondan operasyona koşan, hem TSK, hem MİT hem Emniyette çalışan, temayüz eden başka birisi var mıdır?

Onun emrinde çalışan binlerce kişi hep yanında olacağız. Onu hep bir kahraman olarak göreceğiz. Aldığı ceza hiçbir şeyi değiştirmez. Zaten son 5 yıldır benim komutanımı her gün öldürdüler. Yargılanma safhasında onun nasıl ızdırap çektiğini hep gördüm. Mutlaka adalet yerini bulacak diye bekledim. Sonuç yine de içimizdeki şüpheyi doğruladı. Acaba bir terslik olur da suçsuz olan komutanımız cezalandırılır mı diye hep şüphe duyduk. Maalesef cezayı da kesinleştirdiler. Bu tip kahramanlara ceza verilmesi ne ilk ne son olacaktır. Tarihimiz böyle yanılgılarla doludur.

Sizin çok sayıda telefon ve faks aldığınızı tahmin ediyorum. Onu sevenler ve takdir edenler çoktur. Efsane subay özel kuvvetlerde iz bırakmıştır. Onunla birlikte görev yapanlar üzerinde iz bırakmıştır. Örnek olmuştur. Gerçek bir eğiticidir. Öğretip 'hadi yapın' demez. 'Beraber yapacağız' der. Sevk ve idare eder.

Komutanımızın her zaman yanında olacağız, iyi günde, kötü günde, hapiste de, dışarıda da... O bizim gönlümüzde. İnanıyorum sağduyulu vatandaşlarımızın da gönlünde olacaktır."

Emekli Albay Zeki Önal'ın faks-mektubu yalnızca bir örnek. Röportajın son gününde gelen yazılı mesajların bir kısmını sizinle paylaşacağım. Parlamento Büro Şefimiz Sezai Şengün yazılı mesajların hepsini okudu ve çarpıcı bö-

lümlerini hazır hale getirdi. İnanın mesajlarda bir sevgi seli yaşanıyor.

Ülkenin her yerinden, polis ve asker arkadaşlarından, kendisini hiç tanımayanlardan, sanatçılardan, öğrencilerine kadar toplumun geniş bir kesiminden mesaj yağdı.

Efsane de olsa kahraman da olsa bir insanın bu kadar sevileceğini tahmin etmezdim. Dedim ya 22 yıllık meslek hayatımda böyle bir şey ne gördüm ne de duydum...

Mesajlar gerçeği değiştirmiyor. Türk adaleti kararını verdi. Doğu ve Güneydoğunun kan ve barut kokan, teröristlerin kol gezdiği dağlarına sığmayan Korkut Eken şimdi 5-10 metrekarelik cezaevi koğuşuna girecek. Eğer talebi yerinde görülürse de, öldürmek için yıllardır peşinde olduğu Abdullah Öcalan'la birlikte aynı cezaevinde olacak. Kaderin cilvesi dedikleri bu olsa gerek...

EFSANE YARBAY

Korkut Eken, Türk Silahlı Kuvvetlerinin başarılı subaylarından birisi olmanın dışında, astları ve üstleri tarafından sevilip-sayılan ve takdir edilen birisi olmanın dışında halkına kendini sevdirmiş birisi olduğundan, Saygı Öztürk gazetesinde onu günlerce haber yaptığında Eken'e omuz omuza çatışmaya girdiği silah arkadaşlarından, kendini hiç tanımayan esnafından memuruna, işadamından ev kadınına kadar toplumun her kesiminden gelen binlerce mesajla ona destek oldular. Bunların bazıları şöyleydi:

Arif Demirören: *"Korkut Eken gibi vatan evlatları varoldukça bu ülke üzerinde oynanan büyük oyunlara rağmen Türkiye Cumhuriyeti hep varolacaktır... Terörün en azgın günlerinde görev yapmış olan E. Orgeneral Doğan Güreş, E. Orgeneral Teoman Koman (MİT Müsteşarlığı da yapmıştı), Jandarma eski Genel Komutanı Orgeneral Adnan Doğu, E. Orgeneral Necati Özgen, E. Korgeneral Atilla Kurtaran, E. Korgeneral Hasan Kundakçı ve E. Tümgeneral Cumhur Evcil gibi bütün yaşamını devletine hizmet ederek geçirmiş olan bu yedi değerli paşa, Korkut Eken'in bu cezayı hak etmediğini dile getirince, medyanın onları bir asmadığı kaldı..."*

***

Savaş Eroğru: *"Başında tüy bitmemiş sabi sübyanın*

hakkını yiyen, bankaları hortumlayanlar, devleti milyarlarca dolar zarara sokan namussuzlar, elini kolunu sallayıp gezerken, efsane olmuş Korkut Eken'in milletçe arkasındayız."

***

Haluk Atilla: *"Demek ki Korkut Eken Apo'yu öldürseydi idam edilecekti."*

***

Serdar Erkin: *"Korkut Eken'in bu vatana yaptığı hizmetler sonucu devletimizden bu şekilde ödül alması ve sahipsiz bırakılması devletin bir utancı olarak kalacak."*

***

Selçuk Sözer: *"Bu millete böylesine hizmet etmiş kişinin arkasındayız."*

***

Erkan Tuncer-Halit Şen-Onur Öztürk: *"Umarız bir gün devletine ve milletine hizmetler yapmış bu tür insanlar hak ettikleri değerleri alırlar."*

***

Murat Besim kaşı beyaz Turizm işletmeleri adına: *"Korkut Eken gibi değerli insanlar bu ülke için hep savaşmıştır. Bunların kıymetini bilelim."*

***

Prestij müzik: *"Ülkemize bugüne kadar gönülden hizmet etmiş Korkut Eken gibi bir şahsiyetin cezaevine girmesine gönlümüz razı değil. Üzüntü duymaktayız."*

***

Ali Çukurlu: *"Teröristlerle savaşmış, ülkemizde huzur ortamının sağlanmasında hizmet vermiş kişilerin haklarını savunmamız gerekmez mi?..."*

***

Cevat-Serdaş Karabıçak: *"Korkut Eken yarbay gibi subaylarımız evlerimizde rahat uyumamızı sağlamaktadır. Her türlü yolsuzluğu yapanlar zevki sefa içinde yaşarken, devleti için çalışanları mahkum etmek doğru mudur?..."*

***

Nejat Ersin Argadal: *"Ben vatani görevimi önce Türkiye'de daha sonraki kalan bölümünüyse Bosna Hersek'te NATO mensubu olarak yaptım. Bizim Türk subayları hem komutanımız, hem babamız hem de arkadaşımızdı. Ben onlardan çok şeyler öğrendim. Ülkem için her zaman her*

yerde savaşmak benim için bir gaye oldu. Korkut Eken yarbayım bugünleri de iradesiyle yenip, aslanlar gibi tekrar evlatlarının ve torununun yanına dönecek, bizler onu hep saygıyla anacağız..."

***

Mustafa Yücedağ: *"Korkut Eken'ler bu ülke için dün gerekli olduğu gibi yarın da gerekli olduğunda onları bulabilecek miyiz?"*

***

Neşe Banu: *"Her ülkenin kendine has gizli operasyonları olmuştur ve olacaktır. Eğer Korkut Eken kendine verilen görevleri ifa ettiyse ve emredenleri açıklamıyorsa, bu onun ne derece sağlam bir karaktere sahip olduğunu açıklar. Vatanını seven herkes böylesine yiğit insanlara minnet duyguları besler."*

***

Muhammed Akgün: *"Korkut Eken ve arkadaşlarına verilen ceza, Türk milletinin milli refleksini kırmaya yönelik bir cezalandırmadır."*

***

Uğur Argadal: *"Korkut Eken'in Kıbrıs Barış Harekatında birlikte savaştığı komando subaylarından birisi eniştem olduğundan, Eken gibi yiğit insanları anlatımlarından çok iyi tanıyor ve takdir ediyoruz. Ümit edelim yakın bir zamanda eşine ve çocuklarına kavuşur..."*

***

Hamit İltaş (Özel Kuvvetler'den emekli subay): *"Türkiye'de savaş sanatı konusunda uzman kadroların tamamı Korkut Eken'in öğrencileridir. Sadece komutanımı değil tüm emeği geçenleri mahkum ediyorlar."*

***

Ökkeş Doğan:*"B timlerinde er olarak askerliğini yapmış biri olarak komutanıma yapılan haksızlığı kınıyor, adil bir şekilde yeniden yargılanmasını istiyorum."*

***

Mehmet Bayrak: *"Bu devlet benim kardeşimin eli kanlı katillerini bir çırpıda affetti. Korkut Eken gibi bir kahramanı ise günah keçisi ilan etti."*

***

Esra Güçler: *"Bu değerli insanı çok yakından tanıdığım için böyle bir suçlamayı kabul edemiyorum."*

***

Safiye Öcal: *"Devleti ve milleti için canı, kanı pahasına savaşan bir kahramanın başına gelen bu olaylar insanın Türk adaletine olan güvenini derinden sarsıyor. Bu insanlara bir teşekkürü bile çok görürken bir de mahkum ediyoruz. Yazık çok yazık."*

***

Ali Demirel: *"Ülkemizin varlığını ve bütünlüğünü, Korkut Eken gibi insanlara sahip çıkarak koruyabiliriz."*

***

Mustafa Bilgin Gülsevdi: *"Vatanı için sadece bir canı bulunan ve bu canı seve seve feda eden insanların sonu böyle mi olacaktı?"*

***

Nezihe Demirtürk: *"Ne acı değil mi? Korkut Eken gibi devlet için mücadele edenlerin sonunun eza, hortumcuların ise sefa içinde olması..."*

***

Efsane bir subay: *"Efsane subay Korkut Eken ile görev yapmak büyük bir şereftir. Biz böyle yanlışlıkları çocuklarımıza nasıl anlatırız? İleride evlatlarımızın bu ülke için yapacağını nasıl destekleriz?"*

KÜRŞAT BAŞAR
(Legal ama illegal)

Bu hafta Türkiye'de gazetecilik olayı kuşkusuz Saygı Öztürk'ün Korkut Eken'le yaptığı röportaj oldu.

Korkut Eken, ilk kez, "*konuşabildiği kadar*" konuştu.

Susurluk Davası geçtiğimiz günlerde kesin sonucuna ulaştı. Ama o zaman da yazdığım gibi aslında belki de Türkiye'de en çok konuşulan konulardan biri olmasına karşın bunca yıl sonra halâ birçok şey aydınlanmadı.

Herkesin kafasında olan senaryo, terörle mücadelede bilinen yöntemlerin yetmemesi üzerine, bazı özel birimler oluşturulduğu, bunların bilinen yöntem ve hiyerarşi dışında işler yaptığı..

Kimine göre teröre bu sayede çok büyük darbe vuruldu. Kimine göre öyle bile olsa devletin bu tür faaliyetlere izin vermesi ya da en azından göz yumması hukuk devleti açısından sakıncalı.

Sakınca da zaten mahkeme kararında belirtiliyor. Bu amaçla kurulan örgütün giderek farklı amaçlara saptığı söyleniyor.

Bu tür faaliyetler genellikle üstü kapalı bir emirle yüksek bir makam tarafından verilir. Bu işi yaptıracak olan yetkili kendi yöntemlerini, kullanacağı adamları ve yapılan işin ayrıntılarını başkalarıyla tartışmaz, izin de almaz.

Yani legal bir gücün belli bir dönem ve amaç için illegal çalışmalar yapması demek bu.

Devlet mekanizması özellikle silah verdiği insanların ellerindeki gücü farklı amaçlarla ya da kişisel çıkarlar için kullanmamasını sağlayacak önlemler alır. Bunlar, hiyerarşik yapı, yasal düzenlemeler ve denetimlerdir.

Hatta istihbarat teşkilatları bile kendine özgü yasalar ve denetim organlarıyla bağlıdır.

Bütün bunlara rağmen zaman zaman çeşitli görevlilerin yasadışı işlere kalkıştığı, kendi başına birtakım ayrıcalıkları kullandığı, yasadışı gruplarla temasa geçtiği bilinmeyen şeyler değil.

Yine hepimiz biliyoruz ki pek çok ülkede belli dönemlerde kimi birimler devletin bilgisi dahilinde ama görmezlikten geldiği yasadışı faaliyetlere girişir.

Çoğu kez de bu faaliyetlerde çalışan insanlar bu olaylar açığa çıktığında mahkemeye çıkartılır. Çünkü hiçbir hukuk devleti bu tür oluşumları kendisinin kurduğunu kabul edemez.

Abdullah Çatlı'nın kızı yazdığı kitapta bunu açık açık söylemişti. Babasının devlet tarafından kullanıldığını ve sonra tek başına bırakıldığını yazmıştı.

Dönemin Başbakanı Tansu Çiller, *"Bizim için devlet adına kurşun yiyen de sıkan da kutsaldır"* dediği zaman kastettiği bu olmalıydı.

Ama ne kamuoyu ne de mahkeme devlet adına kurşun sıkma olayının üzerinde fazla durmadı. Zaten devlet adına ne yapıldığını kimse söyleyemedi. Herkes bunu az çok kendisine göre yorumluyor, duyumlarla tahminlerde bulunuyor.

Ama Korkut Eken'in, bu işlerin uzmanı ve bir eski subay olarak herhalde sonuçta böyle olabileceğini tahmin etmiş olması gerekirdi. Çünkü o ne bir Aşiret reisi ne de eski bir suçlu. Aldığı görevin risklerini taşıyacak, şanını şerefini sürmek yerine eziyetini çekecek bir konumda olduğunu herkesten iyi bildiğine eminim.

Eken'in *"çete oluşturmak"* suçundan hüküm giymek a-

ğırına gitmiş. Gerçekten de ilginç bir durum. Zaten silahlı dama yetiştiren ve yöneten bir devlet görevlisinin çete reisi olarak adlandırılması ve mahkum edilmesi biraz da komik.

Söylediğim gibi mahkemenin kararından ben pek bir şey anlamadım. Bu insanların sözü edilen çeteyle hangi suçları işlediklerini de çıkartamadım.

Susurluk Meclis Araştırma Komisyonu'na bilgi verenlerin anlattıkları çok fazla incelenmedi. Bu konuşmalarda çok önemli iddialar da yer aldı. Ama bunlar o kadar karışık ve kanıtlanması zor iddialardı ki başlangıçta yer yerinden oynayacak derken sonuçta 3-5 kişinin 3-5 yıl ceza almasıyla sonuçlanan bir dava süreci yaşandı.

Aslında Susurluk davasının iddianamesi ve kararda yazılanlar verilen cezalarla karşılaştırıldığında son derece çelişkili bir durum ortaya çıkar.

Bu açıklamalarda örneğin Mesut Yılmaz'ın komisyona verdiği ifadelerde çok ciddi iddialar yer alıyor. Bunları söyleyen herhangi biri değil, başbakanlık yapmış bir insan.

İfadeleri okuduğunuz zaman olay zincirinde bir türlü ortaya çıkartılamayan boşluklar olduğu da göze çarpıyor.

Bu ifadelerde, emniyet müdürleri, siyasiler, hakimler, bürokratlar, işadamları, mafya babaları ve hatta gazetecilerin isimleri geçiyor.

Mafya denilen insanların devletin denetimi altında olduğu, bir anlamda devlet ruhsatıyla çalıştıkları bu ifadelerde açıkça ortaya çıkıyor.

Eken'de örneğin yeraltı dünyasının ünlü bazı isimlerinden söz ederken, *"onlar benim yanımda otur demeden oturmazdı"* gibi bir cümle kullanmış.

Bütün bunlar gerçekten garip. Türkiye bu dönemi kapattı mı, yoksa bu ilişkiler başkaları tarafından sürdürülüyor mu, bu kadar önemli suçlamalara maruz kalan pek çok kişi bu konuda tek cümle söylemezken birkaç kişinin kellesinin alınması Susurluk'un gerçek yapısını ne yazık ki örtüyor.

SUSURLUK SORUMLULUK TABLOSU 1993-1996 YILLARI

"Yasa, Düzen, Güvenlik, devletlerin niteliklerini ölçecek üç temel unsurdur."
HAKANTÜRK

Korkut Eken ve İbrahim Şahin'in aralarında bulunduğu özel timci toplam 14 sanık, 5 yıllık bir yargılama sonucu "*cürüm işlemek için silahlı çete oluşturmak*" suçundan 4-6 yıl arasında değişen hapis cezalarına mahkum oldular. Aynı Susurluk davası sanıklarından Mehmet Ağar ve Sedat Bucak ise 18 Nisan 1999 seçimlerinde milletvekili seçilip dokunulmazlık kazandıkları için dosyaları askıya alındı.

Susurluk çetesi soruşturması ünlü Susurluk kazasının olduğu 3 Kasım 1996'dan bir hafta sonra 11 Kasım 1996'da başladı ve dava yaklaşık 1 yıl sonra, 6 Mart 1997'de İstanbul 6 No'lu Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde başladı. 12 Şubat 2001 tarihli mahkumiyet kararı, Yargıtay 8. Ceza Dairesi tarafından 23 Ocak 2002 tarihinde onaylanıp kesinleşti ve sanıklar hapse girdiler.

Sanıklara yönelik çete suçlaması kapsamında yoğun olarak 1993/1996 yılları arasında meydana gelen bir dizi "*faili meçhul cinayet*" de yer alıyor. Eski Genelkurmay Başkanı Orgeneral Doğan Güreş'in Korkut Eken hakkında kullandığı "*1993-1996 yılları arasındaki tüm faaliyetleri yakın takibimiz altında geçmiştir*" sözleriyse o döneme ilişkin yeni bir tartışma başlattı.

Çünkü medyada yer alan çeşitli iddialara göre "*Susurluk çetesi*" olarak bilinen özel timci ekip faaliyetlerini devletin ve Milli Güvenlik Kurulu'nun bilgisi dahilinde yürüttü. Bu iddialar kanıtlanamadı ve ortada kaldı. 1993-96 yılları arasında resmi görevlileri sıralayarak bir "*Susurluk Sorumluluk Tablosu*" ortaya çıkıyor. Bu yetkililerden hangisi hangi düzeyde bilgi sahibiydi ve emirler hangi düzeyde gerçekleşti bilinmiyor.

Susurluk'ta 2. perde bir gün açılırsa, bu sorular da yanıtlanabilir. Veya yeni dava açılmaz ve esas sorumlular sonsuza kadar karanlıkta kalır. Korkut Eken ve arkadaşları

"Türkiye'nin bekası için PKK'nin finansa kaynaklarını kurutmak" amacıyla yürütülen bu faaliyetin *"trajik kurbanları"* olarak tarihe geçerler.

1993-1996 Yılları arasındaki resmi görevliler:

Emniyet Genel Müdürleri	Görev süreleri
Mehmet Ağar	10.07.1993-31.10.1995
Cemil Serhadlı	31.10.1995-12.04.1996
Alaaddin Yüksel V.	12.04.1996-26.05.1997

Korkut Eken'i 1993'te Emniyet Müdürlüğü bünyesinde alan ve özel timcilerin eğitimi ile görevlendiren Mehmet Ağar, Eken'in en yakın mesai arkadaşı ve amiri durumunda. Ağar'ın da Susurluk sanıkları arasında bulunması onun Eken'li ortak faaliyetinin de belgesi niteliğinde.

MİT Müsteşarları	Görev Süreleri:
Teoman Koman	29.09.1998-27.09.1992
Sönmez Köksal	09.11.1992-11.02.1998

Eski MİT müsteşarı, emekli Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Teoman Koman son olarak Korkut Eken'i öven ve destekleyen açıklamasında *"Onu MİT'e alacaktım, ama kısmet olmadı"* dedi. Koman, Eken'in kötü bir işe karışmış olabileceğine ihtimal vermediğini söyledi.

İçişleri Bakanları	Görev Süreleri
İsmet Sezgin	20.11.1991-25.06.1993
Mehmet Gazioğlu	25.06.1993-24.10.1993
Nahit Menteşe	24.10.1993-31.10.1995
Teoman Ünsan	31.10.1995-06.03.1996
Ülkü Gökalp Güney	06.03.1996-28.06.1996
Mehmet Ağar	28.06.1996-08.10.1996
Meral Akşener	08.10.1996-30.06.1997

Konuyla ilgili İçişleri Bakanı Mehmet Ağar dışında hiçbiri açıklama yapmadılar. Dönemin uzun süreli bakanı Nahit Menteşe suskunluğunu korudu. Milletvekilliği nedeniyle Susurluk davasının *"dokunulmaz"* sanığı Mehmet Ağar ise kamuoyunda bu dönemde PKK terörüne karşı fedakarca

mücadele edenleri savunan açıklamaları ile tanınıyor.

Genelkurmay Başkanları	Görev Süreleri
Doğan Güreş	06.12.1990-30.08.1994
İsmail Hakkı Karadayı	30.08.1994-30.08.1998

Doğan Güreş kendi dönemini tam olarak kapsamamasına rağmen *"Korkut Eken'in 1993-96 yılları arasındaki faaliyetleri bilgimiz ve yakın takibimiz altında yapılmıştır"* diyerek yeni bir hukuki tartışma başlattı. Şimdi Bağcılar Cumhuriyet Savcılığı bu konuyu soruşturuyor.

Başbakanlar	Görev Süreleri
Tansu Çiller	25.06.1993-05.10.1995
Tansu Çiller	05.10.1995-30.10.1995
Tansu Çiller	30.10.1995-06.03.1996
Mesut Yılmaz	06.03.1996-28.06.1996
Necmettin Erbakan	28.06.1996-30.06.1997
Mesut Yılmaz	30.06.1997-11.01.1999

Cumhurbaşkanı	Görev Süreleri:
Süleyman Demirel	16.05.1993-16.05.2000

Demirel Susurluk konusuna ilişkin tüm soruları *"Milli Güvenlik Kurulu'ndaki gündemlerde böyle bir şey konuşulmamıştır"* diyerek reddetti. Demirel kendi döneminde hukuk dışı hiçbir faaliyete izin verilmediği ve devletin hukuk dışına çıkamayacağı görüşünü savundu. Generallerin açıklamasından sonra da bu görüşlerini yineledi.

KAZIM KANAT

Benim komutanım kuş gibi uçar gider!...

Efendim, bu sütunlarda Eğridir Dağ Komando Okulu'ndan, Kayseri Hava İndirme Tugayı'na kadar uzanan 20 aylık yaşam dilimimden bazı anılar yazdım. 138 dönem Asteğmeni Kazım Kanat'ın Kıbrıs Barış Harekatı'nın çıktığı gün askerlik şubesine başvurup orduya katıldığını da yazdım. Yaşamımın en onur dolu günleriydi, o günler. Kayseri Hava İndirme Tugayı'nda genç bir asteğmen olarak görev yaptığım an, askerler ve komutanlar gazi olmanın gururu içindeydiler. Kıbrıs Barış Harekatı'nın kahramanları olarak va-

tani görevini sürdürüyorlardı. Ben de aralarındaydım. Çok komutan tanıdım, çok sevdim. Çok astsubay tanıdım, hayran oldum. O kahraman askerlerin komutanı da oldum. Efendim; o komutanlardan biri de, benim sevgili komutanlarımdan Korkut Eken'di. Bir subay olarak ona hayrandık. Cesur, fedakar, kahraman. Ben birinci taburda bir asteğmen, o ise dördüncü taburun seçkin bir subayıydı. Öğle saatlerinde futbol oynardık. Hem de nasıl futbol. Subay gazinosunda yemeklerde, eğitimlerde, tatbikatlarda o hep parmakla gösterilirdi. Biz sıradan paraşütçüydük, o ise kılavuz paraşütçüydü. Biz komandoyduk o ise intihar komandosu. O günlerden bugünlere.

O kahraman subayın, kollarında iki kişi ile yürümesi... Adliyeye mevcutlu getirilmesi içimi sızlattı. Kendi kendime dedim ki; o istese kuş gibi uçar gider. O benim komutanım. O Kıbrıs'ta kuş gibi uçup gitti. Kılavuz paraşütçü oldu, sis bombalarını yaktı, binlerce askere yol gösterdi. Sonra da arkasına aldığı taburu ile Beşparmak Dağları'nı aştı gitti. Siz ikiniz. Benim komutanımızı nasıl da tuttunuz öyle. Sahi; o kahraman subaylar neredesiniz! Tahsin İnce Yarbayım, Ali Kumbur Üsteğmenim, Emrullah ve Cemal Başçavuşlarım! Neredesiniz! Galiba duygusal oldum. Sevgili Saygı Öztürk'ün Star'da olayın üstüne giden gazeteciliğini gördüğüm an telefona sarıldım ve dedim ki; o bir kahraman. Sonrasını biliyorsunuz. Tek başına Saygı Öztürk kamu vicdanını harekete geçirdi. Ama; tek başına. Önemli değil; benim komutanım da tek başınaydı. Sahi bugüne kadar ben niye sustum. Biliyorum ki, benim komutanım istese kuş gibi uçar gider. O uçmuyor. O vatanı seviyor. Selam sana komutanım!

SUSURLUK DEDİKLERİ...

Susurluk denince ilk akla gelen Abdullah Çatlı, Hüseyin Kocadağ, Sedat Bucak'tır. Aslında büyük bir resmi tamamını görüp değerlendirmemiz için, uzaktan veya yakından Susurluk bağlantılı kimin-kiminle ne gibi çıkar ilişkileri, dostlukları, arkadaşlıkları veya birliktelikleri olmuş. İşte bütün bunları gözler önüne sererken TBMM Susurluk Komisyonu'nda verilmiş olan bazı ifadelerin satır aralarını çok dikkatle okumak gerekir. Çünkü, bazen ifade verilirken direkt suçlama yapılmazsa da öyle imalarda bulunulur ki arif olan anlar. Bu nedenle Mehmet Ağar, Hasan Celal Güzel, Tuncay

Yılmaz, İbrahim Şahin, Tarık Ümit'in kızı Hande Birinci, amcası Cemalettin Ümit, Ekrem Marakoğlu, Sedat Bucak, Korkut Eken, Meral Çatlı, Mehmet Eymür, MİT Müsteşarı, Emniyet Genel Müdürü ve diğerlerinin neler anlattığı oldukça önemlidir. Korkut Eken ve İbrahim Şahin'i günah keçisi yaparken son 20 yılda neler olduğuna şöyle bir göz atalım.

MEHMET AĞAR
16.1.1997 tarihli ifadesinde;

Emniyet Genel Müdürlüğü görevine tayin olduğu, turistik bölgelerimizdeki patlama eylemleri sonucu turizmde büyük çöküntü olduğu, Güneydoğunun dışında büyük şehirlerimizde öldürme ve patlama olaylarının devam ettiğini, yeni çalışma düzeni kurarak istihbarat ve terörle mücadele birimleri ile eğitim çalışmalarına ağırlık verdiklerini, teçhizatlaşmayı artırdıklarını ve bunların da neticesinde de göreve başlamasından bir yıl kadar sonra terör ve önemli asayiş olaylarında yüzde 95 civarında düşme olduğunu, bazı bölgelerde sıfırlandığını, hakkında ortaya çıkan bazı kişilere silah taşıma belgesi, kimlik, yeşil pasaport tanzim edilmesi gibi iddialarla ilgili mahkemelere intikal etmiş konular olması ve anayasanın 138. maddesi gereği bilgi vermesinin mümkün olmadığını belirtmiştir.

Ömer Lütfü Topal'ın failleri olarak ihbar üzerine İstanbul Emniyet Müdürlüğünce alınan özel tim polislerinin Emniyet Müdürü tarafından konunun kendisine anlatılıp serbest bırakacaklarını söylemesi ve bunları bir de kendi Daire Başkanlığının tetkik etmesinin ve hassasiyetle üzerinde durulmasının uygun olacağı görüşüne varmaları üzerine Ankara'ya getirttiğini belirtmiştir.

Uyuşturucu kaçakçısı Hüseyin Baybaşin'in 1983 yılında İstanbul İkinci Şube Müdürü iken zorla senet imzalatma ve gasp suçundan yakalanıp tevkif ettirmesi yüzünden MED TV'de hakkında iftiralarda bulunduğunu, 1988 MİT Raporunda adının geçmesi üzerine zamanın Em-niyet Genel Müdürüne ve Başbakanlık Teftiş Kurulunca ya-pılan tahkikat hitamında da iddiaların aslı çıkmadığını belirtmiştir.

TUNCAY YILMAZ
(Emniyet Genel Müdürlüğü Kaçakçılık, İstihbarat ve Harekat Dairesi Eski Başkanı)
4.02.1997 tarihli ifadesinde;

1993 Temmuz ayından bu yana Kaçakçılık İstihbarat ve Harekat Daire Başkanı olarak görev yaptığını, bu süre içerisinde tabii olarak kaçakçılıkla mücadele ettiğini, araştırma konusuyla ilgili olarak sadece Tarık Ümit'i tanıdığını ve onunla temasları olduğunu, bunu da afyonun eroine dönüştürülmesinde kullanılan 150 ton asetik asit anhedid yakalanmıştır. Onunla ilgili bilgi getirdiğinde tanıştığı ve 3-4 kez yüz yüze bir o kadar da telefonla teması olduğunu, ilk defa Emniyet Genel Müdürü Mehmet Ağar'ın odasında görüştüğünü Ankara ve İstanbul Emniyet Müdürlüklerine güvenmediği için asetik asit anhedid ile ilgili olarak Türkiye'ye giriş yollarını, hangi vasıtalarla geldiği hususunda bilgi verdiğini, ne zaman mal sevkıyatı yapılacağı hususunda bilgi vereceğini söyleyerek ayrıldıklarını, daha sonra mal sevkıyatında bilgi verdiğini ve bunun üzerine değişik partilerde 5 ton, 15 ton ve 30 tonluk partiler halinde asetik asit anhedid yakaladıklarını, 15 ton malın 7,5 ton eroine eşdeğer olduğunu, bu miktarı Türkiye'de bir ailenin karşılaşması mümkün olmadığından değişik ailelerin bu işe girdiğini, dünyada yakalanan asetik asis anhedidin % 90'ının Türkiye'de yakalandığını, bunun gelişmiş ülkelerde imal edildiğini, Türkiye'nin ülke olarak asetik asit anhedid'in imalinin kontrole alınması için 1994'den bu yana Birleşmiş Milletler nezdinde çalıştığını, 1995 yılındaki sözleşmeye rağmen Avrupa'nın asetik asit anhedidin kontrol altında satışına razı göstermediğini, eroinin bitmesi için asit anhedidin mutlaka kontrol altına alınması gerektiği, çeşitli sebeplerle de Avrupa'nın bu asiti kontrole yanaşmadığı, sınırlama yapılırsa Çin'in piyasaya hakim olacağını ve Avrupa'da kimya sanayiinin zarar göreceğini söylediklerini belirtmiştir.

Susurluk olayında adı geçenlerin, hiçbir zaman uyuşturucu kaçakçılığı konusunda Pazar elde etmek düşüncesinde olmadığını, zaten bilgisi de bulunmadığını, uyuşturucu kaçakçılığına adı karışanlardan öldürülenlerin kaçakçı olabileceğini ancak öldürenler konusunda kanaat belirtemeyeceğini, Abdullah Çatlı ile Hüseyin Kocadağ'ın bir arada olabi-

leceğine anlam veremediğini, Abdullah Çatlı'nın uyuşturucu kaçakçılığından dolayı bir defa mahkumiyet kararı olmasına rağmen kaçakçı denebilmesi için onunla ilgili diğer ülkelerden de bilgi akmasının gerektiğini, oysa Avrupa'nın herhangi bir ülkesinde böyle bir bilgi akımı gelmediğine göre uyuşturucu kaçakçısı olarak değerlendirmediğini belirtmiştir.

Kara para transferi konusunda hazırladıkları tasarıyı Adalet Bakanlığı kanalıyla Meclis'e gönderdiklerini ve 1996 Mayıs ayında çıkarıldığını, Türkiye'de malın kilo fiyatı 15 bin mark, Almanya'da 150 bin mark olduğu, evsafı yerine ve perakende pazarlanmasına göre 1 milyon marka kadar fiyatın yükselebildiğini, Dilek Örnek hadisesinde paranın nakit olarak yurda girdiğini, Türkiye'de özellikle yatırım yapan büyük inşaat firmaları, turizm büroları, oteller, kumarhaneler, otobüs firmaları ve akaryakıt bayilerinin devletin kredi sisteminden kaynaklanmayan ancak normal olmayan yöntemlerle temin edilmiş paraların kullanıldığına inandığını, kendilerinin başlattığı ve "*Asena*" adı verilen proje ile Türkiye'deki kaçakçı ailelerinin üç göbek öncesi ve sonrasının tespit edildiğini, Almanların da buna karşı "*Anadolu*" projelerinin olduğu, 40 örgütün organizasyonunun belirlendiğini, bunların Avrupa'daki ayaklarının da Avrupalılar tarafından belirlenmesi için çaba sarfettiklerini, Türkiye'de altı laboratuar yakaladıklarını ancak çok fazla mal olmadığını, Baybaşinlerle irtibatlı Konuklu ve Ay aileleriyle ilgili Yalova'da jandarma tarafından yakalamalar olduğunu, ancak yakalanan malın değerinin fazla sayılacak miktarda olmadığını belirtmiştir.

Baybaşin ile ilgili "*Lake S*" hadisesi olduğunda kendisinin görevde olmadığını, hadise olunca Baybaşin'in yurtdışına kaçtığını, olaylardan sonra ilk defa kendisine gelen Aydınlık Gazetesine, Baybaşin'in uyuşturucu dünyasını daha iyi bildiğini söylediğini, Lake S'in açık denizde Bakanlar Kurulu Kararı ile yakalandığını, Kısmetim 1'de yakalanmak üzereyken son derece güç şartlarda gemiye çıkılamadığını, o hadiselerde arkadaşlarından birinin Baybaşin ile ortaklık yaptığına inanmadığını, öyle olsaydı gemilerin yakalanamayacağı, Lake S'in Karaçi'den gelirken tayfalardan birinin ailesini telefonla araması sonucu bulunabildiğini belirtmiştir.

Kaçakçıların güvenliklerine gelince; bunların kendi ko-

runmalarını kendilerinin yaptığını, kimseye ihale etmediklerini Türkiye'de çek-senet mafyası olarak bilinen adamların olduğunu, ancak bu konuda fazla bilgi sahibi olmadığını, Emniyetten ayrılan bazı sivil arkadaşlarının birçok yerde koruma görevi yaptıklarını, bunlardan Gaziantep'te Şube Müdürü olan Güven Oktay'ın emekli olduktan sonra Burdur'da yakalandığını, ancak kimin kiminle uyuşturucu bağlantısı olduğunu bilmediğini belirtmiştir.

İstihbarat temelinde MİT'in fonksiyonuna gelince MİT'in zaman zaman aldığı bilgiyi sadece uyuşturucuya bağlı kalmaksızın, resmi yazıyla değil klasik bir bilgi notuyla gönderdiği, kendisinin de ilgili şubeye göre değerlendirmesini yapıp o teşkilata bilgi verdiğini, bütün istihbarat kaynağının da sadece o teşkilat olmadığını, informal denen bazı insanların devlet adına kullanılmasına rastlamadığını, Afganistan'dan İngiltere'ye kadar her ülkeden bir adam olduğunu ve bu insanların da ranttan kazanç elde ettiklerini, uyuşturucu ile mücadelede; PKK'dan bahsedildiğinde, Avrupa ülkelerinin Türkiye'nin politikasındaki değişiklikleri hissettikleri, Türkiye'nin bu suçtan zararı olmadığı halde neden mücadele içinde bulunduğunu, Türkiye PKK'nın uyuşturucu kaçakçılığı içinde olduğundan bahsedince yani 1994'ten sonra çocukları da kullanmaya başlayınca Türkiye'nin mücadeledeki yerini kavradıkları, Kürt Mafyası ile Laz Mafyasının uyuşturucu ticaretinde önemli gruplar olduğunu,

Hakkari Yüksekova'daki uyuşturucu fidye bağlantısı ve Kahraman Bilgiç hadisesinde soruşturmanın asker tarafından yapıldığını, onun için detayını tam bilmediğini, ancak içerisinde polisin de yer aldığını hatta Hakkari, İstanbul ve Tuzla'da 8 memur hakkında işlem yapıldığını, ancak ayrıntısını hatırlamadığını, Hakkari gibi bir yerin helikopterle bile % 20'sinin kontrolünün zor sağlandığını, bu bölgede yerleşik alan ve polis bölgesinin az olması, uyuşturucunun girip çıktığı aşiretlerin hakim olduğunu, bölgelerin polis bölgesi olmaması nedeniyle mücadeleyi etkilediğini, dünya uyuşturucu mücadelesinin genellikle gümrükçüyle ve jandarmayla yapıldığını, ancak Türkiye'de polisin bu işle yüz yüze bulunması nedeniyle çarpıklık oluşturduğu, bölgede çalışan personelin mahalli olmasından ve gece harekat imkanının kısıtlı olmasından kaynaklanan sıkıntılar olduğunu,

Narkotik dışında silah kaçakçılığı konusuna gelince;

Türkiye'de daha çok Kuzey Irak'tan terörist refakatinde gelmiş kaçak silah olduğunu, yoksa sistematik olarak başka silah ticaretinin söz konusu olmadığı, menşeine bakılmaksızın silahlara ruhsat verilmesi hususundaki yasal düzenlemenin kendi mücadelelerini olumsuz etkilediğini, kendilerini daha çok ruhsata bağlanmadan yakalanan silahlarla uğraştıklarını, daha önce konu edilen Cantürk olayı ile ilgili olarak, burada uyuşturucu pazarını ele geçirme kavgasından ziyade, bu pazarı yürüten insanlar arasında haraç alma kavgası olduğunu, Yaprak, Contagon kaçakçısı olduğu halde yakalamadıklarını, hatta sabıka kaydı ve belge bulunmamasının, kendilerinin hareket sahasını daralttığını, Mehmet Sara, Leyla Zana'nın evindeyken operasyon yapıldığını, hem narkotik hem de PKK konusu olduğu için iki koldan operasyon yapıldığını ancak terörcüler önce baskın yaptığı için eroinin kasar tarafından döküldüğünü, dolayısıyla narkotikçilerin amacına ulaşamadıklarını belirtmiştir.

Tarık Ümit'in Abdullah Çatlı ve arkadaşları tarafından öldürüldüğüne dair bilgisi olmadığını, ancak Tarık Ümit'in öldürüldüğüne inanmadığı, onun asıl hedefinin Dursun Karataş olduğunu kendisine söylediğini, Tarık Ümit, Mehmet Eymür ve Atilla Aybek ile çalıştığını söylediği için MİT'in asıl ajanı intibanın oluştuğunu, Hüseyin Kocadağ'ı tanıdığını, onun meslekten ihracı, içki ve kadına zaafiyeti olduğunu ve bu zafiyetten yeraltı dünyasının yararlanabileceğini, kendisi işe başladıktan sonra Dündar Kılıç ve Avukat Burhan Apaydın'ın görüşme taleplerini kabul etmediğini, Hadi Özcan'ı tanımadığım, 1984 operasyonunda Dündar Kılıç'ı Tarık Ümit'in ihbar edip sorgulandığını belirtmiştir.

MEHMET EYMÜR
(MİT Kontrterör Merkezi Yöneticisi)
26.12.1996 tarihli ifadesinde;

1998 yılındaki MİT raporunun kendisi tarafından hazırlandığını, ancak hukuki bir sorumluluk getirmediğini, çünkü raporun bazı belgelere ve çalışma metotlarına bağlı olarak hazırlanmış bir rapor olduğunu, rapor nedeniyle emekli olma durumunda kaldığını, Hiram Abas ve kendisinin yardımcılığını yapan Korkut Eken ile birlikte emekli olduklarını, kendi işini kurduğunu, 1993 yılında tekrar göreve çağrıl-

ması üzerine göreve geldiğini, hep siyaset dışında kaldığını, Sayın Çiller zamanında göreve tekrar döndüğü kendisine yapılan bir telkin üzerine çağrıldığını, zira gerek sayın Çiller'i gerekse MİT müsteşarının kendisini tanımadığını, Tolga Atik'in politikadan hoşlanmayan birisi olması, babasının da asker olması ve teşkilata büyük sempatisi olduğu için geldiğini, yeni başlayan her personel gibi belli bir kurs döneminden geçtikten sonra Malatya'ya tayin edildiğini, ancak basında yer almaktan rahatsız olduğunu ve teşkilattan ayrılma döneminde olduğuna, 1988'deki raporun o tarihteki Müsteşar Hayri Ündül Paşa'ya bilgi vermek maksadıyla yazılı hazırlandığını, o raporu o tarihlerde kurumun mensubu olan Cumhurbaşkanlığı'ndaki görevli Erkan Gürvit'e görüşünü almak üzere verdiğini, o da raporun enteresan ve çok kapsamlı olduğunu söylediğini, o nüshayı da ona verdiğini, bir müddet sonra da ortada dolaşmaya başladığını, gerçekte onun rapor niteliğinde bulunmadığını, etüt özelliğinde olduğunu belirtmiştir.

Tarık Ümit'in MİT Teşkilatının görev sahasına giren konularda istihbarati olarak kullanılan bir kişi olduğunu, ortadan kaybolması üzerine bazı araştırmalar yapmak durumunda bulunduklarını, araştırmalar sırasında en son İstanbul Divan Pastanesinde yemek yediği sırada Özel Harekat Polislerince alındığını ve ondan sonra da ortadan kaybolduğunu tespit ettiklerini, bu konuda yasal araştırmalar yaptıklarını, bu araştırmalar sırasında, aracın bulunduğu mahal Silivri bölgesinde olduğu için tahkikatın Jandarma Astsubayı Ahmet Altıntaş'ın yürüttüğünü, onunla görüşüldüğünde kendisinin Özel Harekatçı Ayhan Akça'yı gözlem altına aldığını, Ankara'dan Özel Harekat Başkanlığı'ndan müdahale edilmesi üzerine "*ifadesini alamayacağı konusunda*" bırakmak mecburiyetinde kaldığını, araştırma grubuna Tarık Ümit'in telefonlarını tespit ettirdiğini, bu araştırma sonucu telefon konuşmalarının kendi bölgesinde TIR parkında çay ocağı işleten Avşar isimli bir kişinin telefonundan muhabere yaptığının tespit edildiğini, bu nedenle Avşar denilen kişinin alınıp sorgulandığını, Avşar'ın kendi adına olan bu telefonu Özel Harekatçı polislere kullanılmak üzere verdiğini, Avşar'ın üzerinden Özel Harekatçı polislere kullanılmak üzere verdiğini, Avşar'ın üzerinden Özel Harekatta görevli iki polisin resimlerinin çıktığını, resimlerin Divan

Pastanesinde ve Bağdat Caddesindeki görevlilerce teşhis için gösterildiğini, resmi kişiler olması nedeniyle takibatta zorlanıldığını, Haluk Kırcı'nın yine aynı olayla ilgili olarak gözaltına alınıp bırakıldığını; Avşar'ın üzerinde bir tabanca çıktığını, bunun balistiğe gönderilmek üzere istendiğinde, çeşitli resmi yerlerden baskı geldiğini, Jandarma Astsubayı Ahmet Altuntaş'ın belirttiğini, Tarık Ümit'in kaçırıldığı gün, Avşar denilen şahsa ait beyaz renkli Opel Astra marka bir arabanın Avşar'dan alındığı, Ziya isimli polis memuru tarafından ve Tarık Ümit'in kaçırılmasından üç gün sonra da Oğuz isimli polis memuru ile birlikte arabanın, sahibine iade edildiğini, Avşar'a göre konunun içinde Abdullah Çatlı ve Arnavut Sami denilen kişiler olduğunu zannettiğini, bunlar hakkında araştırma yaptığını, hatta Özel Harekat Daire Başkanı ile de telefon konuşması yaptığını, bunların Astsubay Ahmet Altıntaş'ın yaptığını belirtmiştir.

12.1.1997 tarihinde Adana Şakirpaşa havaalanında sahte pasaportla yakalanan Metin Bozbağ'ın ifadesi doğrultusunda İstanbul'da Yaşar Öz isimli şahsın evinde ele geçirilen, Tarık Ümit adına verilmiş hususi, özel yeşil bir pasaport bu konuda Tarık Ümit'in sadece MİT ile çalışmadığını, 1978 yılında MİT ile ilk ilişkilerinin başladığını, ondan önce de Dündar Kılıç; Behçet Cantürk'ün devlet tarafından sorgulandığı tarihlerde şahit olarak bazı ifadeleri bulunduğu, 1982 yılında Dündar Kılıç, Şükrü Balcı ve diğer kaçakçılık konularında uyuşturucu kaçakçılığı konusunda bazı ifadeleri olduğunu, ondan sonra da 1985 yılında silahla bir saldırıya Kılıç'ın yönlendirdiğini, 1987 yılından sonra da kendi istihbari potansiyeli bulunduğunu, bundan yararlanarak kendi konularında, ondan yararlandıklarını, Tarık Ümit'le en son 1995 yılından sonra da kendi istihbari potansiyeli bulunduğunu, bundan yararlanarak kendi konularında, ondan yararlandıklarını, Tarık Ümit'le en son 1995 yılı Şubat ayı 28. günü onun evinde görüştüklerini, yalnız iki ayrı evi olduğu için hangisinde olduğunu bilemediğini, Özel Harekatçı Ziya ve Semih isimli iki polisin evinde kaldığını, operasyonel konularda ve faaliyetlerde yardım etmesini istediklerini söylediği ve bu polislerle kendi yanlarında telefonla konuştuğunu polislere kendi evinde olduğunu söylediğini, Tarık Ümit'in yasal çerçevedeki konularında giren hususlarda kullandıkları bir kişi olduğunu, ancak bunun dışında devle-

tin diğer istihbarat organlarıyla irtibatı olduğunu bildiğini, onun meslekî ahlaki yönünden kapsamının ne olduğunu ona sormadığını, ancak özellikle uyuşturucu kaçakçılığı konusunda Emniyet birimlerine yardım ettiğini genel hatlarıyla bildiğini belirtmiştir.

Teşkilatın Türkiye içinde Terörle Mücadele görevinin bulunmadığını, istihbari alanda böyle bir görevlinin olduğunu ve intikal eden bilgileri gereken mercilere ilettiklerini, Tarık Ümit'inde bu çerçevede Türkiye içinde teşkilatla ilgili bir görevi olmadığını, Türkiye dışında düşünülmesi gerektiğini, MİT teşkilatına zaman zaman özellikle ihtilaller ve sıkı yönetimlerden sonra özel görevliler verildiğini, kendisinin de birçok bu tür görevlerde yer aldığını, kanuni görev sınırlarının aşan görevler olduğunu, örneğin babaların, mafyanın toplamasından sonra da sorgulanmaları gibi görevler. Bu görevlerinde yasal çerçevelerde verildiğini, hatta sonradan bunların tartışmalara neden olduğunu, yapılan tüm işlemin devletin arşivlerinde bulunduğunu, bu tür işlerde büyük kütleleri ve büyük menfaat çevresini karşısına almak durumunda kalınacağını, doğru yapılmaz ise hem vicdanı hem yaptığı görevle kendimizi bağdaştıramayacağını, birçok şeyin doğal olarak kağıda dökülmeden kafada olduğunu, otuz senelik meslek hayatının kafasında olan uzantılarının kağıda dökülmesinin biraz mümkün olmadığını, bu tür olaylarda teşkilatının bir taraf gibi olmasını kabul edemediğini çünkü gördüğü manzaranın kendisini çok rahatsız ettiğini, bu manzarada da bir günah keçisi haline gelmek istemediğini belirtmiştir.

Emniyet Teşkilatında senelerce omuz omuza çalıştıkları arkadaşları bulunduğunu kader birliği yaptıkları insanlar olduğunu, keza askeri kesimde de aynı birliktelikleri olduğunu, söylenecek herşeyin yanlış yorumlamalara neden olacağını, birçok şeyin doğru olduğunu birkaç kişinin yaptığı olumsuz şeyler varsa bunların ortaya çıkmasını kendisinin de istediğini, konulara bu aşamada çok daha değişik veçhelerde bakıldığını, böyle olduğu sürece de bu şeyin içinde herhangi bir rol almak arzusunda olmadığını, olayların yabancı istihbarat teşkilatlarıyla bağlantılı yönlerinin araştırılması gerektiğini, yurt dışında uzun süre kalmış kişilerin Türkiye'de karıştıklarını, büyük eylemlerin çok dikkatle incelenmesi gerektiğini, altında başka bir şeyler olup olmadı-

ğının incelenmesi gerektiği, var veya yok diye bir şey söylemediğini, ancak Abdullah Çatlı gibi kişilerin sadece suç yönünden değil, yabancı istihbarat teşkilatlarıyla bir bağlantılarının olup olmadığının da incelenmesi gerektiğini belirtmiştir.

KORKUT EKEN'İN İFADESİ

Başkan: Bugünkü toplantımıza başlıyoruz.

Hoşgeldiniz Korkut Bey. Herhangi bir tebligat olmadan kendiliğinizden geldiğinizden dolayı teşekkür ederiz.

Niye çağırdığımız, herhalde malumdur. Öncelikle, söze başlamadan evvel, kendi biyografinizi bize anlatın. Ondan sonra da mafya-siyasetçi-devlet üçgeni içerisinde, özellikle de son Susurluk olayları ve Doğu Perinçek tarafından şahsınıza yöneltilen bazı iddialar var. Herhalde medyadan izlemişsinizdir. Biz, bu konulardaki bilgilerinizi rica ediyoruz ve sizin konuşmalarınızdan sonra da sorularımız olacak, onları cevaplandırırsınız. Buyurun.

Korkut Eken: *Efendim, 1965 yılı Kara Harp Okulu mezunuyum. Yarbay rütbesine kadar ordunun muhtelif kademelerinde çalıştım. Özellikle, komando tugayı, hava indirme tugayı gibi özel birliklerde çalıştım. 1974 senesinde de Silahlı Kuvvetler özel birliklerinin tim komutanlığına atandım. O birlikte, birlik komutan yardımcılığına kadar yükseldim. Bu arada, tabii, Silahlı Kuvvetlerde muhtelif kurslar gördüm, gerek yurtdışı gerekse yurtiçi kurslar. Özellikle komando harekatına yönelik, rehineli harekata yönelik kursları gördüm. Bunun neticesinde de 1982 senesinde polis özel timlerinin kurulmasıyla ilgili görev aldım. Yalnız, bu tabii küçük bir miktar, 36-40 kişi civarında, sadece rehineli harekata yönelik bir tim yetiştirdik. 1984 senesinde Eruh Şemdinli basılınca, kendi birliğimle Siirt'e intikal ettik, aralıklarla orada, Güneydoğuda görev yaptım. Bu arada, yine 1985 veya 1986 senesi olabilir, iç güvenlik polis özel timlerinin eğitiminde, kuruluşunda, teçhizinde, teşkilinde çalıştım.*

Başkan: 36 kişilik tim yetiştirdik diyorsunuz ya...

K. Eken: *1982 senesinde çok küçük bir miktar o..*

Başkan: Bu nedir? Yani, iddialar var, mesela Abdullah Çatlı gibi...

K. Eken: *Hayır. Tamamen polistir. Şu andaki rütbelilerin hepsi o dönem kursta yetişmiştir, polisin rütbelilerinin, özel harekatçıların...*

Başkan: Görevli... Anladım.

K. Eken: *Bu polis özel timlerini eğitirken, bir gece eğitim esnasında Milli İstihbarat Teşkilatından tanımadığım iki-üç kişi geldi, onlar da bir silah deneyeceklerdi. Bunların sonradan rahmetli Hiram Abas, Mehmet Eymür olduğunu öğrendim. Bunlar, oradaki durumumuzu tahmin ediyorum, takdir etmişler, görev teklif ettiler.*

Sema Pişkinsüt (Aydın) Siirt'te mi oluyor bu olay?

K. Eken: *Hayır, Ankara'da.*

Yaşar Topçu (Sinop): Kaçta dediniz?..

K. Eken: *1986 senesi.*

Y. Topçu (Sinop): Siz oradan oraya, şeye geçtiniz.

K. Eken: *Ve 1987 senesinde yarbay rütbesiyle ordudan ayrılarak Milli İstihbarat Teşkilatına intisap ettim. Çok kısa bir müddet çalıştım. Güvenlik Daire Başkan Yardımcısı olarak göreve başladım. Oradaki Daire Başkanım Mehmet Eymür idi.*

Başkan: Burada bir şey öğrenmek istiyorum; dediniz ki *"1986'da iç güvenlik polis harekatta görevliydim, 1987'de ordudan emekli oldum."*

K. Eken: *Ordu mensubuyken polislerin eğitimine katıldım başkanım.*

Başkan: Yani ordudayken katıldınız.

K. Eken: *Yarbay rütbesindeyken polislerin eğitiminin sevk ve idaresindeydim. Ondan sonra, Milli İstihbarat Teşkilatında çok kısa bir süre çalıştım, 1987-1988'deki MİT raporu olayları gündeme geldi. Tabii, ben bu raporu hazırlayan dairede çalıştığım için Müsteşar Yardımcısı rahmetli Hiram Abas, Daire Başkanı Mehmet Eymür ve ben emekliye sevkedildik, Haziran 1988 senesi.*

Mehmet Bedri İncetahtacı: Rapor olayından dolayı mı?...

K. Eken: *Rapor olayından dolayı, evet. 1988'den sonra, 2 sene, Mehmet Eymür ile birlikte dışarıda serbest olarak çalıştık. 1990 senesinde de Botaş'a girdim. BOTAŞ'tayken, Eylül 1993 senesinde de yine bin kişiye yakın emniyet mensubunun eğitileceğini ve o zaman Genel Müdür Sayın Mehmet Ağar çağırarak, bu konuda uzman olduğumu,*

yardım etmem gerektiğini söyledi. Severek, gönüllü olarak kabul ettim. Başbakanlık emriyle, Eylül 1993'ten itibaren de Emniyet Genel Müdürlüğü özel eğitiminde görev aldım.

M.B. İncetahtacı: 1990-1993 arası Botaş'tasınız.

K. Eken: *Evet, Botaş'tayım. 1996'ya kadar BOTAŞ'tayım, kadrom BOTAŞ'ta kaldı...*

M.B İncetahtacı: Fakat eğitimi yaptırdınız.

K. Eken: *Evet. İlgim kesildi, Emniyet Genel Müdürlüğü'ne çalıştım.*

Sema Pişkinsüt: Başbakanlık emriyle görevinizi tekrarlar mısınız, en son?...

K. Eken: *Başbakanlık emriyle, Emniyet Genel Müdürlüğü.*

Y. Topçu: Görevlendirme yapıyor..

S. Pişkinsüt (devamla): Emniyet Genel Müdürlüğü... Ne görev olarak?

Y. Topçu: Özel timin eğitimi.

K. Eken: *Özel timin eğitimiyle ilgili kısa özgeçmişim bu Başkanım.*

Başkan: Ne zaman göreviniz sona erdi?

K. Eken: *15 Nisan 1996'da Emniyet Genel Müdürlüğündeki görevimden ayrıldı. Bu aralar, Güneydoğudaki birçok operasyonda komutanlık yaptım. 1980 yılında Diyarbakır'a kaçırılan uçağın kurtarılmasındaki timin komutanıydım.*

Bu kadar Başkanım, sorularınızı bekliyorum.

Başkan: Teşekkür ederim.

Şimdi esas meselemize geliyoruz; sizin hakkınızda, birtakım, Doğu Perinçek ve Aydınlık Dergisi'nde yayınlar var, medyada birtakım iddialar ve bunun dışında bu, siyasetçi mafya ve güvenlik güçleri ilişkisi hakkındaki bilgilerinizi ve düşüncelerinizi öğrenmek istiyoruz.

K. Eken: *Birincisi, Tarık Ümit'in öldürülmesi olayı. Ben Tarık Ümit'i Milli İstihbarat Teşkilatında çalışırken, 1987 senesinde Mehmet Eymür vasıtasıyla tanıdım. Dairenin elemanıydı. Özellikle, kaçakçılık konularında, narkotik konularında çok haberler getiren bir elemandı. Benim o dönemde Tarık Ümit'le en ufak bir görev ilişkim olmamıştır. Sebebi, narkotik, kaçakçılık falan branşım haricidir. Dairenin ayrı bir biriminde, oranın sorumlusu olarak çalıştım, o da, görevleri, tamamen teröre yönelikti.*

Y. Topçu: Güvenlik dairesinde.

K. Eken: *Evet efendim. MİT'ten ayrıldıktan sonra Tarık Ümit'le arkadaşlığımız yine devam etti, hep birlikte, Eymür'le birlikte, devamlı görüşürdük. Ben Emniyet Genel Müdürlüğünde göreve başladıktan sonra, tarihini hatırlayamayacağım, bir gün Tarık Ümit görüşmek istedi. Ankara'da görüştüm, çok önemli bir kaçakçılık olayı olduğunu, bunu mutlaka devletin birimlerine vermek istediğini, yardım etmek istediğini söyledi.*

Y. Topçu: Takriben tarih söyleyebilir misiniz?..

K. Eken: *1994 filan olabilir efendim.*

Ben tabii, o konuda herhangi bir yetkim, görevim olmadığı için, şahsı Emniyet Genel Müdürü Sayın Mehmet Ağar'la tanıştırdım, götürdüm, 'Efendim, çok önemli bir olay var Genel Müdürüm, bu arkadaşta ciddi iddialar var, çok büyük olayı açığa çıkarabileceğini söylüyor' dedim. Genel Müdür benim yanımda Kaçakçılık İstihbarat Daire Başkanı Tuncay Yılmaz'ı arayarak böyle önemli bir olayın olduğunu, alakâdar olmalarını emrettiler. Tarık Ümit'i Kaçakçılık İstihbarat Dairesine gönderdi. Ondan sonra, *yine özel şeyler hariç, Tarık Ümit'le bir görev ilişkim olmadı. Yalnız, sonradan duydum; o bana söylediği konu gerçekten doğru çok büyük miktarda asit anhidridtti polise yakalatmış arkadaş. Bu arada MİT'te Mehmet Eymür göreve başladı. Tabii, MİT'te göreve başlayınca, eski adamı, elemanı olarak, bu şahısla beraber çalışmak istemiş ve Tarık Ümit'in sonra tekrar, Mehmet Eymür'le birlikte olduğunu, MİT'e çalıştığını duydum.*

Kaçırılması veya öldürülmesiyle en ufak ilgim yoktur. Bunu ben tahmin ediyorum, devletin istihbarat birimleri de bilmektedir.

Mecmuada Tarık Ümit'in kızı konuştu, biliyorsunuz. 'İşte Mehmet Eymür beni çağırdı, babamı Korkut Eken öldürtmüş' dedi; olay doğru, Mehmet Eymür'ün kızı çağırıp söylediği doğru. Yani, kıza söylemiş 'Babanı Korkut Eken kaçırdı ve öldürttü' diye. Ondan sonra kız benimle görüştü. Mehmet Eymür, Tarık Ümit'in kızını çağırmış, 'kızım baban kayıp; ancak Korkut Eken kaçırttı ve öldürttü' demiş.

Başkan: Kızdan mı duydun sen bunu?

K. Eken: *Kız hemen ertesi günü geldi, 'Korkut Amca...'*

Yanımızda Ahmet Akpak isminde bir gazeteci varmış galiba, onların yanında söyledi ve 'savcılığa suç duyurusunda bulunan' dedi bize. 'kızım, ben babanla 1-1,5 senedir görüşmüyorum, şimdi Mehmet Eymür'ün bunu söylemesinin sebebini bilmiyorum. Mehmet Eymür'le de pek görüşmüyoruz. Tahmin ediyorum, görüşmediğimiz için filan, onun sebebiyle bu şekilde söylemiş olabilir sana" dedim. Kız inandı ve gitti; çünkü iyi tanır beni.

Ondan sonra, bir gün yalnız başına İstanbul'a gittiğimde, bir arabanın beni takip ettiğini hissettim. Tabii, polis ekibine filan telefon ettim, ben de tedbir aldırdım, derken arabanın telefonu çaldı; 'Siz Korkut Eken misiniz?.' 'Evet.' 'Ben Tarık Ümit'in kızıyım, şu araba sizin mi?' dedi. Benim arabanın plakasını söyledi: 'evet benim' dedim, 'biz arkanızdayız, görüşmek istiyoruz' dedi. Aynadan baktım, gerçekten 2 tane araba geliyor, 'istediğiniz yerde görüşelim' dedim.

İndik, o kız geldi yine tekrar bana söyledi."Korkut Amca babamı sen öldürmüşsün." Dedim ki 'ben babanı filan öldürmedim, o zaman sana ne söylediysem doğru; ama, sen böyle 4-5 kişiyle arkadan, hiç haberim olmadan arabanın arkasından beni takip ediyorsun?' dedim, adamlar da böyle uzakta tertibat almışlar; onları da çağırdım yanıma, 'gelin bakayım' bunların elleri cebinde filan. 'Çıkarın ellerinizi cebinizden' dedim, "Ne istiyorsunuz?.' İşte gerekli şekilde konuştuk, biz olayın böyle olmadığını, haberim olmadığını ve babasıyla 1,5 senedir de hiç görüşmediğimi söyledim.' Ondan sonra da bir daha görüşmedim. Tarık Ümit olayı budur; ama onu söyleyenler, ben zannediyorum ki, o olayın içinde olmadığımı kesinlikle biliyorlar.

Başkan: Sizce niye böyle söylemiş olabilirler?

K. Eken: *Efendim, bizim çok yakın irtibatlarımız vardı, gece gündüz beraberdik yani. Buz fabrikasından, şahsi nedenlerle azıcık münakaşa ederek ayrıldığımdan dolayı tahmin ediyorum, ondan sonra da görüşmedik zaten ve MİT'e girişinden de benim hiç haberim yok; ben gazetelerden okudum.*

Y.Topçu: Münakaşa dediniz, Tarık Ümit'in buz fabrikası mı?...

K. Eken: *Değil. Biraz evvel arzettiğim, banka kredisi,*

Eymür'ün dayısının yardımı sayesinde kurulan bir buz fabrikası var.

M.B. İncetahtacı: Siz orada ortaktınız?...

K. Eken: *Benim sermayem filan olmadığı için, orada çalışmama karşılık %8 bir hissem vardı fabrikada, doğru. Yalnız, ben bu şekilde ayrıldıktan sonra, buz fabrikalarındaki hisseyi tabi biz arkadaşız, dostuz, para pul olmaz ki iki arkadaş arasında. Onu talep etti, o hisseyi, 'Senin paran yoktu, burada çalıştığın için ortak etmiştik' dedi. Ben de hisseyi iade ettim.*

Y. Topçu: Eymür?..

K. Eken: *Evet, hisseyi iade ettim ve ayrıldım, onun üzerine BOTAŞ'a geldim, çalışmaya başladım.*

D.F Sağlar: Botaş'ta bir sene müfettiş görevi yaptım; ondan sonra da, koordinatör.

M.B. İncetahtacı: Ben, sizin ifadenizden öyle anlıyorum; başka sebepler de olabilir mi acaba, aklınıza gelen?

K. Eken: *Ben, tahmin ediyorum, Tarık ile de son zamanlarda Eymür'ün arası yoktu. Ama ondan sonra nasıl oldu tekrar irtibatlandılar onu bilemiyorum.*

Y. Topçu: Ben bir şey sorabilir miyim?

Şimdi bizi, çok sık karşılaştığımız burada avukat arkadaşlarımız var, Başkanımız öyle. Bu tür şeyler bizim meslek hayatında çok sık karşılaştığımız olaydır. Gerçekten, arkadaşımızın söylediği gibi, yüzde 8'lik ticari hisse, bir ölüm olayında sizin adınızın verilmesini gerektirecek kadar büyük bir husumet yaratmaya...

F. Sağlar: Bir dakika... Yüzde 8'lik ne kadara tekabül ediyor?

Y. Topçu (devamla): Ne ederse etsin. Sen beni dinle, ben başka bir şey söylemeyeceğim. Acaba, Mehmet Bey'in Sayın Eymür'ün bu tür şeylerine siz de daha önce tesadüf ettiniz mi; yani, rasgele suçlamalar olur mu, olmuş mudur?

K. Eken: *Olabileceğini zannediyorum ben.*

D.F. Sağlar: Sizin mi rastgele suçlamalarınız?

Y. Topçu: Hayır, hayır... Mehmet Bey'i diyoruz, böyle bir alışkanlığı var mıdır?

S. Pişkinsüt: Başkalarını mı rastgele suçlama?...

K. Eken: *Olabilir efendim. 1988'deki MİT raporunda eski Genel Kurmay Başkanı'nın Emel Sayın ile beraber olduğu doğru mu?*

Y. Topçu: Doğruymuş.

K. Eken: *Hayır.*

Y. Topçu: Öyle diyorlar.

K. Eken: *Hayır.*

S. Pişkinsüt: Ne biliyorsunuz?

Y. Topçu: Öyle diyorlar; ben, başkalarının yalancısıyım.

S. Pişkinsüt: Yani, diyemezsiniz.

Başkan: Neyse...

K. Eken: *Tabii, elemandan gelen bir haber bu; ama elemandan gelen bir haber doğruysa, o zaman bir sürü insanla mücadelemiz var; yani, olayların haberlerinden biz değerlendirirsek yanlış olur. Haber ağı akar, seksen yerden aynı haberle ilgili bir bilgi toplarsınız, bir süzgeçten süzülür, doğruyu bulur söylersiniz; ama, bir kişinin, diyelim ki, bana düşman olan bir kişinin gelip oraya söylemesiyle suçlanabiliyor muyuz efendim; yanlış olur.*

Y. Topçu: Biz, sizi burada, Tarık Ümit'in sanığı olarak dinlemiyoruz.

K. Eken: *Tabii, şimdi burada bir de affınıza sığınarak belirteyim. Ben burada hiç kimseyi ve şahısları kesinlikle suçlamak istemiyorum. Benim eski amirimdir Mehmet Eymür. Çok güzel bir istihbaratçıdır, sevdiğimiz bir insan tabii.*

M.B. İncetahtacı: Size şunu sormak istiyorum, ben de aynı şeye katılıyorum, yani, o yüzde 8'lik problemin böyle bir şeye sebebiyet vermesine..

K. Eken: *Hayır, o yüzde 8'lik hissemi ben verdim zaten efendim; onunla ilgisi yoktur. Ben almış değilim, vermişimdir.*

M.B. İncetahtacı: Kanaatiniz o yönde mi?

K. Eken: *Benim suçlandığım Tarık Ümit konusu da bu kadar.*

Y. Topçu: Komisyonun çalışma alanı ile ilgili mafya siyasetçi polis ilişkisi gibi konular üzerinde.

Başkan: Açıkladığımız konularla ilgili olarak ne diyorsunuz; yani bu olaylara, bilginiz nedir?

K. Eken: *Şahsi kanaat olarak, müsaade ederseniz, birkaç cümle söyleyebilirim belki. Devletin istihbarat birimleri arasında çok koordineli bir çalışma yapılması gerektiğine inanıyorum. Bu birimler arasında, şahsi kin ve nefret-*

ten doğan çekememezlikler, sen ben davası, sen başarılısın, ben başarılıyım davası devam ettiği müddetçe, bugün, Susurluk olayı çıktıysa, yarın Karacabey olayı çıkacak. Altı ay sonra başka bir olay çıkacak. Şimdi, yoksa o suçlanan polisler, kimseyi müdafaa etme durumunda değilim. Bu tür mücadelede şimdi Türkiye'de 200 bin kişi mücadele ediyor. Dünyanın bütün ülkeleri incelensin, binde 1, binde 2 miktarda böyle yanlış yola girenler olabilir, polis de olmuş olabilir bu, asker de olmuş olabilir, korucu da olmuş olabilir bu. Bunların çözümü başka türlü; basına sızdırarak değil devletin resmi birimleri birbirine koordine etmeden birbirine haber vermeden basına sızdırmanın; izah edilir tarafı yok. Gelirsiniz o zaman, polislerin suçlu olduğuna inanıyorsanız, İçişleri Bakanını ararsınız, söylersiniz, elinizdeki bilgileri verirsiniz. Gereği yapılmıyorsa, o zaman ne yaparsanız yapın; ama, hiç kimsenin haberi yok, hiç kimseye bilgi verilmemiş, böyle bir rapor, kim tarafından yazıldı, sızdırıldı bilmiyorum tabii. Mutlaka, istihbarat birimleri arasında koordineli çalışılması gerekiyor. Bunlar, yoksa devam edip, gidecektir efendim. Şahsi kanaat olarak söylüyorum.

M.B. İncetahtacı:Sayın Eken, yine buna bağlı olarak bir şey soruyorum. Böyle bir olayın meydana gelmesinin sebebi; yani, kurumlar arasındaki çekişmenin sebebi bir iradeye mi bağlı, yoksa belli bir iradeden değil de, olayların gelişiminden mi böyle suçlanıyor.

K. Eken: *Olayların gelişiminden de efendim, şahsi çekişmelerden de olabilir diye değerlendiriyorum.*

Başkan: Siz devam edin de, soruları sonra soracağız; yani intizam bozulmasın.

K. Eken: *Efendim, başka bir soru var mı?*

Başkan: İşte, dediğimiz gibi siyasetçi-mafya-polis...

K. Eken: *Sedat Bucak'ı çok iyi tanıyorum sayın başkan.*

Başkan: Nereden tanıyorsunuz?

K. Eken: *Babasını tanırım. Artı, Bucak Aşiretinin PKK'ya karşı mücadelesinde çok zamanımı Siverek'te harcadım. Onların etkili rol yapabilmesi için zamanımızı çok harcadık. Yanlış yola girmemelerini sağlamak için çok uğraş verdik.*

Başkan: Var mıydı öyle yanlış bir şey?

K. Eken: *Hayır; ama, dediğim gibi, biraz evvel izah ettiğim gibi efendim, bu kadar güçte birkaç kişi bir şey yaparsa, sizin haberiniz olmayabilir; 10 bin kişilik, 5 bin kişilik aşiret. Yalnız, şunu da söyleyeyim: o günlerde, Sedat Bucak'ın adamları olmadan dışarı çıkamayanlar, şimdi, böyle çok ağır suçlamalarla karşımıza çıkıyorlar. Şimdi kimseyi tenkit için konuşmuyorum. İster asker olsun, jandarma olsun, ister polis olsun, gece yol aramaları dahil, Sedat Bucak'tan yardım isteyip onun adamlarından alıyorlardı. Sayın Sedat Bucak'ın kesinlikle, bakın, birkaç kişi olmuş olabilir diyorum.*

Başkan: Devlet erkanı da dahil mi buna...?

K. Eken: *Evet efendim, yemek yedik. 8-10 kişi, şimdi tam isimlerini hatırlamıyorum.*

Başkan: Yemek yediğiniz, bazı planlar yaptığınız, mesela yurt dışında veya yurt içinde birtakım...

K. Eken: *Hayır, eskiye dönük şeylerin konuşması. Sohbet oldu, başka bir şey olmadı. Ondan sonra Çatlı, bir defa daha beni buldu efendim. Yine ben emekliydim. Bu Papa suikastı konusunda teferruatlı bilgiler verebileceğini söyledi. Bizim o zaman yapacak bir şeyimiz yok. Telefonla, o zaman İstanbul Bölge Başkan Daire Yardımcısıydı Şenkal Bey şimdi, Dış İstihbarat Başkanıdır; ona, efendim, böyle böyle diyor adam, şahıs bu. 'Eğer devlet yardım ederse, çok teferruatlı bilgiler verebileceğini söylüyor' şeklinde bildirdim.*

Başkan: Size anlattı mı bu bilgileri?

K. Eken: *Hayır kesinlikle.*

Başkan: Size söylediğine göre, ben...

K. Eken: *Şenkal Bey'den haber geldi. 'İlgilenmiyoruz konuyla' dedi. Onun üzerine ben de zaten yurtdışındaydım. Yurtdışına yönelik birkaç defa daha geldi, istihbari bilgiler verdi. Özellikle, Almanya'daki PKK faaliyetlerine yönelik.*

D.F. Sağlar: Kime verdi bu bilgileri, size mi verdi?

K. Eken: *Bana verdi.*

D.F. Sağlar: Emekliliğiniz sırasında mı?

K. Eken: *Hayır 1994'te. Şimdi emekliliğimde iki defa temas ettim. Abdullah Çatlı'yı tanıdım.*

Başkan: Peki, şöyle bir soru sorayım: Çatlı'yı devlet de biliyor muydu, bazı şeylerde kullanıyor muydu, hangi tarih-

lerdi?

K. Eken: *Şimdi, onları sayın Başkanım...*

Başkan: Tahmini?

K. Eken: *Tam bilmiyorum; ama, devlete çalıştığını biliyorum efendim.*

Başkan: Ne zamandan beri; mesela, 10 yıl, 15 yıl, 2 yıl, 3 yıl, 6 ay, 5 ay yani, böyle...

K. Eken: *15-16 senedir belki, yani, benim duyumlarım, 80 öncesi falan diye biliyorum ama benim onu tanıdığım 1987-1988 işte.*

M.B. İncetahtacı: 1980 öncesi Çatlı devlete çalışıyor muydu?

K. Eken: *Diye duyumlarım var, ama hiçbir zaman görev almadım bunlarla ilgili, zaten mümkün değil almam.*

M.B. İncetahtacı: Tabii, bu duyumlarınız, sıradan insanın duyumları gibi değil tabii, yani siz belli bir noktada...

K. Eken: *Devletin bir aralar görevlendirdiğini biliyorum.*

M.B. İncetahtacı. 1980 öncesi...

S. Pişkinsüt: Bu arada, İnterpol'de aranıyor, birçok noktalarda da aranıyor diye de biliniyor. Ona rağmen, siz, arkadaşlarıyla görüşüyorsunuz.

K. Eken: *Şimdi yani, yalnız şöyle efendim: Devlet tabii bu Emniyet Genel Müdürlüğü haricidir. Emniyet Genel Müdürlüğünün biliyorsunuz, yurtdışı operasyon yetkisi ve görev alanı değil; ama, bir istihbarat teşkilatı, tabii bu tip adamlardan, çok önemli konular var ise yararlanabilir kanaatindeyim, yararlanması gerektiğine de inanıyorum.*

Başkan: Yararlanıyor da diyorsunuz.

K. Eken: *Yararlanmıştır eskiden efendim.*

M.B. İncetahtacı: Sayın Eken, özür dileyerek bir şey sormak istiyorum, konuyla alakalı çünkü. Şimdi biraz evvel, Sedat Bucak'tan bahsettiniz; onun, devlet için çok faydalı işler yaptığını söylediniz. Biz de, buradaki konuşmalarınızdan, Sayın Bucak'ın sizin biraz evvel bahsettiğiniz hususlarla alakalı, bu kurumlar arası çekişmede bir taraf olduğuna dair bazı şeyler biliyoruz. Doğru mudur; birinci bu. İkincisi de; çekişmeler, sadece konum çekişmesi midir; yani, MİT'in ve Emniyetin konum itibariyle birbiriyle çekişmesi midir, yoksa çok açık soruyorum, rant çekişmesi midir?

K. Eken: *Rant çekişmesi değil. Mümkün görmüyorum öyle birşeyi kesinlikle; ama konum olabilir. Bir de, şunu arz etmek istiyorum: Sedat Bucak'a bu kadar yüklenilirse, bu insanlar çok onurlu, gururlu insanlardır. Yok, kumarhanelerden para aldı, yok... Sedat Bucak çok zengin insan. Gönüllü köy korucusu durumunda adamları, silahlı adamları. Bütün masraflarını Sedat Bucak karşılar bunların; yani, devletten para,korucu maaşı alamazlar....*

Başkan: O kadar binlerce kişi...

S. Pişkinsüt: Nereden geliyor o kadar para?

K. Eken: *Çok büyük toprakları var ve sulu tarıma geçildi şimdi. Çok güzel bir durumu var. Şimdi, bu adamların, bu şekilde, daha fazla üstüne yüklenilirse, efendim, bunların bırakın taraf değiştirmesini, "tarafsızım" demesi yeterli olur. Sedat Bucak'ın Urfa, Viranşehir bölgesinde 'tarafsızım' demesi PKK'ya yeterli olur. Çok keskin kılıcın sırtı gibidir bu işler. Aşiretin tamamı tarafsısız dese, PKK için yeterli olur ve şimdi hayati öneme haiz bölgedir. GAP Bölgesi, bütün alanı askerle, polise tutmak mümkün değil. En azından istihbari bilgiler almak, onun köylü vatandaşlarının sayesinde oluyor; yani, çok önemli istihbaratların.*

M.B. İncetahtacı: Birinci soruya cevap alamamıştım. Sedat Bucak da iç çekişmede taraf oldu mu sizce, böyle bir şey oldu mu?

K. Eken: *Sedat Bucak, bize, bana yakın babasının dostluğundan dolayı yakın tabii.*

Y. Topçu: Sedat Bucak değil de, son söylediğiniz olayda; yani, Abdullah Çatlı olayında, özellikle, Almanya'daki PKK faaliyetleriyle ilgili dış istihbari bilgiler veriyor diye...

K. Eken: *Birkaç defa geldi.*

Y. Topçu: Şimdi geliyor, bilgileri size veriyor. Tabii, Emniyet Genel Müdürünün buyurduğunuz gibi bir şeyi yok; dış istihbaratla ilgili bir çalışması yok, bu tamamen MİT'e ait. Benim sorum şu: Bu MİT'e dış istihbari bilgiler vermiş olsaydı, bunu, antiterör şeyinin başında bulunduğuna göre....

K. Eken: *Kim efendim antiterör şeyinin başında olan?*

Y. Topçu: Sayın Eymür... Haberi olur muydu, böyle bir bilgi taşıyor olsaydı MİT'e MİT, Abdullah Çatlı'yı sizin söylediğiniz tarihlerde dışarıda kullanıyor olsaydı; bundan Mehmet Eymür'ün haberinin olmaması ihtimali var mıdır?

K. Eken: *Benim bildiğim kadarıyla, ben, yaptığı faaliyetleri inanın bilmiyorum. Ne yapmıştır, nerelerde çalışmıştır.*

Y. Topçu: Hayır, ben onu sormuyorum.

K. Eken: *Duyum olarak bilmeyen var mı Sayın Başkanım?*

Y. Topçu: Duyum olarak bilmeyen var mı yok mu onu bilmem. Ben size sadece diyorum ki, Eymür'ün böyle bir şeyden haberdar olmamış olması ihtimali...

K. Eken: *Yani, Abdullah Çatlı'nın devlete ait çalıştığını, olmaz efendim.*

Y. Topçu: Olmaz diyorsunuz; tamam, peki.

Başkan: Şimdi, bir de şöyle bir iddia da var Sayın Eken: Deniliyor ki, *"siz BOTAŞ'ta, Abdullah Çatlı'nın adamı olarak"* böyle bir iddia var.

K. Eken: *Ben, Mecliste, Sayın Milletvekilimiz bir soru önergesi olarak vermişti, şimdi hatırlamıyorum da efendim. Şimdi ben, BOTAŞ'tan bakın, 1993 senesinde Emniyete başladım, ondan sonra tabii, bu imkanlarımız var efendim, araştırılsın. BOTAŞ'a kaç defa gitmişim veya Abdullah Çatlı ile beraber beni orada gören olmuş mu, kimin yanına gitmişiz veya hiç yok. Tek başıma ben BOTAŞ'ta çalıştığım altı sene içerisinde herhangi bir, en ufak bir ihaleyle ilgili hangi genel müdürlü, genel müdür yardımcısı veya ilgili kim görevliyse onunla görüşmüşüm efendim; bu ortaya çıkarsa yeterli olur.*

D.F. Sağlar: Onu soran benim. Onunla ilgili de İçişleri Bakanlığından bir cevap geldi, o soruya da cevap vermediler. Ama, kamuoyunda ya da basında sizin Abdullah Çatlı'nın BOTAŞ'tan aldığı ihalelerde aracılık yaptığınıza dair bilgiler çıktı. Siz de takip etmişsinizdir. Biraz evvel söylediğiniz *"kuruluşlar arasında rekabetler olabilir, bunları kendileri çözmelidir, basına bilgi sızdırmamalıdır"* dediniz.

K. Eken: *Doğru, devlet meselelerinde söylüyorum. Bu özel ihale işi varsa sızsın.*

D.F. Sağlar: Bu da, böyle bir sızma var mıdır?

K. Eken: *Yolsuzluk, hırsızlık falan varsa, bunlar sızsın, ona karşı değilim. Benim demek istediğim, devletin olaylarında basına sızdırılması. Önce kendi aramızda halledelim sonra basın. O olay kötü. Devlet meselelerinde şimdi BOTAŞ'ta bakın...*

D.F. Sağlar: Sayın Eken, şunu açıklayabilir misiniz? Çatlı ile BOTAŞ ve sizin aranızdaki ilişkiler veya Çatlı ile sizin aranızdaki ilişkilerin ne gerekçe ile basına duyurulması isteniyor, bunu yorumlayabilir misiniz?

K. Eken: *BOTAŞ'ta belli bir çevre var TPAO'dan gelme. Ben, 1990 senesinde BOTAŞ'a girdim biliyorsunuz. Bir gün rahat vermediler. Her gün gazeteler yazdı beni BOTAŞ'ta da mı terörle uğraşıyorum, hayır. Eski yaptığımız görevlere şeyden belli bir kiitle var orada, belli aşırı soltenzih ediyorum sizi tabii-bunlar gittiler. Bakana şikayet ettiler tabanca taşıyorum diye. Hayatım riskli, devamlı tehdit alıyoruz. Devletin istihbarat birimlerinde 'öldürüleceksin' diye haberler geliyor, silah taşıyoruz diye Bakana şikayet ettiler BOTAŞ'ta. Böyle malum bir özellikle, Petrol Mühendisleri Odaları Birliği Başkanı Necdet Pamir, çoğunlukla ondan çıkmıştır bu basına yansıyanlar. Şu son olayı bilmiyorum; ancak eski işte 'faşist Korkut eken BOTAŞ'a başlamıştır. Hizbullahçıları eğitiyor, PKK'lıları bilmem ne ediyor' diye basına çıkanların sebepleri bunlardır. Bunlar 8-10 kişilik bir grup, devamlı bakana giderek beni şikayet ettiler. Orada, yani BOTAŞ'ta barınmamıza neredeyse mani oldu adamlar, o kadar huzursuz ettiler bizi.*

Başkan: BOTAŞ'ta illegal işler mi yapıyorlardı onlar?

K. Eken: *Bu şekilde dedikodular; yani bizim gibi emekli askere, pek sıcak bakmazlar.*

Başkan: Bir de, şöyle bir soru: Devlet eski ülkücüleri kullanıyor diye iddialar var; yani, siz de bu eğitimlerde falan bulunmuşsunuz. Çeşitli devlet görevlerinde bulunmuşsunuz. Bu doğru mu?

K. Eken: *Efendim, öyle duyumlar alıyoruz, ama, ben...*

Başkan: Yani, ağırlık ona mı veriliyor, özellikle mi seçiliyor?

K. Eken: *Şunu arz etmek isterim. Resmi polis ve askerin dışında hiç kimseyi eğitmedim; yani sivil hiçbir şahsı eğitmedim, ama ülkücülerin...*

Başkan: Yok, tabii, oraya alınanlar ülkücü kökenli miydi?

M. Yılbaş: Sayın Başkan, müsaade ederseniz, bu siyasi bir sorudur. Burada ülkücü, sağ sol meselesi gündeme gelirse, bu işin altından çıkamayız. Bu sorunun geri alınmasını

talep ediyorum efendim.

Başkan: Şimdi bir iddia daha var.

M. Yılbaş: Hayır efendim yok hayır. Burada önemli bir konu vardır. Ülkücü, sağcı, solcu meselesi gündeme gelecek olursa...

Başkan: Yok, sağcı, solcu meselesi değil.

Yaşar Topçu: Kendisinin suçlanma gerekçesi olarak söyledi; ben de öyle algıladım.

K. Eken: *Hayır milletvekilim, devlet, ülkücü ile de işbirliği yapar, solcu ile de işbirliği yapar...*

Başkan: Sayın Eken, şöyle bir iddia var: Deniliyor ki, özellikle bunu Doğu Perinçek söylüyor, birtakım raporlar falan da yayınlandı malumunuz. Deniliyor ki, işte "*Çiller'in özel bir örgütü var.*" Bu, Çiller'in özel örgütünün içerisindeki uzantısı da çok uzantıları var da, bir uzantılar da Sayın Eymür ile sizi söylüyorlar. Gerçekten, böyle bir örgüt var mı? Sizin Çiller ile bir yakınlığınız var mı? Çiller'den özel talimatlar falan aldınız mı; yani bu şeyleri benim söylememe gerek yok, duyuyorsunuz...

K. Eken: *Kesinlikle hayır. Sayın Çiller, o zaman Başbakanımızdı. Bir defa Menteş eğitimi bitirirken, sağolsun geldiler, bitiş törenine katıldılar, orada gördüm. Kesinlikle ne emir almışım o konuda, ne de Sayın Başbakanla muhatap olmuşum.*

Başkan: Yani özellikle de size bir şey getirmiş değiller.

K. Eken: *Hayir, hayır.*

M. Yılbaş: Böyle bir örgüt var mı Sayın Eken?

K. Eken: *Hayır efendim.*

Başkan: Peki, Ağar ile ilişkiniz, arkadaşlığınız, çok yakınlığınız veya hasımlığınız falan?

K. Eken: *Çok yakınım tabii, emrinde çalıştım.*

Başkan: Halen de arkadaşsınız.

K. Eken: *Evet. Bir defa, 1993'te bizi Emniyeti almakla, ben BOTAŞ'a geçinebilmek için girdim. Mesleğim, branşım harici bir iş. BOTAŞ'ta oranın Genel Müdürünü tanıyorum diye, maaş alabileyim diye çalıştım. Bir görev alamadık başka türlü çünkü. 1993'te Sayın Ağar, beni onure etmiştir. Özel timlerin eğitimine çağırmıştır, onun en ufak bir yanlış yaptığına da inanmıyorum kesinlikle.*

Başkan: Evet, sizin başka ilave etmek istediğiniz bir şey var mı; arkadaşlarımın sorusu olacak ona geleceğim.

K. Eken: *Hayır efendim. Bütün bu, son zamanda basında çıkan şeyler, suçlamalar falanla ilgili bilebildiğim bu kadar.*

Başkan: Bunun dışında, bu konularda, mafyayla, siyasetçi işte güvenlik güçleri-devlet diyorlar ona da, biz, tabii devlet lafını kullanmak istemiyoruz-bu konularda başka bilginiz yok.

K. Eken: *Hayır, hayır... Haa, özel timlerin hepsini ben yetiştirdim. Bir de, özel tim personeli diğer polisler gibi yetişmemektedir. Bunlar, dağda, bayırda, gece ve gündüz her türlü iklim ve arazi şartlarında görev yapabilmesi, insiyatifle hareket edebilmesi için, böyle Serdengeçti tipte yetiştirilmektedir. Eğer, diğer polisler gibi pısırık-karakol polisi sadece ifade almak için falan gibi yetiştirilirse, PKK ile mücadelece etmeleri mümkün değil. Bunu yalnız ben polis özel timleri için söyleyemiyorum, bütün genel anlamda, askerin özel timlerinin böyle yetişmesi gerektiğine inanıyorum. Ufak tefek bunları şeyi olacak tabii, başka türlü adam dağda aylarca kalamaz, aylarca PKK ile mücadele edemez, başından kurşun geçmeyen adam da bunları bilemez.*

M.B. İncetahtacı: Asker de öyle yetişiyor mu?

K. Eken: *Askerde öyle tabii.*

S. Pişkinsüt: Sayın Eken, bu konuda çok haklısınız, ancak, yine çok psikolojik yönden ve hekimce baktığım bir şeyi söylemek istiyorum. "*Rambo*" denilenler de özel timler değil mi?

K. Eken: *Basının söylediği ise, evet doğrudur.*

S. Pişkinsüt: Koruma olarak da daha çok söylenen biriler. Şimdi, benim izlediğim, çok genç insanlara 12, 15 yaşındaki, 16 yaşındaki gençlere korucu diye silah veriliyor, Vali Bey veriyor. Çok açık ve benim yanımda şeydir. Hakkari'de ve Gerdi aşireti..

K. Eken: *12 yaşında mı efendim?*

S. Pişkinsüt: 13,14,15 yaşındakilere bakılıyor gelişkinse, tamam verdim gitti... Çünkü çok zor durumda. Her günözellikle, ben de çatışmaların içerisinde bulunmak zorunda kaldım-dağdan güldür güldür inip geliyor PKK. Ve oradaki kadınlar, çocuklar silahla mücadele ediyor. Dolayısıyla 15-16 yaşındakilere "*senin boyun tama, uzamış, verdim*" şeklinde... Çok fazla miktarda maaşa bağlanan; ama, yeterince

mücadele yok. On iki senedir uzadığına göre bitmeyen bir konu var. Siz bunu özel tim yetiştirirken ve koruculuk sistemine bakarken, geriye dönüp bir kez daha irdelediniz mi? Yani, o zaman halkı kazanmıyoruz, 15 yaşı bile çektiğimize göre, ne kaybediyoruz?

K. Eken: *Bu stratejisine falan girer gayri nizami harbin efendim.*

M.B. İncetahtacı: Sayın Eken, gerek polis eğitiminde, gerek özel tim eğitiminde tabii ki, insanların elinde silah olacak, çok ciddi birtakım imkanlarla karşı karşıya gelecekler. Bunlar da insanların yanlış yapmaması için, böyle mi manevi eğitim veriliyor onlara?

K. Eken: *Evet tabii, hem psikolojik eğitim, hem manevi eğitim.*

M.B. İncetahtacı: Yani, bu eğitimle mücehhez insanlardır.

K. Eken: *Özel yetiştirilmiş, çok emek verilerek ve devletin çok büyük masraflarla yetiştirdiği insanlar.*

M.B. İncetahtacı: Bu insanların hata yapma ihtimali azdır yani, öyle mi?

K. Eken: *Ben, az olarak biliyorum.*

Başkan: Evet, şimdi sırasıyla Sema Hanım'dan başlayalım bu sefer. Buyurun Sema Hanım sorunuz varsa.

S. Pişkinsüt: Sayın Eken, doğu ile ilgili bir iki şey sormak istiyorum size. Orada, büyük mücadeleler verdiğinizi ve bu çatışmaların da senelerdir devam ettiğini biliyoruz; ancak halâ, daha tam bitmiş vaziyette değil. Oradaki aşiretlerin büyük kısmı, Hakkari bölgesinin yarıdan fazlası devletin yanında değil. Sizin, bu özel tim olarak yetiştirdikleriniz 200 bin civarında mı dediniz, o şekilde mi söylediniz?

K. Eken: *Hayır, güvenlik kuvvetleri, korucu, falan şeklinde...*

Sema Pişkinsüt: Bu özel tim olarak yetiştirdiklerinizden genel anlamda ne kadar memnunsunuz? Yani, kendinizin, zaman zaman kendi kendinizi eleştirip, kendinizi değil de sistemle, çalışmaya eleştirip şunları da yapsa idim, acaba daha başarılı olur muydu veya şu eksiklik var der misiniz?

K. Eken: *Hiç, öyle diyebileceğim pişmanlık yok efendim.*

S. Pişkinsüt: Pişmanlık olarak değil, eleştiri bakımından...

K. Eken: *Sadece, tabii, oraya gittikten sonra da eğitimlerin devamı gerekiyor. Yani, operasyonlar haricindeki boş zamanlarında eğitimlerinin ki, onlar güzel şimdi düzene girdi tahmin ediyorum. Güzel, bir şekilde devam ediyor.*

M. Yılbaş: Hayır, ben katkıda bulunmak amacıyla söylüyorum Sayın Pişkinsüt'ün öğrenmek istediği konu bu. Şu Özel Harekatın görev başında neler yaptığını bize anlatır mısınız? Yani, bu bir trafik polisi gibi günün her saatinde vatandaşla iç içe midir, bir pasaport şubesindeki gibi iç içe midir; yoksa, bunlar haftada bir veyahut on beş günde bir olay vuku bulur da bir müdahale gücü müdür? Sayın Eken, ben biliyorum da, arkadaşların da bu konuda nedir yani, sabahtan akşama kadar köy köy dolaşan birimler midir bunlar?

K. Eken: *Evet, bunlar, Güneydoğunun bütün kırsal kesimlerini karış karış dolaşan, diyelim ki bir ay içinde yirmi günü dağda geçirip üç beş gününü evde geçiren, basılması muhtemelen kritik arazi ve arızalarını bekleyen, ilçeleri bekleyen özel yetişmiş birimler. Bunların çoğu, inanın ifade almayı bilemez diğer polisler gibi. Bırakın pasaport işleri, bilmem ne şeyi, ifade almayı bilemez diyorum. Normal polisten, bunlar, sadece kırsal kesimde, askerlerin özel timleri gibi, sırf kırsal kesimde ama mücadele etmek üzere yetiştirilmiş, hazırlanmış birlikler.*

M. Yılbaş: Yine, artı, kırsala çıktıklarında, beraber çalıştıklarında kimin emri, komutasındadır; bunun da bilinmesinde yarar var.

K. Eken: *Askeri birliklerin emir komutasındadır.*

M. Yılbaş: Lütfen, bunu açıklayın.

K. Eken: *Jandarmanın. Mesela, bizim orada, benim şahsen sıkıntılarım oluyordu.*

M. Yılbaş: Müstakil değildir.

K. Eken: *Bunu ben Genel Müdüre de arz ettim. Mesela, şimdi askerin timiyle bizim timlerimiz çıkıyor müşterek, emir komuta askeriyenin. Ben diyorum ki, ama bizim özel timlerin başındaki adamın rütbesi emniyet müdürü. Şimdi, orada da, astsubay veya teğmen oluyor.*

M. Yılbaş: Yani, bu ayrıntıları lütfen anlatınız.

K. Eken: *Biz, diyoruz ki efendim, hiç olmazsa müşterek operasyonlarda, polisle yapılan, rütbesi büyük olan*

bir arkadaş verilsin ki, emniyet müdürümüz, emrine giriyor adamın yani.

M. Yılbaş: Astsubayın emrine emniyet müdürü giriyor.

K. Eken: *Girebiliyor bazen...*

M. Yılbaş: İstediğiniz an araziye çıkıp görev yapma imkanımız var mı, yoksa muayyen bir yerin izninin alınması veya müsaade etmesine mi bağlı? Lütfen bunu açıklayınız.

Başkan: Bu teknik konuları anlatın ki, biz raporumuza geçelim.

K. Eken: *Sayın Başkanım, oradaki askeri birliklerin komutanı istemedikten sonra bizim özel timlerimiz arazide göreve çıkamaz. Onlar talep eder, onların emrinde olarak bizim polis timlerimiz göreve çıkar. Müstakil olarak göreve çıkarmazlar zaten.*

Y. Topçu: Görev dışında kimin emrinde?

K. Eken: *Kendi müdürünün emrinde.*

Y. Topçu: İl Emniyet Müdürlerinin emrinde mi, yoksa, özel timin mi?

K. Eken: *İl amirleri kendi özel timlerinin amiri; rütbeli bir şahıstır. Emniyet amiri olur, baş komiser olur; ama esas bir ilde bulunduğu ikinci üst amir, il emniyet müdürleridir.*

M. Yılbaş: Trafik şube müdüründen farkı yok.

K. Eken: *Evet doğrudur.*

S. Pişkinsüt: Bu soracaklarım tabii, konuya değişik çerçeveden bir bakış getirecek. Siz bu konunun en başında ve senelerdir emeğinde olan bir insansınız; ama, doğuyu gezdiği zaman insanlar ya da basından çıkanlardan, halkın özel timlerden ve birtakım muamelelerden zaman zaman çok zor durumlarda kaldıkları şeklinde ve özellikle, emniyet teşkilatıyla içerisinde merkezde görev yapanları kontrollerinin biraz zor olduğu söyleniyor, zaman zaman sağa sola ateş etmeler, şehrin içerisinde durmalar... O konuda sizin yaklaşımınız nedir?

K. Eken: *Efendim, o belli mihrakların kesinlikle abartması, basına yansıyan olaylar... Şimdi PKK'nın, karşımızdaki terör örgütlerinin en korktuğu iki unsur kim; polis özel timleri, askerin özel timleri, özel yetişmiş birlikler, yani, komando birlikleri artı köy koruculari. Dünyanın her yerinde gayri nizami harp dediğimiz bu şekilde mücadele eden devletlerde mutlaka bu unsurlar kullanılmış. Şimdi,*

karşı örgütün en korktuğu unsurlar bu olduğuna göre, nasıl yıpratmalı bunu? Bu şekilde işte. Gaspçı, haraççı, köylüleri eziyor, köy yakıyor, köylüleri vuruyor falan şeklinde, özel tim sayısını azaltmak maksatları, koruculuğu feshetmek maksatları; yani, onlar için en tehlikeli unsurlar tabii, basında kamuoyunda da bu şekilde yıpratarak görev yapmalarına engel olmak, görev şevklerini engellemek.

S. Pişkinsüt:Sayın Eken, ben basını ve bu söylenenleri sormayacağım. Doğuya gittiğim Eylül, ekim aylarında, Hakkari'de şehrin içerisinde, tabii ki, eğer moral değerlerini yüksek tutmazsanız-bir hekim olarak söylüyorum- o insanlar görev yapamazlar; yani bir şeye güvenmeleri lazım. Ancak, gece hiçbir neden yokken, şehrin içerisinde ateş açacak şekilde ben gördüm. Birtakım yanlışlıklar da olabilir; ama, bu görevlilerin, hakikaten, tam denetimde çalıştıklarından siz emin misiniz? Bu bir. İkincisi; söylediğimiz çok doğru, karşı gücü yıpratmak lazım; ama mesela; Cizre'de olmak üzere, pek çok yerde de çok aşırı derecelerde Kürt ve Türk akım arasındaki bir farklılık yaratılmaya çalışılan bir yapı var. Mesela Cizre'de *"Kanla sulanmayan yer vatan değildir"* diye yazılmış. Bu da doğru mudur; ama aşırı akımların çekişmesi, bir Kürt derken, biri Türk derken daha çok çekişmeye, barışın engellenmesine özel timin de lüzumsuz yere yorulmasına neden olmaz mı? Siz o konuya nasıl yaklaşıyorsunuz?

K. Eken: *Herşeyden önce ayrımcılığa karşıyız.*

S. Pişkinsüt: Gayet tabii.

K. Eken: *Orada bu mücadelenin kazanılabilmesi için, halkın desteğinin birinci öncelikle sağlanması şart, biliyorsunuz. Halkın desteği sağlanmadan bu mücadeleyi kazanmanın mümkün olmadığını bugün dünyadaki örnekleriyle biliyoruz, hepsini görüyoruz. O halde, bizim yapacağımız en büyük şeylerden biri – ki, özel timin çoğu böyle yetiştirilmiştir- halk desteğini kazanmak için, halkla diyalog içinde olacaksınız, iyi muamele edeceksiniz, o şartlarda yaşayacaksınız, örf ve âdetlerine, törelerine hürmet edeceksiniz. Ufak tefek münferit olaylar olabilir, bunlar şeydir.*

S. Pişkinsüt: Peki, bunun arkasından şunu söylemek istiyorum. Şimdi, Türkiye'de de dönen, son günlerde de çok

net olarak kuryelerle yakalanan çok büyük parasal kaynaklara da giden bir uyuşturucu ağı var, *"gidiyor, geliyor"* deniliyor. Ve Yüksekova'dan başlamak üzere şehrin içerisine çıktığınız zaman, çok net görüyorsunuz olayları. Evler yapılmış... Soruyorum: "*Nedir bu?*" Söyledikleri: "*Efendim, onlar uyuşturucu parasıyla yapılıyor*" diyor ve "*1 kilo toz bir toros, 5 kilo toz bir miniboz, 10 kilo toz bir otoboz.*" Halkın diline bu kadar düşmüş bir yapıda ne istihbarat alınıyor, ne gidiyor; yani acaba devlet için kullandığınızı söylediğimiz insanların tabii ki para kazanması lazım; nereden geliyor, ona ait sizin bir istihbaratınız var mı?

K. Eken: *Konu tamamen benim branşım haricinde.*

S. Pişkinsüt: Peki size, Sedat Bucak ile ilgili herşeyi sormak istiyorum. Bir söylentiye göre –Sedat Bucak'ın bir kardeşinin Abdullah Öcalan'ın yanında olduğu, eğer Sedat Bucak'a herhangi bir şey olacak olursa, Allah korusun, onun PKK'nın yanında olmasından dolayı, aşiretin söz sahibi olacağı ve ondan sonra da aşiretin PKK'ya yaklaşacağı söyleniyor. Bu doğru mudur; böyle bir duyumunuz var mı?

K. Eken: *Hiç mümkün olmaz efendim. Serhat Bucak galiba onun ismi. Onunla Sedat Bucak görüşmez; düşmandır...*

M.B. İncetahtacı: Kardeşiyle...

K. Eken: *Kardeşi değil efendim.*

M.B. İncetahtacı: Amcasının oğlu falan...

K. Eken: *İşte bir akrabası... Tam kesin olarak bilmiyorum.*

S. Pişkinsüt: Düşman mı yani onunla kendisi?

K. Eken: *Tabii tabii.*

S. Pişkinsüt: Biraz önceki sözlerinizle Sedat Bucak'ın yanlış yapmayacağını söylediniz.

K. Eken: *Öyle inanıyorum.*

S. Pişkinsüt: Ancak, bir kelimenizde "*eğer yanlış olacak olursa aşiretinde, zaten cezasını verir*" dediniz. Nasıl ceza verir; yani...

K. Eken: *Müsaade eder misiniz efendim. Siz çocuğunuz öyle bir şey yaparsa veya kardeşiniz öyle bir şey yapsa, müsaade eder misiniz? Aile gibidir onlar.*

Başkan: Arkadaşlar, tabii biz herkes soru sorsun diyoruz; fakat muhatabı bileceğiz, ilgili olduğu şeyi soracağız; çünkü bazı konular kendilerinin inisiyatifinde değil, bilgi-

sinde değil.

S. Pişkinsüt: Tamam. Peki, Abdullah Çatlı gibi devletin kullanması gereken veya devlete yararlı olduğu söylenen kişilerden başka tanıdıklarınız var mı?

K. Eken: *Hayır. Onu da duyum şeklinde söyledim biliyorsunuz.*

S. Pişkinsüt: Alaattin Çakıcı'yı hiç gördünüz mü?

K. Eken:*Hayır duyuyorum, biliyorum herkes gibi tabii tanıyorum.*

S. Pişkinsüt: Konuşmanız, onunla ilgili bir şeyiniz...

K. Eken: *Hayır.*

S. Pişkinsüt: Peki, Dündar Kılıç ile ilgili bir şeyi söylemek istiyorum. Dündar Kılıç ile Abdullah Çatlı'nın arasında bir ilişki biliyor musunuz?

K. Eken: *Hayır.*

D.F. Sağlar: Sayın Eken, istihbarat örgütlerinin arasındaki çatışmadan söz ettiniz...

K. Eken: *Gerginlik...*

D.F. Sağlar:... Gerginlikten bahsettiniz. Sizce varolan istihbarat örgütlerinin hepsi yasal örgütler olduğuna göre, bu gerginliğin gerekçesi nedir? Laf arasında da *"kişisel çekişmeler de olabilir"* dediniz.

K. Eken: *Olabilir diye düşünüyorum, başka sebep göremiyorum.*

D.F. Sağlar: Ama, yani, bu örgütlerin –sizin gibi devlete bağlı olan bir kişi olarak bilginizi almak istiyorum- başında bulunan insanlar kendi düşüncelerini, kendilerini aşmış olmaları gereken insanlar. Dolayısıyla bireysel çekişmelerin örgütlerin çatışmasına ya da devlete zarar verecek bir hale gelmesine neden olabilir mi?

K. Eken: *Hayır.*

D.F. Sağlar: Olmamalı mıdır?...

K. Eken: *Olmamalıdır, olamaz da zaten. Milletvekilim, sizin bu sorularınıza cevap verebilmek için benim çok üst düzeyde bir istihbaratçı falan olmam lazım. Öyle değil. Yani ben bilebildiğim kadarıyla, sizlere bilgi sunabilmek, duyumlarını arzettim.*

D.F. Sağlar: Yani, siz *"ben daha çok eğitmenim"* diyorsunuz.

K. Eken: *Doğru... Ama, icracıyım aynı zamanda. Güneydoğuda askeri birliklerin komutanıydım özel timlerde.*

D.F. Sağlar: İcracısınız, dolayısıyla; ama bundan da rahatsız olmanız gerekiyor. Çünkü, siz bir eyleme girerken, icracılar için önemli bir konudur istihbarat, istihbari bilgiler. Bu bilgilerin yanlışlığı, sizin sevk ve idarenizde daha sonra onaramadığınız zararlar vermesinden dolayı kızgınlığınız oluyor mu?

K. Eken: *Hayır, hiç olmaz.*

D.F Sağlar: Ama, yanlış bir bilgi...

K. Eken: *Şu anda güneydoğuda falan çok doğru bilgilerle teçhiz ediliyoruz. Yalnız, bunlar yine, daha önceden tecrübelerime dayanarak arzettiklerim. Çünkü, ben üç senedir görev falan almış değilim.*

D.F. Sağlar: Danışmanlık görevini yapıyorsunuz.

K. Eken: *Evet.*

D.F. Sağlar: Peki, bir şey söylediniz, özel askeri timler de var mıdır ayrıca? Yani, emniyetin özel hareket timleri olduğu gibi.

K. Eken: *Gayet tabii, evet var efendim; güneydoğuda görev yapan timler var tabii. Onlar aynı kuruluştadır hatta. Ben onlara göre onları teçhiz etmişim, kurmuşum.*

D.F. Sağlar: Peki, özür dilerim, siz her ikisini de kuran kişi olarak...

K. Eken: *Askerinkini değil, polisinkini. Askerinki çok evvelden kurulmuş zaten. Biliyorsunuz, kırsal alanda görev yapan jandarma birimleri olarak görev yapıyor; timler olarak, timler halinde..*

D.F. Sağlar: Peki, Emniyetin böyle bir timi kurma ihtiyacı nereden kaynaklandı?

K. Eken: *Onu, o zamanın Başbakanı falan bilir efendim. Bize, sadece...*

D.F. Sağlar: Politikayı tespit eden kendisi değil. Verilen görevi..

K. Eken: *Sadece, şu tarihlerde özel timler yetiştirilecek, polis özel timi kurulacak; şu şahıs görevlendirilmiştir başında olarak. Bir görev emri alırsınız, açarsınız kursunu.*

D.F. Sağlar: O zaman, sizin, her iki tarafta da çalışmış olmanızdan kaynaklanarak, sadece istihbarat örgütlerinin değil, ben benzeri görev yapan örgütlerin ki, özel askeri ve özel emniyet timlerinin de böyle bir başında bulunan insanların kişisel sıkıntılarından kalma bir sürtüşme söz konusu

olabilir mi?

K. Eken: *Hiç olmaz. Eli silah tutan adam, dağda bayırda aylarca omuz omuza yatan bir adamdan ömür boyu arkadaşlık olur, dostluk olur.*

D.F. Sağlar: Hayır, icraattakileri kastetmiyorum, onların üst düzeylerindekileri kastediyorum.

K. Eken: *Üst düzeyi, biri de deyin ki, asker olarak benim, polis olarak da Behçet. Diyarbakır'daki emniyet müdürü, aramızda olmaz öyle bir şey.*

D.F. Sağlar: Peki, ben bir şey daha sormak istiyorum. Siz, Güneydoğudaki bütün aşiretleri tanıyorum dediniz.

K. Eken: *Bütününü tanımak mümkün değil, çoğu büyüklerini tanıyorum.*

D.F. Sağlar: Bucak aşiretinin eğitiminde mi bulundunuz?

K. Eken: *Hayır.*

Onların yanlarında bir ay kalmak, o aşiretin Köyünde bir ay kalmak, köylerini dolaşmak, onların örfüne göre yaşamak, onlar için o kadar büyük bir olaydır ki sizin yaşınızda, sizin seviyenizde bir insan gitmiş bir bağdaş kuruyorsunuz, sofralarında oturuyorsunuz. O insanlar, şahsınızda devlete tapar ve dolayısıyla da örgütle ölümüne bir mücadele yapar; olay budur.

D.F. Sağlar: Son zamanlarda basına da akseden bir olay var, özellikle siyasilerimizden bazıları da bunun peşini kovalıyorlar. Seçim öncesinden Apo'nun öldürülmesiyle ilgili bir çalışmanın yapıldığı ve bunun da istihbarat teşkilatı veya Genelkurmayın, üst düzeyde, buna engel olduğu doğrultusunda söylentiler var. Böyle bir şey söz konusu mu?

K. Eken: *Onu tam bilmiyorum Sayın Bakanım. Yalnız, şu anda öyle bir görev olsa şu yaşıma rağmen ben gönüllü olarak kabul ediyorum. Bakın, şimdi ucursuz devlet bana öyle görev, büyük de konuşmayayım, sonu hayatımı vermek de olsa ben bu göreve talip olurum; ama öyle bir görev almadım, bilmiyorum da.*

D.F. Sağlar: Yani, kesinlikle Öcalan'ın öldürülmesi hazırlıkları falan...

K. Eken: *Abdullah Öcalan'ın... Hayallerim bu benim...*

D.F. Sağlar: Anlıyorum.

Başkan: Bitti mi Sayın Sağlar?

D.F. Sağlar: Sorularım bitti. Teşekkür ederim.

Nihan İlgün: Yalnız bir şey anlatır mısınız? Dün akşam televizyon kanallarında Sayın Eken'in Komisyona gelmediği şeklinde kötü bir sayfa oldu. Onu bir aydınlatalım..

K. Eken: *Sayın Başkanımdan ve hepinizden ben özür diliyorum. O tebligatınızı dün saat 17:00'de aldım ben...*

Başkan: Basına açıkladık, ama yine de açıklayacağım ben.

N. İlgün: Onu açıklayalım. Peki teşekkür ederim.

K. Eken: *Teşekkür ederim. İyi günler diliyorum.*

Başkan: Sorusu olan? Yok. Arkadaşlar saat 14:00'de yeniden toplanmak üzere toplantıyı kapatıyorum.

HANDE BİRİNCİ
(7.1.1997 Tarihli İfadesinde)

Tarık Ümit'in kızı olduğunu, babasının en son 2 Mart 1995'de Yaman Hakkı ile görüştüğünü, Yaman Hakkı'nın Kıbrıs Bankası'ndaki müdür olduğunu ve babası ile bu bankaya ortak bulunduklarını, bankanın başka ortakları olup olmadığını bilmediğini, babası Tarık Ümit'in 3 Mart 1995'te İstanbul Erenköy Divan Pastanesine gitmiş olduğunu, babasının bu pastaneye gittiğini oradan çalışan garsonlardan öğrendiğini, babasının burada Ziya ve Ayhan isimli iki polis memuru ile buluştuğunu, bunu da jandarmada JİTEM'ci Astsubay Ahmet Altıntaş'tan öğrendiğini, bu iki polis memurunun İbrahim Ağabey seni evde bekliyor oraya gideceğiz dediklerini öğrendiğini, İbrahim'in otomobilinin Silivri'de bulunduğu yere gittiğini, jandarmanın araştırmaya başladığını ve aracın plakasının sahte olması üzerine jandarmaca bir süre alıkonulduklarını, daha sonra Kadıköy Cumhuriyet Savcılığı'na giderek babasının hayatından endişe duyduğu için müracaatta bulunduğunu, babasının serbest ticaretle meşgul olduğunu, Kıbrıs'taki bankanın ortağı olduğunu, son zamanlarda tek uğraştığı işin bu olduğunu, Almanya'da yaşayan bir ablası bulunduğunu, babası Tarık Ümit'in kaybolmasından hemen sonra Mehmet Eymür'ün kendisini telefonla aradığını ve iki kardeşini de İstanbul'a gönderdiğini, babasının kaybolmasından Korkut Eken'in rolü bulunduğunu ifadeye gittiğinde bunu belirtmesini söylediğini, Mehmet Eymür'ün de, Korkut Eken'in de babasının arkadaşı olduklarını, Jandarma JİTEM'den Astsubay Ahmet Altuntaş'ın Tarık Ümit ile ilgili bir çalışma yaptığını

ve Avşar Kaderoğul ismini sorduğunu, böyle bir şahsı o ana kadar hiç duymadığını, kendi duyumlarına göre babasının iki polis memuru ve İbrahim Şahin tarafından Abdullah Çatlı'ya teslim edildiğini ve bir daha Tarık Ümit'in piyasaya çıkmadığını; Korkut Eken ile İstanbul Feneryolu'nda 10 dakika kadar görüştüğünü ve bu görüşmede Eken'in kendisine babasının yurtdışına bir göreve yollandığını söylediğini, Mehmet Eymür'ün yolladığını kişilerin kendisine babasının Korkut Eken'in isteği üzerine özel harekatçılarca kaçırıldığını ve sorgulandığını söylediklerini, bu konu ile ilgili olarak Mehmet Ağar'ın da isminin geçtiğini, Eymür'ün kendisinin de babasının kaçırılmasında Korkut Eken ve Mehmet Ağar'ın ilgisinin olduğunu ve bu isimleri Cumhuriyet Savcılığına vermesini söylediğini, ancak bu isimleri savcılığa verdiğini, Tarık Ümit'in son aylarda ortalığın epeyce karışık olduğunu, zaman gelince bazı şeyleri anlatacağını ancak henüz vakti gelmediğini kendisine söylediğini, arada laf çıkartan insanlar var dediğini babasından işittiğini, Tarık Ümit'in Cihangir'deki yazıhanesinin Korkut Eken tarafından telefonla arandığını ve Korkut Eken'in telefona cevap veren çocuğa, *"o bizi sattı biz de onu satacağız"* deyip telefonu kapattığını, bunu yazıhanedeki çocuktan işittiğini, bu telefon olayının babasının kaybolmasından önce olduğunu, Korkut Eken ve Mehmet Ağar'ın mal varlıklarının araştırılması gerektiğini, babasının kaybolmasının Silivri Jandarmasınca yapılan bir soruşturma ile kaldığını, Abdullah Çatlı'yı Mehmet Özbay ismiyle tanıdığını, Mehmet Ağar'ı da şahsen tanımadığını, Emniyetten Hiram Abas, Mehmet Eymür ve Korkut Eken'i tanıdığını, Astsubay Ahmet Altıntaş'ı JİTEM mensubu olarak tanıdığını ve ilk defa babasının kaybolması olayında tanıştığını, Kıbrıs Bankasındaki ortak Yaman Hakkı'nın kendisine babası Tarık Ümit'in bankada hissesi olmadığını söylediğini, ancak elinde hisse dağılımı olan evrak bulunduğunu ve babasının bankaya ortak olduğunu ve kaybolmadan evvel en son günkü Tarık Ümit'in Divan Pastanesi'nde Hakkı Beyle görüşmüş olduğunu, Babası Tarık Ümit'in son zamanlarda emniyet tarafına ters düşmüş olabileceğini çeşitli kuşkularının olduğunu, İbrahim Şahin ile şahsen hiçbir tanışıklığı olmadığını, bildiği kadarıyla babası Tarık Ümit'in uyuşturucu ticaretiyle bir alakasının bulunmadığını, Dündar Kılıç isminden babasının hiçbir za-

man bahsetmediğini, Alaattin Çakıcı, Tevfik Ağansoy, Behçet Cantürk, Ömer Lütfü Topal, Sami Hoştan ile Tarık Ümit arasındaki direkt yada endirekt ilişkiler konusunda herhangi bir duyumunun olmadığını zaten kendisinin son 2 yıldır İstanbul'da oturmadığını, Yaşar Öz'ün Düzce'den babası Tarık Ümit'in bir iş ilişkisinin olmadığını, Tarık Ümit'in uyuşturucuya karşı bir insan olarak bildiğini, Yaşar Öz'ün uyuşturucu ticareti ile ilgisinin olup olmadığını bilmediğini belirtmiştir.

İBRAHİM ŞAHİN
(Özel Hareket Dairesi Eski Başkan Vekili)
7.01.1997 tarihli ifadesinde;

1956 Tokat doğumlu olduğunu ve 1982'in sonunda Özel Harekatın kurucularından birisi olduğunu, Tarık Ümit ile İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nde çalışırken tanıştığını, Tarık Ümit ile dost olduklarını; Tarık Ümit'in kendisini iki kez ziyaretine geldiğini, Tarık Ümit'in kaybolduğu 1995 yılı 2 Mart'ında kendisinin polis memuru Ayhan Akça ve Mehmet Ağar ile birlikte Diyarbakır'da olduklarını, Tarık Ümit'in öldürülüp öldürülmediğini bilmediğini, ancak Tarık Ümit'in uyuşturucu kaçakçılarını polis ve devlete yakalattığını, Tarık Ümit ile 1991-1992 yıllarında tanıştığını ve o günden beri devamlı ölüm korkusu içinde olduğunu, bu durumu Tarık Ümit'in kendisinden duyduğunu, bir de Tarık Ümit'in Kıbrıs'ta banka açtığını kendisine söylediğini, Topal cinayeti ile ilgili olarak polis memurları Ayhan Akça; Oğuz Yorulmaz ve Ercan Ersoy'un özel harekatçı olmadığını, diğer ikisinin Özel Harekatçı olduğunu, Oğuz Yorulmaz'ın 1996 yılı Ocak Şubat aylarında Ankara'dan ayrıldığını, bu polis memurlarıyla ayrıldıktan sonra hiçbir şekilde görüşmesinin olmadığını, hele Ercan Ersoy'la hiç olmadığını, zaten Ercan Ersoy'un özel harekattan çıkarıldığını, 28 Ağustos 1996'da Emniyet Genel Müdürü Yardımcısı Halil Tuğ'un kendisini çağırdığını ve İstanbul'da alınan bu memurları alıp getirmesini kendisine söylediğini, İçişleri Bakanı Mehmet Ağar'ın da kendisini telefonla aradığını ve bu talimatı verdiğini, İstanbul Çamlıca turnikelerinde memurları teslim aldıklarını ve Ankara'ya döndüklerini, döndükten sonra Halil Tuğ ve İçişleri Bakanına bilgi verdiklerini, getirilen şahısların ifadelerini aldıktan sonra serbest bıraktıklarını, İs-

tanbul'dan tutanakla teslim aldıklarını, tutanakta şahısların bir ihbar neticesinde alındıkları ve herhangi bir milliyet bağına rastlanmadığı ve olayla ilgileri olmadığından bahsedilerek teslim edildiği belirtildi.

Ankara'da bu şahısların yazılı ifadelerin ve gösterdikleri şahitlerin de ifadelerinin alınarak salıverildiklerini, bu polis memurları ile birlikte iki sivil Hoştan ve Ali Fevzi Bir'in de teslim alındığı ve ifadelerinin alınmasından sonra bunların da serbest bırakıldıklarını, Mehmet Ali Yaprak ile bir ilişkisinin bulunmadığını ve bu şahsı tanımadığını, Tarık Ümit'in kızı Hande'yi de tanımadığını ve hiç görmediğini, Tarık Ümit olayının soruşturmasını yapan jandarma astsubayı ile telefonda görüştüğünü ve özel harekatçı Ayhan Akça'nın alınmasının yanlış olduğunu ve bırakılmasını söylediğini, resmi olarak istenildiği takdirde Ayhan Akça'yı verebileceklerini de söylediğini, Tarık Ümit olayı ile ilgili olarak Mehmet Eymür'ün kendisine telefon ettiğini ve Tarık Ümit'in kendilerince alınmadığını söylediğini, kendisi de mümkün olmadığını, almaları için sebep olmadığını söylediğini, Abdullah Çatlı'yı tanımadığını, Özel Harekatta görevli polis memurları nereye tayin olurlarsa olsunlar mutlaka Özel Hareket Daire Başkanlığının görüşünün alınması gerektiğini, Sedat Bucak'a koruma olarak verilen memurlarla ilgili olarak kendilerinden bir görüş sorulmadığı, normalde sorulması gerektiğini, Ayhan Akça'nın evvelce kendisine korumalık yaptığını, Ayhan Akça ile kurye Dilek Örnek ilişkisini Ayhan Akça'nın açığa alınmasından sonra öğrendiğini, 1988'den beri Ayhan Akça ile birlikte çalıştıklarını ve hem kendisinin hem Ayhan Akça'nın Tokatlı olduğunu ve hemşehrili olduklarını ve güvendiği bir elemanı olduğunu, doğuda, zaman zaman operasyonlar, bölgedeki MİT sorumlusu personel ile bilgi alışverişi yaptıklarını, operasyon öncesi MİT yetkililerinden bilgi aldıklarını, sadece esrarı tanıdığını, diğerlerini, bilmediğini, narkotik şubelerin kırsal alanda operasyon tecrübelerinin bulunmaması nedeniyle kendilerinden yardım istediklerini ve kırsal alanda pusu atma işlerini yaparak narkotiğe yardımcı olduklarını, uyuşturucu sevkıyatı ile PKK'nin bağlantısının olduğunu, nihai olarak kendilerinin operasyon mensubu olduklarını, 1993 yılından beri Özel Hareket Daire Başkanlığı görevini vekaleten yürüttüğünü, Özel Harekatta 7 bin civarında personel

olduğunu, özel harekatın lekelenmemesi için elden gelen gayretin gösterildiğini ve uygunsuz hali görülenlerin hemen özel harekattan çıkarıldığını, özel harekatın yıpratılması için memurlarının MHP'lilerden seçildiği yolunda söylentiler yayıldığını ve bunun gerçekle bir ilgisi olmadığını, PKK ile mücadele de özel harekatın başarılı olduğunu ve bu nedenle PKK örgütünce kendilerine saldırıldığını, bugüne kadar 6700 kişilik özel harekat kadrosundan, işledikleri suçlar nedeniyle sadece 28 kişinin ihraç edildiğini, özel harekatın kuruluşu "*Özel Harf Daires*i'nin kendilerine kurslar verdiğini, PKK ile yürütülen mücadelenin bir gerilla savaşı olduğunu, askerin operasyonlara giderken yanlarında polis timi istediklerini, özel timci polisleri Ankara'ya getirdiği için açığa alındığını, Sedat Bucak'ın kaza geçirmesi üzerine İstanbul'u telefonla aradığını ve Sedat Bucak'ın durumunu sorduğunu, Sedat Bucak'ı tanıdığını ayrıca Güneydoğuda bütün aşiret reisleriyle yakın ilişkilerinin bulunduğunu bu insanların özel harekata yardımcı olduklarını, Sedat Bucak'ı sağlığını merak ettiği için aradığını, İstanbul Emniyet Müdürlüğünü de aradığını ancak Balıkesir'i aramadığını, Behçet Cantürk öldüğü zaman sevindiklerini, Behçet Cantürk'ün Özgür Gündem Gazetesinin %30 hissedarı olduğunu, PKK'ya en büyük mali ve lojistik desteği sağladığını söylediğini, bu operasyonu kimin yaptığını bilmediği, Savaş Buldan'ın da PKK'ya destek verdiği kanaatinde olduğunu, Buldan'ların doğuda aşiret olarak bu örgüte yardım ettiklerini, Ömer Lütfü Topal'ın öldürülmesinden para ve menfaat ilişkilerinin bulunabileceği kanaatinde olduğunu, Ömer Lütfü Topal cinayeti ile Özel Harekatın karalanmaya çalışıldığını, Uzi silahının özel harekatta kullanıldığını, profesyonelce işlenmiş olan bu cinayette Uzi silahı bırakılarak adeta bir mesaj verilmek istenildiğini, bu Uzi silahının özel harekattaki silahlardan olmadığını zaten numarasının da silinmiş olduğunu, Abdullah Çatlı'yı tanımadığını, 1995 yılında Çatlı ile oturup konuştuklarını ancak Çatlı olarak değil Mehmet Özbay olarak tanıdığını, hatta soyadını bile bilmediğini, kazadan sonra öğrendiğini, Ankara'da Sedat Bucak'ın yazıhanesinde görüştüğünü, işadamı ve tekstilci olduğunu kendisine söylediğini, bir-iki defa da İstanbul'da görüştüklerini, emniyette, silah uzmanı sertifikası verilmesi gibi bir uygulama olmadığını, Korkut Eken'in Balıkesir ve Menteş kurslarında

özel harekata öğretmenlik yaptığını, bunun dışında özel harekatta hiçbir ilişkisinin bulunmadığını, Hüseyin Kocadağ ile ilk Özel Harekat Şubesinde beraber çalıştıklarını, bir kadınla ilişkisi olduğu gerekçesiyle meslekten ihraç edildiğini ve Danıştay Kararıyla tekrar mesleğe döndüğünü ve Hakkari Özel Harekat Şube Müdürü olarak tekrar başladığını, Ömer Lütfü Topal cinayeti ile ilgili İstanbul'a gidişinde Emniyet Genel Müdürü Alaaddin Yüksel'in Ankara'da olmadığını ve görevi Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Halil Tuğ'dan aldığını, özel harekatın, istihbarat için adam kullanmadığını, özel harekatta da böyle bir istihbarat birimi olmadığını, Bucak Aşiretinin tamamının gönüllü köy korucusu olduklarını ve para almadıklarını, devletten para alan Bucak aşireti ile ilgili korucu sayısının 50'yi geçmediğini, operasyon bölgelerinde arazi şartlarını iyi bilen 3-5 koruyucu da beraberine alabildiklerini, bunların sadece yol gösterici olduklarını, Tarık Ümit'in kaçırılması olayı ile ilgili olarak, Mehmet Eymür'ün kendisini telefonla aradığını, kendisinin Yenimahalle'ye giderek Mehmet Eymür ile yemek yiyip görüştüğünü, Mehmet Ağar'ın bu konuda kendisine bir şey söylemediğini, Mehmet Eymür ile Tarık Ümit'in kaçırılması olayını da konuştuklarını, Mehmet Eymür'ün kendisine Tarık Ümit'i Ayhan Akça ve Ziya Bandırmacıoğlu'nun götürdüğünü ve Abdullah Çatlı'nın elinde olduğunu söylediğini, kendisinin de Ayhan Akça'nın Diyarbakır'da bulunduklarını, Diyarbakır'da olan bir insanın İstanbul'da Divan Pastanesi'nde Tarık Ümit'i kaçırmasının mantık dışı olduğunu söylediğini, Mehmet Eymür ile yaptığı görüşmede Mehmet Eymür'ün Tarık Ümit'i, Abdullah Çatlı bıraksın, ya da bıraktırsın, *ben teminat veriyorum, bir daha Tarık Ümit Abdullah Çatlı'nın işlerine karışmayacak yahut o alana girmeyecek"* dediğini, kendisinin de Tarık Ümit'i nerede olduğunu bilmediğini, Özel Harekat Daire Başkanlığının herhangi bir kişiyi alıp soruşturma hakkının bulunmadığını, Özer Çiller ile münasebetinin bulunmadığını, hayatında Özer Çiller'i görmediğini belirtmiştir.

CEMALETTİN ÜMİT
30.01.1997 tarihli ifadesinde;

1929 Düzce doğumlu olduğunu, operatör doktor olarak İstanbul Alman Hastanesinde çalıştığını, 1995 yılında 3

Mart'ı 4 Mart'a bağlayan gece saat 1:30'ta kendisine bir telefon geldiğini, yeğeni Tarık Ümit'in arabasının Trakya Çerkezköy civarında bir yerde terkedilmiş olarak bulunduğunun o telefonla kendisine bildirildiğini, bunun üzerine olay mahalline gittiğine, arabayı hiç hasar görmemiş, terk edilmiş ve kapısı açık olarak bulduğunu ve hemen durumu jandarmaya haber verdiğini, jandarmayla birlikte olay yerine tekrar geldiğini, zabıtların tutulduğunu, arabayı ertesi gün gelip almasını, bu arada jandarmanın arabanın Tarık Ümit'e ait olup olmadığını tespit etmesi, kendisinin de anahtar bulması gerektiğini, yapılan araştırmada aracın plakasının sahte olduğunun meydana çıktığını, o yüzden arabayı orada bırakmak zorunda kaldığını, daha sonra Kadıköy Cumhuriyet Savcılığı'na müracaat ettiklerini, o sırada Jandarmanın bir başçavuşu olayı soruşturmakla görevlendirmiş olduğunu öğrendiğini, özel bir yolla ulaştığı İstanbul Cumhuriyet Başsavcısı Avni Bilgin vasıtasıyla gittiği ilgili bir başsavcının "*bunlardan bir şey çıkmaz, boşuna uğraşma, madem ki geldin, bir dilekçe yazın bakalım*" dediğini, kendisinin konuyu özel olarak araştırdığını, bu tespitlerine göre; Tarık Ümit'in son kez Divan Pastanesi'nde görüldüğünü, orada yemek yerken, ertesi gün Düzce'ye gideceği için üç kutu çikolata aldığını, o sırada ertesi gün bayram olduğundan dolayı çikolata almaya gelen müşterek aile dostları, Baha Şen'in Tarık Ümit'i orada görüp konuştuğunu, onların konuştuğu sırada Tarık Ümit'in tanıdığı iki beyin daha geldiği ve dörtlü grup olarak sohbete devam ettiklerini, otururken Baha Şen'le Tarık Ümit'in karşı karşıya diğer beylerin de onların yanına oturduğu, Baha Şen'in karşısında oturan beyi teşhis edebilirim dediğini, soruşturmayı yapan başçavuşunda Baha Şen'i dinlediğini, Baha Şen'in anlatımına göre Tarık Ümit ile yeni gelen beylerden birinin ağızlarını kapatarak fiskos yaptıklarını, ama ne konuştuklarını anlayamadığını, ancak Tarık Ümit'in "*o niye gelmedi?...*" diye sorduğunu, diğerinin de "*o evde bekliyor*" dediğini duyduğunu, jandarmanın tespitlerine ve bilahare bu konuda MİT'in de bir raporu olduğu tespitlerine göre; Tarık Ümit'in ertesi gün bayram sabahı Düzce'ye gitmek niyetindeyken, Divan pastanesine geldikten sonra, cep telefonuyla arandığını ve orada kararını değiştirip, Adapazarı'ndaki kızına ve Düzce'deki annesine telefon ederek bayrama gelemeyeceğini bil-

dirdiğini, Tarık Ümit'i cep telefonundan son arayan telefonun Avşar Kederoğlu'na ait olduğunu, Başçavuş Ahmet'in sorgulaması sonucu Avşar Kederoğlu'nun telefonunun özel harekatta görevli polis memuru Ziya'da olduğunu söylediğini, Başçavuş Ahmet'in o sıralar kendisine ben meseleyi çözdüm, sonuna kadar geldim, ancak rapor hazırlamam lazım, bu da 15 gün alır, sonra bir gün Ahmet Başçavuş'tan soruşturmanın bittiğini öğrendiğini, özel araştırmaları sonucunda; Ahmet Başçavuş'un anılan iki polis memurunu Ataköy tarafında bulup sorgulamasından sonra Ankara'dan İbrahim Şahin kendisini arayarak benim memurlarımı sıkıştırma, çok fazla üzerlerine gitme, ne soracaksan sor, sonra da bırak; aslında senin onları sorgulamaya yetkin yok dediğini, Ahmet Başçavuş'da ona; "*benim listemde senin de adın var, seni de çağırıp ifadeni alacağım*" dediğini, ancak ertesi gün bir yerlerden geldiğini sandığı bir emirle Ahmet Başçavuş'un bu işi bıraktığını, bu arada Tarık Ümit'in evinde Mehmet Ağar'ın imzasını taşıyan bir belge bulduklarını, Hande Ümit'in bu belgeyi komisyona ulaştırdığını sandığını, bu aşamada daha önceki duyumları ile bunu birleştirdiğinde Mehmet Ağar'a ulaştığını, son zamanlarda Tarık Ümit'in huzursuz olduğunu, bu huzursuzluğun Özel Harekat timiyle ilgili olduğunu, son günlerde Korkut Eken'den tehdit telefonlarının geldiğini, Tarık Ümit'in Cihangir'deki bürosunda çalışan Ali vasıtasıyla Korkut Eken'in "*Tarık bize bir oyunlar etti,ayağını denk alsın, yakında onun hesabını göreceğiz*" diye haber gönderdiğini, Tarık Ümit'in Özel Harekat Birliğine lanse ettiği, kod adı Cavit olan beyin bir gün Tarık Ümit'e gelerek "*beni bu insanlara sen lanse ettin, ancak; bunlar seni öldürmem için bana para ve silah verdiler, hakkında böyle düşünüyorlar, ayağını denk al*" dediğini, ancak bunları kimden duyduğunu hatırlayamadığını, bu duyumları alınca Korkut Eken'i araştırdığını, Mehmet Ağar'ın danışmanı olduğunu öğrenince, Mehmet Ağar'dan bazı şeyler öğrenebileceğini düşündüğünü ve Ağar'a bir mektup yazdığını, kendisiyle görüşmek istediğini yazdığını, Ağar'ın o zaman Adalet Bakanı olduğunu ve kendisine uygun bir zamanda görüşürüz diye cevap verdiğini, Hükümet değişiminde Ağar'ın İçişleri Bakanı olduğunu ve kendisinin gidip onunla görüştüğünü, yanına vardığında Ağar'ın galiba mektubunuzu kaybettim, yenisi var mı? Dediğini, yanında

bulunan yenisini çıkarıp verdiğini ve birlikte okudukları mektupta *"yardımcınız olan K.E'nin yönlendirmesi, I.Ş.nin yürütmesi, iki P.M. isimleri belli dediğini, Ayhan Akça ve Ziya Bandırmalıoğlu'nun pastaneye gelerek Tarık Ümit'i alıp götürdüler, o gün bugündür yok. Bu konuda bana ne yardım yapabilirsiniz"* diye yazdığını, jandarma Başçavuşundan şaşırtma olarak Tarık'ın Yalova tarafına, arabasının Trakya tarafına götürüldüğünü duyduğunu, bunu Ağar'a söylediğinde, Ağar'ın ayağa fırlayıp bunu nereden öğrendiğini sorduğunu, ayrıca bunları araştırarak iki haftaya kadar bir cevap vereceğini söylediğini, aradan geçen bir yıla yakın bir sürede cevap vermediğini, Tarık Ümit'in bankaya ortak olduğu yolundaki haberleri okuduğunu, ancak bankanın kendilerine verdiği cevapta *"kendisi para yatırmadığından hisselerin iptal edildiğini"* bildirdiğini, Tarık Ümit'in niçin öldürüldüğü yolundaki duyumlarının ise; devlete bazı zararlı insanların yok edilişinde, özel olarak Savaş Buldan'ın yok edilişinde Tarık'ın işin içinde olduğunu sandığını, çünkü Savaş Buldan'ın cesedinin bulunduğu yeri (Yığılca civarında) Tarık'tan başka bir polisin bilebileceğini sanmadığını, Tarık'ın son zamanlarda bazı arkadaşlarına *"ben bu insanların arasındayım ama daha fazla bunlarla çalışmam mümkün değil, yedikleri halt bini geçti, ciddi olarak uyuşturucu kaçakçılığı yapıyorlar, bütün ikazlarıma, ısrarlarıma rağmen mani olamadım, notere gidip bütün bu bildiklerimi tespit ettireceğim ve ben bu insanları kamuoyuna deklare edeceğim"* dediğini, bu sözlerinden sonra demin söylediğim tehditlerin gelmeye başladığını, Tarık'ın korkunç derecede zeki ve cesur olduğunu, kendine güveninin fazla olduğunu, bu yüzden arkadaşları ikaz ettiğinde *"kimse bana bir şey yapamaz"* dediğini, Tarık'ın kaçırılışından bir hafta evvel Korkut Eken'in özel timden birkaç polis memuruna Tarık'ın kaldığı evin tespit edilmesini söylediği Tarık'ın bu tehlikeleri sezince evine uğramadığı, Tarık'ı evinde kıstıramayınca baştan anlattığı şekilde pastaneden aldığını belirtmiştir.

EKREM MARAKOĞLU
30.01.1997 tarihli ifadesinde;

Kendisinin Ömer Lütfü Topal'ı, 1964 yılında avukatlığa ilk başladığı yıllarda bitirimhane tabir edilen bir kumarhane işletmecisi olarak müşterek tanıdıkları kanalıyla tanıdı-

ğını, o zamanın yeraltı dünyasının kaçakçılık-kabadayılık, kumarhanecilik temeli üzerine kurulu bulunduğunu, Ömer Lütfü Topal'ın 1978 yılında uyuşturucu kaçakçılığı suçlamasıyla tutuklanması olayında kendisinin hukuki çabalarına rağmen Ömer Lütfü Topal'ın Amerika'ya gönderildiğini, 1985 yılında tahliyesini takiben Türkiye'ye geldiğinde yeraltı dünyasının temel felsefesinin de iktisadi kabada-yılığa ihale-arazi-tahsilat üçgenine dönüşmüş bulunduğunu, kumarhaneciliğe tekrar başlayan Ömer Lütfü Topal'ın bir cinayet olayından hapise düştüğünü, ancak meşru mü-dafa ve genel affın yardımıyla 50-55 gün sonra çıktığını ve sabıka kaydının oluşmadığını, Ömer Lütfü Topal'ın gazino işletmeciliğine 1991 yılında Adana Seyhan Otellerinin gazinolarını alarak başladığını, kendisinin de Emperyal şirketleriyle ilişkisinin 1993 Mart'ında Alanya'da meydana gelen ölümlü bir avukatın malzeme takibiyle başladığını, 1994 yılının sonlarında şirketin vekaletini de aldığını, Aralık 1994'deki Akgün Otel, Bülent Fırat cinayetinde Ömer Lütfü Topal'ın gazinoları kumarhane geleneği yönetimi ile çalıştırdığını farkettiğini; bu yönetim içinde kullanılıp atılmış insanların Mart 1996 tarihindeki Hikmet Babataş cinayetinden sonra kendisine Ömer Lütfü Topal'ın da hayatının tehlike altında olduğunu hissettirdiklerini, ancak Ömer Lütfü Topal'ın bunu ciddiye almadığını, Ömer Lütfü Topal'ın ölümünden sonra aynı marka ve benzer plakalı arabasıyla olay mahalline endişe içinde giderken hiçbir polis arabasına ve çevirmeye rastlamadığını, olaydan sonra şirket yöneticileriyle yaptıkları toplantılarda olayın failleri olarak akıllarına Hikmet Babataş'ın yakınları, Dev-Yol veya bir başka azmettirici kişinin geldiğini, kendisinin olayın faillerinin ortaya çıkarılması için çabalamasına rağmen Ömer Lütfü Topal'ın ailesinin kendisine ve sorgulamasına karşı bir duvar ördüklerini, bunun nedeninin de Kuşadası'ndaki casino müdürünün karıştığı bir cinayet sonrasında bu müdürün Kuşadası Emniyetine güvenlikli bir şekilde teslim edilmesi sırasında Ömer Lütfü Topal kanalıyla tanıdığı Özel Harekatçı Ercan Ersoy ile olan ilişkisinin olabileceğini, Ali Fevzi Bir, Sami Hoştan gibi kişileri Emperyal Grubu bünyesinde çalışmaya başladıktan sonra tanıdığını ve Sami Hoştan'dan, Abdullah Çatlı'nın ara sıra yanlarına geldiğini duyduğunu, yine bu şekilde Ömer Lütfü Topal'ın Kıbrıs'ta bulunduğu bir sırada Ab-

dullah Çatlı'nın da orada Ömer Lütfü Topal ile görüştüğünü duyduğunu, Ömer Lütfü Topal cinayetinde, Emperyal Şirketler Grubunu büyük zarara sokacak bir maddi ihtilafın olması gerektiğini, ancak ailenin kendisine karşı uzak durması nedeniyle sadece duyumlara dayanarak bazı öngörülerde bulunabildiğini, örneğin Ömer Lütfü Topal'ın ölmeden bir gün önce İspanya'dan arayan İsmail Tank adında birisiyle adeti hilafına rağmen çok uzun ve sert bir tartışma yaptığını, geçmişte İspanya'da uyuşturucu kaçakçılığından hapis yatmış bulunan bu Giresunlu adamın Ömer Lütfü Topal ile geçmişe dayalı çok özel bir hukuklarının bulunduğunu, ama ailenin bu konuları saklamaya çalıştığını, Mehmet Ağar ile Ömer Lütfü Topal'ın ilişkilerinin, 1986'da Mehmet Ağar'ın Ömer Lütfü Topal ile Alaattin Çakıcı'nın ortaklaşa çalıştıkları kulübü kapattırmasından ibaret olduğunu, çeşitli vesilelerle, örneğin Necati Kurmel kanalıyla, Mehmet Ağar, İçişleri Bakanı iken Ömer Lütfü Topal'ın tanışma çabalarına karşı Mehmet Ağar'ın uzak durduğunu, ancak ısrarlar karşısında "*Dilkum Sitesi'nde karşılaşırsak bir merhabalaşırız, herhangi bir sorunumuz yok*" ifadesini duyduğunu, Hüseyin Kocadağ ile Ömer Lütfü Topal'ın ilişkilerinin ise çok daha yakın olduğunu, zaman zaman İbrahim Polat'ın da ortak olduğu Polat Oteli'nin casinosunda sık sık beraberce oturduklarını, 1994 yılındaki Akgün Oteli cinayetinden sonra araya bir soğukluk girdiğini, Ömer Lütfü Topal'ın öldürülmesinden bir ay önce Celal Doğan'ın kendisine Fenerbahçe Kulübü'nün yöneticilerinden Hüseyin Kocadağ'ı yolladığını, kendisinin de bunu Ömer Lütfü Topal'a haber verdiğini, bu toplantının DGM ile ilgisi bulunduğunu, çünkü teypten yazıya döktüğü yazılı ifadesini DGM'ye de verdiğini, konunun da Gaziantepli birkaç işadamının G.T.O. Başkanının adı arkasına saklanarak kumar borçlarının hafifletilmesi yönünde bir ricadan ibaret olduğunu, ancak konunun basına daha değişik şekilde yansıtıldığını, Hüseyin Kocadağ'ın sanki Köşk'e (Cumhurbaşkanlığı) yakın birisi tarafından görevlendirilmiş ve o kişinin bu işin halledilmesini istiyormuş gibi biru intiha uyandırmaya çalıştığını, bütün bu konuların da kendi mantığı ve tarih bakımından Ömer Lütfü Topal'ın da dahil edildiği söylenen 58 kişilik liste ile ilişkili olması gerektiğini, Ömer Lütfü Topal'ın hara anlamında birilerine hiçbirşey almadan para verecek bir baskı karşısında yapabi-

leceğini, Kendisinin 1994 Haziran'ında Ömer Lütfü Topal ile birlikte müdüriyet odasındayken VIP salonu monitöründen Necdet Menzir ile Hüseyin Kocadağ'ı gördüğünü, bütün casinolarda video kayıt sistemine bağlı kameraların bulunduğunu, bunun herhangi bir itiraz durumunda kullanıldığını; ancak Murat Topal tarafından bu kasetlerden birisinin fotoğraflandığı ve bu fotoğraflardan birinin Hüseyin Kocadağ'a gösterildiğini, sonraki konuşmalarında Hüseyin Kocadağ'ın bu konudan ne kadar rahatsız olduğunu belirttiği ve genelde Klasis'e giden Necdet Menzir'i sanki kendisi şantaj yapmak istermişcesine oraya özellikle götürdüğü gibi bir durumun ortaya çıktığını, ancak resmin kritik dönemlerde dahi ortaya çıkmamasının kendisine bir güvence verdiğini söylediğini, Ömer Lütfü Topal'ı öldürenler ve azmettirenler arasındaki ihtilafın ve Kemal Yazıcıoğlu'nun aldığı istihbaratın netleştirilmesinin şart olduğunu, Ömer Lütfü Topal bir yerlere 10 milyon, 17 milyon dolar gibi bir para gönderdi ise bunu şirket yetkililerinin ölümünden sonra da ailesi ve yakınlarının bilmesi gerektiğini belirtti.

Kendisinin *"Ömer Lütfü Topal Ankara'ya gitti, ismimi listeden sildirin"* beyanının ise cinayetten 15 gün önce Alanya Seven Seas Tatil Köyünde yemekte Ömer Lütfü Topal'dan şahsen duyduklarına dayandığını, bu tür konularda Ömer Lütfü Topal'ın dostlarına ve yakınlarına başvurulması gerektiğini, örneğin 1989 yılına kadar en yakın dostunun halen İspanya'da bulunan Nail Akdeniz olduğu, bu tarihten sonraki en yakınlarının şirketinin genel müdürü, gazinolarının genel müdürü ve Ümit Utku gibi kişiler olduğunu, Ömer Lütfü Topal'ın ağzından Sami Hoştan ile Sedat Bucak'ın tanıştıklarını ve görüştüklerini duyduğunu, Ömer Lütfü Topal'ın Türkmenistan'da yaptığı yatırımlar ile kurduğu ilişkiler kanalıyla diplomatik Türkmenistan pasaportu almış olabileceğini, yine İsrailli ortağından da bazı bilgilerin alınabileceğini, bir yandan müvekkili, bir yandan da o dünyanın şartlarından kaynaklanan kuşkulu bir yaşam tarzına sahip olan Ömer Lütfü Topal'ın nasıl bir koruma ve güvenlik sistemine sahip olduğu sorusuna cevaben; daha çok yeraltı dünyasının geleneklerine dayanan, emekli emniyet mensupları ve fiziken güçlü insan kaynaklarını ve ruhsatsız silahları kullanan ve özellikle başlangıç safhasında bizim gazinolarımızda herhangi bir olay olmasın diye çok aşırı tep-

kiler gösteren bir güvenlik sistemi kurulduğunu, bu sisteminde rakipler tarafından çok rahat bilinebileceğini ve içerden de destek alınabileceğini, Ömer Lütfü Topal'ın vefatından sonra ilk eşine başsağlığı dilemek için ziyaret ettiklerinde tesadüfen televizyonda Susurluk'la ilgili haberler geçtiğinden ilk eşinin *"kanı yerde kalmadı"* ifadesi üzerine kendisinin *"peki Sami'den, Aliço'dan bir şüphe veya endişemiz var mı?"* sorusuna cevaben de *"ama Özer Çiller'den şüphe ediyorum"* dediğini, ancak kendisinin Sami Hoştan ile merhabalaştığını bildiklerinden bilerek de kendisine böyle denilmiş olabileceğini, zaten kendisinin buna yönelik başka bir şey duymuş olmadığını, Ömer Lütfü Topal'a ait otellerin özellikle bayram tatillerine ilişkin misafir listelerinde çok sayıda yargı mensubuna rastlanabileceğini yine aynı şekilde Tepebaşı Emperyal de sırf yargı mensuplarına yemek ve aynı ihtiyacını karşılayan bir lokal oluşturulduğunu, Ali Fevzi Bir ve Sami Hoştan'ın 3 özel tim mensubuyla beraber İstanbul'da gözetim altına alındıktan sonra Ankara'da serbest bırakılmalarını takiben kendisinin İstanbul'da Sami Hoştan ile görüştüğünü ve hakkında gıyabi tutuklama kararı çıkarana kadar da işinin başında olduğunu duyduğunu ve gıyabi tutuklama kararını takiben ortadan kaybolduğunu, Ömer Lütfü Topal'ı kendisine Bodrum olayında Ercan Ersoy'u yolladığına göre diğer özel tim görevlilerini de tanıyıp tanımadığı sorusuna cevaben herhangi bir bilgisi bulunmadığını, Ömer Lütfü Topal ile Cavit Çağlar arasında herhangi bir çekişme bulunmadığını, Cavit Çağlar'ın bir başkasından alacağını alamadığı için bu alacağı Ömer Lütfü Topal'dan istediğinin söylenildiğini, Ömer Lütfü Topal'ın Hüseyin Kocadağ ile görüşmediğini ve hatta Hüseyin Kocadağ'ın geçmişte böyle bir taleple geldiğinde görevlinin *"sizin buraya girmenizi istemiyor"* ifadesinde bulunduğunu, bunun da arkasından geçmişte Ömer Lütfü Topal-Mehmet Özcan ihtilafında Alevi olması sebebiyle Hüseyin Kocadağ'ın Ömer Lütfü Topal'a karşı Mehmet Özcan'ı tutmasının olabileceğini, kendisinin Cavit Çağlar veya Necdet Menzir ile herhangi bir çekişmesi veya ilişkisinin olmadığı, dışarıda spekülasyon konusu yapılmak istenen kameraların normal sistemi içerisinde çekilmiş kaseti herhangi bir yanlışlığa sebebiyet vermemek için şahsen aldığını ve bir resmin yırtılarak imha edildiğini, ancak kendisinde bir kaset ve birkaç fotoğrafın

halen mevcut bulunduğunu, bunları tutmasının amacının da kendisini korumak olduğunu, esasen bunların imha edilmesini istediğini, Belçika'da iki, Amerika'da beş sene olmak üzere toplam yedi yıl hapis yatan Ömer Lütfü Topal'ın yeniliklere açık bir insan olarak bu senelerde kendisini yetiştirdiğini ancak kontrolsüzlükle başlayan gazino olayında başlangıçta Turizm Bakanlığı'nın herhangi bir düzenlemesinin olmayışının düzeni tamamen bozduğunu, esasen gazinoların kara para aklamak için uygun bir yer olmadığını, kâr oranlarının da uyuşturucu işine göre çok daha iyi olması sebebiyle hiçbir gazino işletmecisinin uyuşturucu işine girmeyeceğini, Havaş'ı almak için Ömer Lütfü Topal'ın her türlü organizasyonu yapmasına ve parası da var iken alamamasına hatta diskalifiye edilmesine karşı tutumunun ne olduğu sorusuna cevaben; Ömer Lütfü Topal'ın herhangi bir itirazda bulunmadığı, bu konudaki bilgilerin şirketten alınabileceği emniyetten, istihbarattan gelen uyarılar hakkında bir bilgisinin bulunmadığını, Sedat Demir'in İstanbul Asayiş Şube Müdürü olmasından sonra Nihat Mete aracılığıyla Ömer Lütfü Topal'dan Akgün Otel cinayeti sanığı Çetin Gencer'in bulunmasını istediği, böylelikle İstanbul'da hiçbir faili meçhul cinayetin kalmayacağının söylenmesiyle, kendisinin İstanbul'da dünya kadar faili meçhul cinayet olduğunu bilerek, kardeşi vasıtasıyla Çetin Gencer'i bulduraraK Fatih Cumhuriyet Başsavcılığına teslim ettiğini, Ömer Lütfü Topal'ın Kıbrıs'taki Jasmine Cavit Oteli yatırımları, İsrailli ortağı ve Kıbrıs Türk Hava Yollarının özelleştirilmesi konularında kendisinin bilgisinin olmadığını, aileden saygı gördüğünü ancak kendisine bilgi verilmediğini, şüpheli konularda bilgi edinilmesi için şirket yöneticilerinin veya aileden bazı kişilerin bir bütün olarak ele alınıp dinlenmeleri gerektiği, kendisinin Ömer Lütfü Topal'ın Emperyal'in ceza davaları ile ilgilendiği, Ömer Lütfü Topal'ın kiminde arandığı, kiminde gıyabi tutuklama kararı bulunan davaların sürdüğünü, bunlara rağmen İstanbul'da işinin başında nasıl serbestçe bulunduğu ve dolaştığının da İstanbul emniyetinden sorulması gerektiğini, Bodrum tahkikatında İstanbul Savcılığına sonradan talimat yazılarak polisin devre dışı bırakıldığını, Antalya'daki aramanın da polis aramasına dönüştürüldüğünün, Sami Hoştan ile Abdullah Çatlı'nın tanışması ve Ömer Lütfü Topal'ı öldüren silahta da Abdullah Çatlı'nın

parmak izinin çıkmasına rağmen kendisinin gözlemlerine göre Ömer Lütfü Topal ile Sami Hoştan'ın arasında herhangi bir ihtilaf bulunmadığını, zaten Sami Hoştan'ın olay esnasında Marmaris'te olduğunu, ihtilafın Ömer Lütfü Topal'ın eşleri çevresinde mevcut bulunduğunu, olayın soruşturulmasında savcının kendisinin ifadesine başvurmamasının yanında kendisine olan tavrını da olumsuz bulduğunu, Abdullah Çatlı'yı tanıyan Sami Hoştan'ın kesinlikle bazı işlerinde onu veya özel tim görevlilerini kullanmadığını, Ömer Lütfü Topal-Abdullah Çatlı buluşmasının arkasında küçük günlük olaylardan çok Havaş gibi büyük benzer olayların aranması gerektiğini belirtmiştir.

SEDAT BUCAK
21.01.1997 tarihli ifadesinde;

1960 Siverek doğumlu olduğunu, siyasete 1991 yılındaki seçimlerle katıldığını, DEP milletvekillerinin, özellikle Abdullah Öcalan'ın yanından gelen elçiler vasıtasıyla kendisiyle görüşmek istediklerini, kendisiyle görüşerek "*biz Siverek'e Urfa'ya örgüt olarak gireceğiz, yalnız tarafsız kalacaksınız, bize karışmayacaksınız, devletin yanında yer almayacaksınız*" demek istediklerini bildiğini, devletiyle beraber olduğunu, Bekaa'dan gelen bazı insanlarla görüşmelerinin çoğunu kasete aldığını ve bundan Ankara Emniyeti başta olmak üzere o zamanki devlet yetkililerine bilgi verdiğini, DEP'in kapatılması ve milletvekillerinin çoğunun içeriği alınmasında Devlet Güvenlik Mahkemelerine verdiği ifadelerin büyük katkısının olabileceğini, 1993'te bunların kendine ve ailesine karşı bir tavır almak istediklerini ve Siverek'te örgütlü eylemlerinin başladığını, Siverek'te Anavatan Partisi İlçe Başkanı ve kardeşinin katledildiğini, bazı köylülerin ve vatandaşların katledildiğini, Siverek halkının bu olayları istemediğini, Siverek halkının tavır almasıyla beraber örgütün orada çökertildiğini, halkla olan içtenliği ve devlete olan bağlılığı nedeniyle kendisine karşı tavırlar olduğunu, kanunsuz bir iş yaptığı zaman devletini çiğnemiş olacağını, İstanbul'a giderken Mehmet Özbay'ı aradığını, Mehmet Özbay'ın Abdullah Çatlı olduğunu çok sonraları öğrendiğini, İstanbul'a dinlenmeye gittiğini, Yalova'daki termale gittiklerini, o akşam yakın arkadaşı Ali Aydınlık'ın oğlunun kafasına kurşun değdiğini haber aldıklarını, duru-

munun kötü olduğunu öğrendiklerini, akşam bu durumu arkadaşlarına söylediğini, İzmir'e gitmesi gerektiğini söylediğini, Mehmet Özbay'ın *"ben de gelirim"* dediğini, yola çıktıklarını, Ören'de veya Altaylar'da bir arsa ofisi olduğunu, bu arsaya baktıktan sonra şoförünün gelip *"ağabey, Ali Abi'nin oğlu vefat etmiş"* dediğini, onun üzerine hemen hareket ettiklerini, hastaneye gittiklerini, taziyelerini bildirdikten sonra ayrıldıklarını, Princess'te yer ayırttıklarını, otele gittiklerinde bir bayanın Mehmet Özbay'ın yanında oturduğunu, onun da kendileriyle geldiğini, İzmir'e gelirken Kocadağ ile görüştüklerini, Kocadağ'a *"İzmir'e gidiyorum"* dediğini, onun da *"bilsem ben de gelirdim"* dediğini, sonra uçakla ertesi gün geleceğini söylediğini, ertesi sabah uyandıklarında Kocadağ ile görüştüklerini ve onun geleceğini öğrendiklerini *"beni alabilir misin?"* dediğini, bunun üzerine yanındaki Koruma Polisi Ercan Bey'i (daha önce Kocadağ'ın yanında çalışmış bir polis) Hüseyin Kocadağ'ı arabayla almaya gönderdiğini, koruma polislerinde ve şoföründe huzursuzluk gördüğünü, polis Ercan'ın bir ara kendisini çağırıp huzursuz olduklarını ve takip edildiklerini söylediğini, *"İzmir'den hemen ayrılalım"* dediklerini, bunun üzerine Kuşadası'na gitmeye karar verdiklerini, o gün akşam üzeri çıktıklarını, Onur Otel'de kaldıklarını, ertesi gün de orada görünce *"Ankara veya İstanbul'a gidelim"* dediklerini, Hüseyin Kocadağ'ın İstanbul'da işi olduğu için İstanbul'a gidip oradan Ankara'ya geçmeyi düşündüklerini, o gün sabah en geç kendisinin kalktığını ve kahvaltısını yarım bırakarak yola çıktıklarını, o bayan ile Mehmet Özbay'ın arabanın arkasında oturduklarını, İzmir'i geçtikten sonra Kocadağ'ın çok süratli gittiğini gördüğünü, arabanın ibresinin 230'u gösterdiğini, Kocadağ'ın kendisine dönüp birşeyler söylediğini ve güldüğünü, kendisine gülerek yolu görmemek için koltuğun ucuna doğru geldiğini, kazadan sonra Ankara'da ancak arabasını televizyonda görünce, kaza yaptığının kesin olduğuna emin olduğunu, arabada bulunan silahların İstanbul'a gelirken dahi olmadığını, o silahlardan bilgisinin olmadığını, kendisinin arabada bulunan Sig Sauer silahı olduğunu, onun dışında polislerinin hepsinin silahı olduğunu, eğer takip ediliyorlarsa bu silahların kazadan sonra arabaya konulmuş olabileceğini, diğerlerinin çantasında var ise silahların onların olabileceğini, arabada

söylenildiği gibi gizli bölme olmadığını, Mehmet Özbay'ın Köyüne bir defa 1996 Kasım'ında geldiğini, 1993 yılı sonu veya 1994 yılı başında Siverek'e halka güven verebilmek için gittiğini, Ankara'da babasının vefat etmesi üzerine Siverek'e defnettiklerini ve taziyelerinin 1,5-2 ay sürdüğünü, bu arada yorgun düştüklerini, 1994 ortası veya sonunda dinlenebilmek amacıyla Ankara'ya geldiğini, daha sonra İstanbul'a gittiğini, İstanbul'da Mehmet Özbay'ı tanıdığını, Abdullah Çatlı adıyla tanımadığını, kalabalık bir ortamda "*siz, Sedat Bucak'sınız*" diyerek kendisiyle tanışmak istediğini söylediğini, orada tahminen bir hafta kaldığını, Ankara'ya geldiğinde telefonla aradığını, kendisinin tekrar Siverek'e döndüğünü, 1995'te geldiğini, bir iki defa Mehmet Özbay'ın kendisini sorduğunu, Ankara'ya yılda iki ya da üç defa geldiğini, kendisinin dışarıda bürosu olduğunu, bürosuna gelip oturup, sohbet edip gittiğini, bu insanların (Abdullah Çatlı) bir illegal ya da legal bir kişi, ya da bağlantısı olmadığını, Çatlı'nın kendisine ithalat ihracat şirketi olduğunu ve ticaretle uğraştığını söylediğini, Abdullah Çatlı ile Gonca Us arasında bir gönül ilişkisi olduğunu varsaydığını, hanımıyla bir iki defa görüştüğünü, ailece İstanbul'da oldukları bir zamanda Çatlı'nın ailesini bir iki defa yanlarına geldiğini, hatta bir keresinde bir düğünde olabileceğini, Mehmet Özbay ile Kocadağ'ın kendi yanında tanıştıklarını varsaydığını, kendinden önce tanıyıp tanımadığını bilmediğini;Hüseyin Kocadağ ile her zaman görüştüklerini, Mehmet Özbay'ı vatansever biri olarak tanıdığını, konuşmalarının hep bu yönde olduğunu, Hüseyin Kocadağ'ın 1980 ihtilalinden hemen sonra Siverek'e Emniyet Amiri olarak verildiğini, sonra tahminen Ankara'da Özel Harekatın kurulma aşamasında Ankara'ya geldiğini, Siverek'te de Ankara'da da görüştüklerini, Diyarbakır Özel Harekat Şube Müdürlüğü yaptığı sıralarda da görüştüklerini, kendisinin bu sıralarda Siverek'i tanımasından dolayı arada bir geldiğini, babasından sonra bu ilişkiyi kendisinin sürdürmek istediğini, Bucak Aşireti olarak varsayılan topluluğun 40,50 veya 60 aileden oluştuğunu, Siverek'te 70'i geçici olmak üzere 430 korucu olduğunu bildiğini, Fatih Bucak'ın amcaoğlu olduğunu, Ankara'da oturduğunu, şu anda inşaat şirketi kurduğunu bildiğini, aralarında kopukluklar olduğunu, korumalarını istemesi konusunda; Koruma Şube Müdürlüğünün kendilerini atadığını

ve koruma istemediğini, daha sonra aradıklarında *"siz isim verebilirseniz de olur"* denildiğini, bu korumaların Özel Harekat Daire Başkanı İbrahim Şahin'in korumaları olduğunu, İbrahim Şahin'le PKK'ya tavır ortaya koymak için Emniyet Genel Müdürü, Paşalar 7. Kolordu Komutanıyla geldiğinde Özel Harekat Daire Başkanı olarak konuştuğunu, daha sonra birbirlerini aradıklarını, İbrahim Şahin'in doğuya gittiği zaman, özellikle Siverek güzergahını seçtiğini ve misafiri olduğunu, polis Ercan'a *"bana koruma verilmek isteniyor, korumalık yapar mısınız?"* diye sorduğunu, onun da *"benim arkadaşlarla görüşmem gerekir"* dediğini, daha sonra *"evet"* cevabının geldiğini, bunların 5 kişi olduğunu, oysa koruma verilmek istendiğini, 6.nın da bu beş koruma tarafından önerildiğini, adının da Mustafa olduğunu, Bakan Mehmet Ağar'a bunların verilmesi için yazdığını ve kabul ettiğini hatta çok zaman sonra verildiğini, Ömer Lütfü Topal cinayetinden daha sonra korumalığını yapan polislerin gözaltına alınmasından sonra İstanbul Valisi veya Emniyet Müdürünü aradığını, bu insanları koruma olarak istediği için bunları işlediği bir suç varsa bunları bilme zorunluluğunu hissettiğini, bu kişilerle (korumalarla) telefonda konuşmadığını, Arnavut Sami'yi (Sami Hoştan) bir defa Çınar Oteli'nde başkalarıyla birlikte oldukları sırada kendisine tanıttıklarını, daha sonra onu görüp görmediğini hatırlamadığını, kendilerinin kumarla ya da kumarhanelerle hiçbir ilişkilerinin olmadığını, bir gece kulübü ya da diskoteğe giden, amcaoğlunun da içinde bulunduğu üç gencin *"girersin-girmezsin"* tartışmaları sonucu öldürüldüğünü, bu olayın kumarla ilgili olmadığını, Söylemezler'i de bu olaydan sonra bildiklerini, daha sonra bunlardan iki tanesinin öldürülmesiyle kendilerinin hiçbir ilgisinin olmadığını, Mehmet Ağar Genel Müdür olana kadar kendisini tanımadığını öldüren kişilerden birinin lojmanında kaldığı hususunda; o insanla konuşmuşluğunun olmadığını, tanımadığını, kendisinin evine gelen biriyle gelmiş olabileceğini, kalsa bile bir geceden fazla kalamayacağını, Mehmet Ali Yaprak'ı tanımadığını, televizyonunun da Gaziantep'te olduğunu bilmediğini, Mehmet Ali Yaprak'ın kaçırılmasının ailesince yapılmış olamayacağını, Rıdvan Kocaman diye birini tanımadığını, 1979'da amcasının bir suikastle yaralandığı ve akrabalarından bir çoğunun PKK tarafından öldürülmesi ve kendileri-

nin PKK tarafından tarafsız kalmalarının istenmesiyle birlikte ailelerinin PKK ile mücadelesinin başladığını, kendilerinin operasyonlara katılmadıklarını operasyonları askerlerin yaptığını, halk istihbaratı çalışmaları olduğunu, 1979'da PKK tarafından kendilerinden 140-150 arasında kişinin öldürüldüğünü, bir çoğunun kendilerinin yakını olduğunu, Korkut Eken ve diğerlerinin kendi yerlerinin olduğunu, onların oralarda kaldıklarını, Mehmet Ağar'ın hiç evine gelip kalmadığını, korucuların çatışmaya gittiklerinde mühimmatı onların kendilerinin aralarında temin ettiğini, HBB Televizyonu'nda yaptığı konuşmanın 5 veya 10 dakikasını hatırladığını, geri tarafını hatırlamadığını, daha sonra bu röportajın kasetini getirttiğini, oradaki konuşmalarını görünce tamamını bile izlemediğini, hükümetin güvenoyu almasından önce Mehmet Özbay'ın çok özel, gizli görüşmek istediğini söylediğini, o görüşmede Mehmet Özbay'ın *"ben devlette çalışan gizli bir adamım; bunu da kimsenin bilmemesi lazım şu kimliğim, şu yeşil pasaportum, ehliyetim, bu silah ruhsatım, bu nüfus cüzdanım"* diyerek birşeyleri çıkardığını, terörde uzman yazan bir kağıt gördüğünü, onun söylediği ismi bir lakap ve kod ismi zannettiğini ve sonuna kadar bile onun Mehmet Özbay olduğuna inandığını, o kimliğin sahte mi yoksa gerçek mi olduğunu tespit edemediğini, Haluk Kırcı ve Yaşar Öz'ü tanımadığını, Drej Ali'yi tanımadığını, onun taziyelerine geldiği kendisinin İstanbul'daki yazıhanesine birkaç defa gittiğini, PKK'nın ölüm listesinde birinci sırada olduğunu bildiğini, Abdullah Çatlı'yı 1980'den önce aranan biri olarak bilmediğini, *"ben Abdullah Çatlı'yım"* dedikten sonra da bir arkadaş olarak ilişkilerinin devam ettiğini, Korkut Eken'in babasının eski dostu olduğunu, babasının yanına bir defa geldiğini hatırladığını, kendilerine devletin her kademesinden insanların geldiğini, istedikleri bilgileri bilebildikleri kadar hepsini verdiklerini, her zaman devletin yanında olduklarını, PKK'nın Siverek'i yenemediğini, MED TV'de Abdullah Öcalan'ın söylediği sözleri kendisine o gün telefonla dinlettiklerini, HBB'ye Sayın Yılmaz'ın kendisi için *"Fransa'da"* dediğini duyunca *"ben buradayım"* mesajını vermek için çıktığını, hastanede MR filmi çektirmek dışında bir yere gitmediğini, kaza anında bu susturucu ve silahlar arabada olmasaydı bunların korumalar tarafından alınabileceğini, Meysu'nun sahibinden

300 bin marklı bir senet alma, bürolarında kurşunlama gibi bir olayın olmadığını, tahminen bu olayın faillerinin yakalanmış durumda olduğunu, arabada bulunan silahların arkada oturanlar tarafından konulmuş ya da başkaları tarafından konulmuş olabileceğini, kendisinin 130-140 milyar şeklindeki ithamların yalan olduğunu, kumarhanelerden haraç almadığını, maaşı dışında kimseden para almadığını belirtmiştir.

HASAN CELAL GÜZEL
Yeniden Doğuş Partisi Genel Başkanı
17.02.1997 tarihli ifadesinde;

1945 yılında Gaziantep'te doğduğunu, 1975 yılında Süleyman Demirel'in özel müşaviri olarak Başbakanlık'ta görev yaptığını, 1977 yılının ikinci yarısında II.MC Hükümeti sırasında Korkut Özal'ın İçişleri Bakanlığı döneminde Müsteşar Yardımcılığını yaptığını, 1980 yılında 12 Eylül'den önce yayınlanan gizli bir genelge ile Devletin Güvenlik Koordinatörü yapıldığını, Emekli Korgeneral Rüştü Naipoğlu, Emekli Hava Korgenerali Refik Işıtman ve Emekli Albay Kadir Bilgin'den oluşan o tarihte artan terör olayları ile meşgul olan bir güvenlik koordinasyon ekibi kurduklarını, MİT, Jandarma Genel Komutanlığı ve Emniyet İstihbarat Dairesinden gelen bilgilerin bu kurulda değerlendirildiğini ve o tarihte Başbakan olan Süleyman Demirel'e arz edildiğini, o tarihte Başbakanlık Müsteşarı olan Turgut Özal'a da bilgi verildiğini, Başbakanlık Müsteşar Vekilliği ve Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşar Vekilliği görevlerinde bulunduğunu, 12 Eylül'den sonra da 35 gün Başbakanlık Müsteşarlığına vekalet ettiğini, Necdet Alp'in Başbakanlık Müsteşarlığı'na getirilmesi üzerine onunla 5 ay süre ile çalıştığını, Şubat 1981 tarihinde Süleyman Demirel'i ziyarete gitmesi nedeniyle görevinden alındığını, görevinden istifa ederek Kayseri Erciyes Üniversitesinde öğretim elemanı olarak çalıştığını 1983 yılı sonunda Anavatan Partisinin iktidara geldiğinde Başbakanlık Müsteşarlığına getirildiğini, 1986 yılının Ağustos ayı başına kadar bu göreve devam ettiğini, o tarihteki ara seçimlerde Gaziantep'ten Milletvekili seçildiğini, devlet Bakanı ve Hükümet Sözcüsü olarak göreve başladığını, 1987 erken seçimlerinde Gaziantep Milletvekili olarak yeniden seçildiğini Milli Eğitim Gençlik ve Spor Bakanı olduğu-

nu, Mart 1989 tarihten itibaren de ANAP Gaziantep Milletvekili olarak devam ettiğini, 17 Haziran 1989 tarihinde ANAP'tan istifa ettiğini, 20 Ekim 1991 seçimlerine iştirak etmediğini, 23 Kasım 1992 tarihinde de Yeniden Doğuş Partisi'ni kurduğunu, halen Genel Başkanlık görevini yürüttüğünü, babasının Demokrat Parti yöneticilerinden, dayısı Ali İhsan Göğüş'ün de Halk Partisi Bakanı olduğunu, kendisinin Siyasi Bilimler Fakültesi'nde iken sağcı denilen öğrencilerin lideri olarak uzun süre çalıştığını, bütün hadiselere iştirak ettiğini, Hür Düşünce Kulüpleri'nin merkez sağda demokrasiyi savunan, meşruiyetçi çizgide bir teşkilat olduğunu, o tarihte İçişleri Bakanı Faruk Sükan'ın hatta Adalet Partisi'nin bu teşkilata müdahale etmek istediğini, zira iktidar partisi olmasına rağmen üniversitelere hiç giremediğini, müdahale etmelerini istemediklerini belirtmelerine rağmen dinlenmeyince Adalet Partisi Gençlik Kollarına el koyarak meseleyi çözdüklerini, Muhalefetteki Cumhuriyet Halk Partisi'nin bir bürosunu Siyasal Bilgiler Fakültesine kurmuş olduğunu, Türkiye İşçi Partisinin tamamen öğrenci gençliğe dayandığını, Hükümet olan Adalet Partisinin de sağcı gençliği, solcu gençliğe karşı kullanma stratejisi içerisine girdiğini, İsmet İnönü'nün de bunu hep dile getirip şikayet ettiğini, Fransa'da 1968 olaylarını başlatan meşhur Kızıl Rocky'nin Siyasal Bilgiler Fakültesi yurdunda bir hafta kaldığını ve polis saldırısına karşı fakülteyi nasıl koruyacakları konusunda sosyalist, Marksist öğrencilerine taktik verdiğini gözleriyle gördüğünü, MHP Ülkü Ocakları Teşkilatı'nın kendisinin de samimiyetle inandığı şekilde son derece vatansever, milliyetçi milli ve manevi değerlere itibar eden gençlerden oluştuğunu, onların bu hislerini Emniyet Genel Müdürlüğü ve Milli İstihbarat Teşkilatına bağlı kişilerin istismar ettiğini, kullandığı, kendisinden de bu konuda destek istendiğini ancak kendilerinin Türkiye'de birtakım terörist olayların meydana gelmesine, dış müdahalelerin olmasına karşı olduklarını ve böyle bir kullanıma karşı çıktığını, bu gençlerden bazılarının resmen Milli İstihbarat Teşkilatı'nda ve Emniyet Genel Müdürlüğü'nde görev aldıklarını, belli seviyelere kadar da gelebildiklerini, devletin İstihbarat ve Güvenlik Örgütlerinin teşkilatlarının her kesiminden bilgi alması lazım geldiğini, bunun aksinin düşünülemeyeceğini, ancak bilgi toplarken bu kesimlerdeki kişilerin bilginin

ötesinde operasyonel faaliyetlere sokulmalarının fevkalade yanlış olduğunu, operasyonların bu teşkilatların elemanları vasıtasıyla yapılması gerektiğini, problemin bu olduğunu, Çatlı hadisesinde de problemin bu nedenle ortaya çıktığını, gerek Süleyman Bey'in döneminde gerekse Turgut Bey'in döneminde *"sadece Sayın Başbakan tarafından açılacaktır"* ibaresi bulunan zarfları onların verdikleri yetki ile açtığını, okuduğunu ve özel bilgileri onlara aktardığını, devletin bu tip bilgilerine sahip 3-4 kişisinden birisi olduğunu, Milli İstihbarat Teşkilatı ve Emniyet Genel Müdürlüğü arasında çok belirgin bir koordinasyonsuzluk, rekabet, hatta zaman zaman sürtüşme ortaya çıktığını, MİT'in istihbarat görevinin kendilerinde olduğunu, Emniyetten sadece adli vakalarda istihbarat yapması, onun ötesine karışmaması gerektiğini, Emniyet Genel Müdürlüğü'nün ve MİT'in iyi istihbarat yapamadığını, Türkiye genelinde birinci şubelerde yapılan kendi istihbaratlarının olmaması halinde dağılacağını, hazıra konduğunu, iyi çalışmadığını iddia ettiğini, bunun özellikle kaçakçılık istihbaratı konusunda ortaya çıktığını, Emniyette Atilla Aytek'in çok kuvvetli bir polis müdürü olduğunu, gözü pek, işinin ehli, uyuşturucu kaçakçılığı işi ile çok etkin mücadele ettiğini, ancak bu vasıflarını bilmesinden dolayı Genel Müdürünü bile takmayan, dediği dedik bir müdür haline geldiğini, onun dönemi MİT içerisinde o tarihe kadar kurulmamış kaçakçılık istihbaratı adıyla bir birimin kurulduğunu, Emniyet, MİT'in bu işin içerisine girmesinin gereksizliğini savunduğunu, MİT'in de kaçakçılık istihbaratının kendi konularına girdiğini ve siyasi konularla da ilişkili hale geldiğini, bu nedenle yapmaları gerektiğini savunduğunu, bunun uzun seneler tartışıldığını, daha sonra Emniyetteki bu birim ile MİT'teki bu birim arasında problemler çıktığını, Emniyetteki birimin gayrı resmi şefliği, daha sonra İstanbul Emniyet Müdür Muavini iken Mehmet Ağar tarafından üstlenildiğini, Mehmet Ağar'ın Özallar'la yakın irtibatın kurulmasının bu olaylara rastladığını, Zeynep Özal'ın Asım Ekren isimli bir müzisyenle münasebeti bulunduğunu, Zeynep ve Semra Özal'ın gece eğlencesini çok sevdiklerini, bu nedenle sık sık eğlence yerlerine gecenin geç saatlerinde gitmelerinden dolayı koruma ihtiyacı doğduğunu, Başbakanın kızının ve eşinin korunmasının devlet görevi olduğunu, bu nedenle Emniyet Müdürü Ünal Erkan

ile muhatap olduklarını, onun ise politik yanının bulunmaması sebebiyle bu işlerden hazzetmediğini, Mehmet Ağar'ın politikaya daha yatkın olduğunu, kibar, nazik, zeki, herkes tarafından sevilen çok süratli hareket edebilen iyi polis denecek özelliklere sahip olduğunu, sivil sektörle çok yakın ilişkileri bulunduğunu, kendiliğinden koruma konularında onun daha öne çıktığını, Zeynep Özal ve Asım Ekren'in Antalya'ya kaçmaları ve evlenmelerine ilişkin olaylarda Ekren'in İstanbul'daki aydınlık olmayan çevrelerle münasebetleri bilindiğinden evlenme olayının aile tarafından hiç istenmediğini, bu nedenle polisin koruma görevi altında Antalya'ya gitmelerinin kontrol edildiğini, bu olayın Mehmet Ağar'ın Özal'lara yakın olmasını sağladığını, çünkü onu tanıdıklarını, Semra ve Turgut Özal ile çok yakın ve samimi olduğunu, adeta onların emrinde özel bir polis olduğunu, Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne terfian getirilmek istendiğinde Bakanlar Kurulu'nda kendisine karşı çıktığını, münasebetleri yönünden bu atamanın yanlışlığını anlattığını, ancak Turgut Bey'in dediğini yaparak, Ağar'ı Ankara Emniyet Müdürlüğüne getirdiğini, sonradan Ağar'ın kendisine gelerek, kendisinin aleyhinde olduğunu bilmesine rağmen, "*emriniz var mı Sayın Bakanım*" diye sorduğunu, bu tavrının da son derece sempatik ve olgun bir insan olduğunu gösterdiğini, Hiram Abbas'a Emniyet-MİT çekişmesinin sebebini sorduğunda, MİT'in bu mafyadan bilgi aldığını, hem uyuşturucu kaçakçılığı bakımından hem de siyasi bakımlardan bilgi aldıklarını, Emniyetin de bilgi aldığını, mafyanın dininin imanının para olduğunu, başka bir şey düşünmediğini ve terörle beslendiğini, silah kaçakçılığının onlara kâr getirdiğini, onların da hem sağ hem de sol teröriste silah temin edip, para kazandıklarını, bunları bildiklerini, bilgi aldıkları grupları da himaye ettiklerini, mafyanın hem poliste, hem de istihbaratta çeşitli gruplara dayanmak ihtiyacını hissettiğini, bunun kendisine çok ters geldiğini, sonradan bunu Emniyetteki kişilere de teyit ettirdiğini, bunun sonucu olarak da Emniyet ve MİT arasındaki rekabeti doğurduğu başka bir platformun oluşmuş olduğunu, yani herkesin kendi mafyasını oluşturduğunu anladığını, Hiram Bey'e ve Emniyetteki kişilere *"siz ne yapıyorsunuz, iade mi ediyorsunuz?"* dediğinde çok açık bilgi veremediklerini, biraz müsamahakar davrandıklarını söylediklerini, kendisinin de

"mafyayı ikiye ayırdınız, bilgi aldıklarınıza müsamaha ediyorsunuz, Emniyetin mafyası ayrı, MİT'in mafyası ayrı. Emniyetin içinde falanın mafyası var; filanın mafyası var, aynı şekilde MİT'in içinde falanın mafyası var, filanın mafyası var, bu ne biçim iş böyle, kepazelik?" dediğini, bunun üzerine konuyu Özal'a anlattığını, bilgi kaynağının olabileceğini, belirli kişilerin korunabileceğini, ama ekipleri korumaya kadar işin götürülmesinin sakıncalarını anlattığını, sonradan istihbarat raporunda da bunu teyit eder mahiyette Dündar Kılıç'ın, polisin bir kısmını bu şekilde beslediğinin ortaya çıktığını, bu nedenle işin ciddiyeti yönüyle ilgili kişilerle görüştüğünü, bir müddet sonra mafya-polis, mafya istihbaratçı ilişkisi halinde devam eder, probleme sebebiyet verir dediğini, nitekim, Mehmet Eymür-Atilla Aytek, Mehmet Ağar-Mehmet Eymür rekabeti halinde ortaya çıktığını, sonuçta 1987 tarihindeki raporun ortaya çıkmasına kadar da bu rekabeti getirdiklerini, raporların hepsinin doğru olmadığını, özel hayatına kadar çok yakından tanıdığı Saffet Arıkan Bedük'e bile çamur atmalarının bunu gösterdiği, bunu her tür rapora güvenmemek gerektiği için söylediğini, adamın kendine göre rapor yazdığını, sonra da el altından bunu herkese dağıttığını, Çatlı ile ilişkisi olup olmadığını bilmediğini, Milli İstihbarat Teşkilatı'nın aslında devletin en önemli ve gerekli, bütün ülkelerde olan bir teşkilatı olduğunu, MİT'in 1960 yılların kadar sivil kişiler tarafından yönetildiğini, 27 Mayıs İhtilali'nden sonra asker kişilerin eline geçtiğini, süreç içerisinde MİT Müsteşarlığı'nın Türk Silahlı Kuvvetleri'nin bir kadro ve tayin makamı haline geldiğini ve bunun fevkalade yanlış olduğunu, bu kadronun korgeneallerin tayin yeri haline geldiğini, tüm parti liderleriyle yaptığı konuşmalarda MİT Müsteşarlığı'nın Başbakandan çok Genel Kurmay Başkanına bağlı ve yakın olduğunu değerlendirdiklerini, 12 Mart ve 12 Eylül istihbaratını özel olarak yapmadığını söylediklerini, 12 Eylül döneminde bir tesadüf sonucunda arkadaşı olan bir kişinin bilgi vermesi üzerine öğrenmesine karşılık MİT'in tam bir sessizlik içerisinde olduğunu, buna karşılık, askeri sistemin bürokratik yapısının çok iyi çalışması sonucu kodlu olarak Başbakanlığa ertesi gün ihtilal yapacaklarını bildirdiklerini, bu nedenlerle de, ne kadar Başbakana bağlı görülse de hiçbir şekilde Genel Kurmayın dışında kullanılmayacağını, ilk sivilleşme hare-

katının buradan başladığını, Müsteşarlığın boşaldığında önce Vecdi Gönül'ü sonra Saffet Arıkan Bedük'ü yani sivil birisini bu göreve getirmek istediklerini, olmadığını, daha sonra teşkilattan olan Hiram Abbas'ı önerdiklerini ancak uygun görülmediğini, o zaman Teoman Koman Paşa'nın getirilmesi söz konusu olduğunu, kendisinin emekli olmasını ve bu teşkilatın başına getirilmesini istediklerini ancak onunla yapılan görüşmede asker olarak yükselmek istediğini, bunun için de orada kalmasının söz konusu olduğunu ve atamanın yapıldığını, sivil sözleşme uzantısı olarak da Evren Paşadan Hiram Abbas'ı Müsteşar Yardımcılığına atama tavizini aldıklarını, onun atanması ile birlikte Nuri Gündeş'in kendisine gelerek ayrılmak istediğini söylediğini, ayrılmaması için ikna edemediğini, onun emekli olduğunu, bunun da içeride hizipleşme olduğunu gösterdiğini, Hiram Abbas'ın son derece gözü pek, dürüst, namuslu ve canını feda etmekten çekinmeyen bir kişi olduğunu gösterdiğini, teşkilatın böyle yetişmiş elemanları varken, Çatlı'lara ya da benzeri kişilere ihtiyacı bulunmadığı düşüncesinde olduğunu, MİT'te Teoman Koman Paşa'nın Turgut Bey'le dostluğu zaviyesinde ilişkilerin yumuşatılmasıyla devam ettiğini, ancak istedikleri gibi sivilleştiremediklerini, Sönmez Köksal'ın gelmesi ile MİT'in sivilleşebildiğini, Dışişlerinde gerçekten kabiliyetli bir insan olduğunu, güvenlik dairesinden bilgisi bulunduğunu, o şekilde geldiğini ve gelmesinin de kendisince isabetli olduğunu, Sönmez Bey'in alt kadroda bir değişiklik yapmadığını aslında hem Emniyet Teşkilatı'nın hem de MİT Teşkilatı'nın yenilenmeye ihtiyacı bulunduğunu, Başbakanlık Teşkilat Kanunu'nun bir maddesine göre Başbakanlık Güvenlik Başkanlığı'nı kurduklarını, bu birimin tamamen bir değerlendirme ve istihbari bilgilerin koordine edildiği bir yer şeklinde olduğunu, icrai operatif hiçbir yönünün bulunmadığını, Başbakanlık Güvenlik Kurulunun başına Rüştü Paşa'nın getirilmesinin sivilleşmeye mani bir durum olmadığını, çünkü; onun antimilitarist bir kişi olduğunu, burada orduya karşı olduğu anlamında değil, militarizmi bir anti demokratik rejim olarak alma konusunda dediğini, "*The man on the horce back*" isimli kitabı tercüme eden kişi olduğunu, bunun sivillerin bile yapamayacağı bir şey olduğunu, döneminin birincisi olduğunu, Genel Kurmay Başkanı olması gerekir iken olamamış birisi olduğunu,

bu sebepten bu işe getirildiğini, Başbakanlıkta ilk defa bir kripto servisi kurduklarını çok gizli evrakların Başbakanlıkta toplanmasına son derece tesadüfi olması sebebiyle 5-6 kişilik bir ekip kurduklarını, bunların değerlendirme yaptığını, gizli evrakı muhafaza ettiklerini, arşivlediklerini, gerektiğinde kendilerine verdiklerini, ayrıca Başbakanlıkta MİT tarafından şifrelenen bir kasa bulunduğunu, bunun içerisinde çok gizli, kripto evrakı, milli savunma ile ilgili evrakları özel olarak muhafaza ettiklerini, bundan Başbakanlık Güvenlik İşlerinin bilgisi olduğunu, Batılı anlamda denetim ve teftiş, araştırma işlerinin yapılamaması sebebiyle bu tür işlerin ortaya çıktığı görüşüne aynen katıldığını, Emniyet Teşkilatının da Teftiş Kurulu'nun kızak yeri olarak kullanıldığını, kariyer sisteminin kesinlikle bulunmadığını, öncelikle bunun kurulması gerektiğini, birçok müfettişin fezleke yazmayı bile bilmediğini, orasının bilindiği gibi bir teftiş kurulu olmadığını, her devrin değişmesinde korunanların teftiş kuruluna, daha az korunanların APK'na alındığını, Osmanlı'dan bu yana Emniyet Genel Müdürlüğü'ne getirilenlerin Emniyet dışında olduğunu, Emniyetçilerin Genel Müdürlüğe son zamanlarda tam bir sistemli hakim olduklarını, mülki idareden koptuklarını, ancak hem mülki idareye hem de TBMM'ne belli dönemde lüzumundan fazla bir şekilde geldiklerini, emniyetçinin Emniyet Genel Müdürü olduğu dönemin, bu son zamanlarda olduğunu, kadrosunun bile büyük kavgalarla kendisi tarafından Vali-Emniyet Müdürü olarak çıkarttığını, Vali olmadan Emniyet Genel Müdürü olunmasının önüne geçilmek istenildiğini, ancak emniyetçi klikin bu defa da Vali olarak onu kırdığını ve Genel Müdürlüğe geldiğini, şu anda Genel Müdürlükte Alaattin Bey'in bulunma-sının son derece güzel bir şans olduğunu, mülki idareden geldiğini ve son derece dürüst olduğunu, dezavantajının Emniyet hakkındaki genel bilgisizliği olduğunu, Emniyette Pol-Der ve Pol-Bir klikleşmesinin devlete faturasının çok pahalıya mal olduğunu, Emniyetin Mülki İdarenin kendisine müdahalesinden çok sıkıntı duyduğunu ve bunu hep dile getirdiklerini, polisin kirlenmesi durumunda Mülki İdareden takviye almak gerektiğini, Mülki İdareden Emniyete gidenlerin hep dışlandığını, bunları korumak için sonradan bunların Vali yapılmasının gerektiğini, poliste kalitenin artmış olduğunu, polisin kalitesinin ar-

tırılması ve teçhizatlanmasının gerektiğini, polis müfettişinin meslekten yetişmesinin sağlanmasını, polisten mülki idareye eleman alınırken çok dikkatli ve cimri davranılması gerektiğini, polisin hemen büyük bir il valisi olması halinde bir netice alınamayacağını, Emniyette narkotiğin çok iyi işleyen bir birim olduğunu, dünyanın en iyi narkotikçilerin Türkiye'de olduğunu, İnterpol'ün de bunu kabul ettiğini, Türkiye'nin uyuşturucu kaçakçılığını devlet çevresinde düşünmediğini, bunun Türkiye'ye çok büyük bir haksızlık olacağını, Susurluk meselesinin istismar edilmesinin Türkiye'yi terörist devlet ilan edilme aşamasını getirdiğini, tabii ki Ermeni Anıtının Abdullah Çatlı'ya dinamitleştirildiğinin söylenmesinin buna neden olduğunu, işi bu hale getirmenin ihanete varan bir yanlışlık olduğunu, Türkiye'nin bir mafya devleti olamayacağını, hiçbir zaman da olmadığını, Türkiye'nin sadece 12 Eylül döneminde kendi içinde bir hesaplaşmaya girdiğini, yanlış yaptığını, şu anda Türkiye'nin bir hukuk devleti olduğunu ve iftiralara da karşı çıkmak lazım geldiğini, Türkiye'nin bütün narkotik maddelerin uyuşturucu maddelerin üzerinden geçtiği en büyük köprü olduğunu, buna rağmen Türkiye'nin devamlı olarak mücadele verdiğini, eğer Türkiye bir başka türlü devlet olsaydı, 50 milyar dolardan fazla ekonomik güç sağlayabileceğini söylediğini, narkotik polisinin şevkini kırmadan, polisle mafyanın ilişkilerini çok ciddi bir şekilde gözden geçirilmesi gerektiğini, mafyadan bilgi de istihbarat da alınabileceğini, ancak korunmasının yanlış bir şey olduğunu, mümkün mertebe öldürülmesi gerektiğini, bu işin devletin üst kademelerine kadar gelmiş veya belirli ideolojik görüşteki kişilerin çete şeklinde kullanılması haline dönüşmüşse, bunun da üzerine gidilmesi gerektiğini, önce karşı çıktığı sonra kabul ettiği Adnan Kahveci'nin önerisi olarak gelen Pişmanlık Yasası Kanunu'nu çıkardıklarını, bununla hem teröristten terörüne mani olunacağını, hem de onun istihbaratının elde edilebileceğini düşündüklerini, bu şekilde hem sol, hem sağ gruptan insanları bu konuda kullandıklarını, bu kullanımın bir örgüt şeklinde olmadığını, münferit olarak kullanıldıklarını, istihbaratın alındığını ancak operasyonlara dahil edilmediklerini, sadece geçmişte yaptıkları işlerin bilgisinin alındığını, sonra da bu kişilerin pişmanlıktan yararlananların, emniyet ve istihbarat teşkilatlarının içlerinde de kullanıl-

madığını, örtülü ödeneğin nasıl kullanıldığını biraz bildiğini, belirli dönemlerde de böyle özel kişilere operasyon yapsın diye örtülü ödenekten para verilmediğini, MİT raporlarının tüm gönderilen yerlere aynı nitelikte gönderildiğine inandığını, Susurluk meselesinde esas bilgilerin MİT tarafından verildiğini aşikar olduğunu, bir bakıma Emniyet Genel Müdürlüğü'nü karşısına aldığını ve kendisine göre bir maç kazandığını, bunların dış ülkelerde de olduğunu, bu tür olayları asgariye indirmek gerektiğini, Sayın Demirel'in son dönemi ve Sayın Özal'ın Başbakanlık dönemlerinde bu şekilde bir mafya ilişkisinin örgüt kuracak seviyede olduğu kanaatinde olmadığını, şu anda ise böyle bir örgütün olduğu ve kullanıldığı konusunda hiçbir bilgisinin bulunmadığını, son dönemde devletin dışında olduğunu, 1990 yılında Nerden Buldun Kanunu diye bilinen 3628 Sayılı Mal Bildirimi Rüşvet ve Yolsuzlukla Mücadele Kanunu'nu çıkarttıklarını, bu kanunun sonradan Özal'ın da biraz baskısı ile çok değiştiğini, zaten Özal'ın da bunun çıkmasını istemediğini, kanunun şu anda güya yürürlükte olduğunu, ama hiçbir şekilde uygulanmadığını, bu kanunun bütün Türkiye için işletilmesi gerektiğini, kayıt dışı ekonominin Türkiye'de çok büyük hudutlara vardığını, ekonominin neredeyse üçte birine kadar uzandığını, ayrıca Türkiye'de mafya tipi olaylardan elde edilen, bilhassa kumardan çok büyük kazançlar olduğunu, böyle bir paranın döndüğü bir ekonomide polisi ne yaparsanız yapın bunun dışında tutmanın çok zor olduğunu, çünkü paraların çok büyük paralar olduğunu, hiç değilse polise halen yürürlükte olan yasanın uygulanması gerektiğini ve bu suretle servet değişikliklerini çok yakından takip etmek gerektiğini, çok ciddi bir denetleme sistemi getirmek sureti ile ekonominin kontrol altında tutulması gerektiğini, İstanbul'u çok özel bir proje olarak masaya yatırmak gerektiğini, polise verilen para ile orada dönen paraların hiçbir irtibatının bulunmadığını, yüksek para vermek ile de bunun halledilebileceğine inanmadığını, gümrük konusunda bir bakanın istifasına neden olanların herkes tarafından bilindiği, büyük bir skandal patladığını anıa bu sırada Kapıkule'nin de temizlendiğini, Turgut Özal'a suikast yapıldıktan sonra kanunun çok araştırıldığını, en yakın akrabalarından hatta arkadaşlarından bile şüphelendiğini, yani bunu bir iktidar kavgası olarak da değerlendirdiğini, tabii sonun-

da yakınları ile ilgili şüphelerinden vazgeçtiğini, birkaç defa bu işi, kârını tıkadığı birtakım çevrelerin mafya marifeti ile yaptığı bir iş olarak gördüğünü söylediğini, ancak onun da tam sonuca ermiş bir halini görmediğini, kullanılma meselesi olabileceğini, bunun arkasında polis ya da herhangi bir güvenlik gücünün olduğu kanaatinde bulunmadığını, mafya birimi olabileceğini, bunlardan birisi menfaate haleldar, onun birinin verdiği para ile bunu yapabileceğini, ama kendisinin böyle birşey söylemediğini ve onun da kafasında net bir şey bulunmadığını, Turgut Bey'in ölümünden sonra öldürüldüğüne ilişkin iddialara inanmadığını, böyle bir şeyin olmasının mümkün olmadığını, bunların biraz komplo teorileri olduğunu, Ergenekon Örgütü diye bir örgütten bilgisi olmadığını, Uğur Mumcu'nun öldürülüşünden birkaç gün önce uyuşturucu madde kaçakçılığının artık tamamen PKK'ya kaydırıldığını beyan ettiğini, dolayısıyla kendisinin asker ve sivil emniyet mensuplarının PKK'ya kaçakçılık için yardım ettiği kanaatinde olmadığını, sınır güvenliği konusunda yıllarca uğraştığını, Irak sınırı bir türlü çizemediğini, Suriye sınırını çok yanlış çizdiklerini, sınır mayınlar ile doldurulup haritasını da kaybettikten sonra birçok insanın o yerlerde sakat kaldığını, aslında bize ait milyonlarca dönem arazinin birinci sınıf tarım toprağının orada bomboş durduğunu, Irak'taki fiziki zorlukların sebebi ile sınır çizilmesinde çok büyük zorluklar çıktığını, Türkiye'de siyasi partilerin mali kaynaklarının çok ciddi şekilde yeniden düzenlenmesi gerektiğini, Türkiye'de siyasal partilerin denetlemediğini, Anayasa Mahkemesinin denetiminin çok yetersiz olduğunu, denetim bile sayılamayacağını, mahkemenin denetim elemanın da bulunmadığını, Yargıtay Başsavcılığı'nın ise bu konuda, yani mali yönde denetim yaptırmadığını, siyasal partilerin hazineden aldıkları paranın bile trilyonları bulduğunu ancak, bunları tek olarak denetimi olmayan kuruluşlar olduğunu, Vali ve Güvenlik Güçleri ile konuştuğunu, Güneydoğu hadisesinin altında çok büyük menfaatler yattığını, Parlamenter Hükümete kadar uzanan menfaatler olduğunu, çok ciddi şekilde Güneydoğu için kullanılmak üzere alınan silahların hangi kaynaklardan geldiğini, nasıl alındığını, kimlere ne şekilde verildiğinin incelenmesi gerektiğini, Güneydoğuda olayları devam etmesinden menfaatlenen çok üst seviyeli kişiler olduğunu bildiğini, mahalli ola-

rak aşiretler, şeyhlikler, hakim sınıflar sistemi ile menfaat bağları olduğunu, oyların alınıp satıldığını, bunun da siyasi yozlaşmayı yarattığını, çünkü bu işin ekonomik bir sektör haline geldiğini, örneğin; Bakırköy Belediyesi'nde meclis üyelerinin ilk beş sırasına girmek için ödenmesi gereken paranın 3-5 milyar lira arasında değiştiğini, seçildikten sonra da bunun on mislini, yüz mislini çıkarttığı siyasi partilerin artık Türkiye'de en verimli işletmecilerinin bulunduğu yerler olduğunu, siyasal ekonomik bağlamdaki ilişkilerin varlığını ortadan kaldırmak için ANAP'ta beş yıl bu işin mücadelesini yaptığını, mesela hayali ihracatın cezasının ekonomik suç olduğu için ekonomik olması gerektiğine karşı çıktığını, bu kokuşmuşluğun başının da ANAP olduğunu düşündüğünü, ANAP'tan ayrılmasının asıl sebebinin de bu olduğunu, ancak ANAP'tan sonra gelenlerin de onu aratır olduklarını, bu komisyonun üyelerinin hiçbirini bu işlere karışmamış olması, en az hakkındaki şaibeler olan kimseler olmasının da bir teminat olduğunu, başta komisyon başkanı olmak üzere bu olayın Türk devletinin kendisi ile hesaplaşması olduğunu, Sayın Demirel'in bu konuya girmesi gerektiğini, ancak koalisyon menfaatleri ve siyasi menfaatlerin buna mani olduğunu, siyasi menfaatlerin bir tarafa bırakılması söz konusu olmadan bu işin tam üstüne gidilmesinin mümkün olmayacağını, herkesin kendine göre sorunları olduğunu, bunun ihtilal idarelerinde hiç olmadığını, ihtilal yönetimlerinin en fazla yolsuzluğun olduğu dönemler olduğunu, çünkü hesap soran kimsenin bulunmadığını, Millet Meclisi'ne para kazanmak için değil, hizmet için girmeye başlanılması gerektiğini, halbuki şu anda parlamento dahil herkesin malı götürmek için, bu işi diyet borcu ödemek için yaptıklarını, onun için daha iyi bir sistem kurulması gerektiğini, Emniyette yapılan operasyonun çok yerinde olduğunu, Meral Akşener'in dürüst bir insan olduğuna inandığını, koalisyon yıkılmasın diye kimsenin kolay kolay bu işlere göz yummayacak hale geldiğini, bunun da güzel bir şey olduğunu, 1986 Ağustos ayında Mardin Dargeçit'te çıkan bir olayda güvenlik güçlerinin olayın üzerine gitmek için sabahı beklediklerini ve vazifelerini ihmal ettiklerini, konunun basına da bu şekilde geçtiğini, bunu yapanların Jandarma olduğunu, Turgut Bey'in çok üzüldüğünü ve "*bu tam bir rezalet buna bir şey yapmamız lazım*" diyerek kendisini çağır-

dığını, *"Genel Kurmay Başkanına sorayım mı?"* dediğini, kendisinin de *"Genel Kurmay Başkanlığına yazalım ve hesap soralım"* dediğini ve bu konuda yazılan yazıda *"Basına intikal eden Mülki İdari ve Emniyet kaynaklarından alınan değerlendirmelerde Türk Silahlı Kuvvetlerine bağlı birliklerin olay yerine zamanında varmadığı, ulaşmak için sabahı bekledikleri ve görevlerini ihmal ettikleri intiba uyanmıştır, bu konuda soruşturma yapılarak sonucun bildirilmesine, olay sabit olmuşsa ilgililer hakkında gereken cezaların verilmesi ve bize bildirilmesi"* şeklinde ifade kullanıldığını, Genel Kurmay Başkanı Necdet Uruğ Paşa'nın bu işi ele alıp çok ciddi bir şekilde komisyon kurduğunu, araştırmayı yapıp, sonucu bildirdiğini, verilen cevabın daha çok sudan bir cevap olduğunu, ama ilk defa onlara sorumluluklarının hatırlatıldığı, PKK konusunda polisin bu işe karışmasına sempati ile bakmadıklarını, halbuki kendilerinin Jandarmanın bu konuda yeterli olmadığı kanaatinde olduklarını halen de aynı kanaatin devam ettiğini, Teoman Paşaya göre özel timin bunlarla anlaştığı, hatta kendini sattığı bu yüzden de bu işin devam ettiğini söylediğini, ancak kırsalın kontrolünün Silahlı Kuvvetlerin elinde olması sebebi ile Özel Timin operasyona çıkabilmesinin ancak asker tarafından verilecek talimatla mümkün olabildiğini, Türkiye'de Olağanüstü Hal Bölgesinin çok yanlış ilan edildiğini, Evren Paşaya çıktığını ve kendisine *"Kürt Haritasını çiziyorsunuz"* dediğini, Olağanüstü Hal Bölge Valiliğinin çok yanlış bir sistem olduğunu, sömürge valiliği gibi anlaşıldığını, bunun son derece yanlış olduğunu anlattığını, Turgut Bey'e de, Evren Paşaya da kabul ettiremediğini, ondan sonra da bu konunun müesseseleştiğini, korucu sistemini dikkate alırsak 10 bin adamın dağdan daha sonra aşağı indirileceğinin düşünülmesi gerektiğini, kimin PKK'ya kimin Türkiye Cumhuriyeti'ne çalıştığının belli olmadığını, bir sürü para aldıklarını, devletin silah ve mermisini kullandıklarını ancak, sistemin hemen kalkması halinde oranın yine çökeceğini, Milli İstihbarat Teşkilatı'nın kendi dönemlerinden önce, sadece Bütçe Ödenekleri sebebi ile Başkanlığa bütçesini getiren, onu onaylattırıp kabulden sonra teşekkür eden teşkilat olduğunu, Türkiye'de Genel Kurmay Başkanlığı ve Milli Savunma Başkanlığı hesaplarının Sayıştay'da incelenmediğini, Silahlı Kuvvetlere %72 oranından zam yapılması-

nın çok kötü bir rüşvet olduğunu, askerin de bu rüşveti tank ile cevaplandırdığını, ancak hükümetin tüm bürokrasiyi bozduğunu, ücret sisteminin aynı zamanda bürokrasinin yapısı ile çok yakından ilgili olduğunu, 657 sayılı kanunun rütbelere ve mevkilere göre hesaplanmış ve bunların fonksiyonu ile ilişkilendirilmiş bir yapıda olduğunu, ihtilal sonrası 1983'ten sonra en büyük sorunun Başbakanlık Müsteşarlığı ve diğer Müsteşarların askeri bürokrasideki, karşılarındaki kişilerin yerlerini tespit etmekte çıktığını, hem protokol listesinde, hem de 657'de bunun böyle olduğunu, o zamanlar Başbakanlık Müsteşarını, tuğgenerallikten alıp, orgeneralliğe getirdiklerini, şimdi yapılan bu işle, Başbakanlık Müsteşarlığının, yarbay seviyesine indirildiğini, sadece onların değil, genel müdürlerin valilerin de ona göre aşağı doğru indiğini, Jandarmanın devlette çok büyük bir problem olduğunu, bir yandan Türk Silahlı Kuvvetleri'nin dördüncü kuvveti olarak telakki edilirken, diğer taraftan da İçişleri Bakanlığı'na bağlı olduğunu, böyle bir şeyin olamayacağını, jandarmanın, Silahlı Kuvvetler olmaktan çıkarılması gerektiğini, sivil bürokrasinin mağduriyetinin süratli bir şekilde giderilmesi gerektiğini, Emniyet Genel Müdürü Saffet Arıkan Bey'in polise mümkün olduğu kadar daha fazla yetki almak istediğini, Özal'ı da bu konuda ikna ettiğini, polisin yetkisizliğinin, birçok problemlere sebebiyet verdiğini ancak, yetkilerin mümkün olduğu kadar daha darlaştırıcı, daha demokratik bir çerçevede olmasına çalıştığını, anti demokratik rejimlerde güvenlik güçlerinin çok daha rahat dolaşacağını, halbuki demokrasilerde polisin işinin çok zor olduğunu, burada önemli olanın, mümkün olduğu kadar az yetki ile çok iş başarmak olduğunu, bunun da hukuk devletini meşruiyet sınırı olduğunu, Mehmet Eymür ve Mehmet Ağar'ın konuta yakın iki kişi olmalarına rağmen hesaplaşmaya girmelerinde karışık bir durum ortaya çıktığını, Mehmet Eymür'ün bu olaylardan sonra görevden alınmasına rağmen, Sayın Çiller'in Başbakan olduğu dönemde Sönmez Köksal'a tavsiye edilerek, aynı yere getirilmiş olmasının da dikkat çekici olduğunu, Türkiye'de maalesef hakkında yolsuzluk iddiaları bulunan bir çok kişinin bu husus bilinmesine rağmen, bazı görevlere gelmeleri ve gelmeye de devam etmelerinin söz konusu olduğunu, bunda birçok fak-törün rol oynamasına karşılık, anlaşıldığı kadarı ile bu kişi-lerin

kulis yapma kabiliyetleri, hulul etme kabiliyetleri hatta kendisini o makama getirenlere bazı menfaatler sağlamalarının, bunda etkin olduğunu, bunun hissedilebildiğini, 1984 yılındaki Turgut Bey ile 1987 yılından sonraki Turgut Bey'in farklı olduğunu, etrafının sarılmış olduğunu, o tarihten sonra etrafından kendisinin ayrıldığını, dolayısıyla Ahmet'in arkadaşlarının piyasaya girdiğini, Bülent Şemiler hadisesinin bu konuda tam bir rezalet olduğunu, Coşkun Ulusoy'un Ziraat Bankası New York Şubesi'ne sıra memuru olarak girmek için müracaat ettiği sene 6 ay sonra Ziraat Bankası Genel Müdürü yapıldığı, 6 ay önce ehliyetsizliğinden dolayı sıra memuru olarak New York şubesine alınmadığını, benzeri pek çok olay olduğunu, bürokratların da o dönemden sonra bu tür işlere çok alıştığını, 50 yaşına kadar yanlış iş yapmadığına rahatlıkla yemin edebileceği kişilerin, 50 yaşından sonra hırsız olarak karşılarına çıktığını, 50 yaşından sonra Bakan olmuş insanların gözlerinin önünde çalmaya başladıklarını, bürokratik atamalar konusunda, bir dönemde Sayın Çiller'in eşinin kendisine yakın ne kadar bürokrat var ise onların tayinini yaptırdığını, bunu arkadaşlarından duyduğunu, *"buraya nasıl geldin"* diye sorduğunda, *"Özer Bey ile oturduk konuştuk, anlaştık, geldim"* diye beyanda bulunduklarını, hiçbirisinin Sayın Çiller'den bahsetmediğini, hayali ihracat konusundaki Özal ile birkaç defa münakaşa ettiğini, hayali ihracatın bir bakıma ele alındığında, Türkiye'ye döviz girmesi yönünden faydalı olduğunu, ancak hayali ihracat kadar, hayali ithalatında meydana gelmeye başladığını, listenin başında Mehmet Ali Yılmaz'ın bulunduğunu, konuyu Sayın Demirel'e arz ettiklerini, listenin başında Mehmet Ali Yılmaz olduğunu görünce onun başka bir Mehmet Ali Yılmaz olduğunun söylenmesi üzerine nüfus müdürlüğünden konuyu ispat ettiklerini daha sonra Mehmet Öztürk'ü çalışmalarından sonra burun etkisi ile Mehmet Ali Yılmaz'ın kabine dışı kaldığını, ancak Sayın Çiller'in Başbakan olduğunda Mehmet Ali Yılmaz'ı tekrar bütün bu bilgiler çerçevesinde Bakan yapabildiğini, Mehmet Ali Yılmaz'ın aklanmadığı, şirketi ile hayali ihracat suçu işlediğini, 1990'lı yıllardan itibaren polisin elinde müthiş bir kudret olduğunu, PKK ile mücadelede olduğunu, kumarhanelerin kurulduğunu, bu kepazeliğin de ANAP döneminin yüz karası olduğunu, maalesef Türkiye'de kumarhanelerin kapatılacağı

yerde, Turizm Bakanlığı'nın CHP'nin elinde olduğu dönemde aynı temayüllerin devam ettiği, Refah Partisinin kumara karşı olduğu açık olduğu halde, aynı teamülünün olduğunu, Türkiye'de kumarhanelerin tamamen kapatılmasının bir şey kaybettirmeyeceğini, çünkü buralarda elde edilen paraların büyük bir bölümünün dışarı kaçtığını, PKK'ya yardım ediyor diye Topal'ı vurmanın gereği olmadığını, onu takip edip PKK'ya para transferine mani olunduğunda gizliden gidilip, adamın vurulmasına ihtiyaç kalmayacağını, hukuk devletinde işin böyle yapılması gerektiğini, Ahmet Karaevli'nin Oral Çelik'in 1984 yılında uyuşturucu kaçakçısı olarak tutuklanması üzerine İsviçre'ye gidip, ilgili makamlarla görüşerek, kurtaran kişi olduğu hususunda bir bilgisi bulunmadığını, ancak şimdi sorulduğunda ilk aklına gelen ismin o olduğunu, görevden alınma sebebinin Kemal Horzum ile İsviçre'de buluştuklarının tespiti, Antalya'da hayali ihracat yapan bir gemiye el konulması sebeplerine dayalı olduğunu, Turgut Bey'in en büyük endişesinin hayali ihracat sebebiyle ihracatın durabileceği ve ekonominin bozulabileceği hususu olduğunu, kendisi ile iddia edilen hususun hukuk önünde ortaya çıktığını, aşk ilişkisi ve kropto meselesinin olmadığının yargı ile kesinleştiğini, bu dava sonunda 3 DGM Başkanının Yargıtay üyesi olmayı başardığını, davayı uzatmaları karşılığı Yargıtay üyesi yapılacaklarının taahhüt edildiğini ve yapıldıklarını, son kararı veren DGM Başkanının da Konya Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne üye olarak sürüldüğünü, Yargıtay'dan da bu konuda karar geldiğini, bu konunun tamamen Türk siyasetinin idaresinin hatta yargısının yüzkarası olarak tarihte geçtiğini, Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreterliğine bağlı Toplumla İlişkiler Başkanlığı'nın yurtdışındaki işçi sorunlarıyla ilgili Bakanlar seviyesinde bir koordinasyon komisyonunun olduğunu, burada yurtdışındaki vatandaşa sahip çıkma şeklinde çalışmalar yapıldığını, TİB'in bundan başka Türkiye üzerinde Ermeni Rum tezviratına karşı savunma konusunda psikolojik Hareket Projesi ve benzeri projeleri bulunduğunu, Türk Vatandaşı işçilerin diğer dinlerin misyoner faaliyetine maruz kaldığı konusundaki ciddi iddialar üzerine Diyanet İşleri Başkanlığınca DİTİB teşkilatlarının kurulduğunu, bunun gizliliği olan bir proje olduğunu belirtmiştir.

HANEFİ AVCI
4.2.1997 tarihli ifadesinde;

PKK'nın ciddi eylemleri üzerine, devletin mensuplarına ve PKK'ya büyük destek veren kişilere karşı hukuki olarak yeterince mücadele edemediğini düşünen bazı devlet görevlilerinin hukuk dışı bir anlayışla görev yapmak gerektiğine inanmaya başladıklarına ve ilk defa Güneydoğuda JİTEM görevlisi Cem Ersever'in bu tür faaliyetler içerisine girdiğini, bunu takiben özellikle İstanbul'da PKK'ya önemli ölçüde maddi yardımda bulunan finans çevreleri ile uyuşturucu kaçakçılarına karşı yasal mücadele yapılmadığı anlayışı ile illegal çalışacak gruplar oluşturulması ve illegal mücadele edilmesi düşüncesiyle Emniyet, MİT ve jandarma içinde böyle grupların oluşturulduğunu ve eylemlerin başlatıldığını, neticede PKK'nın ve diğer örgütlerin destekçisi aktif unsurların susturulduğunu, daha sonra faaliyet gösterilecek zemin kalmayınca resmi görevli ve sivil kişilerden teşekkül ettirilmiş olan bu grupların kendilerine menfaat temini uğruna mafya türü birtakım yasadışı faaliyetlere giriştiklerini, bu grupların Emniyet, MİT ve JİTEM içerisinde ayrı ayrı oluştuğunu, Emniyet içerisinde Emniyet Genel Müdürü Ağar'a bağlı Özel Harekat Dairesi Başkan Vekili İbrahim Şahin'in başkanlığında özel harekatçılardan ve Korkut Eken'e bağlı sivillerden, MİT içinde Mehmet Eymür'e bağlı özel harpten geçmiş subaylar ile aşırı ülkücü ve mafya denen insanlardan, JİTEM içinde kendilerine bağlı kişilerden teşekkül ettiğini, Behçet Cantürk, Savaş Buldan ve beraberinde gelişen 5-10 eylemin ve bazı bombalama eylemlerinin bunlar tarafından yapıldığını, bunlara normal polis ve jandarmanın müdahale edemediğini, bunların zengin işadamlarına müdahale ettiklerini ve haraca bağladıklarını, bir kısmının basına intikal ettiği halde çok büyük kısmının intikal etmediği ve grupların denetlenemez hale geldiğini, Yeşil denilen kişinin önceleri jandarma tarafından Güneydoğuda eleman olarak kullanılırken daha sonra bu gruplar içinde en büyük para tahsilatçısına dönüştüğünü, Yeşil'in şu anda MİT içinde Mehmet Eymür ve arkadaşları tarafından resmen eleman olarak kullanıldığını, Ege Bölgesinde JİTEM'e bağlı Yüzbaşı Sinan Yaşar ve bazı astsubayların mafya işlerine giriştiklerini, bunların Ankara Jandarma İstihbarat görevlisi Binbaşı Ali Yıldız'ın mafya örgütleriyle de görüşerek

menfaat temin ettiklerini, Kocaeli Jandarma Alay Komutanı Veli Küçük'ün mafyacılarla sıkı diyaloğunun olduğunu, Nurullah Tevfik Ağansoy'un yurtdışına kaçırılışını MİT görevlisi Yavuz Ataç'ın organize ettiğini, Alaattin Çakıcı ve adamlarına MİT tarafından yardımcı olduğunu, Bursalı işadamı Erol Evcil'in Alaattin Çakıcı'yı birkaç defa kiralayarak eylemlerde kullanıldığını, son defa da banka açmak istemesine mani olarak etkisiz hale getirmesi için iki milyon dolara anlaştığını, Çakıcı'nın durumu MİT görevlisi Yavuz'a anlatarak birlikte plan yaptıklarını, Kocaeli çetesi olarak basına yansıyan Hadi Özcan'ın sürekli MİT ile görüştüğünü, MİT görevlisi astsubay Duran Fırat'ın Eymür'ün temsilcisi ve kirli işleri ile ilgili olarak bütün mafyacılarla irtibatta olduğu ve ayak işlerini yaptığını, Tarık Ümit olayı ve Mehmet Ali Yaprak'ın kaçırılması olaylarında Mehmet Ağar ve Mehmet Eymür'e bağlı gruplar arasında anlaşmazlık çıktığını, Emniyet ile MİT arasında aslında bir çekişme olmadığını, olayın özünde Mehmet Ağar'la Mehmet Eymür'ün çelişkisi bulunduğunu, ancak kendilerine bağlı mafya gruplarına yansıdığını ve bunların birbirlerini öldürmeye çalıştıklarını, itirafçı Mustafa Deniz'in üzerinde çıkan silah taşıma belgesinin yapılan görüşmeler sonunda yardımcı olmak amacıyla bir idari tasarruf olarak kendisi tarafından düzenlendiğini ve tabancanın Mustafa Deniz'in Jandarma eri olarak görev yaptığı karargah bölüğünün resmi tabancası olduğunu, daha sonra kendisine taşıma ruhsatlı özel tabanca alıp bu tabancayı iade ettiği halde düzenlenmiş olan belgenin alınmamış olduğunu, Cem Ersever'in öldürülmesi olayının o zamanki Habur Müdürü Ali Balkan'ın şoförü Kemal'in yakalanması halinde aydınlatılabileceğini, Orhan Taşanlar'ın İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne gelirken bugün bilinen suçlardan ve rüşvet suçundan yakalanıp yargılanmakta olan personeli beraberinde getirdiği, bunlarla İzmir Emniyet Müdürlüğü'nde birlikte çalıştığını, bunları İzmir'den Ankara'ya ve Ankara'dan da İstanbul'a tayin ettirdiğini, İstanbul'da bunların bu olaylara karıştıklarını, Orhan Bey'in belli bir grup siyasi tarafından İstanbul'a getirildiğini, İstanbul'dan Bursa Valiliği'ne gönderilmesinde kendi ifade ettiği gibi kumar mafyasının rolü bulunduğunu zannetmediğini belirtmiş.

NECDET MENZİR
23.01.1997 tarihli ifadesinde;

İstanbul Emniyet Müdürü iken, Emniyet Müdürü yardımcısı Mestan Şener'in telefon ederek; bir evde yapılan aramada iki yeşil pasaport, iki silah ve bu silahların ilgili tarafından taşınabileceğini ifade eden yazılı emir bulunduğunu, daha sonra da Emniyet Genel Müdürü Mehmet Ağar'ın bunların Emniyet Genel Müdürlüğüne gönderilmesi talimatını verdiğini bildirdiğini, kendisinin de "*madem talep ediyor, şahsın aranıp aranmadığına, silahların bir olayda kullanılıp kullanılmadığına bakın ve mutlaka mevcut bu evrakları kurya marifetiyle gönderin*" dediğini, iddiaların kendisine bildirildiğine göre, pasaportların devlet tarafından düzenlendiğini, bu durumda sahteliklerin söz konusu olamayacağını, ancak sahte bir evrakın düzenlenmesinin söz konusu olacağını, Adliyede müteallik bir işlemin olmasına cevap verecek bir durumun da olmadığını, sonradan araştırdığında Adana Havaalanında bir kişinin sahte pasaport veya sahte vizeyle ele geçirildiğini ve bu kişinin bunu Yaşar Öz'den temin ettiğini, onun marifetiyle aldığını söylediğini, Adana Emniyet Müdürlüğü'nün de İstanbul Emniyet Müdürlüğüne; Yaşar Öz'ün bir olaya katılıp katılmadığını, İstanbul Emniyetinin de yapılan araştırmada Yaşar Öz'ün İnterpol ile Emniyet ve Adalet makamları tarafından aranmadığının anlaşılması üzerine silahların incelenmesi ve gerekli zabıtların düzenlenmesinden sonra Emniyet Genel Müdürlüğüne hitaben "*yapılacak soruşturmaya esas olmak üzere, değerlendirmek maksadıyla evraklar ve silahlar ilişikte gönderilmiştir*" şeklinde yazılıp gönderildiğini, sonradan yaptığı incelemede pasaportların devlet tarafından verildiği ve belgelerin de yetkililer tarafından düzenlendiğinin, Yaşar Öz'ün yapılacak olan bir istihbarat operasyonunda devlet adamları tarafından kullanılacağının söylendiğini öğrendiğini, daha sonra zamanın Emniyet Genel Müdürü Mehmet Ağar ile karşılaştığında konuyu sorunca; "*Büyük bir operasyon hazırlanıyor, bu istihbarat ile ilgili, bunlardan da istifade edilmesi için biz bu hazırlığı yapmıştık, çalışma devam ediyor*" şeklinde cevap aldığını, Ömer Lütfü Topal'ı tanımadığını, kendi İstanbul Emniyet Müdürlüğü zamanında o alemin ve yeraltı dünyasının zaptırapt altına girdiğini, yurt içinde ve yurt dışında bir kısım

insanların devlete hizmet için çalışmalarının yasal bir zemine oturtulması gerektiğini, ihtisas mahkemeleri kurulmasının, savcı ve hakimlerin de belirli konularda uzmanlaşmalarının faydalı olacağını, suçların takibinde teknolojik gelişmelerden mutlaka istifade edilmesi gerektiğini belirtmiştir.

NURİ GÜNDEŞ
28.01.1997 tarihli ifadesinde;

1965-1984 yılları arasında İstanbul'da MİT Bölge Daire Başkanlığı'nda Şube Müdürü, Bölge Daire Başkan Yardımcısı ve Bölge Daire Başkanı, 1984-1986 yılları arasında da Ankara'da MİT Müsteşarlığında Yurtdışı İstihbarat Başkanı, 1993-1994 yıllarında da Başbakanlık İstihbarat Başdanışmanı olarak görev yaptığını, Abdullah Çatlı'nın 1977 yılından beri hedefleri olduğunu, kullanılıp kullanılmadığını bilmediğini, istihbarat için Ermeni olanları da kullandıklarını belirtmiştir.

METİN GÜNYOL
2.03.1997 tarihli ifadesinde;

1965 senesinde servise giriş, inkıtalı olarak 22 Mart 1981 tarihine kadar çalıştığını, 1982 Ekim ayında tekrar servise dönüş 1986 yılı Ocak ayına kadar çalıştıktan sonra istifa ederek özel sektörde çalışmaya başladığını, serviste istihbarat bölümünde değerlendirmeci olarak çalıştığı için devletin bazı kişileri ASALA veya PKK'ya karşı kullanıldığını bilmediğini, Abdullah Çatlı, Oral Çelik, Haluk Kırcı, Yaşar Öz, Tarık Ümit gibi kişilerin yurt dışına çıkışta kullandıkları pasaportların sahte olduğu hususunda bilgilerinin intikal etmesi üzerine tahkiki için yazılar geldiğinde tahkik ettirilerek bölge müdürlükleri vasıtalarıyla arşiv araştırması yapılıp kaldırıldığını, MİT'in bu tip insanları operasyonlarda kullandığını tahmin etmediğini, yukarıda adı geçenlerin yurtdışına gönderilişini organize ettiği söylenen Mete Beyi de tanımadığını, kendisinin kasıtlı olarak Mete Bey diye lanse edildiğini, Abdi İpekçi öldürüldüğünde Ağca hapisten kaçırıldığında teşkilatın kendisini görevlendirdiğini ve Ağca ile ilk röportajı da kendisinin yaptığını, faili meçhul olayı çözmek için çok çaba sarfettiklerini, Uğur Mumcu yazılarında Mayorka'ya gidişinin Ağca tahkikatıyla ilgili olduğunu iddia etse de kendisinin servisten ayrılıp Mayorka'da Otoban diye

bir şirketin genel müdürlüğünü yaptığını, bu tür konuları gündeme taşıyan medyanın kendisiyle görüşme yapmamalarına rağmen aleyhinde çok şeyler söylendiğini, İpekçi davasında asıl suçlunun Ağca olduğunu, Ağca'yı ülkü ocaklarına kayıtlı sempatizan biri olan Bünyamin'in O'na asker elbisesi giydirerek kaçırdığını, Ağca İstanbul'da bir süre kaldıktan sonra Erzurum üzeri İran'a götürüldüğünü, İran'dan kaçış yolu bulamayınca tekrar İstanbul'a gelip kendisine verilen sahte pasaportla Bulgaristan'a çıktığını, oradan da Viyana veya İsviçre'ye gittiğini, kaçırılış olayında rol oynayanların cinayete azmettirenler olduğunu ancak onların kim olduğunu bilmediğini, araştırmalarında Ağca'nın Beyazıt'ta bir kahvehaneden alınarak kendilerince sorgulandığını ve sonunda Ağca'nın megolamani içinde yaptığı işten gurur duyan kendisine yapılan saygıdan mütehassis bir haleti ruhiyyesi olduğunu, Ağca çıktıktan sonra gazeteye mektup yazarak papayı vuracağını söylemişse de kimsenin buna inanmadığını, Ağca'yı buna hükmettirenin kim olduğunu da bilmediklerini, zaten dönemin İçişleri Bakanı Hasan Fehmi Güneş'in verdiği ikinci bir emirle Ağca'nın MiT'le görüştürülmesi de yasaklandığından sorgulama imkanı bulamadıklarını, Uğur Mumcu ile görüştüğünde Albay Turan Çağlar konusunun gündeme geldiğini, asker orijinli Albay Çağlar'ın kendilerini Doğu Perinçek ve Aydınlık Gazetesine sattığını ve 6 arkadaşının resminin Aydınlıkta yayınlandığını ve bunun sonucu 6 arkadaşının öldürüldüğünü, Turan Çağlar'ın Amerikalılarla da teması olduğundan CIA servisinin mensubuyla iş üstünde yakalanması sonucu cezaevine konulduğunu, bütün bu olaylarda Doğu Perinçek'in düzenleyici ve organizatör durumunda olduğunu, Abdullah Çatlı, Oral Çelik ve İbrahim Ural'ı tanımadığını, MİT Jandarma Emniyet ve Genelkurmayın istihbarat örgütleri arasında kendi zamanında bir çatışma olmasa da Özal döneminde MİT'e karşı kampanya başlatıldığını, Cumhurbaşkanları ve Başbakanlar yapılan darbelerin kendilerine haber verilmemesinden kaynaklanan rahatsızlıkla yeni istihbarat örgütlerinin kurulmasının gündeme geldiğini, Jandarma istihbarat olarak JİTEM'i bildiğini, emniyet içinde böyle bir birim oluşturulduğunu bilmediğini, Cumhurbaşkanlığındaki Erkan Gürvit'in de operasyonculuk sıfatı, istihbarat nosyonu olmayıp sadece irtibat memurluğu yaptığını, MİT'in espiyo-

nel ve Kontraespenenol görevlerde çalışıp, bilgileri derleyip ilgili birime verdiklerini ve başka konuya girmediklerini, babalar konusunun kendi ihtisas alanı dışında ve servis olarak ta ilgilenmediklerini, 1986 yılında servisten ayrılışının nedeninin Özal'ın tasarrufundan kaynaklandığını, sivilleştirme gayesiyle haksız tasarruf ve iltimasın servise sokulduğunu özellikle 1986 MİT raporunda rahatsızlık duyduğunu, raporların mecliste, sağda solda dağıtıp Ecevit'e dahi verildiğini, Ecevit'in Başbakanlığı döneminde Turan Çağlar'ın alınmasına kızma nedeninin de; albayın bu şekilde itile kakıla arabaya bindirilmiş olduğunu, Ecevit'in bundan duyduğu rahatsızlıkla kendisinin MİT'den alınmasını talep ettiğini ancak görevden alınmadığını, 1980 ihtilali öncesinde her gün 15-20 kişinin öldürüldüğünü, devlette çürüklü ve otoritesizlik nedeniyle terörün ön plana çıktığını, halen de Gazi-osmanpaşa olaylarında olduğu gibi olayların devam ettiğini; bazı devletin görevlisi olmayanların ASALA'nın bitirilmesi gibi eylemlerde kullanılmasına gelince, MİT'in yurtdışında çalışmalarını, legal rezer olarak insanlarla temas kurup ajanlandığını, bunun MİT'in görevi olduğunu, bütün dünya servislerinin bu şekilde çalıştıklarını, MiT teşkilatının da şimdiki müsteşarı ile sivilleşme hareketinde olabilecek en iyi müsteşara sahip olduğunu ve tek nedenin içinin bilinmemesinden kaynaklandığını, kendisi görevdeyken herhangi bir konuda MİT gündeme geldiğinde açıklama yapmak üzere profesyonel bir basın temsilcisinin istihdamını yararlı olacağına inandığını, MİT kapalı kaldığından ithamların arttığını, bunun giderilmesi için görev yapmış bütün müsteşarlarla görüşüp, çok fazla gayret sarfettiğini, Mete ve Metin Günyol'un özdeşleştirilmelerine gelince, kendisinin Ağca ile ilgili tahkikatından kaçışını ve cinayetini takip etmesinde ve bunun sonucu basına konu olmasından kaynaklandığını, Ağca'dan Çatlı'ya bağlantı kurulduğunu, kendisinin afişe olmasını istemediğini, 12 Eylül'den önce olaylara karışanların kendilerine fikir babalığı yapanların maaşı olduğunu, ancak bunların topluma kazandırılacağı ümidiyle bırakıldığını, MİT'in personeli olarak mükemmel olduğunu, bünyesinde bütün kurumlarının oluştuğunu, bir kişinin servisten hiçbir dokümanı çıkarma olasılığının olmadığı gibi hiyerarşik yapının askeriyeden daha disiplinli olduğunu, MİT Müsteşarının Başbakan ile muhatap olan bir sembol

olduğunu ve Başbakan istediğinden Müsteşarın bilgiyi Başbakana sunduğunu, Türkiye'de mafyacılığın ayağa düştüğünü, polisin karşısında mafyanın bir şey yapamayacağı gibi, mafya denilenlerden sağ ve sol örgütlerin rahatlıkla geçmişte haraç alabildikleri mafyanın aslında bu kadar büyütülmemesi gerektiği, Türkiye'de kurumların fazlasıyla yıpratılması nedeniyle geleceğin riske edilmesinin, askere, polise, mahkemelere saldırmasının mafyadan daha fazla zararlı olduğunu belirtmiştir.

MİT MÜSTEŞARI SÖNMEZ KÖKSAL
9.01.1997 tarihli ifadesinde;

MİT'in yasal bir örgüt olduğunu, 2973 sayı ve bu Kanunun 27. maddesinin bilgi istihsali ve bilgi verme konusu ile ilgili olduğunu, yasal zorunluluktan dolayı bazı sorulara cevap vermek durumunda olmadığını, 1992 Kasım ayında MİT Müsteşarlığı görevine başladığını, Susurluk olayının hiç birlikte olmayacak bazı kimselerin beraberliğini açığa vurma açısında çok önemli olduğunu, yargının işlevini yaptığı takdirde muhtemelen bu iddialardan bir kısmının doğru olduğunun ortaya çıkacağını, bu iddialarla ilgili hem organın, hem kurumun kendi açısından yürütmesi gereken birtakım tahkikatlar olduğunu, MİT'in görevi alanının dışında yürüttüğü bir çalışmasının olmadığını, MİT'in uyuşturucu konusuna yaklaşabilmesi için geçtiğimiz yıldan itibaren bir birim oluşturduğunu, daha çok bu olaylara stratejik açıdan yaklaşma eğiliminde olduğunu, MİT'in uyuşturucu konusunda yaklaşımının sadece uyuşturucunun uluslararası terörle, uyuşturucunun organize suç denilen kavramlarla işbirliğini ortaya çıkarmak olduğunu, 1988'de yazılmış bir MİT RAPORU olduğunu ve bunun da ilgisi tarafından üstlenildiğini ve Komisyona ifade verdiğini, bunun dışında MİT tarafından ortaya atılmış herhangi bir rapor olmadığını, Abdullah Çatlı ile ilgili olarak arşivlerinde bilgi olabileceğini, talep edilmesi halinde iletebileceklerini, Sedat Bucak'ın legal bir milletvekili olduğunu ve bu şahısla ilgili bir çalışma yapmadıklarını, istihbarat neredeyse orada olduklarını, gerektiğinde herkesi istihbarat işlerinde kullanabildiklerini, Susurluk kazasından sonra Başbakanlıkça iddialar hakkında MİT'i bir inceleme yapmasının istenildiğini, MİT'i de bu incelemeyi yaptığını ve sonuçlarını Sayın Baş-

bakana sunduğunu, bu incelemede devlet içinde kontrolsüz bazı güçlerin varlığının bu olayla ortaya çıktığını ifade edildiğini, gayri kanuni belgelerin temini, pasaport v.s. şeylerin ortaya çıktığı, yapılan bazı operasyonlarda merkezi kontrolün tam olmadığı hususunda vurgulandığını, bunların MİT tarafından yapılan ilk incelemelerden sonra ortaya çıkan emareler olduğunu, istihbarat konusunda yoğun bir şekilde çok başlılıktan bahsedildiğini, burada sınırların iyi çizilmesinin lazım geldiğini, geçici köy koruculuğunun yeniden yapılanmasının ihtiyaç olarak ortaya çıktığının ifade edildiğini, devlet dış itibarı açısından bazı sakıncalı durumlar da yaratıldığına dikkat çekildiğini, MİT'i istihbarat çarkına takılmış olduğu kadarıyla kişiler hakkında bilgi sunduklarını, 59 kişinin adının geçtiğini, uyuşturucu ticaretinin devlet himayesinde yürütüldüğü konusunda bilgisi olmadığını, yürütülen büyük bir terör mücadelesi olduğunu, MİT'le Emniyet ve Jandarma arasında çekişme ve kargaşa olmadığını, böyle bir kavga olsa terörle mücadelenin bu şekilde yürütülemeyeceğini, MİT'in yeraltı dünyası ile güvenlik güçlerinin ilişkisi konusunda bir araştırmasının olmadığı, Tarık Ümit'in MİT'in haber toplayıcı elemanı olduğunu, Tarık Ümit olayının jandarma ve savcılığa yansıdığını, olay icraya yansıyınca MİT'in yapacak bir şeyi olmadığını, Mesut Yılmaz'a Budapeşte'de yapılan saldırı ile ilgili özellikle bir bilgilerinin olmadığını, ancak diğer ülkelerdeki bazı yapılanmalar hakkında bilgileri olduğunu, Özdemir Sabancı'nın öldürülmesinin DHKPC'nin bir operasyonu olduğunu ve Sabancı ailesinin seçildiğini, bunun daha önceden planlanmış bir operasyon olduğunu, Güneydoğu Anadolu raporu konusunda, bir siyasi parti genel başkanı ile aralarında Sabancı'nın da bulunması nedeniyle operasyonun yanlış izlenim vermemesi amacıyla ertelenmiş olduğunu, Türkiye'de telefon hat sayısının 15 milyonu bulduğunu, hepsinin dinlenebilmesi için 15 milyon ek hat kurulması gerektiğini, bütün telefonların dinlenmesinin gerçek dışı olduğunu, MİT'in bu konuda töhmet altında bırakıldığını, Ömer Lütfü Topal cinayetiyle ilgili MİT'in bir çalışması olmadığını, Tarık Ümit'in MİT'in kadrolarında yer alan birisi olmadığını, Tarık Ümit'in sadece dışarıdan haber getiren birisi olduğunu, buna haber toplayıcısı dediklerini, MİT olarak PKK'ya finansman temini noktasına veya değişik tarzdaki lojistik destekler nokta-

sında çalışma yapılması konusunda bilgi vermesinin güç olduğunu, olayın tahmin edilenden daha kapsamlı bir olay olduğunu, hem Türkiye'de hem Avrupa'da zorla para toplama olayının varolduğunu, bir bütün olarak yürütülen terörle mücadelede geçici köy korucularının fevkalade olumlu bir işlevi gördüğünü, bir takım ortadan kaldırılan insanlar PKK'ya yardım ettikleri amacıyla kaldırıldıysa bunu komisyon üyelerinin de kendisinin de basından öğrendiğini, bunun dışında söyleyecek bir şeyi olmadığını, MİT'te yeraltı dünyası diye bir bilgi havuzunun olmadığını, isim sorulduğu takdirde bilgi verebileceklerini, Türkiye gibi bir ülkede istihbarat yapmanın fevkalade zor olduğunu, şartların zor, iç dinamiklerin çok hareketli, bir sürü iç problemleri, dış problemleri olduğunu, böyle bir ülkede istihbaratın hiçbir zaman yeterli olmadığını, hiçbir ülkede hiçbir yöneticinin istihbaratının yeterli olduğunu söyleyemeyeceğini, MİT olarak hem insan kitlesi hem de teknik imkanın artırılması konusunda olumlu adımlar attıklarını, bu alanda güçlendikleri ölçüde istihbaratın kalitesinin de artacağını, MİT'in ajanlarıyla olan ilişkisi ajanların haber getirme niteliği ortadan kalktığı zaman kestiğini, Haluk Kırcı ile MİT'in bir ilişkisinin olmadığını, Abdi İpekçi, Uğur Mumcu gibi suikastlerle ilgili dosyaların kapanmamış olduğunu, üzerinde çalışıldığını, Kontrespionaj konusunda MİT'in sorgulama yetkisinin bulunduğunu, Özdemir Sabancı cinayeti sanığı Mustafa Duyar'ın da kontrespionaj kapsamında sorgulandığını, MİT olarak Abdullah Çatlı'yı kullanmadıklarını, Gonca Us, Hüseyin Kocadağ, Abdullah Çatlı ve Sedat Bucak ile ilgili bir çalışma yapmadıklarını, başbakanlıkta özel istihbarat bürosu olmadığını, Uğur Mumcu suikastinde kullanılan patlayıcı konusu üzerinde MİT olarak hassasiyetle durduklarını, bunun üzerinde çalışıldığını belirtmiştir.

MİT ESKİ MÜSTEŞARI BURHANETTİN BİGALI 02.03.1997 tarihli ifadesinde;

"Atın iyisine DORU, yiğidin iyisine DELİ derler!...

EDEBALİ

1927 Bergama'nın Göçbeyli nahiyesinde doğduğunu, 13 yaşında Konya Askeri Ortaokulu'na gittiğini, 1947'de Harbiye'yi, 1959'da Harp Akademisini bitirdiğini, 1973 yılında General olduğunu, İstanbul Garnizon Kurmay Başkanlığı, Harp Akademileri Kurmay Başkanlığı, Erzurum'da Tümen Komutanlığı, Kara Kuvvetleri Başkanlığı, Genelkurmay Sıkıyönetim ve Koordinasyon Başkanlığı ve 6. Kolordu Komutanlığı görevlerinden sonra 1981 yılında MİT Müsteşarı olduğunu, 1986 yılı Ağustos ayına kadar 5 yıl bu görevde kaldığını, Orgeneral olarak 2. Ordu Komutanlığı ve arkasından da Jandarma Genel Komutanlığı görevlerinde bulunduktan sonra 1990 yılında emekli olduğunu, MİT Kanununa göre; *"MİT'in görevinin, T.C.'nin ülkesiyle, milliyetiyle bütünlüğüne, varlığına, bağımsızlığına, güvenliğine, anayasal düzenine ve milli gücünü meydana getiren bütün unsurlara karşı, içten ve dıştan yöneltilen mevcut ve muhtemel faaliyetler hakkında Milli Güvenlik İstihbaratını devlet çapında oluşturmak, bunları Cumhurbaşkanı, Başbakan, Genelkurmay Başkanı ve Milli Güvenlik Kurulu ile gerekli kuruluşlara bildirmek olduğunu,"* çeşitli kurum ve kuruluşların yukarıdaki bağlamda elde ettikleri bilgileri MİT'e bildirmelerinin gerekli olduğunu, bu bilgilerin bir havuzda toplanmasının gerektiğini, MİT Kanununa göre; *"MİT müsteşarının başkanlığında Bakanlıklar ve diğer kurum ve kuruluşlar arasında yukarıda belirtilen görev ve yükümlülüklerin yerine getirilmesiyle ilgili koordinasyon sağlanması ve istihbarat çalışmalarının yönetilmesinde temel görüşler oluşturmak üzere Milli İstihbarat Koordinasyon Kurulu'nun oluşturulduğunu, bu kurulun her üç ayda bir toplanması gerektiğini,"* kendi döneminde Koordinasyon Kurulunu hep topladığını, oysa bugün bunun sağlıklı şekilde yapılmadığını, kurumlar arasında özellikle Emniyet, Jandarma ve MİT arasında kopukluk olduğunu,

MİT'in gelen bilgileri değerlendirerek icra etmek üzere yine emniyete verdiğini, MİT'in öcü alınmadığını, milli kuruluşumuz olduğunu, Başbakanın, bakanların bu kuruluştan brifing alması gerektiğini, bu kurumu tanımaları ve yardımcı olmaları gerektiğini, MİT'in dışarıya gidecek büyükelçiliklere brifing verdiğini, onların teröre karşı, mesela ASALA eylemlerine karşı nasıl hareket edeceklerini anlattığını, dış temsilciliklerimizin korunması için gerekli tedbirleri aldığını, ayrıca dış temsilciliklerimizin sık sık kontrol edildiğini, bir sürü dinleme cihazı vs. bulunduğunu, MİT'in ihtiyaç duyduğu elektronik, teknik cihazlarla donatılması gerektiğini, Avrupa'daki Türk varlığını, dış temsilciliklerimizi korumak için çevre kuşak ülkelere dikkat etmek, istihbaratı daima güncel tutmak gerektiğini, 30 Kasım 1983 tarihi itibariyle 195 ASALA eylemi olduğunu, 56 kişinin hayatını kaybettiğini, bunlardan 39'unun Türk olduğunu, bu ASALA eylemlerine karşı siyasetten dost ülkelerin istihbarat teşkilatları ile işbirliği yaptıklarını, ayrıca bu devletlere bir gün bu eylemlerin kendilerine zarar vereceğini anlattıklarını, nitekim ölen insanların 17'sinin çeşitli yabancı ülke vatandaşları olduğunu, bu ülkelerin bunları desteklememeleri için uyardıklarını, ayrıca Ermeniler için de bu eylemlerden rahatsız olan insanlar olduğunu, siyasi platformda da bunların haklılıklarını ispat edemediklerini ve sonuçta Ermeni terörünün sona erdiğini, kısmen de bu işi PKK'nın sürdürdüğünü, Türkiye Cumhuriyeti'nin teröre terörle mukabele etmediğini, Abdullah Çatlı ismini MİT müsteşarı olduğu dönemde hiç duymadığını, böyle bir kişinin MİT tarafından ASALA'ya karşı kullanılmasının asla söz konusu olmadığını, Müsteşarın bilgisi olmadan alt düzeyde birilerinin de böyle bir şey yapmalarının mümkün olmadığını, MİT'in kişilere karşı pasaport verme görevi olmadığını, dolayısıyla bu kişilere pasaport falan vermediğini, kendilerinin Asala terörüne karşı dış temsilciliklerde sadece pasif koruma tedbirleri aldıklarını, MİT Müsteşarı ile MİT bünyesinde silah kaçakçılığı, uyuşturucu kaçakçılığı gibi teröre destek veren işlerle ilgilenmek üzere Kaçakçılık Dairesinin kurulduğunu, bunun sebebinin 12 Eylül'de çok sayıda silah yakalandığını, yani terörü silah kaçakçılığının desteklendiğini, O'nu da uyuşturucu kaçakçılığının desteklendiğini belirlediklerini, bunun sonucunda 1984 yılında uyuşturucu kaçakçılığına bulaşan

Mafya Babaları operasyonu yaptıkları, Dündar Kılıç'ı, Behçet Cantürk gibi insanların sorgulandıklarını, haklarında fezleke düzenlendiğini ve adli makamlara sevkedildiğini, sonucunun ne olduğunu bilmediğini, Mehmet Eymür'ün bu Kaçakçılık Dairesinin başına getirildiğini, bu kişinin çok çalışkan birisi olduğunu, konusu ile ilgili sorgulamalara katıldığını, Mehmet Eymür'ün 1987 yılında yayınladığı ve çeşitli devlet görevlileri hakkındaki raporun kendisinden sonra olduğunu, sonucunda da MİT'ten ihraç edildiğini, sonra nedenini bilmediği şekilde geri alındığını, Korkut Eken'in kendi zamanında MİT'te olmadığını, sonra yarbay olarak bir dönem Mehmet Eymür'le birlikte MİT'te çalıştığını, bu rapordan dolayı sonra ikisinin birlikte uzaklaştırıldığını, halen Emniyet Genel Müdürlüğü Danışmanı olarak çalıştığını duyduğunu, kendi MİT Müsteşarlığı döneminde Nuri Gündeş hakkında Dündar Kılıç'la ilişkisi olduğuna dair bazı iddialar olduğunu, daha üst görevli kimselerden oluşan bir komisyonla hakkında tahkikat yaptırdığını, katiyen böyle bir şey olmadığına dair rapor verdiklerini, iddiaların tamamen yanlış olduğunu, Mehmet Eymür'ün Nuri Gündeş hakkındaki iddialarının bir takım şahsi husumetlerden kaynaklandığını, Nuri Gündeş ile ilgili olarak Dündar Kılıç'ın verdiği bilgilerin ortadan kaldırıldığı iddialarının doğru olmadığını, JİTEM diye bir kuruluşun kendi Jandarma Komutanlığı döneminden kurulmadığını, kendisinin 1990 yılında emekli olduğunu, bunun 1993 yılından sonra ortaya çıktığını, arkadaşlarına sorduğu zaman da böyle bir şeyin olmadığını ifade ettiklerini belirtmiştir.

***

"Kitabın içinde geçen konularla bağlantılı olarak, sunduğumuz belgeler yaptığımız işe ne derece saygı gösterdiğimizi ispat etmektedir."

HAKANTÜRK

TERÖRÜ DESTEKLEYENLER

"Yaşama hakkı, tıpkı özgürlük gibi ancak hak edenlere verilmelidir."
HAKANTÜRK

Türkiye bugüne kadar ne çektiyse dost görünen düşmanlarından çekmiştir. Yüzümüze karşı birkaç güzel söz söyleyenleri dost, bazı gerçekleri söyleyenleri ise hemen düşman kabul etmekteyiz. Dünya genelinde Türkiye'nin dostları veya Türkiye'ye şu veya bu nedenle karşı olanları kapsayan bir bilgi bankamız neden oluşturulmamıştır?.. Böyle bir çalışma yirmi kişilik bir profesyonel ekiple gerçekleştirilir. Böyle bir çalışma merkezinin yıllık gideriyse en fazla beş milyon dolardır. Türkiye'yi soyanlara milyarlarca doları kaptırırken sesimiz çıkmıyor da Türkiye'nin geleceğini ilgilendiren böylesine hassas bir konu için neden yıllık beş milyon dolarlık bir bütçe ayıramıyoruz? Yoksa bilinçli olarak mı bu tür çalışmalar önlenmektedir?.. Geçmişte Türkiye'nin bilgisi dışında Türkiye üzerinde kimler ne gibi konuşmalar yapmış ve bizim anlı şanlı Türk Medyamız bunların ne kadarını Türk kamuoyuna aktarmış olduğuna bakalım.

Türk-ABD ilişkilerinde en çok problem yaratan ABD Kongresi olmuştur. Çünkü 535 üyesinin belli bir bölümü Ermeniler ve Rumların yoğun olduğu bölgelerden seçildiğinden, bir dahaki seçimlerde seçmenlerinin oylarını kaybetmemek için devamlı olarak Türkiye aleyhine çalışmaktadırlar. Daha önceki yıllarda Kıbrıs ve Ermeni Soykırım Tasarısı vardı, bunlar yetmiyormuş gibi bir de Kürt sorunu eklendi. İşin ilginç yönüyse bu konuda sadece Rum ve Ermenilerin değil Yahudi lobisinin de destek verdiğini görmekteyiz. Biz Türkiye olarak İsrail ile her ne kadar dost olduğumuzu Türk kamuoyuna yedirmeye çalışsak da, artık insanlar Internet ve benzeri iletişimlerle dünyada nelerin olup bittiğini çok iyi bilmektedir. Siz istediğiniz kadar İsrail bizim dostumuzdur diye kendi kendinizi aldatın. Her geçen gün İsrail kendi gücünü arttırabilmek için bin türlü yola başvurduğunu görmemek için ya kör ya da geri zekalı olmak lazım.

1990'lı yıllarda ABD Kongresi'nde tam anlamıyla orga-

nize olmuş bir Kürt lobisi yoktu, bugünse azınsanmayacak bir Kürt lobisi olduğunun varlığından acaba Türkiye'de kaç kişinin haberi var. 20 Mart 1992 tarihindeki Nevruz bayramı ile birlikte Güneydoğuda meydana gelen bazı olaylar Kürtleri yeniden ABD Kongresi'nin gündemine sokmuştur. Türkiye'nin Irak'a sınır ötesi düzenlediği operasyonlar, PKK'nın bölgedeki rolüne kadar bütün bilgiler ABD Kongresine günü gününe ulaşmaktaydı. Bütün bu konular ABD Kongresi'nde tartışılırken ABD'de bulunan ve dolar olarak maaşlarını alan Türk görevlilerimiz acaba hangi önemli gördükleri işlerin peşindeydiler?..

İLGİNÇ BİR RAPOR

1 Kasım 1992'de yapılan ABD Başkanlık seçimlerinden iki ay kadar önce 1992 Eylül ayında Washington'da bulunan Carnegie Endowent kuruluşu tarafından hazırlatılıp yayınlanan bu rapor Kuzey Irak'taki gelişmeleri ele alırken, ABD ve müttefiklerinin bundan sonra bölgede karşılaşacakları problemleri yansıtmaktaydı. Frederick Cuny'nin hazırladığı bu rapor, olan problemleri 4 soru ile ortaya koymuştu:

1.Irak'la bir çatışmaya girmeden Iraklı Kürtler nasıl korunur?

2.ABD müttefiği Türkiye'yi uzaklaştırmadan, Kürtlere nasıl destek verebilir?

3.Kürtler, bağımsızlıkları desteklenmeden müttefiklerince nasıl korunabilir?

4.Kürtleri ekonomik ve insancıl yönden doğrudan etkilemeden Saddam Hüseyin rejimi üzerine nasıl baskı yaratılır?

Cuny Raporu, Çekiç Güç'ün bölgeye yerleştiği Temmuz 1991 tarihinden bu yana meydana gelen gelişmeleri ve doğurduğu sonuçların detaylı bir fotoğrafını çekmişti. Vardığı sonuçlar ise ilginçti.

1.Bölgedeki durum çıkmazda. Soruna taraf olanlar zaman kazanmaya oynuyor. Müttefikler, Iraklılar, Türkler ve Kürtler ile birlikte bölgeye komşu olanların hepsi öyle bir durumun içindeler ki, bu durumdan ne kopabiliyorlar, ne de kargaşayı çözebiliyorlar.

2.Bu arada Kürtler, diğerlerinden çıkmazda oluşlarını bir avantaj olarak görerek, kendi siyasi, ekonomik ve askeri durumlarını pekiştirmekte, sessiz ve sakin bir şekilde Irak i-

çinde otonominin de ötesinde bir şeye doğru ilerlemektedirler. Bu yıl içinde gerçekleştirdikleri seçimler, ülkeyi bütünleştirdi ve Avrupa bu, bundan sonra onlarla ilgili gelişmelerin ne olacağı sorusuna cevap getirmeye yetmiyor.

3.Kürtler'in self-determinasyon emellerine rağmen, hala Irak'a coğrafi, ekonomik ve demografik açıdan bağlılar. Irak Kürt nüfusunun bir çeyreği Kürdistan'ın dışında yaşıyor ve kuzeye göç etmek gibi bir niyetleri bulunmuyor.

4.Kürtler'in bağımsız hareket etmeye çalışmaları, kendi ülkelerinde giderek tırmanan bir çatışmanın ortasında olan Türklerde panik yarattı. Türk Genelkurmayı, iki grubun gayriresminin de ötesinde ilişkisi olduğuna inanıyor ve Kürdistan'ı bombalayarak Iraklı Kürtler ile PKK'nın arasını açmaya çalışıyor.

5.Iraklılar, müttefiklerin karar verme mekanizmalarının işleyişleri bakımından, Kürtleri korumak yönündeki kararlılıkları konusunda yanlış sinyaller alıyor olabilirler. Ancak, geçenlerde Güney Irak'ta uygulamaya konulan hava sahasının dondurulması ve uçuşlara yasaklanması kararı, Irak'a, müttefiklerin, ülke içindeki azınlıkları, en azından yakın bir geleceğe kadar korumak için gerekirse askeri önlemlere de başvurabileceğini açık bir şekilde göstermektedir.

6.Müttefikler, Irak Hava Kuvvetleri üzerindeki kısıtlamaları sürdürdükçe yeni bir mülteci krizinin yaşanması fazla olası değil.

7.Geçtiğimiz yıl içinde Irak, sürekli bir şekilde müttefiklerin bu konudaki kararlılığını test etmeye çalıştı. Bunu yapmaya devam edecekler. Güneydeki uçuş yasağı, Irak'ın geçmişte kuzeye yönelik giriştiği bazı hareketleri durdurmasına karşı iyi bir karşı önlem oldu. Bu da, Irak'ı, Kürtlere karşı bir harekete girmekten caydırır. Ancak yine de Saddam Hüseyin, seçimlerden önce Bush yönetimini zor bir duruma sokacak bir olay yaratabilir. Ancak bu opsiyon son derece kısıtlıdır.

8.Şu andaki en dehşet verici düşündürücü problem, Kürdistan'da çalışan yabancılara karşı terörün artması ve bunun, insancıl nedenlerden dolayı bölgede bulunan Kürtleri korumaya yönelik çalışma ve çabaların üzerinde yaratacağı etki potansiyelidir.

9.Bölgeye Iraklılar'ın PKK'nın ve Birleşmiş Milletlerin uyguladığı ablukaya rağmen, Kürdistan ekonomik açıdan

yaşayabilmektedir. Türkiye'den ablukayı delenlerden vergi keserek kâr yapıyorlar ve hatta Iraklılar bile onlarla tarım ve elektrik enerjisi konusunda iş yapmaya zorlanmaktadır.

GENELKURMAY: SAVAŞI GÖZE ALMIŞTI

Türk Silahlı Kuvvetleri'nin en üst makamı olan Genelkurmay Başkanlığı 21. Yüzyıla her şeyiyle ayak uydurmuş. Daha önceki yıllar medyaya fazla açık olmayan Genelkurmay şimdilerde ise tıpkı uluslararası bir şirketin Basın ve Halkla İlişkiler Bölümü gibi sürekli medya ile kontak halindeler. Eskilerde kendini askerlere yakın gösteren birileri yarısı gerçek, diğer yarısı ise kendi hayal ürünü olan birçok şeyi kaleme aldığında küçük bir azınlık dışında kalanlar doğru olduğunu sanardı.

Bugünlerde ise hemen herkes Genelkurmay Başkanlığı Basın Bölümü'nden her konuda bilgi alabilmektedir. Çoğu zaman Genelkurmay Başkanlığı gerekli gördüğü konularda bütün medyaya faks ile bilgi notları geçmektedir. Abdullah Öcalan'ın Suriye'den atılmasıyla ilgili Genelkurmay'ın geçtiği bilgi notunu birlikte okuyalım:

Türk Silahlı kuvvetleri olarak, bölücübaşı Abdullah Öcalan'ın Suriye'den atılması için savaşı göze almıştık. TSK'nın bu kararlılığı karşısında Öcalan yurtdışında barınamayarak yakalandı ve Bağımsız Türk Adaleti tarafından hakettiği cezaya çarptırılacak.

Terörle mücadele sırasında, zor olan başarıldı. İç cephe sağlam tutulmakta ve terörle mücadele artık halka mal oldu. Silahlı mücadelenin dışında terörü besleyen iç ve dış kaynakların da kurutulması önemlidir. Ekonomik ve sosyal iyileştirici tedbirlerin, güvenlik önlemleriyle eşzamanlı olarak, bir seferberlik tarzında bölgeye enjekte edilmesi ve süreklilik sağlanması önem kazanmaktadır.

TSK, teröre karşı mücadelesini büyük bir inanç, azim ve kararlılık ile demokratik hukuk kuralları çerçevesinde ve insan haklarına uluslararası standartların üzerinde bağlı kalarak başarıyla sürdürmektedir. Türkiye'de herkes eşit ve birinci sınıf vatandaştır. Uluslararası anlaşmalarla kabul edilen azınlıklar dışında hiçbir yurttaşımız azınlık değildir. 15 Ağustos 1984'den 3 Mart 1999 arası terörle ilgili rakamlar ve TSK'nın sadece 1999'da köy destek faaliyetleri aşağıdadır:

TERÖRLE MÜCADELE ŞEHİT VE YARALI ASKERLER (15 Ağustos 1984-3 Mart 1999 arası)

	Subay	Astsubay	Er-erbaş	Toplam
Şehit	260	236	3723	4219
Yaralı	587	577	7889	9053
Toplam	847	813	11612	13272

TERÖRLE MÜCADELEDE ÖLEN YARALANAN DİĞER GÜVENLİK GÜÇLERİ

	Polis	Korucu	Toplam
Şehit	166	1221	1387
Yaralı	504	1712	2216
Toplam	670	2933	3603

ÖLEN-YARALANAN VATANDAŞLAR

Ölü	5316
Yaralı	5903
Toplam	11219

1999'DA KÖY DESTEK FAALİYETLERİ

1. 22 bin 536 vatandaş muayene edildi.

2. 9 bin 209 vatandaşa 9 milyar 580 milyon liralık ilaç verildi.

3. 1097 kişiye diş taramı ve çekimi yapıldı.

4. 44 bin 580 vatandaşa aşı yapıldı.

5. 532 bin 434 büyük ve küçükbaş hayvan muayene ve tedavi edildi.

6. 272 okula 21 bin 559 öğrenciye 35 milyar 989 milyon liralık yardım yapıldı.

7. 236 km. köy yolunun bakım ve onarımı yapıldı

8. 6 bin 262 kişiye 38 milyar 182 milyon liralık yiyecek yardımı yapıldı.

9. 172 köyün elektrik-su şebekesinin yapım ve onarımı tamamlandı.

10. 4 bin 248 kişiye 39 milyar 198 milyon liralık maddi yardım yapıldı.

Toplam 316.1 milyar lira.

Takvimler 15 Ağustos 1985'i gösterdiği gün PKK Siirt'in Eruh ve Şırnak'ın Şemdinli ilçelerini basarak kanlı eylemle-

re başladı. Minik bebekler, öğretmen, imam, belediye başkanları, polis, asker ve koruyucuların da bulunduğu 30 bini aşkın insan yaşamını yitirdi. 16 Şubat 1999 tarihi ise hem Türkiye için hem de PKK terörü için farklı bir gündür. Çünkü dünyanın bir ucu olan Kenya'nın başkenti Nairobi'de ele geçirilen PKK terörünün başı Abdullah Öcalan Türkiye'ye getirildi. Aslında bu operasyon yıllar öncesi de gerçekleşebilirdi. Fakat ne yazık ki, PKK teröründen çıkarları olanlar veya terörden birşeyler umanların yüzünden bu operasyon gecikmiştir.

SİVİL VE BEBEK KATLİAMI

Terör örgütü PKK'dan en çok sivil vatandaşlar çekti. Evleri yakıldı yıkıldı. İnsanlar acımasızca katledildi. Onlar ki kundaktaki bebeklere bile acımadılar ve kurşunlarına hedef seçtiler.

08.11.1984: Şırnak Karageçit Köyü 5'i kadın, 4'ü çocuk 9 ölü.

26.06.1985: Kars Aralık-Karahacılı Köyü 5 ölü.

05.08.1985: Van Çatak Kanalga Köyü Taşbucak mezra-sı 10 ölü.

23.03.1986: Siirt Eruh Ağaçyurdu Köyü 5 ölü.

25.06.1986: Şırnak Geçitboyu Köyü 6 ölü.

22.01.1987: Hakkari Uludere Ortabağ Köyü 2'i çocuk, 8 ölü.

23.01.1987: Mardin Dargeçit Başyurt Köyü 1'i çocuk 10 ölü.

22.02.1987: Hakkari Uludere Taşdelen Köyü 14 ölü.

22.04.1987: Şırnak Kızılsa Bucağı Kavuncu Köyü 7 ölü.

20.06.1987: Mardin-Ömerli-Pınarcık Köyü 5'i çocuk, 30 ölü.

08.07.1987: Mardin-Midyat Başyurt Köyü 2'si kadın 9 ölü.

18.08.1987: Siirt Eruh Bağgöze bucağı 2'si çocuk, 25 ölü.

10.10.1987: Şırnak Meşeiçi Köyü Çobandere mezrası 13 ölü.

29.03.1988: Siirt Eruh Yağızoymak Köyü 9 ölü.

07.05.1988: Şırnak Taraklı Üçkardeşler mezrası 5'i kadın 13 ölü.

02.05.1988: Hakkari Uludere Ortabağ Köyü 6 ölü.

08.05.1988: Mardin, Nusaybin, Taşköy 7'si çocuk 10 ölü.

24.11.1989: Hakkari Yüksekova İkiyaka Köyü 28 ölü.

12.12.1989: Mardin Akbağ ve Cevizli Köyü 4'ü korucu 6 ölü.

26.02.1990: Şırnak Silopi ilçesi 5 ölü.

21.03.1990: Elazığ Maden Kayaönü Köyü 9 ölü.

09.04.1990: Van Çatak Narlı bucağı Övecek Köyü 5 ölü.

10.04.1990: Siirt Pervari Örtülü mezrası 7 ölü.

25.12.1991: Bakırköy Çetinkaya Mağazası 1'i çocuk 7'si kadın 11 ölü.

21.03.1992: Şırnak Cizre ile merkezi 13 ölü.

20.04.1992: Mardin Midyat Çalpınar Köyü 8 ölü.

10.06.1992: Bitlis Merkez Karasu Hart deresi 13 ölü.

16.06.1992: Bingöl Genç Ardıçlıdibi Köyü 8 ölü.

22.06.1992: Batman Gergüş Seki Köyü 8'i çocuk toplam 10 ölü.

25.06.1992: Diyarbakır Silvan-Yolaç Köyü 11 ölü.

23.07.1992: Ağrı Diyadin Yanıkçukur bölgesi 5 ölü.

05.09.1992: Bingöl Genç Döşekkaya kırsalı 7 ölü.

28.09.1992: Van Çatak-Sugeldi Köyü Kovacık mezrası 8 ölü.

09.10.1992: Siirt Şirvan Pervariyolu 7 ölü.

20.10.1992: Bingöl Solhan Hazerşah Köyü 19 ölü.

22.10.1992: Tunceli Mazgirt dedebağ Köyü 12 ölü.

15.11.1992: Iğdır Orta Alican Köyü 5 ölü.

23.10.1993: Diyarbakır İl Merkezi 8 ölü.

06.02.1993: Mardin Midyat ilçesi Ortaköy 7 ölü.

06.02.1993: Siirt Kurtalan 3'ü kadın 5 ölü.

06.03.1993: Iğdır Evci Köyü 4 ölü.

14.06.1993: Siirt Şirvan Gözlüce Köyü 6 ölü.

25.06.1993: Mardin-Yeşilli Koyunlu Köyü 4'ü kadın 7 ölü.

29.06.1993: Mardin Yalı Köyü Hamzabey mezrası 4'ü 6 ölü.

05.07.1993: Erzincan Kemaliye Başbağlar Köyü 28 ölü.

01.01.1994: Diyarbakır Ergani 7 sivil 1 polis ölü.

21.01.1994: Mardin Savur Ormancık ve Akyürek köyleri 20 ölü.

12.02.1994: İstanbul Tuzla 5 askeri öğrenci şehit.
19.02.1994: Mardin Mazıdağı Bilgi Köyü 2'si kadın 7 ölü.
25.02.1994: Batman Sason Heybeli Köyü 9 ölü.
08.04.1994: Batman Kozluk Geçitaltı Köyü 6 ölü.
23.05.1994: Siirt Baykan Ardıçlı Köyü 6 ölü.
12.06.1994: Diyarbakır Kulp Bağcılar Köyü 8 ölü.
16.07.1994: Diyarbakır Dicle Uğrak Köyü 8 ölü.
20.07.1994: Bingöl, Erzurum Karayolu 10 ölü.
03.08.1994: Elazığ Alacakaya ilçesi Halkalı Köyü 10 ölü.
10.08.1994: Van Çatak Bahçesaray yolu 15 ölü.
10.09.1994: Tunceli Çemişgezek Uludere Köyü 7 ölü.
11.09.1994: Sivas Zara Selimiye Köyü 9 ölü.
06.10.1994: Bitlis Mutki ilçesi Gümüşkanat Köyü 8 ölü.
31.10.1994: Hakkari Yüksekova Daraköprü yolu 7 ölü.
17.11.1994: Siirt Merkez Çöl Köyü 10 ölü.
01.01.1995: Diyarbakır Kulp Hamzalı Köyü 19 ölü.
13.01.1995: Diyarbakır Kulp Narlıca Köyü 4'ü kadın 8 ölü.
23.02.1995: Mardin Ömerli Kocakuyu Köyü 6 ölü.
05.04.1995: Hatay Dörtyol Kuzulu beldesi 7 ölü.
04.05:1995: İstanbul, Küçükçekmece Cennet Mahallesi 3 kadın.
25.05.1995: Batman merkez 8 ölü.
25.05.1995: Iğdır Özdemir Köyü 4'ü çocuk, 1'i kadın 5 ölü.
23.07.1995: Van Gürpınar Köyü 4'ü çocuk, 1'i kadın 5 ölü.
04.08.1995: Hatay Hassa Akbez beldesi 8 ölü.
05.09.1995: Hatay Samandağ Seldiren Köyü 8 ölü.
08.09.1995: Şırnak Bulakbaş Köyü 2'si çocuk, 2'si kadın 9 ölü.
15.01.1996: Şırnak Güçlükonak Taşkonak 7 ölü.
22.06.1996: Diyarbakır Elazığ karayolu 8 ölü.
06.10.1996: Diyarbakır Kulp Başbuğ Köyü 3 ölü.
12.08.1996: Sivas Kangal Çetinkaya tren istasyonu 8 ölü.
06.09.1996: Van Gürpınar Kurtvantepe bölgesi 4 ölü.
08.11.1996: Hakkari Çukurca Çığlı Ormanlı Köyü 17 ölü.

23.03.1997: Hatay Erzin Yocadüzü bölgesi 4 ölü.
26.05.1997: Tokat Merkez Kurtuluş Un Fabrikası 3 ölü.
16.07.1998: Hakkari Yüksekova Varagöz mezrası 2 ölü.
07.08.1998: Bitlis Ahlat Aşağıoluk Köyü 1 ölü.

BAŞKAN MUHTAR KATLİAMI

Terör örgütü kendilerine en büyük engel olarak gördüğü çok sayıda Belediye Başkanı ve muhtarı da öldürdü veya kaçırdı.

BİNGÖL

03.07.1995: Elmaağaç Köyü muhtarı Hüseyin İldan kaçırıldı.
26.08.1995: Kaynarpınar Köyü muhtası Yusuf Çomak kaçırıldı.
29.05.1997: Kığı ilçesine bağlı Demirtaş ve Orik köylerinin muhtarları kaçırıldı.

ELAZIĞ

05.07.1998: Elazığ Kovancılar Değirmentaşı Köyü muhtarı Zülfi Çiçek yaralandı.
21.07.1998: Arıcak Üçocak Kutludüğün Mahallesi muhtarı Nebi Bayat kaçırıldı.

DİYARBAKIR

20.07.1995: Silvan Başıbüyük Köyü muhtarı A. Kadir Ülük öldürüldü.
02.08.1995: Silvan-Güzideresi Köyü muhtarı Murat Eraslan öldürüldü.
16.04.1995: Kayapınarı Belediye Başkan adayı öldürüldü.

MARDİN

31.03.1995: Kaçırılan Ömerli-Kayabani Köyü muhtarı Hüseyin Ayvaz ölü bulundu.
25.07.1996: Mazıdağ Kışlık muhtarı Mehmet Demir öldürüldü.

TUNCELİ

22.07.1995: Mazgirt-Alanyazı Köyü muhtarı İmam Boztaş öldürüldü.

09.04.1994: Hozat ilçesi Belediye Başkan adayı ve şoförü kaçırıldı.

07.04.1995: Nazmiye Belediye Başkanı Kemal Tekin öldürüldü.

BİTLİS

22.09.1996: Tatvan Harmandöven Çanakdüzü muhtarı Nurettin Akkuş öldürüldü.

MUŞ

04.07.1997: Bulanık Seçme Köyü muhtası Seyithan Aslan kaçırıldı.

20.07.1997: Varto Görgü Köyü muhtarı Mahmut Turan öldürüldü.

ERZİNCAN

27.06.1997: İliç Küçükgümüşlü Köyü muhtarı İsmail Karaman öldürüldü.

11.08.1997: İliç Kuruçay Köyü muhtarı Abdullah Coşkun öldürüldü.

SİVAS

09.07.1998: Zara Beypınarı Köyü Kuruköy'ün muhtarı Haydar İyidoğan öldürüldü.

BATMAN

11.06.1998: Kozluk Uzunçayır muhtarı Mehmet Tüzün öldürüldü.

ERZURUM

13.07.1998: Aşkale Tokça Köyü muhtarı ve korucu Mehmet Hanifi Polat öldürüldü.

IĞDIR

16.07.1998: Tuzluca-Kazkoparan Köyü muhtarı Abdurrahman Kaya öldürüldü.

05.05.1994: Karakoyunlu ilçesi Belediye Başkanı A. Akar öldürüldü.

ŞIRNAK

26.07.1994: Silopi ilçesi Belediye Başkanı'nın otomobili kundaklandı.

HAKKARİ

25.03.1994: Şemdinli DYP'li Belediye Başkanı Bahri Teke'nin aracına bomba kondu.

17.08.1995: Hakkari Tünel Köyü muhtarı Kazım Yılmaz öldürüldü.

TOKAT

06.03.1998: Saraykılla Köyü muhtarı Veli Demiryürek öldürüldü.

AMASYA

08.07.1998: Taşova Çakırsöğüt Köyü muhtarı Cafer Avcu öldürüldü.

ÖĞRETMEN İMAM KATLİAMI

Öğretmenler ve imamlar... Onların görevi bölge insanlarını eğitmek, aydınlatmak ve geleceğe hazırlamaktı... Bundan en çok PKK'lı teröristler rahatsız oluyordu. Namlularını onlara yönelttiler.

BATMAN

10.06.1993: Beşiri Kavak Köyü ilkokulu öğretmeni Ali Rıza Peköz katledildi.

23.02.1993: Meslek Lisesi Müdür Yardımcısı Yusuf çelebi yaralandı.

TUNCELİ

21.06.1993: Çemişgezek Tekeli Köyünde Nevzat Akdemir öldürüldü.

24.10.1993: Ovacık'ta öğretmenler Bayram ve Nurgül Aladağ öldürüldü.

07.10.1993: Pertek İlköğretim Yat. Böl. Okulu'nda 4 öğretmen öldürüldü.

17.11.1993: Geyiksu Yat. Böl. Okulu öğretmenleri Halil Kandemir ve Zafer Özdeniz öldürüldü.

30.11.1993: Çemişgezek'te Ahmet Tunç, Hacer Parlak, Ramazan Duran ve Bilal Duran yaralandı.

BİTLİS

03.01.1993: Tatvan Yastıca Köyü ilkokul öğretmeni Halis Şişman öldürüldü.

25.10.1993: Yolalan Köyü öğretmenleri Abdurrahman Özbağrıaçık ile Ergün Komut, Bayram ve Yasemin Tikin öldürüldü.

DİYARBAKIR

21.06.1993: Merkez Başlar mahallesinde öğretmen İmam Taşçıer yaralandı.

19.03.1993: Silvan'da öğretmen Faik Ayaz öldürüldü.

10.06.1993: İlkokul öğretmenleri Elif Livan ve Nuriye Ak öldürüldü.

13.10.1993: Hürriyet Okulu öğretmeni Ramazan Akkoç ve Aydın Bilge öldürüldü.

21.10.1993: Hazro-Dadaş Köyünün 5 öğretmeni kaçırıl-dı, 4'ü öldürüldü.

26.10.1993: Kulp Aşaçlı Köyünde Sezgin Keçeci ve Fatih Tekin isimli öğretmenler öldürüldü.

26.10.1993: Bismil'de öğretmen Neşe Altan ile babası öldürüldü.

MARDİN

18.01.1993: Midyat Gülveren Köyünde 1 öğretmen öldürüldü.

18.02.1993: Nusaybin'de öğretmen Ertuğrul Alptekin öldürüldü.

MUŞ

24.10.1993: Malazgirt Mezra Köyü öğretmeni Osman Atalan öldürüldü.

SİİRT

22.02.1993: Kurtalan ilçesi Kayabaşlar Köyü öğretmeni İsmail Çelik öldürüldü.

VAN

24.10.1993: Gevaş Kovak Köyü öğretmenleri recep ve Medine Bayram ile Mehmet İzdar öldürüldü.

İMAMLARA SALDIRI

DİYARBAKIR

22.01.1993: Ergani İmam Hatip Lisesi Müdürü Mehmet Şevki Seven öldürüldü.

08.05.1993: Kulp-Balağlu Köyü imamı Selam Eren öldürüldü.

16.09.1993: Eğilmez Köyü imamı Vahap Sattal yaralandı.

03.10.1993: Sıddık Ekber Camii imamı Hüseyin Arıkan öldürüldü.

21.10.1993: Dadaş Köyü imamı Orhan Cebeci öldürüldü.

14.11.1993: Aynartepe Camii imamı Hüseyin Yağmur öldürüldü.

07.02.1994: Hacıhamit Camii imamı A.Hamit Duran yakalandı.

04.03.1994: Günü İl Merkezi Ziya Gökalp Cad. Yalçın Sk. Uğur Apt, önünde meçhul kimselerin saldırısı sonucu Sadık Özboğa isimli imam öldürülmüştür.

MARDİN

14.02.1993: Nusaybin Abdulkadir Paşa Mahallesi Camii imamı Osman öldürüldü.

30.06.1994: Nusaybin Doğanlı Köyü imamı M.Ali Kılıç öldürüldü.

ŞANLIURFA

28.09.1993: Suruç Sarayaltı Camii imamı Muhittin Demir ile emekli İmam Şükrü Yavuz teröristlerce öldürüldü.

BİTLİS

16.01.1994: Doğruyol Köyü imamı Kerem Gencer öldürüldü.

24.02.1994: Tatvan İbadullah Camii müezzini Gıyasettin Barlak öldürüldü.

09.12.1996: Mutki Kocainiş Köyü imanı Felemez Örgör öldürüldü.

ŞIRNAK

18.02.1994: Cizre Dicle Camii müezzini Ahmet Demir öldürüldü.

08.09.1995: Uludere Bulakbaşı Köyü imamı öldürüldü.

HAKKARİ

25.06.1994: Yüksekova Armutözü Köyü imamı Ş. Yağan kaçırıldı.

İDAM TARTIŞMASI

Hatırlarsınız, 1997 yılında Suudi Arabistan, *"Captagon"* adlı erkekleri uyarıcı ilaç sattıkları için bazı Türk şoförlerini idama mahkum edip, birer birer kafalarını kesmeye başlamıştı. O tarihlerde ABD Dışişleri Bakanlığı'nın Brifing Salonu'nda, zamanın sözcüsü Nicolas Burns'e, kafa keserek idam etmenin insan haklarına aykırı olup olmadığı soruldu. Burns, yargılama yöntemi ile ilgili birkaç diplomatik cümleden sonra cevabını şöyle tamamladı: *"Bazı eyaletlerimizde idam cezası var. Biz ilaç ya da elektrikli sandalye yöntemini kullanıyoruz. Onların yöntemi ise böyle."*

ABD'nin çoğu eyaletinde ve dünyanın birçok ülkesinde idam cezası var ve şakır şakır uygulanıyor. Başta 125. Maddesi olmak üzere Türk Ceza Kanunu'nda da idam cezasının kimlere verileceği net biçimde açıklanıyor. Öteki ülkelerle tek farmız, yasalara göre yapılan yargılama sonunda verilen bu en ağır cezanın bizde uygulanmıyor olması. İdam cezasına karşı olanlar, suçu kanıtlanmış olsa bile, insan eliyle başka bir insanın öldürülmesine insan haklarına karşı buluyorlar. Bu görüşte olanlar çağdaş hukukun amacının suçluları ıslah ederek topluma kazandırmak olduğunu, öldürerek bu amaca ulaşılamayacağını öne sürüyorlar. Hukukun amacının caydırıcılığı ilkesinden hareket ederek idam cezasını savunanlar ise katil, uyuşturucu kaçakçısı, terörist ve ırz düşmanlarının (özellikle çocuklara karşı işlenen ırza geçme olaylarında) suçlanan kişi zihinsel özürlü değilse bu cezanın uygulanması görüşünde. Bu görüşler yıllardan beri toplumların gündeminde, daha yıllarca da gündemde kalacağını söylemek büyük bir kehanet sayılmaz.

DÜNYA DEVLETLERİ

Çocukluğum, gençliğim, eğitimlerim ve yaptığım görevlerin yurt dışında (1962'den beri) geçtiğinden, o ülkelerin sistemlerin ve entrikalarını çok iyi bilen birisi olarak yazdığım 45 kitapta ülkem insanlarına birşeyler vermeye çalıştım. Çünkü ülkemizde konu her ne olursa olsun, yabancı ülkelerden ve o ülkelerin insanlarından hayranlıkla bahsedilmektedir. Bu yanlış görüşün en büyük sorumlusu Türk medyasıdır. Türkiye'de yargısız infazdı, faili meçhul cinayetlerdi, kayıplardı diye her gün medyamızda devleti ve

devletine hizmet vermeye çalışanları yerden yere vuran haberleri onaylıyorum demek değildir. Medyamızdan beklediğim tek şey; yazdıkları konularda iyi araştırma yapsınlar, dünyanın bir ucunda olan herhangi bir mağazin haberini sür manşet vereceklerine, bu ülkenin insanlırın aydınlatacak bilgilere yeterince yer verimmelidir. Ancak böylelikle ülkemiz insanları yabancı hayranlığından ve kompleksinden kurtulabilir. Türkiye'nin % 90'ının hayran olduğu Amerika'nın şu son yıllarına gelin birlikte bir göz atalım.

BİLL CLİNTON'LA ARKADAŞLIK KURUP TA HAYATA VEDA EDENLER LİSTESİ (eksiği var fazlası yok)

James Mcdoughal: Clinton'un Whitewater olayında suçu sabit ortağı... Yanına kimsenin alınmadığı gözaltı sürecinden kalpten gitti.

Mary Mahoney: 1997 Temmuz ayında Georgetown *"Starbucks Caffe"*de öldürülen Beyaz Saray stajyeri. Beyaz Saray'da cinsel taciz lafını telaffuz edendi.

Vince Foster: Beyaz Saray eski danışmanı, Hillary Clinton'un *"Little Rock's Rose"* avukatlık şirketinde ortağı. Kafasında bir kurşun deliğiyle öldü, teşhis intihar oldu.

Ron Brown: Ticaret Bakanı. Uçak kazasında öldü. Kafasında kurşun yarasına benzer bir iz bulundu. Brown savcılar tarafından sorgulanıyordu ve anlaşmak istediğini söylemişti.

C. Victor Raiser II ve Montgomery Raiser: Clinton'a bağış kampanyalarının yöneticileri. 1992'de özel uçağın düşmesiyle hayatlarını kaybettiler.

Paul Tulley: Otelde ölü bulundu. Clinton *"En iyi arkadaşlarımdandı"* dedi.

Ed Willey: Clinton'un bağış kampanyacılarından... 1993'te Virjinyaa ormanlarında başından vurulmuş olarak bulundu. Dosyalara intihar olarak geçti.

Jerry Parks: Clinton'un valilik dönemi güvenlik müdürü. Arabasında vurulmuş olarak bulundu. Oğlu *"Babamda Clinton'la ilgili dosya var"* dedi. Bu bilgileri açıklayacağını söyledi. Dosyalar evden kayboluverdi.

James Bunch: Teksas ve Arkansas'da hayat kadınlarını kimler ziyaret ediyor adlı kara kaplı defteri vardı, başından vurularak intihar etti.

Kath Ferguson: Bill Clinton'un Paula Jones davasın-

daki avukatı. Paula Jones ile yakınlaştı, 1994'te odasında başından vurulmuş olarak bulundu.

Bill Shelton: Kathy Ferguson'un nişanlısı. Nişanlısının ölümünü şüpheli bulmuştu, kendisi de nişanlısının mezarı başında vurulmuş bulundu, intihar dendi.

Paula Gruber: Clinton'un işitme özürlüler iletişim yardımcısı. Araba kazasında öldü.

Danny Casolaro: Araştırmacı gazeteci. Arkansas Geliştirme Fonu ve Mena Havaalanı işini araştırırken bileklerini kesti. Kayıtlara intihar vakası olarak geçti.

Paul Wilcher: Mena Havaalanı işini araştıran avukat. Evinin tuvaletinde ölü bulundu.

Barbara Wise: Ticaret Bakanlığı görevlisi. Ölüm nedeni belli değil. Cesedi bakanlıktaki odasında çıplak bulundu.

Hershell Friday: Clinton kampanya destekçisi, uçağı havada patladı.

CLİNTON'UN KORUMA GÖREVLİSİ OLARAK ÇALIŞTIKTAN SONRA ÖLENLER:

*William S. Barkley
*Scott Reynolds
*Brian Hanley
*Tim Sabel
*William Robertson
*William Densberger
*Robert Kelly
*Gary Rhodes
*Steve Willis
*Robert Williams
*Conway LeBleu
*Todd McKeehan
*Michael Jones

PKK'YI MEHMETÇİK BİTİRDİ

Türkiye'de birçok insan karamsarlığını sürdürürken, bu ülke için yaşamı boyunca savaşmış, bugün dahi Türkiye'nin çıkarları doğrultusunda yapıldığına inandığı her çalışmada seve seve görev alan Türk Silahlı Kuvvetleri'nin değerli komutanlarından, Harp Akademileri'nin çeşitli kademelerinde hem Kara Kuvvetleri Akademisi hem de meslek hayatı-

nın sonunda Harp Akademileri Komutanlığı yapmış, emekli Orgeneral Kemal Yavuz ile bu görüşme Aralık 1998'in ikinci haftasında yapıldığında, Abdullah Öcalan henüz Türkiye'ye getirilmemişti. Ortalık toz dumandı o günler, herkes kendine göre PKK örgütünü veya Abdullah Öcalan'ı değerlendirmekteydi.

Soru: Körfez Savaşı sırasında ABD'nin senaryosunda Türkiye'ye verdiği, kuzeyden Irak'a bir cephe açarak saldırma rolünü Türkiye'nin kabul etmemesi karşısında Türkiye'ye *"ABD tarafından verilen ceza"* nasıl gerçekleştirildi?

Org. Yavuz: *Ceza şöyle verildi: O bölgede bulunan PKK büyük ölçüde desteklendi. Bunda bir etken de Türkiye'ye sığınmacı olarak gelenlerdi. O tarihte Başbakan'ın da katılmasıyla Diyarbakır'da yapılan bir önemli asker-sivil müzakeresinde asker ısrarla bu mültecilerin sınırdan sokulmamasını savunarak, sokulurlarsa çıkacak sorunları açıkça ortaya koydu. O tarihte Devlet Bakanı olan Vehbi Dinçerler de konuyla ilgili olarak oradaydı. Başbakan Yıldırım Akbulut tavsiyeye uydu. "Girmesinler" dedi. Ama hemen sonra Cumhurbaşkanı Turgut Özal, Başbakan orada olduğu halde bölge valisini telefonla arayıp "Girsinler, hududu açın" emrini verdi. Sonrasını biliyorsunuz.*

Soru: Birkaç yüz bin mültecinin sebep olduğu sorunları biliyoruz. Önce uluslararası mültecilerle ilişkili kuruluşların yardım yapacağı söylendi. Sonra bunların, biri Diyarbakır'da kurulan kamplarda yerleştirilmeleriyle çözüm tamamıyla Türkiye'nin üzerine kaldı. Bu da işin sivil yönetim ile ilgili yönüydü. Tabii PKK ile ilgili yön hariç.

Yavuz: *Binlerce PKK'lı onlarla birlikte girdi. Mühimmat ve teçhizatı da Batı dünyasının bölgeye yolladığı imkanlarla karşılandı. PKK tekrar canlandırıldı. Türkiye'ye ceza verilmiş oldu.*

Soru: PKK'yı kim yönetiyordu? Öcalan mı? Başkaları mı?

Yavuz: *PKK başlangıçta ne çaptaydı? Sonra ne oldu? Yönettiği iddia edilen kişinin çapı neydi? PKK Avusturya'dan ABD'ye kadar faaliyet gösteren bir örgüt. Sadece anarşik değil siyasi faaliyet yürütüyor. İnsan ticareti, uyuşturucu ticareti yapıyor. Elinden senede yüz milyonlarca dolar geçiyor. Bununla çeşitli ülkeye çeşitli silah, mühimmat siparişi veriyorlar. Fabrikalarla anlaşıyorlar. Muka-*

veleler imzalıyorlar. Sonra bütün bu silah ve malzemeler birçok ülke gümrüklerinden geçiyor. Karadan, denizden, havadan geliyor. Suriye'de toplanıyor ve muhtelif yollardan Sivas'ımın yaylasına kadar geliyor.

Soru: Bu kadar geniş terör faaliyetini Öcalan'ın kendi başına yönetemeyeceği hakkında birçok şüphe ortaya konmuştur. O halde Öcalan'ın ardında sizce kimler vardı?

Yavuz: *Bu faaliyetleri Şam'ın bir dış mahallesinde bir evde oturan, konuşurken ayı yavrusu gibi karnını kaşıyan bir adamın yönettiğini söylemek inandırıcılığı olmayan yaklaşım olur. Bunlar dünyayı yöneten ülkelerin belli teşkilatları tarafından yönetilen, çok geniş çapta organize edilmiş koordineli bir olay. Başka türlü olmasını aklı başında kimse kabul edemez.*

Soru: 1990'dan sonra ortaya çıkan gelişmeler ortada. Bu gelişmelerin kilit noktası nedir? Bunu nasıl yorumluyorsunuz?

Yavuz: *1990'dan sonra Türkiye bu olayın milli geleceğimiz açısından halledilmesinin mutlaka gerekli olduğuna karar verdi. Karşılıklı katılaşma, inatlaşma doğdu. PKK'nın 1998'e pes ettirilmiş olarak girmesinde birçok etken var.*

Soru: Bunların başında gelen, en önemlisi hangisi?

Yavuz: *En büyüğü Türk halkının evlatlarının bayram havası içinde askere yollanması, gençlerin can-ı yürekten bu vatan hizmetine koşmalarıdır. PKk'yı durduran işte bu vatan evlatlarının azim ve iradesidir. "En büyük asker bizim asker" iradesidir. Bakın ABD Körfez Savaşı'nda 138 askerini kaybetti. Hesabını halâ kendi toplumuna karşı veremiyor. Aradaki farkın sebep olduğu gücü görebiliyor musunuz?*

Soru: Öcalan Suriye'den nasıl ve hangi aşamalarla çıkarıldı? Bu süreç ile ilgili gelişmeleri nasıl değerlendiriyorsunuz?

Yavuz: *Öcalan'ın Suriye'den çıkarma operasyonu bir tesadüfi olay değildir. Olay aylarca önce Türk Genelkurmayı tarafından düşünülüp planlanmış, Milli Güvenlik Kurulu'na getirilip onaylatılmış ve Genelkurmay ile Dışişleri Bakanlığı'nın iyi bir koordinasyonuyla uygulanmış bir harekattır. Özellikle zaman ve mekan faktörleri çok iyi hesaplanarak uygulanmıştır. Türkiye Cumhuriyeti devleti-*

nin siyasi politikasının, askeri güç ile desteklenmesinin çok başarılı bir örneğidir.

Soru: Girişim bir komutanın demeciyle başlamadı mı?

Yavuz: *16 Eylül'de Kara Kuvvetleri Komutanımız Orgeneral Atilla Ateş bir beyanat verdi. Televizyonlar bunu yayımladı. Biliyorsunuz komutanlar, Genelkurmay Başkanı dışındakiler, beyanat vermezler. Konuştuklarında kendi aslarına hitaben konuşurlar. Suriye hududunda yapıldı bu konuşma. Mesaj açık ve netti. "Türkiye beklediği karşılığı alamazsa bunu kendisi almaya hak kazanacaktır. Artık sabrımız kalmadı" dedi. Üç gün sonra da Genelkurmay Başkanı, Adana Havaalanında aynı şeyleri içeren bir beyanat verdi. Aynı zamanda bölgeye ciddi bir şekilde yığınak yapıldı. Suriye Öcalan'ı tutmakta direnseydi bir Türk-Suriye savaşı çıkması kaçınılmazdı.*

Soru: Türkiye'nin blöf yaptığını düşünenler de olmadı değil.

Yavuz: *Türkiye blöf yapmadı. Türkiye ciddi bir devlettir. İnönü "Bir şeye karar verdiğinizde gereken gücü arkanıza alacaksınız ki gerekli çıkışı yapabilesiniz" der. Suriye hesap yaptı. Savaş olsaydı bu Türkiye-Hafız Esad savaşı olacaktı. Atatürk ekolüdür bu.*

Soru: Hafız Esad'ın geri adım atmayacağı da öne sürüldü. Esad neden geriledi?

Yavuz: Çünkü Esad, bir diktatör olarak böyle bir başarısızlığa tahammül edecek durumda değildi. Türkiye ABD'nin Irak'a karşı yaptığı hatayı yapmaz, gidip Halep'te durmazdı. Esad iktidarını tehlikede gördü. Riski göze alamadı.

Soru: Öcalan'ı sadece Esad mı tutuyordu? Çıkarılması kararını sadece Esad mı verdi?

Yavuz: *Hayır. Öcalan'ın çıkarılması sadece Esad'ın inisiyatifinde bir konu değil. O da kendisinden büyük makamlara danıştı. Tasvipler aldı. Bu tasvipleri kendisine Mübarek getirdi. Olayı yumuşattı. Suriye'nin de fazla ezilmesi önlendi. Türkiye başka ülkelere rağmen yoksa taarruz edecekti.*

Soru: Öcalan'ın ve dahası Esad'ın da arkasında olanlar bu yenilgiyi nasıl kabullendiler? Böylece PKK'nın silahlı mücadelesinden beklediklerinin artık gerçekleşemeyeceğini anladılar mı?

Yavuz: *Suriye'ye karşı tutumumuz ve PKK'ya karşı Türkiye'de TSK'nın başarısının kazandırdığı itibar karşısında duramadılar. PKK'nın Türkiye'ye karşı silahlı faaliyetlerinin Türkiye'ye karşı eskiden olduğu gibi yürütülmesi kolay değil. Bir kere şimdi lider sorunuyla karşı karşıyalar. Daha önemlisi büyük ülkeler galiba bu silahlı mücadele defterini kapattılar. Bu yoldan Türkiye'ye bir şey empoze edemeyeceklerini anladılar. Kukla görevini fazlasıyla yerine getirdi.*

Soru: Başka yöntemler var herhalde?

Yavuz: *Batı dünyasının başka kuklaları mevcut. Batı Türkiye'ye karşı zaten aynı anda birkaç defter açmış durumdaydı. Diğer defterlerin etkisi ortaya çıkarılıyor, çıkarılacak. Türkiye'nin inisiyatifini kendilerine rağmen kullanmış olmasının bedelini hemen koydular.*

ABD KONSOLOSU'NUN YAPTIĞI

Soru: Nasıl oldu bu iş?

Yavuz: *Kara Kuvvetleri Komutanı'nın 16 Eylül konuşmasından 12 gün sonra ABD'nin İstanbul Başkonsolosu Tayyip Erdoğan'ı makamında ziyaret etti. O sırada Belediye binasının önünde 2-3 bin kişi gösteri yapıyordu. Uzun süre kaldığı Belediye'den çıkarken ABD'nin Erdoğan'ın arkasında olduğunu beyan etti. Basına, Erdoğan'a getirdiği mesajı açıkça söyledi. "Bu durum bizi çok yaraladı. Gerekli tepki hemen gösterilmediğinden kamuoyuna da hükümete de kırgın ve kızgınım. Benzer bir şeyi bir Türk diplomatımız ABD'de yapsa acaba orada 24 saat kalabilir miydi?"*

Soru: Böylesine bir defterin ilk o zaman açıldığını söylemiyorsunuz değil mi? ABD, RP kapatıldığında da benzer tavır takınmıştı. Ama o zaman görüşünü sadece Washington'da bir basın toplantısındaki sözcüsü vasıtasıyla açıklamıştı. Bu defa tavrı Türkiye'de ve bir diplomatı vasıtasıyla ortaya koydu.

Yavuz: *Hayır. Daha önceden açılmıştı o defter. Gereği olarak bir tarikat şeyhi buradan hastalık bahanesiyle ABD'ye götürüldü. Orada kardinaller ile görüştü, ilişkiler kurdu. Döndükten kısa süre sonra da Papa tarafından kabul edildi. O Papa ki: "61 milyon müslümanın dini temsilcisi olan Türkiye'nin Diyanet İşleri Başkanı'nın iki yıl bo-*

yunca birçok defa yaptığı görüşme taleplerine cevap bile verme gereği bulmamıştı." Papanın tutumu, kabul ettiği kimseye Türkiye'de bir kimlik kazandırma çabasıydı. Bu yeni başlamış bir iş değil. ABD ve diğer ülkeler dediğim gibi Türkiye'nin tasvip etmedikleri, kendi hesabına yaptığı bir tutumu karşısında ortaya bir fatura koymaktan hiç çekinmemişlerdir.

Soru: Batı neden Türkiye'ye bu *'cezalandırma'* yöntemini uyguluyor?

Yavuz: *Batı'nın Türkiye'ye uyguladığı tutumla ilgili yeni bir terim gelişti. Buna "kabul edilebilir istikrarsızlık" sağlamak diyorlar. Ben "kontrol edilebilir istikrarsızlık"ın daha uygun olacağını düşünüyorum. Bir ülke sizin için devamlı kullanılması gereken bir ülke ise o ülkenin zeminini devamlı titreşim halinde tutmanız gerekir. Türkiye'ye bu uygulanıyor.*

Soru: ABD neden böyle bir politika uyguluyor Türkiye'de?

Yavuz: *ABD'yi burada dünyanın patronu olduğundan konuşuyoruz. Ülkelere ve olaylara müdahale en büyük devlet oluşun kaçınılmaz sonucudur. Her zaman böyle büyük devletler, hatta bir zamanlar aynı kudrette olan Osmanlı İmparatorluğu da aynı tarzda olaylara ve ülkelere müdahale etmişlerdir. Tarihteki benzer devletlerin tutumlarına göre ABD'nin davranışının daha insaflı olduğunu söyleyebiliriz. Devletler arasındaki ilişkilerde dostluk menfaat esastır.*

FETHİ DEMİR'İN İTİRAFLARI PKK'NIN YUNANİSTAN VE BALKANLAR ESKİ SORUMLUSU

Soru: Yunanistan Cumhurbaşkanı PKK-Yunanistan ilişkisini reddediyor. Türkiye'nin Yunanistan'ı PKK Terör Örgütü'ne doğrudan destek sağlamakla olan ilişkisinin, insani yardım ve sempatiden öteye geçmediğini söyledi. Siz, bir süre Yunanistan'da PKK'nın Yunanistan'la ilişkilerini yürütmüş bir insan olarak, Yunan Cumhurbaşkanı'nın bu değerlendirmesini nasıl yorumluyorsunuz?

F.Demir: *Açıkça yalan söylüyor. Cumhurbaşkanı, Başbakanları Simitis ve diğer bakanları bu konuda yalan*

söylemekteler. Çünkü ben Simitis'in en yakın yardımcısı ile görüşüyordum. Simitis'i Simitis yapan adam diye bilinir. O insanla Yunanistan'da, Pasok Genel Merkezi'nde görüşüyordum. Tabii ki bu insan bize çok yönlü destek veriyordu. Destek insani yardım olmayıp, her türlü desteği veriyordu. Yani aklınıza ne gelirse. Militanların Yunanistan'dan Suriye ve Lübnan'a geçirilmesi, İran'a geçirilmesinden tutalım bazı kadroların Avrupa'ya aktarılması, vize sorunlarımızı halletmeleri, bazı militanlarımıza pasaport verilmesine kadar, bize ellerinden gelen her türlü yardımı yapıyorlardı. Özellikle Dışişleri Bakanları Teodoros Pangalos bizim has adamımızdı. Biz Yunan devletini istediğimiz gibi kullanmaktaydık. Onlar da bize bir devletin elindeki her imkanı seferber ediyorlardı ki, biz Türkiye'ye zarar verelim. Şimdi bunlar diyorsa biz PKK'ya kesinlikle destek vermiyoruz, bunlar yalan söylüyorlar.

Soru: Abdullah Öcalan İmralı'da Devlet Güvenlik Mahkemesi savcılarına verdiği ifadede Kenya'ya gitmeden önce, MİNSK'ten Yunanistan'a geldiğinde kendisine eski İçişleri Bakanı Kostos Badovas ile Emekli Amiral Andonis Naksakis isimli kişilerin kesin teminat verdiklerini, güvence verdiklerini ifade etmiş. Kimdir bunlar? Bunların Yunan hükümetiyle, Yunan devletiyle ne gibi bağlantıları vardır?

***F.Demir**: Kostas Badovas 1997 seçimlerinde milletvekili seçilemedi, seçilememesinin teme nedeni de, parlamento içerisinde PKK'ya en yakın isimlerin arasında olmasıdır. Çünkü başı çekmesi, oldukça radikal olması, ilişkilerinin nerede başlayıp nerede bittiği belli olmayan birisidir. Yunan devleti içerisinde devletin kirli işlerini yapan, iyi organize olmuş birimleri var. Özellikle Türk diplomatlarını öldürmek için 17 Kasım Örgütü herhangi bir örgüt olmayıp, Yunan devleti içinde derin devlet dediğimiz insanlar tarafından kurulmuş olan bir örgüttür. Ben bunu bizzat Yunan Gizli Servisi KIP mensupları tarafından bir sohbetimiz esnasında öğrendim. Ben onlara 17 Kasım nedir diye sorduğumda istihbaratçılardan birisi gülerek; "17 Kasım diye bir örgüt yok ve bugüne kadar da hiçbir militanın yakalanmamış olmasından belli değil mi?" diye bana sormuştu.*

Soru: Siz Yunanistan'da M-16 silahlarının disbürötü olan Vilasis adlı bir kişiden bahsediyorsunuz. Vilasis ayrıca

Yugoslavya Devlet Başkanı Slobodan Miloseviç'in de arkadaşı, sizin ifadenize göre. Ve Sırplar'ın elinde bulunan Igla ile Strella füzelerinin 20 kadarını Naksakis aracılığıyla satın aldığını ve bunu Güney Kıbrıs Rum Kesimi üzerinden Suriye'ye geçirip örgüte teslim ettiğinizi söylüyorsunuz. Burada Naksakis'in para verdiğini ifade ediyorsunuz. Naksakis milyonlarca doları bu füzeler için nereden almış olabilir? Bu silah ticaretine rolü nedir? Ve bu füzelerle Silahlı Kuvvetlerimize ait helikoptarlar düşürüldü mü? Ayrıca Abdullah Öcalan da Strella füzelerinden söz ediyor. Bu iki füze dışında Öcalan, Sam-6 ve Sam-7 füzelerini de aldığını söylüyor. Bu konudaki bilgilerinizi öğrenmek istiyoruz.

F.Demir: *Bu adam, yani Nakasis 1997'nin Mart ayında Abdullah Öcalan'ın yanına gitti. Bizden de gizli gitti, çünkü biz onu göndermek istemiyorduk. Silah tüccarı Vilasis ile Naksakis bizlerin bilgisi dışında Abdullah Öcalan'la görüşmek için Suriye'ye gitmişlerdir. Bu konuda Naksakis bizi aldatmıştır. Öcalan bu ikiliye bir liste veriyor, diyor ki bizim en fazla sıkıntısını çektiğimiz, dağlarda tanklarla karşı koyamıyoruz, ikincisiyse savaş helikopterlerine karşı koyamıyoruz diyor. Siz bize bunlara karşı koyabileceğimiz silah getirin ki, dostumuz olduğunuzu görelim deyip bunları gönderiyor. Bu ikili Öcalan'ın yanından döndükten kısa bir süre sonra bize füzeleri getirdiler. Hatta bir gece Atina'ya yakın bir ormanda denemesini dahi yaptık.*

Soru: Bütün bunlar Yunan hükümetinin, Yunan Gizli Servisi'nin bilgisi dahilinde mi oluyordu?

F.Demir: *Hepsi onların bilgisi dahilinde yapılmaktaydı. Onların bilgisi dahilinde olmadan hiçbir şey yapamazdık. Apo'nun vermiş olduğu listeyi Naksakis Savunma Bakanı'na vermiş olduğunu söyledi. Listenin içinde gece dürbünlerinden tutun da, NATO'nun veya eski Varşova Paktı üyeleri olan devletlerin elindeki birçok askeri malzeme vardı. Ben Naksakis'e bize temin ettikleri bütün bu silahların parasını nasıl ödediklerini sorduğumda Yunanlı iş adamlarından topladıklarını söylüyordu. Fakat bunun yalan olduğunu biliyordum. O kendi aklınca bizi kandırıyordu. Aslında bütün o silahların parası Yunan devleti tarafından karşılanmaktaydı. O kendine göre bir tedbir almaktaydı, iş adamları böyle milyonlarca doları verme riskini göze alamazlardı. Çünkü günün birinde ortaya çıktığı*

takdirde Türkiye"in neler yapabileceğini Yunanlı işadamları bilmeyecek kadar aptal değildir. Eğer bir sırrı iki kişi dahi biliyorsa günün birinde üçüncü şahısların da öğrenebileceğini aklı olan herkesin bilmesi gerekir. Daha sonraki günlerde silahlara ödenen paranın İstihbarat ve Savunma Bakanlığı bütçesinin gizli ödeneklerinden verildiğini öğrendik. Yunan parasıyla Sırbistan'dan alınan füze ve benzeri silahlar, Güney Kıbrıslı demir tüccarı Rum Aristo ile Yunan Gizli Servisi'nin anlaşmaları sonucunda Aristo adına düzenlenen gümrük belgelerinde hurda demir diye gösterilmiş. Aristo'nun demir haddenesi olduğu için devamlı Sırbistan'dan hurda demir ve benzeri şeyleri yıllardan beri aldığı için iyi bir kamufle yapabiliyorlardı. Füze ve benzeri silahlar önce Güney Kıbrıs yani Rum Kesimi'ne geldi, oradan da hurda demir evrakları düzenlenerek Lübnan'a gönderildi. Aristo'nun Lübnan gümrüğünde de adamları vardı. Bu nedenle hiçbir gümrükte problem çıkmadan Öcalan'ın vermiş olduğu liste tam teşekküllü olarak hemen temin edilip, kendisine teslim edilmişti. Naksakis ve diğerleriyle bir gün toplantı halindeyiz, bana Naksakis dedi ki; "Size yıllardan beri vermekte olduğumuz bu yardımların karşılığı olarak size verdiğimiz bu son füzelerle birkaç Türk savaş helikopterini düşürün." Naksakis'in bu sözlerini o an toplantıda olan diğer Yunan yetkilileri de başlarıyla onayladılar. Ondan sonraki günlerde bu isteğin arkasında o zamanki Dışişleri Bakanı olan Teodoros Pangalos olduğunu öğrendim.

Soru: Bu füzelerle 1997 Irak operasyonu sırasında Türk Silahlı Kuvvetleri'nin askeri helikopteri düşürüldü mü?

F.Demir: *Bir gün bize Naksakis telefon açıp, "Size müjdeli bir haberim var" deyince, o anda yanımda olan Cevdet, "Hayrola" dediğindeyse, sevinçli bir sesle sizinkiler Kuzey Irak Harekatı'nda bir Türk helikopterini düşürdü, bu sevincimi sizlerle paylaşmak için aradım, Pangalos da çok sevindi, dedi.*

Soru: Yunanistan bütün bu yardımları PKK'ya niçin yapıyordu?

F.Demir: *Yunanistan biliyorsunuz toplum olarak Türkler'den çok korkmaktalar. Bu korku onların iliklerine işlemiş. Bir gün Türkler gelecek, Kuzey Kıbrıs'ı işgal ettiği gibi Yunanistan'ı da işgal edecek diye korkuyorlar. İşte bu*

yüzden Türkiye'yi bölüp parçalamak, ekonomisine balta vurabilmek için elinden gelen herşeyi yapmaktadır. Onlar diyor ki, güneydoğudaki bir çatışmayla Türk ordusunu yıllarca meşgul edersek, o yörenin insanları karşısında zaman akımında ufak tefek de olsa sorunlar çıkar. Bu sorunlar suni olarak medya aracılığıyla dünya kamuoyuna yansıtıldığı takdirde Türkiye puan kaybeder. Bizim örgüt mensuplarımızı olsun, bize sempati duyanları olsun, Yunanistan casusluk faaliyetlerinde kullanmaktaydı. Her ne kadar Yunanistan ve Türkiye NATO üyesi olmalarına rağmen, onlar sürekli olarak Türk ordusuyla ilgili her haberi bilmek istiyorlardı. Bize bu teklifi getirdiklerinde ise bunun casusluk olmayıp, sadece kendilerine yardım etmemiz olduğunu, çünkü bu tür işlerde, her zaman al gülüm ver gülüm vardır. Bizim örgütümüzden Türkiye'deki ormanları yakmamızı istediler ve bizler de onların bu isteğini yerine getirdik. Bu da bize verilen desteğin farklı bir diyetiydi. Günün birinde Türkiye'nin Abdullah Öcalan'ı almak için Suriye ile savaşa dahi girebileceğini biz düşündüğümüzden ona. Yunanistan'da bir sığınak organize etmeye çalıştık. Bizim bu düşüncemiz karşısında Yunanlılar bize, "Burası Abdullah Öcalan'ın ve sizin memleketinizdir. Ancak şunu da bilmenizde fayda var. Öcalan Şam'da olduğu kadar, burada güvencede olamaz. Hatırlayacaksınız ASALA'nın lideri olan Agop Agopyan'ı Türkler Yunanistan'da öldürmüştü. Suriye Apo için daha güvenlidir. Eğer Öcalan buraya geldiğinin haftası başta Amerika olmak üzere birçok devletten tepki alırız" demişlerdi.

Fethi Demir, genç yaşına rağmen uzun yıllardan beri PKK'nın içinde olması, Yunanistan ve Balkan devletlerinin sorumlusu olarak görev yapması nedeniyle, PKK'yı çok iyi tanıyanlardan birisiydi. Abdullah Öcalan'ın son gelişmelerden dolayı Şam'da suyunun ısındığını görünce Yunanistan kendilerinin arkalarında olduğunu bilmek için Öcalan'a gözlerden ırak olan Ege adalarından birinde sığınacak bir yer ister. Fakat Yunanlılar'ın kendilerini Türkiye'ye karşı yıllardan beri kullanmalarına rağmen böyle bir şeyi kabul etmeyince, o güne kadar ilişkide olduğu Yunan yetkililerine kafa tutunca, daha birkaç gün öncesine kadar kendisine dostum arkadaşım diyenler bu defa elbirliğiyle Fethi Demir'i PKK lideri Abdullah Öcalan'a şikayet eder-

ler. Bunun üzerine Fethi Demir PKK'nın Yunanistan ve Balkanlar sorumluluğundan alınıp, Fethi Demir Apo tarafından Karadeniz bölgesine gönderilir.

Ancak emekli Yunan Amirali Andois Naksakis buna da karşıdır, çünkü Fethi Demir günün birinde yakalanıp konuşacak olursa, Yunanistan ile ilgili çok şeyler anlatabileceğini, işte bu nedenle Fethi Demir'in Türkiye'nin herhangi bir bölgesi yerine Ermenistan veya ona benzer bir ülkeye gönderilmesini tavsiye eder. Naksakis'in bu düşüncesine Yunan Gizli Servisi Başkanı olan Haralombos Stavakakis de katılmaktaydı. Onlar ve diğerleri Abdullah Öcalan'a düşüncelerini kabul ettirene kadar, Fethi Demir Türk Güvenlik güçlerinin eline geçmiş ve itirafçı olmayı kabul ederek, örgütle Yunanistan arasındaki ilişkileri bir bir anlatmaya başlamıştır. Halen Diyarbakır E Tipi Cezaevi'nde yatanlar arasında sadece Fethi Demir değil, Abdullah Öcalan'dan sonra ikinci adam olarak bilinen Şemdin Sakık ve 1995 yılından beri teslim olmuş olanlar veya yakalanıp itirafçı olmayı kabul edenlerin hepsi çıkacak olan pişmanlık yasasını dört gözle beklemektedir.

Türk İstihbarat mensupları olsun, diğer güvenlik birimlerinde görev yapmakta olan sorgucular olsun, itirafçıların her sözünü doğru kabul etmeyip, başka ifadelerle karşılaştırarak doğruları bulmaya çalışırlar. Ancak böylelikle kimin doğru söyleyip, kimin yalan söylemekte olduklarını en kısa sürede ortaya çıkarırlar. Bunun son örneğini vermek gerekirse, Abdullah Öcalan'ın İmralı'da verdiği ifadeler veya Kenya'dan Türkiye'ye getirildiğinde Ankara Gölbaşı'nda alınan ifadeleriyle, Diyarbakır Cezaevi'nde yatmakta olan Şemdin Sakık'ın, Fethi Demir'in veya PKK'nın bir başka yetkilisinin vermiş olduğu ifadelerle karşılaştırıp hangi konuda kimin yalan, kimin doğru söylediği tespit edilmeye çalışılır.

Ben de bu kitapta, alınmış olan ifadelerin değişik kimselere mensup olmasına rağmen aradaki bağlantıları görebilmeniz için örnekler vereceğim. Çünkü belgesel bir kitap yazmanın mesuliyetini idrak edeli yıllar oldu. Ben 1979 yılında yazdığım "Dost ve Düşman" adlı kitabımda Humeyni'nin İran'dan Bursa'ya gelişini, oradan Fransa'ya gidip yapacağı ihtilalin hazırlıklarını yaparken kimlerin yardımcı olduğunu belgeleriyle yazmıştım. Aradan yirmi

yıl geçti, yazdıklarımın aksini söyleyebilen tek kişi çıkmadığı halde, doğruları yazdığımı ise yüzlerce insan söyledi.

Abdullah Öcalan, İmralı Adası'nda Devlet Güvenlik Mahkemesi savcılarına verdiği ifadelerinin bir bölümünü buraya alıp Fethi Demir'in itiraflarıyla karşılaştıralım. Öcalan PKK-Yunanistan bağlantısını şöyle anlatıyor: "Yunanistan'la ilişkimiz 1988 yılında başladı. Bu tarihte Kostas. Baduvas (Eski İçişleri Bakanı, Girit Milletvekili) ve Andonis Naksakis (Amiral rütbesiyle emekli olan albay) adlı kişilerle bağlantı kurdum. Bu ülkede kiliseden, belirli işadamları ve halktan para yardımı alıyorduk. Ayrıca Fonito Kürdistan (Kürdistan'ın Sesi) adlı bir dergi çıkarıyorduk. Dergimiz bağış karşılığı satılıyordu. Son dönemdeki temsilcimiz "Rozalin" kod isimli Ayfer Kaya'dır. Buna Kıbrıs Rum Kesimi'nden gazeteci Lazaros adına çıkartılmış pasaportu, Ayfer'den önceki Yunanistan ve Balkan sorumlumuz. "Mahir" kod isimli Fethi Demir idi. Demir, Evia Adası'nda Dimitri ve Helen isimli kişiler adına örgütçe satın alınan kampta eğitim veriyordu. Bu kampta ayrıca her türlü patlayıcı hakkında bomba eğitimi de yaptırılıyordu."

ÖCALAN: "ÜÇ KEZ ATİNA'YA İNDİM"

9 Ekim 1998 günü, Suriye Gizli Servisi'nin verdiği özel uçakla ve Abdullah Sarıkurt adına düzenlenmiş sahte pasaportla Atina'ya geldim. Yanımda Rozalin de vardı. Yunanistan'a iltica talebim kabul edilmediği gibi, 3 saat içinde ülkeyi terketmem istendi. Burada Yunan Gizli Servisi'nden Dimitri ile görüşerek Rusya'ya geçtim. Rusya'da 33 gün, İtalya'da da 68 gün kaldıktan sonra PKK'nın Roma temsilcisi Ahmet Yaman ve Rozalin ile birlikte Yunan Gizli Servisi'nin uçağına binerek Rusya'ya döndük. Ancak Ruslar hemen ülkeyi terketmemi bildirdiler. Bunun üzerine Suriye ile temasa geçerek yeniden oraya gitmeye çalıştım. Fakat Suriye yetkilileri, Türkiye'nin baskısından korkmuşlar ve mutlaka savaş çıkacağı endişesine kapılmışlardı. Bu nedenle yine Yunan Gizli Servisi'nin uçağı ile Yunanistan'a dönmek zorunda kaldım. İkinci gidişimde Kostas Baduvas ve Naksakis burada kalabileceğimi söyleyerek büyük güvence vermişlerdi. Buna rağmen Gizli Servis yetkilisi Dimitri karşı çıkarak bizi Minsk'e yolladı. Güya Minsk Havaalanı'na Hollanda'dan bir uçak gelecek ve bizi bu ülkeye

götürecekti. Minsk'e vardığımızda, uçaktan inerek terminalde beklemem gerektiği söylendi. Dört saat boyunca uçağı terketmemekte direndim. Bu arada diğer istihbarat servisleri yerimizi öğrenmişlerdi. Bunun üzerine ve Dimitri'nin talimatıyla üçüncü kez Yunanistan'a döndük. Nihai hedef Kenya idi. Bu ülkeyi de Dimitri belirlemişti.

2 Şubat günü, Yunanistan'a ait uçakla Kenya'ya gittik. Havaalanından doğruca Büyükelçi Kostulas'ın evine götürüldüm. İlk günlerde Güney Afrika'ya geçeceğimiz söyleniyordu. Ancak bu söz gerçekleşmedi. Bu arada büyükelçi, başka bir eve taşınmam konusunda ısrar ediyordu. Direnerek elçilik ikametgahında kaldım. Kenya makamlarının baskısı artınca büyükelçi telaşa kapılmıştı. Bana bir uçak ayarlandığını ve istediğim ülkeye gidebileceğimi söyleyip duruyordu. Tüm ısrarlara karşı ikametgahı terketmedim. Nihayet bir akşam Kenya yetkilileri, Hollanda'ya gidecek bir uçağın Nairobi Jomo Kenyatta Havalimanı'nda beni beklediğini söyleyerek binadan çıkardılar. Daha sonra olanları biliyorsunuz, biz havaalanına giderken beni yakalayıp buraya getirdiler."

"FÜZELERİ YUNANİSTAN'DAN ALDIK"

Abdullah Öcalan, Yunanistan'ın PKK terör örgütüne sağladığı destekten söz ederken, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin helikopterlerine saldırıda kullanılan füzelerin nasıl alındığını da bakın nasıl anlatıyor: *"Tanesi 18 bin dolara satılan Strella füzelerini Yunanistan'ın finansmanıyla aldık. Yunanistan'da M-16 silahların resmi satıcısı Vilasis isimli bir iş adamıdır. Bu şahıs aynı zamanda Yugoslavya Devlet Başkanı Slobodan Miloseviç'le de iyi dosttur. Bizim örgütün o zamanki Yunanistan ve Balkanlar sorumlusu olan Fethi Demir beni arayarak, Vilasis'in bize Sırplar'ın elinde bulunan Iğla ve Strella füzelerini Vilasis aracılığıyla alabileceğimizi söyledi. Önce inanmamıştım, ancak daha sonra gelen haberlerden öğrendiğimize göre füzeler konusunda bize Yunan Parlamentosu İkinci Başkanı olan Panayotis Squridis ve Andonis Naksakis'in de yardım edeceğini öğrendiğimde füzeleri alabileceğimize inanmıştım. Yanılmadığımı ondan sonraki günlerde gelen haberler teyit etmekteydi. Çünkü Andonis Naksakis'in organize ettiği milyonlarca dolarlık finans, Panayotis Squridis'in yardımı, Vila-*

sis'in de yardımıyla füzeler Sırplar'dan alınarak, Kıbrıs Rum Kesimi'nde demir haddenesi bulunan Aristo isimli işadamı adına, 'hurda demir' görünümü altında gümrüklerden geçirilerek önce Suriye'nin Lazkiye Limanı'na, oradan da Kuzey Irak'taki adamlarımıza teslim edildi. Bana gelen haberler içinde özellikle Yunanistan Dışişleri Bakanı Teodoros Pangalos'un, Türk Silahlı Kuvvetleri'ne ait helikopterlerden hiç olmazsa bir tanesini mutlaka düşürmemizi istemekte olduğu vurgulanmaktaydı. O sırada Türk Silahlı Kuvvetleri, Kuzey Irak'ta geniş çaplı bir operasyona başlamıştı. O günlerde düşen helikopterin akabinde Yunanistan'da yapılan bir toplantıda bizi temsilen bulunan Fethi Demir'e 8 milyon dolar yardımın onaylandığını ve en kısa sürede bu parayı kullanabileceğimiz söylenmişti. Örgütümüzün yaptığı her olayı sanki Yunanlılar kendileri yapmışçasına sevinmekteydiler."

Abdullah Öcalan'ın verdiği sayfalar dolusu ifadelerin satır başlarına göz attığımızda kimin kiminle nasıl bir ilişkisi olduğunu görebiliriz.

*35 bin kişinin ölümünden ben sorumluyum. Bunu kabul ediyorum. Şimdi bütün örgütte *"Kan dökmeyin"* çağrısı yapıyorum. Ben hata yaptım...

*Başlangıçta Bağımsız Kürdistan adıyla bir devlet hayali kuruyordum. Ancak zaman içerisinde Kürt halkına, Türk Devleti tarafından tanınan haklarla bu fikrimi değiştirdim. Artık Türk ve Kürt halkının aynı sınırlar içinde kardeşçe yaşayabileceğine inanıyorum...

*Yunanistan'da PKK adına haraç ve para topladık. PKK'nın silahlarını Sırbistan'dan temin ettik...

*Kadınlara düşkünlüğümü herkes biliyor. İnkar etmiyorum, bu benim zaafım. PKK'nın kurulduğu günden bu yana çok sayıda kadınla birlikte oldum. Sayılarını hatırlamıyorum...

*Rozerin Laşer kod adlı Ayfer Kaya yazılanların aksine sevgilim değil, tercümanımdı. Rozerin'i gittiğim her yere götürürdüm. Ancak Yunanistan'dan Kenya'ya giderken Rozerin'den Yunanistan'da kalmasını istedim...

*Kürt devleti kuracağıma gerçekten inanıyordum. Ancak PKK'nın TSK'den peş peşe yediği darbeler gerçeği görmemi sağladı. Türk Ordusu ile başetmenin mümkün olmadığını geç de olsa anladım...

*PKK uyuşturucu kaçakçılığı yapmadı. Uyuşturucu kaçakçılarından haraç aldık...

*Örgütün Suriye'de çok sayıda gayri menkulü ve otomobili var ama bunların büyük bölümü benim üstüme kayıtlı.

*HADEP, PKK ile direkt bağlantılı bir parti. HEP ve DEP de öyleydi. Ben her zaman HADEP yöneticilerine TC yasalarını zorlamamalarını söyledim...

*Türkiye Cumhuriyeti'nin Suriye'ye karşı takındığı kararlı tutumu görünce başıma gelecekleri az çok tahmin edebildim...

*Ben Suriye'den 9 Ekim günü ayrıldım. Ondan önce direkt Rusya'ya değil Yunanistan'a gittim. Burada 2-3 saat kaldım. Beni kabul edecekerini söylemişlerdi ancak sözlerini tutmadılar...

*Duma beni kabul etti ama sonra ne oldu bilmiyorum, sığınma hakkım geri çevrildi. Bu kez tekrar Yunanistan'a gittim... Daha sonra yeniden Rusya'ya gittim, ardından İtalya serüvenim başladı...

*Suriye'den ayrılmak zorunda kaldığım 9 Ekim günü, nakit olarak yanımda bulundurduğum 2 milyon 250 bin ABD dolarını beraberimde götürüp götürmemeyi çok düşündüm. Ancak beni bir maceranın beklediğini biliyordum.

*Parayı durumum netleşene kadar Suriye'de bırakmaya karar verdim. Bu para şu anda Suriye'de bulunan emin adamlarımın elinde...

*Yaklaşık 4 aylık sürede 30 bin 500 dolar harcama yaptım. Kenya'da yakalandığımda cebimde 19 bin 500 dolar bulunuyordu...

*Yunanistan makamları beni önce Kenya'ya sonra Güney Afrika'ya götürme sözü verdi. Kenya'ya gittim. Kenya'da yakalanışım ise nasıl oldu hiç anlamadım...

*Havaalanına doğru ilerliyorduk. Sonra ne olduğunu bilmiyorum, hatırlamıyorum. Gözlerimi açtığımda kendimi uçakta buldum. Karşımda Türk güvenlik görevlileri vardı...

* * *

KAYNAKLAR:

1-Hakantürk, Asrın Operasyonu (1)
2- Saygı Öztürk, Star Gazetesi (2)
3-Tempo Dergisi (3)
4-Rauf Tamer, Star Gazetesi (4)
5-Ayşe Arman, 10 Şubat 2002 Hürriyet (5)
6-Aksiyon Dergisi (6)
7-Mehmet Eymür (7)
8-Haluk Kırcı, Zamanı Süzerken (8)
9-Hakantürk, Kabadayıların Dünyası (9)
10-İbrahim Babat, DGM Savcılığı ve Başbakanlık Teftiş Kuruluna İfadeleri (9)
11-Aksiyon, Birol Aydın (11)
12-Fatih Çekirge, Star Gazetesi (12)
13-Ümit Aslanbey, Star Gazetesi (13)
14-Tempo Dergisi (14)
15-Kazım Kanat, Akşam Gazetesi (15)
16-Kürşat Başar, Star Gazetesi (16)
17-Hakantürk, Susurluk Labirenti
18-TBMM Susurluk Komisyonu Tutanakları
19-Devlet Arşivleri
20-Milliyet, 21-Sabah, 22-Akşam, 23-Türkiye
24-Mit Raporları
25-Panaroma Dergisi
26-Ortadoğu Gazetesi
27-Hakantürk, Özel Arşivi
28-Cumhuriyet, 29-Zaman, 30-Star, 31-Yenişafak, 32-Aktüel, 33-Aksiyon, 34-Posta, 35-Takvim
36-Hakantürk, Amerika'nın Hedefindeki Ülkeler
37-Hakantürk, Amerikan İmparatorluğu
38-Hakantürk, Hedef Ülke Türkiye
39-Hakantürk, Büyük Oyun
40-Hakantürk, Büyük Komplo

KORKUT EKEN KİMDİR?

HAKANTÜRK bugüne kadar yaptığı görevlerin dışında halen merkezi Amerika'da olan International American Academy of Security başkanlığı, İnternational Economics Assistance Assocation Başkanlığı ve The World Medical Assistance Assocation 2.Başkanı olarak görev yapmıştır. 1962 yılından beri yurtdışında yaşamakta olan HAKANTÜRK'ün 30'dan fazla kitabı, yüzlerce haber, makale ve benzeri yazı dizisi olup, diğer eserlerinden bazıları; Abdullah Çatlı Kimdir?, Asrın Operasyonu, Nihat Akgün Kimdir?, Kabadayıların Dünyası, Karanlıklar Prensi, Susurluk Labirenti, Rumuz Amerika, Babaların Ölümü, Deli Dumrul, Dost ve Düşman, Korkut Eken ile ilgili yazılı ve görsel medyada çok şeyler çıktı. Yazar, Eken'i araştırırken 1963'lerden bugüne kadar olan hayatını gözler önüne sermektecir. Türkiye'de 1950'li yıllarda kurulan Özel Harp Dairesi (Kontrgerilla veya Derin Devletin) işleyişi, o günden bugüne kadar Türk siyasetinde yer alanların Kontrgerilla ile ilgili söyledikleri İbrahim Şahin ve diğer Özel Harekâtçıların ilk günlerinden bugüne gelişleri... Kapalı kapılar arkasında Susurluk, Derin Devlet, Çeteler ve benzeri konularla ilgili konuşulanlar, alınan kararlar ve uygulamaya nelerin konduğu, sokaktaki insanın bilmediği ve bu kitapta okuduğu zaman, "Bu kadarı da olmaz" diyeceği, Başbakan, MİT Müsteşarı, Emniyet Genel Müdürü, Vali ve daha birçok üst düzeyyetkililerin anlattıkları. Politikacılarımızın muhalefette iken söylediklerinin, iktidara gelince tam tersini söyledikleri.Türkiye'de ilk Susurluk kitabı'nın yazarı olan HAKANTÜRK Mafya ve Öcalan'ın getirilişini de ilk yazandır. Yazılamayanların üstüne korkusuzca giden ve ülkesi yararına olduğuna inandığı konuları tarafsız bir şekilde kamuoyuna yansıtarak gerçekleri gözler önüne serebilen ender yazarlardandır. Mehmet Eymür, Mehmet Ağar, Meral Çatlı, Oral Çelik, Ayhan Çarkın, Sami Hoştan, Tarık Ümit'in kızı Hande, Hanefi Avcı, Hasan Celal Güzel ve daha bir çoklarının son 20 yılda Türkiye'nin hangi badireleri atlattığını bir komisyon önünde verdikleri ifadelerle göreceksiniz.